

௨.

கணபதி துணை.

சேரர்பரம்பரையினராகிய

ஜயகுறிதகுர்

அருளிச்செய்த

புறப்பொருள்வெண்பாமாக

மூலமும் உரையும்.

இவை

பாலவந்தம் ஜமீந்தாரவர்களாகிய

இராமநாதபுரம்

ம - ஈ - ஈ - ஈ

பாண்டித்தூதாதேவரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி.

கும்பகோணம் கவரன்மேன் காலே

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமநாள்

வேசாமிநாதையாராக

பலபிரதிபுங்களைக்கொண்டு பரிசேதி

சென்னை

வெ. ரா. ஜூனில் 21/1/14

பதிப்பிக்கப்பட்ட

120

22 JUN 1914

SHIVABALI

T. 6284.

L. Sahasrayasam Munda
25 August 1895
Singapore

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

- க. முகவுரை.
- உ. அரும்பதவகராத்.
- ஈ. இக்காலத்து அருகிவழங்குஞ்சொற்கள்.
- ச. இலக்கணக்குறிப்பு.
- ரு. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை சூசிபத்திரம்.
- ஈ. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்.
- எ. சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.
- அ. துறையகராதி.
- சு. கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.
- கௌ. வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.
- கக. விஷய சூசிகை.
- கஉ. இடம்விளங்கிய மேற்கோள்கள்.
- கங. இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்.
- கச. பகுதியும் திருத்தமும்.

എന്നി

1932

கண்டிது துணை.

மு க வு னை ஈ.

இந்தூலாசிரியர், சேரர்பாரம்பவாயிலுதித்த ஐயனாரிதனரென்பவர்; இதற்கு முதலால், ஆசிரியர்அகத்தியனாமாகுந் பன்னிருவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஐயனாரிபுடலமென்பது; இவை, “மன்னியசிறப்பின்” என்னும் இந்நாற்சிறப்புப் பாயிரத்தாலும், “மெய்யி னுத்தமிழ் வெண்பா மாலை, லாய னாரித வமர்த்துதைத் தனவே” என்னும் இந்நாலின் இறுதிச் சூத்திரத்தாலும், ‘பன்னிருபுடல்முதலானாக வழிநுல்செய்த வெண்பா மாலை ஐயனாரிதனரும் இந்நூலினர்’ என்று, தொல்காப்பியர் பொருளதி காரத்து மரபியலினுள்ள “வினையின்னக” என்னும் சூத்திரத்திற்கு உச்சி மேற்புலவன்மொன் றச்சினுர்க்கினியரெழுநிய விசேடவுனையாலும் உணரப் படும்.

இப்பால், எழுத்துச்சொற்பொருள்யாப்புஅணியென்னும் தமிழிலக்
கை: நமந்நனும், பொருளின் பகுதியாக: அஃபுறமென்னுமிரண்டிற் புற
த்திர் இலக் கையாகிய சூத்திரங்கனையும், அவற்றின் இலக்கையாகிய
மெய்ப்பாக்களையும், அவ்வெய்ப்பாக்களின்சரூபத்தைத் தனித்தனியேபுலப்
படுத்தி ஒவ்வொன்றன்முன்னுந் திப்பனவாகிய கொளுங்கனையுமுடையது;
பன்னிருபுலத்தின் வழிதூவென்பதற்கேற்ப வெட்சுபடவழுதற் பெ
ருத்தினைப் படவமிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடவவுறுப்புக்களையெடுத்துள்
வது. [கொளு - சுருத்து.]

மேற்கூறிய இரண்டு நூல்களின் பகுதியாகிய ஆறு பகுதிகளின் மூலம் உணர்வுகள் :—

அகமாவதம் ஒத்த அன்பினமாகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முட்கு
கின்பகலத் துய்மிற்று அங்குட்டத்தின் பின்னர் அன்பிருவமாலும் ஒரு
வருக்கொருவர் தந்த மக்குப்புகை இவ்வாறருத்தெனக் கூறப்படாத
தாய் எப்பொழுதும் உன்னை நணர்வானேயே அனுபவிக்கடாண்டும் இன்பம்;
இவ்வாறறி அருந்தேசிகமும் ஒழுக்கத்தை அடைவதது அருபெயர்;
[அகம் - டன்.]

நிய ஒத்தவுடையார்தாமேயன்றி எல்லா
இஃது இவ்வாடுநுத்தெனப் பிறர்க்குக்

மு க வு னா.

கூறப்படுவதாய் அறனும்பொருளுமென்னும் இயல்பினைமுடையதாய்ப்
தேதிசுமுருகுமுகம்; அறனும்பொருளும்பற்றிப் புறத்தேதிசு
ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர். [புறம் - வெளி.]

புறத்தேதி அறனும்பொருளும்பற்றிநிகழும் ஒழுக்கமாகிய பொருட்
புலப்படுத்தும் வெண்பாக்களின் வரிசையையுடையதாகலின், இந்நு
புறப்பொருள்வெண்பாமாலையென்று பெயர்பெற்றது; [மலை - வரிசை
இது, வெண்பாமாழையெனவும் வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பா
ளுட்பல, பரிமேலழகர்மூலையி பலருணைகளிலும் மேற்கோள்களாக எடு
தூக்காட்டப்பட்டும் உரைநடையாக எழுதப்பட்டு உள்ளன.

இஃனால், பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களை
கவர்தல்முதலிய யுத்தமுறையும், பிறவும் நன்குபுலப்படும். இதற்கூட
பாட்ட யுத்தமுறைமுதலியவற்றிற்கும் தோல்காப்பியப்பிறத்திணையல்
கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிற்சிலவேறுபாடுகள் காண
படும். அங்ஙனம் காண்ப்படினும், 'சொன்முடிபு'ம் பொருண்முடிபு
வேறுபடாமையின், மாபுநிலைதிரியாதன' என்று பெரியோர்கூறுவர்.

இந்தாலுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டுபாட்டலத்தும் முறையே அநை
ந்த வெட்சிமுதலியதிணைகளுள்,

க. வெட்சித்திணையாவது :—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்
இதற்கு வெட்சிமாலையுடுதல் உரித்து; இது வெட்சியாவமுதலிய பா
கொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகி
குறிஞ்சியின்புறமென்பர் தோல்காப்பியர்.

உ. கரந்தைத்திணையாவது :—பகைவர்கவர்ந்த பசுக்களை மீட்டல்;
இதற்குக் கரந்தைமாலையுடுதல் உரித்து; இது கரந்தையாவமுதலியபதின்
மூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித்திணைக்கு மறுகலைத்திணை;
கரந்தையென்று ஒருதிணைகொள்ளாது நினைமீட்டலை வெட்சித்திணையுள்
அடங்குவர் தோல்காப்பியர்.

ஈ. வஞ்சித்திணையாவது :—பகைவருடையநாட்டைக் கொள்ளதினை
ந்து போரெய்தற்கு அளிர்மேற்சேறல்; இதற்கு வஞ்சிமாலையுடுதல் உரி
த்து. இது வஞ்சியாவமுதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இதனை
முல்லைத்திணையின்புறமென்பர் தொல்காப்பியர்.

ச. காஞ்சித்திணையாவது :—அங்ஙனம்போர்செய்தார் அக பகை
வர்க்கு எதிர்தென்றுணன்றுதல்; இதற்குக் காஞ்சிமாலையுடுதல் உரி
த்து; இது காஞ்சியெதிர்வுமுதலிய இருபத்து

வஞ்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை. இதனை, “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம் முண் மாநே” என்னும் பன்னிருபடலக்குத்திரத்தாலுணர்க. இத்திணை வீடுபேறுநிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமையைச் சான்றோர்சாற்றுவுகுறிப்பினைதென்றும், பெருந்திணையின்புறனென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

டு. நொச்சித்திணையாவது :—தம்மதலைக்காத்தல்; இதற்கு நொச்சி மாலைகுடுதல் உரித்து; இது மறனுடைப்பாசிமுதலிய எட்டுத்துறைகளையுடையது; நொச்சியென ஒருதிணைநொள்ளாது, மதிக்காத்தலை உழிஞைத்திணையுடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

சு. உழிஞைத்திணையாவது :—பகைவருடையமதிலை வளைத்துக்கொள்ளுதல்; இதற்கு உழிஞைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது குடைநாட்டுகொள்ளுதலைய இருபத்தெட்டித் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையும் ஒன்றற்கொன்று மறுதலைத்திணை. இதனை மருகத்தின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

எ. தும்பைத்திணையாவது :—பகைவரோடு பேயர்செய்தல்; இதற்குத் தும்பைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது தும்பையரவமுதலிய இருபத்துமூன்று துறைகளையுடையது. இதனை நெய்கற்றிணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

அ. வாகைத்திணையாவது :—பகைவனாவெல்லுதல்; இதற்கு வாகைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது வாகையரவமுதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்தணர்முதலிய நான்குவருணத்தோரும் அறிவரும் தாபதர்முதலியோரும் தம்முடையகூறுபாடுகளையிக்குத்தல் வாகைத்திணையென்றும், அது பாலைத்திணையின்புறனென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

கூ. பாடாண்டிணையாவது :—ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணரிமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்; இது வாயினிலைமுதலிய நாற்பத்தேழு துறைகளையுடையது; இதனைக் கைக்கிளைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர். பாடாணென்பது, பாடுதல்வினைபையும் பாடப்படும் உண்மையையும் நோக்காது அவனது ஒழுக்கவாழ்கியத்திணையை அறியத்திணையின், வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையென்பர் நச்சினூர்க்கியியர்.

கடு. பொதுவியலாவது :—மேற்கூறியபுறத்திணைகட்கெல்லாம் பொதுவாய்நனவும் அவற்றிற்குஞ்சொழிந்தனவுமாகிய இலக்கணங்களைக் கூறுவது.

கக. கைக்கிளைத்திணையாவது : — ஒருமருங்குப் பற்றிய கேண்மை; இஃது ஆண்பாற் கூற்று, டென்பாற் கூற்று என இருவகைப்பட்டு ஒவ்வொன்றிலும் காட்சிமுதலிய துறைகளைப்பெற்று வருவது. பிரமமுதலிய எண்வகைகளைத்திணுள்ளே ஆகாரம் இராத்ததும் பைசாசம் என்னும் இம்மூன்றும் இதற்குரியனவென்பர் தொல்காப்பியர்.

கஉ. பெருந்திணையாவது : — பொருந்தாக்காமம்; இது வேட்கை முந்துதல் முதலிய பல துறைகளைடையது. கைக்கிளைமுதலிய ஆறு திணைகளும் பிரமமுதலிய எண்வகைகளைத்திணுள்ளே ஆகாரம் இராத்ததும் பைசாசம், காந்தநுவமென்னும் நான்குமணிங்ளைப்பெறத் தான் ஒன்றுமே பிரமம் பிரசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வமென்னும் நான்குமணிமென்று நடத்தலான், எல்லாவற்றினும் பெரிதாகிய திணையென்று பொருட்காரணங் கூறுவர் நச்சினூர்க்கினியர்.

மேற்கூறிய பன்னிரண்டு திணைகளுள் வெட்சிமுதல் தும்பையீரக வுள்ள ஏழும் புடமென்றும், வாகை பாடாண் பொதுவியலென்னுமன்றும் புறப்புறமென்றும், கைக்கிளை பெருந்திணையென்னுமிரண்டும் அகப்புற மென்றுநுகற்பட்டும்.

இதற்கு முன்னாலாகிய பன்னிருபடலச்சூத்திரங்களுட்சில பழைய வுரைகளில் ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்தூல் முழுவுதும் இந்நூலுக்கு அப்பாடலையால் இதிலுள்ள சில திணைகளின் இலக்கணமும் துறைப்பெயர்கள் பல்வற்றின் பொருட்காரணமும் நன்குபுலப்பட்ட வில்கை. இந்நூலுரையாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல் காப்பியப் புறத்திணையியற்கு உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினூர்க்கினிய ரியற்கைய உரையால் அவற்றுட்பெருப்பாலன் நன்குபுலப்படுகின்றன.

உ.ணா, பதவுரையாகமட்டும் இருப்பதன்றிப் பெருப்பாலும் அந்வயி த்து எழுதப்படவில்லை. பதவுரையின்பின் முடிபுசன் எழுதப்பட்டுள்ளன. இஃகணக்குறிப்பு முதலியன மிகுதியாகக்காணப்படவில்லை. ஆனாலும், இவ்வுரையிலையாயின், இந்நூலின் அநுமைபெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்குபுலப்பட

இந்நூலுரையாசிரியர் இன்னொன்பதும் அவாகாமுதலியனவு, ஒருவாற்றாறும் விளங்கவில்லை. உற்றுநோக்கின், இவ்வுரை மிகப்புழைய காலர்செய்யும்புமட்டும் தெரிகின்றது.

உழிஞைப்படலத்தின் பின்னிற்றநூலிய் நொச்சிப்படலம், எல்லாப் பிரதிகளிலும் அதற்குமுன்பே காணப்பட்டவையால், அது அய்வாழே

பதிப் பித்தப்பட்டது. உகாயிடுள்ள சிலமொழிகள் யான் அறிந்தபட்டிக்
இக்காலத்து உலகமழக்கிலும் செய்யுள் மறக்கிலும் காணப்படாமை யால்
ஆதலால் புலப்படுத்தவேண்டி அவற்றின் முதலிதுதியில் [] இவ்விரு
நண்பகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பின்னும், இத்தாலிலும் உகாயிலும்
மொல்காதலர்கள் சிலவும்; அமைவினங்கிற்றின் இவற்றைப்பதிப் பித்த
விருப்பமிருந்தும் கடைத்த கையெழுத்துப்பிரதியை உடையவர்களிடம்,
வினாவிச்சேர்ப்பிக்கேற்றாமையால், இன்னும் இவற்றையகையில் ஆராய்
ந்து மற்றொருசமயத்துப் பதிப்பிக்கலென்று எண்ணி ஒருவாறு பதிப்
பித்தேன்.

இங்ஙனம் பெருமைமையுட ளவனு டெருமைமையு டேதகா து இங்
 னைப் பரிசோதித்தருங்குறித்த குற்றத்தை...பொறுத்தருளுமாறு. வெளி
 யோர் டனைப் பரிசோதித்தென்பது.

[illegible]

தமிழ் மூலக்கல்பவற்றிற் றும் அமைத்துள்ள பிறப்பொருளின் கூறு
பாதிதலைத் தெரிந்துகொள்ளற்குச் சிறந்ததனியாகிய இத் தலை இக்கலை
மூலம் பதிப்பித்தலின் எனற்குச் சிறந்தப் பொருள் தலைமையில்காதுவண்ணம்,
பாலவந்தம் மூலீந்தா மர்தலாகிய இராமதாதுமம் ம - ன - ன - ஸ்ரீ பாண்
டித்துரைத்தேவரவர்கள் பேருகவிபுரித்தார்கள். அ னுடைய பொரு
தன்கலையையும அய்யுந னையையு மப்பொருள் மீனைத்தித்தல்
மற்றி அவர் வந்த வண்ணந்தொம்பரம் கையாறு மானுறு

“சங்கராஜா வேண்டா சடப்பாடு மாரியாப்
 சென்றுண்டு சொல்லோ அந்த.”

இத் தலைப்போன்றவை நம்புகிறபிறகு எண்ணிய துணை ஒன்றொன்றைப் படிக்க எண்ணியவண்ணம் சிறந்திவற்றதற்குமுன், பிரித்தெழுதினொருவருடைய புத்திரர் பெருமான்மையொருவருடைய திருமகன்மக்குப்படி, எண்ணியவண்ணம் பழமுதற்படவந்தாகிய இறைவனுடைய திருவாய்மொழியைப் பிரித்தெழுதினான்.

இந்நூற்பரிசோதவண்க்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பிரதி -

மேற்படி ஆதினத்து மஹாவிநாயகர்

ம. ௪-௪-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ,,

திருக்குற்றத்தைச்சாத்த

மேலநாயர்

,, திருகூட்டராசப்பக்கவிராயரவர்கள் ,,

திருநெல்

,, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள் ,,

அரவாதிநாயர்

,, தேவர்பிரான்கவிராயரவர்கள் ,,

திருச்சுழை

,, அண்ணாஸாமிபிள்ளையவர்கள் ,,

திருக்கோணாலை

,, த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ,,

ஆகபிரதி ௪.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்

அரும்பதவகராதி.

[இதற்சில தொடர்மொழிகளுமு ண்டு.]

ஒவ்வொருவரியிலும் பின்னுள்ள எண்கள். பக்கத்ததத் தெரிவிப்பன.

அஃற்றம் - பெருக்கும், ௨௦௮.
 அகையுழல் - கொழுந்துவிட்டெரியும்
 நெருப்பு, ௧௧௩.
 அசை - ஞாக்குதல், ௬௩.
 அசைஇ - இளைப்பாறி, ௭.
 அசைய - வைத்த, ௭.
 அடர் - பொற்றச்சு, ௧௦.
 அடர்த்து - நெருங்கு, ௩.
 அடல் - வெற்றி, ௭௮.
 அடி - செருப்பு, ௮.
 அடிப்பட - வழிப்பட, ௩௬.
 அடியாட்டித்து - இட்டஅடியின்மேலே
 அடியிட்டு, ௧௩.
 அடைகுறுவார் - கிட்டுதலைப்பெறுவார்,
 ௨௬.
 அண்ணல் - தலைமை, ௧௦.
 அணங்க - ஆர்ப்பு, ௧௦௬.
 அணங்கிய - பட்ட, ௬௬.
 அணங்கு - பேய், ௭௬.
 அணங்கும் - வருத்தும், ௮௨.
 அணல் - கபோலம், பசுவின் அலைநாடி,
 ௭.
 அம்பல் - புறங்கூற்று, ௬௬.
 அமரந்தரன் - மேற்கொண்டான், ௬௮.
 அமலை - கூத்தி, ௬௬.
 அமைக்காதல் - ஆராதனப்பு, ௧௦௬.
 அயர்ந்து - மறந்து, ௧௧௮.
 அற்றின்று - வாய்விட்டுப்புலம்பியது,
 ௧௬௬.
 அரி - அழகு, ௬௨.
 அரில் - பிணக்கு, ௬௬, ௧௧௨.
 அலரந்து - அலம்வந்து, ௧௧௮.
 அலந்து - நோந்து, ௨௬, ௧௧௬.
 அலர்தல் - பிணத்தல், ௧௧௮.
 அவ்வா - அழகியவளை, ௧௧௬.
 அவ்வாய் - அழகியவாய், ௧௨௬.
 அவலம் - துயரம், ௧௬௬.

அவிதல் - இறத்தல், ௧௧௩.
 அழல்வழியா - அழலாகவேங்கி, ௮௬.
 அழிபடர்-மிக்குநடக்கும்விதனம், ௧௨௬.
 அழிப்பு - அழித்து, ௨௮; அழிதல், ௨௨;
 தோல்வி, ௭௮; கொந்து, ௧௭.
 அழுவல் - சத்தித்தல், ௧௨.
 அழுவம் - காடு, ௧௬௬; ௩௮, ௭௦, ௧௦௭;
 போர், ௭௬.
 அள்ளகி - செறிந்தவயிறு, ௬௨.
 அனகம் - பணிச்சை, ௧௩௬.
 அளித்து - அளித்தத்தக்கது, ௧௬.
 அற்று - அற்றுகுறிப்பட்டு, ௧௬௮.
 அறைசுவதல் - போர்செய்தற்கழைத்
 தல், ௧௨.
 அடிய - தோய்த்த, ௬௮௮.
 ஆம் - அரிதல், ௧௬.
 ஆடம் - உலாவும், ௧௬௨.
 ஆய்ந்தமைத்தல் - ஆராய்ந்துமதித்தல்,
 ௧௩௬.
 ஆயம் - பலரும்கொண்டாடும், ௧௬.
 ஆரமுதம் - நிறைந்த அமிர்தம், ௮௮.
 ஆடரயில் - நிறைந்தவரண், ௧௬.
 ஆலிப்ப - முழங்க, ௧௬.
 ஆழித்தேர் - வட்டக்காலாற்றிற்றத்தேர்,
 ௨௦.
 ஆன் - வீரன், ௧௩.
 ஆளி - சிங்கம், ௧௬.
 ஆற்றப்படுத்தல் - வழிப்படுத்தல், ௧௭.
 ஆன் - அனமயாத, ௧௬.
 ஆய்விதம் - சாதலிங்கம், ௧௬.
 ஆட்டக்கொடுத்தல் - ஏற்றிக்கொடுத்தல்,
 ௧௬.
 இடங்கழி - இராகவேகம், ௧௬௮.
 இடங் - பிளந்த, ௧௬.
 இடந்து - பெயர்ந்து, ௬௮.
 இடர் - பிடி, ௮௬.
 இடை - இடையீடு, ௧௨௨.

இணைந்த - தம்மினிலிணையொத்த, ௧௨௦.

இதழ் - நிமை, ௧௨௬.

இயக்கு - போக்கு, ௬௬.

இயங்காவிருள் - ஒருவரும் நடக்கத்தகாத

இருள், ௬௬.

இயவர் - வாழ்சியக்காரர், ௨௮.

இயைந்து - கூழ், ௧௧௧.

இரங்கல் - நெகிழ்தல்.

இரட்டி - கொட்டி, ௧௧௧.

இரப்பல் - வேண்டிக்கொள்வேன், ௧௬௮.

இரிந்தோய் - கெட்டோடி, ௮௧.

இரிய - கெட, ௧௧௧, ௧௧௦.

இருளி - திணையரிதான், ௧௨.

இருள் - மயக்கம், ௧௦௨, ௧௧௬.

இலங்கிழை - விடிலிள்ளும், ௮௮.

இலம், ௧௧௧.

இலவேல் - இலத்தொழில்களாற்சிறந்த

வேல், ௬.

இவர்தல் - பரத்தல், ௧௬, ௧௨௧.

இளி - ஓரிதை, ௬.

இளை - சாவற்காடு, ௧௧.

இறகுளரும் - இறகழிக்கொள்ளும், ௧௦௦.

இறத்த - விட்ட, ௨௮.

இறுவரை - பெரியமலை, ௬௬.

இறை - முன்கை, ௧௬௦.

இன்றோடை - இவ்விதோடை, ௧௧௬.

இன்னம் - இத்தன்மையையுடையம்,

௧௧.

இன்னர் - இத்தன்மையார், ௨௬.

இன்னதிரக்கி - இவறத்துவருந்தி, ௧௬௬.

இ - விளையார் - தம்மிற்றுகொத்தவிளைய

இய புடையார், ௧௦௧.

இனி - இப்பொழுது, ௧௦௦.

இயி - வலி, ௧௦௮.

இரந்தார் - ராத்திரத்திறந்தமலை,

இரும் - பரிம், ௧௦௮.

இடஞ்சொ - அஞ்ச, ௧௬.

உடற்றும் - வருத்தும், ௧௧.

உடண் - ஒக்க, ௧௧௧.

உடன்று - கொடுத்த, ௧௬.

உடையம் - மலரும், ௧௧௬.

உண்கண் - மையுண்டகண், ௧௦௨.

உண்ணவரு - கவிழ், ௮௮.

உணிய - தின்னவேண்டி, ௧.

உய்த்தன்று - கொடுத்தது, ௨௨.

உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தினார்,

௧௧௦.

உய்யமை - ஒழியாமை, ௮௮.

உயங்கல் - வருந்தல், ௧௬.

உயிரி - உயர்த்து, ௧௧; எடுத்து, ௨௦.

உரவுதல் - உலர்வுதல், ௧௦௨.

உரவுரி - உலர்வுமேரி, ௧௧௨.

உரு - ஆச்சர், ௧௬.

உருக - நெகிழ், ௧௦௧.

உருகுமு - அஞ்சுதல்பொருத்திய, ௧௬.

உரை - கீர்த்தி, ௧௧.

உலத்தல் - இறத்தல், ௧௧௬.

உலாய் - இடங்கி, ௧௧; நிலையாய்ந்து

௧௦.

உலைய - தனது, ௧௬.

உழப்ப - பழக, ௧௧௦.

உழப்பு - முயற்சி, ௧௬.

உழை - கீழை, ௧௧.

உளமை - உண்மை, ௧௧௬.

உளச்செரு - எற்புத்தொழிலாய் சண்

டை, ௧௬.

உளந்தார் - அரைத்தார், ௧௬.

உரை - அரைப்ப, ௧௦௦.

உரை - தலையாட்டம், ௨௦.

உரைத்தவர் - வெறுத்தவர், ௧௬.

உறம் - உறுதியுடைத்து, ௧௧.

உறை - கூடி, ௮௧; மறை, ௧௧.

உணம் - நிமித்தம்பார்க்குமாம், ௧௦௮.

உளக்கம் - மனவெழுத்தி, ௧௦௮.

உளல் - வழக்காட்டி, ௧௦௮.

உளய - வழக்காட்டி, ௧௦௮.

உளழ் - முறை, ௧௨௬.

உளழி - உசம், ௧௦௨; கொடுத்தவம்,

௧௨௬, யுகாத்தகாலம், ௮.

உறை - குற்றம், ௮௦.

உறித்துரைத்தன்று - உயர்த்திச் சொல்

லியது, ௧௬.

உறிக்கொண்டி - ஏற்றுக்கொண்டி, ௧௧.

உறிந்தன்று - ஏற்றிருந்தது, ௧௬.

உறிவது - ஏற்றுக்கொண்டது, ௮௮.

உறிய - ஏற்றுக்கொண்ட, ௧௬.

உறை - எண்ணுடையசாமி, ௧௧௬.

உய் - எர்ப்பன்றி, ௧௧.

உயிற்றி - மறத்தி, ௮.

உயிற்றியர் - வேட்கலித்தியர், ௧.

உருவை - சமுத, ௧௮; பருந்து, ௧௧.

உல்லாக - விளக்கமுறி, ௧௬.

உல்லம் - மானம், ௧௧௬.

உல்லவயர் - எந்தவகையர், ௧௬.

உழ - விளைய, ௮, ௧௬.

உழை - விளைய, ௧௬.

உழை - விளைய, ௧௬.

காலேகம் - முத்து, உரு.
 காழ் - மணி, கரு.
 காற்றி - காலப்பண்ணி, கரு.
 காற்றும் - காசுவிக்கும், அ-அ.
 கிஷ்கிணர் - சித்தங்கைகட்கு.
 கிணை - தடாரி, கரு.
 கிணையன் - கிணைகொட்டுவோன், கரு.
 கிணைவன் - கிணைகொட்டுமவன், அரு.
 கிளர்தல் - கோபித்தல், கரு; பெருகுதல், கரு.
 குளிகளைந்தான் - மயீர்ச்சினைகையக்கூர்.
 குழமுடத்தான், கரு.
 குந்தம் - கைச்சவளம், கரு; சவளப்படை, கரு; வேல், கரு.
 குய் - பொரிக்கறி, கரு.
 குரம்பை - கூடா, கரு.
 குரிசில் - உபகாரி, அரு, அரு.
 குலவதல் - வளைதல், எ.
 குலவஞ்சினை - ஏறிட்டவில், கரு.
 குவளை - செங்கழுநீர், கரு.
 குவைகு - திரண்டி, கரு.
 குழைம - திரண்டி, கரு.
 குழைந்து - தளர்ந்து, கரு.
 குளித்தல் - தைத்தல், கரு.
 குறம்பு - அரண், கரு.
 கூக்கேட்ப - வலக்கேட்ப, கரு.
 கூட்டணங்கும் - பணக்கூர் திரைவருத்தும், கரு.
 கூட்டிய - தெரிந்துபறித்த, கரு.
 கூட்டி - திறை, அரு; பொருள், உரு.
 கூட்டுண்டான் - சிறிதும் ஒழியாமல் துட்குந்தான், கரு.
 கூட்டுண்ணும் - திரண்டனுபவிக்கும், கரு; புணர்ந்துகரும், கரு.
 கூம்பன் - துயிலல், கரு.
 கூளி - பேய், கரு.
 கூறு - பங்கு, அரு.
 கூழையி - கிட்டி, உரு.
 கூளை - சணவன், கரு.
 கூள் - ஒருக்கம், கரு; கரு. செயல், கரு.
 கைம்மை - வைதவியம், கரு.
 கையகலார் - அலுவலத்துநிறுங்கார், கரு.
 கைவிடல் - நீங்கல், கரு.
 கொங்கு - தாது, கரு; தேன், கரு, அரு.
 கொட்டும் - சுழலும், கரு.
 கொடி - ஒழுங்கு, கரு.
 கொடியான் - கடுவியையான், கரு.

கொடுமை - வளைவு, கரு.
 கொண்டல் - கொன்னுதல், அரு.
 கொதிப்பு - கண்சி, அரு.
 கொம்மை - குவிவு, கரு.
 கொய்தல் - பறித்தல், கரு.
 கொய்தார் - கத்தரினகயால் மட்டஞ்செய்தமலை, கரு; மட்டஞ்செய்தமலை, அரு, கரு.
 கொய்யாக்குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், கரு.
 கொள் - குடைவேல், கரு.
 கொள்ளைசாற்றி - கொள்ளைபூட்டி, உரு.
 கொலை - இறை, கரு.
 கொடல் - காந்தி, கரு.
 கொதை - ஒருவகைமலை, கரு.
 கொல் - அம்ப, கரு.
 கொலவளை - திரண்டவளை, கரு, கரு.
 காடி - சாழி, கரு.
 காடு - சகடம், கரு.
 சாப்பு - அமைதி, அரு.
 சிலைத்து - கோபித்து, உரு.
 சிலையா - பின்னிடாத, கரு.
 சிறப்பு - செல்வம், கரு. தன்மை, கரு, நன்மை, கரு. மதிப்பு, கரு. மிஞ்சு, கரு. முறைமை, அரு.
 சிறத்தை - நல்லோரிடத்துச்செய்யும் தலைவனக்கம், அரு.
 சிறை - கரை, கரு.
 சினை - கோபித்து, கரு.
 சீர் - அழகு, கரு. நன்மை, உரு. மதிப்பு, கரு. மிக்கபுகழ், கரு.
 கூட்ட - கரு, கரு.
 கூட்டம் - செங்கல், கரு.
 சரம் - காடு, கரு. கரு. ஒழி, எ.
 சுவட்டவர் - குறுப்புநாடிகள், கரு.
 சலிக்கும் - துளக்கம், கரு.
 சூட்டி - குறி - வறையகையுடையயுகில், கரு.
 சூழ்தல் - தெரிதல், கரு.
 சூழ்த்து - விரித்தது, கரு.
 சூழி - நெறி, கரு.
 செம்மல் - தன்மை, கரு.
 செய் - கரு, கரு.
 செருமன்தார் - பூசலி செய்தார், கரு.
 செருமுனை - பொருபடை, கரு.
 செலவயர்தம் - செல்ல விரும்புவேம், கரு.
 செலவழங்கி - போக்கொழிந்தது, கரு.
 செல்வன் - செல்விதாக, கரு.

நோவனம் - நிமித்தம், கககூ, ககரு.
சொல்லோர்த்தன்று - சொல்லைக் கேட்
டது, ச.

நோர்தல் - சொரிதல், கச.
நூல் - முழங்க, சக.
நூயில் - ஏவறை, சக. முடக்கறை,
நூ முடக்குக்கள், ச௦.
தக்காங்கு - தககபடி, ககக. பொருந்தி
பைடி, அ.

தகை - அழகு, கக, ககஉ, ககச. மிகுதி,
க௦அ.

தட்டி - கொட்டி, கஉ.
தடாரி - கிணைப்பறை, ககக.
தடி - தகை, கரு.
தண்டா - கெடாத, க௦க, கஉவ. தணி
யாத, அ.

தண்டி - நிகைத்தெழுந்து, சக.
தண்ணடை - மருதநிலம், கக, உச.
தணியா - தீரா, ககக.

தண்டி - மூடைய சுற்றத்தார், உக.
தயங்குதல் - அசைதல், ககக.
தரிய - தரும்பொருட்டு, கக.
தனீ - ஒப்பு, கச.

தலைக்கொண்ட - கைப்பற்றின, கஉ.
தலைக்கொண்டார் - கிட்டினார், கரு.
தலைக்கொண்டின் - பட்டான், கக.
தலையளித்தன்று - தண்ணளி செய்தது,
கக.

தலைவரும் - மேல்வரும், அக.
தவழ்தல் - தத்துதல், கச.
தவழ்கிறா - ஊருந்திறா, அ௦.
தளரியல் - நுடங்குந்தன்மையினையுடைய
வன், க௦க.

தலைபரிதல் - எல்லைகடத்தல், கசச.
தறுகண்மை - மறப்பண், உக.
தன்னை - தன்னுடையசுவாமி, அ.

தா - வலி, கக.
தாவி - தடுத்த, கச.
தாங்குதல் - தித்தல், கஉ.
தாட்டி - துக்கை - தாளிலேயுறத்தாழ்
ந்த பெரிய, கக.

தாது - பு, கசஉ.
தாய - பார்த்த, அக.
தாய் - ஒருவகைமலை, ககஅ; கொடிப்
படை, கக; கொத்து, கஉ; கொ

வைமலை, கரு, க௦; தூசிப்படை,
உக, கச.

தாழ்புயல் - கால்விழுந்தமேகம், கக.
தாள் - தாழ், கச.

தானை - புடைவை, கச௦.
தீணிதல் - செறிதல், கக.
திரிகோடு - புரிந்தகொம்பு, கருக; வளை
ந்தகொம்பு, கஉக.

திரித்து - திருப்பி, கரு.
திரிவு - தீப்பு, அ.
தினைப்ப - அசைப்ப, கக.
தின - பொல்லாது, க௦அ.
திந்தேறல் - தித்தித்தமது, க௦.
திந்தொடையாழ் - தித்தித்தகோவையி
லையுடையாழ், கருச.

துடி - பறை, க௦க.
துயல் - அசைய, ககக.
துயல் - காலல், கக.
துயில் - மரணம், கக.

துரத்தல் - ஏறிதல், க௦.
துரந்த - ஏறிந்த, அக.
துவலை - துதுளரி, கக.
துற்று - உணவு, ககக.
து - தகை, கஉக.

துக்கு - இசை, கருச; கருரு.
துங்குதல் - தங்குதல்.
துகிடையாழின்று - தூதாதிருந்தது.

கசஉ.
துதொட்டிந்தேன் - தூதாதிருந்தேன்,
கசஉ.

துதாதல் - விசரித்தல், ககக.
தெளி - தெளிவு, க.
தெளிதல் - தெறல், கசச.
தெறுகுவர் - அழிப்பர், உஉ.
தேச - பெருமை, கக.
தேறல் - மதுத்தெளிவு, க.
தெயுன்முதுகுரம்பை - அழிந்தபழங்கு
ரை, கஉக.

தொட்டு - கட்டி, அ.
தொடர் - வினவு, கஉஉ.

தொடுகழல் - கட்டுங்கழல், க௦, அ.
தொடை - கட்டு, க௦க. கொடை, கக.
தொழு - கட்டாடியிருக்குமேணி, ச.
தோட்டி - காவல், கரு.

தோடு - தொகுதி, கஉ.
தோணி - ஒருமரத்தோணி, கரு.
தோல் - கிடுகு, கக.

தூர் - மாளிகை, கஉச.
நகம் - பாடாநிற்கும், உஉ.
நடப்பு - புரப்பு, கக.

நகிகள் - ஒத்தயாமம், ககரு.
நடை - செடி, கருச.
நடைத்தேர் - கிறுதேர், உஉ.

நமர் - உறவுமுறையார், கரு.
 நயந்தன்று - நயந்தது, அக.
 நயப்பு - ஆசைப்பாடு, கஉக.
 நயவரும் - நன்மைவரும், ககக.
 நரீலம் - ஒலிக்கும், கக.
 நலிதல் - நெருக்கல், ககக.
 நலிவு - நெருக்குதல், உஉ.
 நவிலுதல் - பழகுதல், கஉக.
 நன்னிருன் - செறிந்தவருள், ககக; நலி
 லிருன், கு.
 நளி - பெருமை, கஉஉ.
 நறை - நலுந்நற்றம், கக.
 நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது, உஉ.
 நாட்கொண்டன்று - புறவி விட்டது,
 உஉ.
 நாலாய் - ஓடம், குக.
 நமிரின் - நடப்பின், கஉ.
 நிலவுதல் - மன்னுதல், அக.
 நிலை - நிறநல், ககக.
 நிற்கு - நிற்பன்கு, கஉ.
 நிறம் - மாபு, கரு. மேனி, அக.
 நீட்டின்று - கொடுத்தது, உரு.
 நீத்தின - மிதத்தன, ககக.
 நுறை - நுண்ணமை, ககக.
 நூழில் - ஒருவகைவாசனைக்கொடி, ககக.
 நூழை - சிறுவாயில், கு.
 நெடி - சிவ்வீடு, ச.
 நெடுத்தகை - அளத்தற்கரிய தன்மையி
 னையுடையான், அக.
 நெடுபொழி - உயர்த்தபுகழ், கஉஉ.
 நெடுவழுதி - அளவிதற்கரிய பாண்டிய
 னன், கஉ.
 நெய்தல் - சாப்பறை, கஉ.
 நெறி - முடங்குதல், குஉ.
 நேர்ந்தும் - நிச்சயத்தம், ககக.
 நேரம் - இனமொத்தமுத்தாரம், உக.
 நேரடியும் - சொல்லும், ககக.
 நேரய் - குற்றம், ககக.
 நோல் - எட்கசிவு, உஉ, உக.
 நோன் - வலி, கக.
 நோண்ணி - பொறுத்தல், கஉஉ.
 நோனா - பொருமல், ககக.
 நோன் - பொருள், கரு.
 நகடு - எர், கஉஉ.
 நகல் - நுகரத்திற்பகலிணி, கக.
 பட்டாங்கு - உண்ணை, எஉ.
 படர்ந்தி - நினைந்து, ககக.
 படர்நோய் - நினைவினாலு வந்தநோய்,
 ககக.

படலை - தழை, கஉ.
 பட்டிலைக்குரம்பை - சமைத்திறையார்
 வேய்த்தகுடில், கஉ.
 படிவம் - வேடம், கஉ.
 பதித்து - கொட்டப்பண்ணி, ச.
 பதிதல் - ஒலித்தல், கு.
 படை - பல்வணம், கரு.
 பண்ணமைந்ததேர் - பூட்டமைந்ததேர்
 அரு.
 பண்பு - நன்மை, உ.
 பணிதம் - ஒட்டியவை, கரு.
 பணிப்பு - ஏவு, க. தாழ்ப்பண்ணை, கக.
 பணிப்பு - ஏவு, க.
 பணிபதம் - தழைத்தொல், கரு.
 பதம் - உணவு, கரு. செவ்வி, கரு.
 புதவு - செங்கோலறகு, கஉக.
 பதிப்பெயர்தல் - எடுத்துவிடுதல், கு.
 பயம் - பழம், கக.
 பயில்வான் - செறித்தவனாயினையுடையா
 ன், கரு.
 பயிற்றி - தொல்லி, அக.
 பரி - செவ்வ, கஉக.
 பரிசில் - பேறு, அக.
 பரிந்த - அறுத்த, கக.
 பரிந்திட்டான் - அறுத்திட்டான், கரு.
 பரிந்து - அறுத்த, கக.
 பரிய - இரங்க, உஉ.
 பரியாமல் - அறியாமல், கக.
 பரியாமை - பறந்தெய்யாமை, கரு.
 பலிமை - இலாபம், கரு.
 பவர் - கொடி, கக.
 பழி - அலர், கக.
 பழிச்சி - வாழ்த்தி, கஉ.
 பழிப்பு - குற்றம், க.
 பன்னி - துறந்தாரிருக்குரிடம், உஉ.
 பற்றார் - பணகவர், கு.
 பன்னினர் தெரியும் - குற்றக்கிடாராயு
 ம், கக.
 பாங்கு - அழகு, கரு. வ.
 தி, க.
 பாடி - பாசறை, உஉ.
 பாண்டி - கண்ணாடி, கக.
 பாணி - தாளம், கரு. கரு.
 பாய்மா - சதிபாயுங்குதினா, உரு.
 பாய - பாரந்த, கக.
 பாயல் - உறக்கம், கரு.
 பாயிலார் - பாரந்தார், கக.
 பாரதி - கொண்டாடி, கக.
 பாரதி - கொண்டாடியது, கக.

பால் - விதி, கடக.
 பாழ் - வறமை, உரு.
 பாழி - வலி, சுரு. வெற்றி, கூக.
 பாறு - கழுது, பருந்து, கு.
 பிண்டம் - சோற்றுத்திரை, உஅ.
 பிணர் - சருச்சொ, ககச.
 பிணை - மூட்டுவாய், ககச.
 பிணைய - தழுவ, ககச.
 பிழிமது - பிழியுமது, ககச.
 பிள்ளை - காரிப்புள், கக.
 பிறங்க - பெருக்க, கூ, கரு. மிக, கூ.
 பிறங்கிய - மிகுந்த, ககச.
 பிறங்கிய - மிகுந்த, ககச.
 பின்பகல் - உச்சிக்குப்பின், உரு.
 பீர் - பீர்க்கு, ககரு.
 புகர்வு - உணவு, ககச.
 புகல் - வெற்றி, கூக.
 புகல் - கிரும்பு, கூ, ககச.
 புகன்று - விழும்பி, கரு.
 புடைப்பு - அடைப்பு, ககச.
 புண்ணொழிதல் - நிமித்தஞ் சொல்லுதல், கரு.
 புணர்ப்பு - துணை, ககச.
 புயல் - மழை, கூக.
 புயலினை - முறுக்குவனை, ககரு.
 புயிவு - தப்புதல், எஅ. பிரியம், கருஉ.
 புயைப்பு - ஒப்பு, ககச.
 புல்லார் - பணைவர், கரு.
 புலத்தல் - ஐந்துதல், ககச. முனிதல், ககச.
 புலம்பு - தீனிமை, ககஉ.
 புலர்தல் - அகலப்போதல், ககச.
 புலரி - விடியற்காலம், ககச.
 புலவேல் - புலால் நாறும்வேல், கருச.
 புழை - சிறுவாயில், கரு.
 புன் - நிமித்தம், அ, கரு.
 புற்செல்வம் - புல்லியசம்பத்தி, கருஉ.
 புறவு - காடு, அ, குறுங்காடு, ககச.
 புற்செய் - கொல்லை, கருரு.
 புன்மலை - புற்கென்றமலை, கருஉ.
 புன்மலை - புன்மலை, கரு.
 பேணி - பரிசுத்தி, கருரு.
 பேதறிது - அறிவின்மையுற்றி, ககச.
 பெந்தார் - செவ்விமலை, அரு.
 பெய்யுண் - பசும்பொண்ணுச் செய்யப்பட்டு, ஆபரணம், எஅ.
 பெயுள் - கோய, ககச.
 பொங்க - எழும்படி, கருச.
 பொங்கர் - சோலை, ககச.
 பொங்கி - கோபித்தி, சஉ, ககச.

பொங்கும் - மீதெழும், அஉ.
 பொரிஇயன்று - உவமித்தது, கருஉ.
 பொருகன் - கிணைகொட்டிமவன், ககச.
 பொலிவு - மிகுதி, கரு.
 பொழில் - சூழ்ச்சு.
 பொறி - இலாஞ்சனை, ககச, கரு.
 பொன் - அழகு, அ, ககச.
 போகிதழ் - நீண்டஇமை, கரு.
 போந்தை - பனந்தோடு, கரு.
 மகன் - வீரன், கரு.
 மகிழ் - மது, கரு.
 மகிழ்ச்சிநிலை - மிகுதி, கரு.
 மங்கலம் - ஆக்கம், அக. பொலிவு, கரு.
 மங்குல் - சிறுவலைவற்றுகழர், கரு.
 மட்டு - மது, அ.
 மடை - மூட்டு, சரு.
 மண் - ஒப்பனை, கரு.
 மண்டி - மேற்கொண்டு, சஅ.
 மண்டை - பாத்திரம், உரு.
 மண்ணி - கத்திபண்ணி, கரு.
 மண்ணுதல் - மஞ்சளம்பண்ணுதல், கரு.
 மயங்கல் - கலங்கல், கரு.
 மயங்கின - கலங்கியிருந்தன, ககச.
 மரபு - வரலாறு, உஅ.
 மரிய - பொருந்திய, ககச.
 மருமம் - உயிர்நிலை, சரு.
 மருமான் - வறியிலுள்ளான், கரு.
 மல்லல் - அழகு, கரு.
 மலிந்து - விளைந்து, கரு.
 மலிப - நிறைவு, கரு.
 மலிய - மகிழ், கரு.
 மலைத்து - மாறுபட்டு, கரு, உஅ.
 மலைதல் - மேற்கொள்ளல், அ, எரு.
 மலைப்பு - மாறுபாடு, கரு.
 மலைய - குட, சரு.
 மறம் - கறுவதல், கொடுமை, கரு; கொடுவினை, கரு. மாற்சரியம், கரு. ஆக;
 மாறுபாடு, அரு.
 மறல் - போர்செய்தல், கரு.
 மறவர் - கொடுவினையாளர், கரு.
 மறவன் - வீரன், கரு.
 மறன் - தற்கண்மை, எரு.
 மறிந்து - சீழ்மேலாய், கரு.
 மறிய - முதுகிட்டு, கரு.
 மன்று - அம்பலம், உரு, சரு.
 மனைவேன்வி - இல்லறம், கரு.
 மாட்டிய - மாளப்பண்ணின், கரு.
 மாலைநிறம், ககச; கருரு. மேனி, கரு.
 மாயம் - வஞ்சம், கரு.

அ

அருமபதவகராதி.

மாயவன் - கரியவன், ௧௦௧.
 மான்மாலை - மபக்கத்தைச்செய்யுமானைக்
 காலும், ௧௦௬.
 மான்ற - மயங்குமின்.
 மாணம் - அபிமானம், ௧௦௨.
 மனை - காவற்காமி, ௧௧, ௧௦௨. குறுங்கா
 ௧௦, ௧௦௩, ௧௦௪.
 மினைக்கொளிது - வளைவுதவிர்த்து, ௭௯.
 மின்னுகி - மின்போன்று, ௧௦௩.
 மீளி - தலைமை, ௨௨, ௧௦௬. தலைவன், ௧௧.
 முகந்த - ஏற்றுக்கொண்ட, ௨௬, ௧௨௧.
 முகை - மொட்டி, ௭௭.
 முகிழல்-வினாந்துசெல்லுகெருப்பு, ௨௧.
 முன்ன - பாட்டன், ௧௦.
 முயற்கூழ் - முயலுக்கு உறைவிடமான
 மதி, ௧௧௧.
 முருகு - நல்காற்றம், ௧௧.
 முருக - முரிய, ௧௧.
 முழுவி - நிறைந்தவலி, ௧௧; மிக்கஉர
 ம், ௧௧௧.
 முற்றி - வளைத்து, ௨௩.
 முறை - வலக, ௨௧.
 முன்பு - வலி, ௧௦.
 முன்னோன் - அப்பன், ௨௧.
 முனை - சன்னடை, ௨௨, ௧௦௬. தேசம்,
 ௧௦௨. பகை, ௧௨. படை, ௧௨. போ
 ௧, ௧௦. முன், ௧௦. வேற்றுப்பலம், ௧௦.
 முன்னயர் - முற்பட்டபூசல், ௧௧௧.
 முரி - பெருமை, ௨௦, ௧௦௩.
 முன்னோன் - பொருந்துதலமைந்த, ௧௨௧.
 மாரந்து - வலி, ௨௧, ௧௦௪.
 மூலயணற்காலை - மயிராற்குறுத்தகபோ
 லத்தையுடையகாலை, ௭.
 மையாக்கும் - புற்கென்னும், ௧௦.
 மையாந்து - புற்கென்று, ௧௦.
 மொட்ட - பாட்டன், ௨௦. போர், ௧௧, ௧௦௪,
 ௧௦௬.
 மோழி - துர்க்காதேவி, ௨௦.
 மாணம் - புதுவளப்பம், ௧௧௧.
 மார்பு - மொழி, ௧௧௧.
 மருகினைக்கு மதல் - இவ்வாறு செல்வே
 னென்று சொல்லுதல், ௧௧.
 மடி - மாவடு, ௧௧. வடித்தல், ௧௦.
 மடிமணி - தெளிந்தமணி, ௧௧௧.
 மம்பவரை - புதுவார்த்தை, ௧௧௧.
 மம்பு - கச்சு, ௧௦௪.
 மயம் - வலி, ௧௧.
 மயிறு - மடி, ௨௧.
 வரிச்சிலை - வரிதலையுடையவிலை, ௧௧.

வரிசை - சரம், ௧௧.
 வரிப்பந்து - அழகியபந்து, ௧௧௧.
 வலந்தா - கட்டின, ௧௧.
 வலித்தல் - நிச்சயித்தல், ௧௧௦, ௧௧௨.
 வழக்கு - இங்குதல், ௧௨௨.
 வழி அல் - வழுவதல், ௧.
 வழி - ஏவல், ௧௧. முறை, ௧௦௩.
 வழிமொழிந்து - தாழ்வுகொல்லி, ௨௭
 ௧௦௩.
 வன் - வலி, ௧௧௧. வளப்பம், ௧௧௧.
 வன்வு - வார், ௧௧௨.
 வன்ம் - நன்மை.
 வளிமறை - கிதவு, ௧௨௨.
 வன்னி - குழந்தை, ௧௧.
 வனையா - தோலாது, ௧௦௩.
 வற்கென்ற - வல்லமையுற்ற, ௧௧௦.
 வாடாவஞ்சி - தோலாதவஞ்சி, ௧௧.
 வாய் - உணையி, ௧௧, ௧௧௦.
 வாய்திறந்த - உடைத்த, ௨௭.
 வாய்ப்பு - தப்பாது, ௧௧.
 வாய்ப்பன் - நற்சொல், ௧௧௧.
 வாயில் - தோழி, ௧௧௧. பெருவாய்
 ௧௦. வாலாறு, ௧௧.
 வருதல் - தொகுத்தல், ௧௧.
 வால் - அழகு, ௧௧.
 வான்மை - தூய்மை, ௧௧.
 வானவன் - சேரன், ௧௦௬.
 விடக்கு - தகை, ௭.
 விந்தா - வந்துவிட, ௧௦.
 விவட - வருமையேறு, ௧௧; ௧௦௩.
 விதுப்பு - நல்கம், ௧௧௧.
 விம்மும் - ஒலிக்கும், ௧௧.
 விசிச்சி - நற்சொல், ௧௧௧.
 விருந்து - புதுமை, ௨௧.
 வினாடி - கருதி, ௧௦.
 வினாவார் - கருதினார், ௧௧.
 வின்குதல் - தரித்தல், ௧௧, ௧௧௧, ௧௧௭.
 விழுக்கு - நெருங்குதலை, ௧௧௦.
 விழுப்பின - முகத்திலும் மாப்பினப்பட்ட
 ௧௧, ௧௧.
 விவார் - வேறுபடுவார், ௧௧.
 வினரி - சாப்பாடு, ௧௧.
 வினகம் - முதிர்ந்தநறுவு, ௧௨.
 வினவு - ஆகரம், ௧௧, ௧௧௦. பூவும், ௧௧௨.
 விற்றல் - பாணிசரி, ௧௧.
 விச்சம் - பெருமை, ௧௧.
 விட்டா - பாட்டன், ௧௧.
 விதி - சுவர்க்கம், ௧௧.

அரும்பதவகராதி.

சு.

வீடுகொள்ளுதல் - மீட்டல், கஉ.
 வீந்தவிய - பட்டுத்தம்பெயர்கெட, உக.
 வீதியர் - வீரர், அஉ.
 வீழ்ந்த - பட்ட, சக.
 வீண - சத்தம், க0க.
 வீற்றிருத்தல் - செம்மாந்திருத்தல், எசு,
 கூஉ, கூக.
 வெண்ணிறை - ஓடற்பாட்டு, கூஉ.
 வெய்யோன் - விரும்பியோன், கூக,
 கூசு, ககவ.
 வெயர் - வெர், கூக.
 வெருவந்த - அஞ்சத்தர்க, கூக,
 வெருவரும் - அஞ்சத்தகூ, கூசு.
 வெள்வளை - சங்கவளை, சூசு.
 வள்வான்-தெளிந்தவான், அசு, அஉ, அஃ.
 வள்ளணிகாள் - பிறந்தநாள், கூசு.

வெறி - நறுகாற்றம், க0உ. வள்ளிக்,
 கூத்தி, க0க.
 வெறியாடுதல் - வள்ளிக்கூத்தையாடுதல்,
 கக.
 வெள் - வென்றிறுதலு, கூக.
 வேட்பு - வரும்பு, கூக.
 வேய்ந்த - மூடின, கக0, ககஉ.
 வேயுள் - பெரினவு, அஃ.
 வேலன் - முருகபூசபண்ணுவோன், கக.
 வேள்வ - புணையம், கூறு.
 வேற்றார் - பகைவர், கூசு.
 வேற்றப்புலம் - பகைவரிடம், சு.
 வேற்றுமையா - வேற்றுமை தோன்ற,
 கருசு.
 வைகின்ற - தங்கினது, க0க.
 வையாது - வஞ்சியாமல், க0.

இக்காலத்து அருகிவழங்குஞ்சாற்கள்

[ஒவ்வொருவரியிலும் பின்னுள்ள எண்கள்,
பக்கத்தைத் தெரிவிப்பன.]

அஞ்சாதேநோள், கருக. ௧

அட்டிமதீரம் (=அகிமதீரம்) கருக.

அணியிட்டு (=கடைக்கணித்து) ௩௦.

அவதரித்தல் (=தற்குதல்) ௨௪, ௮௦,
௬௧, ௧௧௩.

அழித்துச்சொல்லல் (=மறத்துச்சொல்

அழித்துப்பட்டு, ௧௪௮. [லல்] ௨௮.

ஆசைப்பாடி (=ஆசை) ௧௨௬, ௧௩௦.

உடக்கரிக்கை (=தட்டுகை) ௧௩௦.

எடுத்துவிடுதல் (=சேனையுடன் பகைவர்
நகரைச் சூழ்ந்துதங்குதல்) ௨௮, ௨௬.

எண்ணாதேநோள், ௧௦௧.

ஒத்தயாமம் (=நடுஇரா) ௧௩௬.

கலை (=குதிநாக்கலினை) ௬௦.

கைநிலை, ௩௨.

கொண்டாடாதேநோள், ௧௪௬.

சேலிக்கப்பட்ட, ௧௨௩.

செலவாமரசு (=நேராமரசு) ௧௦௮.

தப்பு (=பிழை) ௧௩௨.

தமப்பன் (=தகப்பன்) ௬௮.

தருப்பண் (=உணவுவிசேடம்) ௨௧.

தலையாட்டம் (=குதிநாக்கு அணிமயிர்)

௧௦௩, ௧௨௧.

திண்டாதேநோள், ௧௦௩.

பரிகரித்தல் (=காத்தல்) ௧௨௩.

பலு (=பலகறை) ௭௩.

பிடித்தாடி (=பலகறை) ௭௨.

பிணக்கு (=துவக்கு) ௪௧, ௧௧௨.

புல்லற்குறியது (=ஏசியது) ௧௩௭.

புற்கென்ற (=புல்லென்ற) ௧௧௭.

புறவீடு (=புறத்தேவிடுதல்) ௨௦.

பூசிற்களரி (=பூத்தபூமி) ௧௪, ௩௬, ௬௨.

போர்க்களரி (=பூத்தபூமி) ௧௪.

மட்டஞ்செய்த (=கத்தரித்த) ௧௨௨.

மயங்காதேகொண்மின், ௧௦௮.

மானித்தது (=நாணியது) ௬௮.

மேலிடு (=குதிநாக்கலினை) ௧௨௧.

வழங்காட்டு (=ஊடல்) ௧௦௪, ௧௩௬.

வாளாது (=சும்மா) ௮௧.

விடுதல் (=சேனையுடன் பகைவர்க்குதல்)

தைச்சூழ்ந்துதங்குதல், ௨௬, ௨௭, ௨௮.

வீடாரம் (=பாடி வீடு) ௭௬.

உரையிற்கண்ட

இலக்கணக்குறிப்பகராதி.

[ஒவ்வொருவரியிலும் பின்னுள்ள எண்கள்,
டக்கத்தைத் தெரிவிப்பன.]

அசை (=அரோ, ஆல், ஒடு) ௬, ௧௨,

௨௦, ௨௬, ௪௬, ௬௨, ௯௦, ௧௧௮, ௧௪௦.

கணக்

றல், ௯௦௫.

ஆகுபெயர் (=தோல் - கிடுகுபடை, பல்

விதழ் - பூ) ௪௬, ௧௧௪.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகிற்

றல், ௮௨.

ஆனந்தம் - ௯௦௪.

ஈற்றசை (=ஏகாரம்) ௨.

எவனென்பது என்னெனக்குறந்தல்

றல், ௧௮, ௬௧.

ஒருபாற்கிவி ஐனைப்பாற்கண்ணும்வரு

தல் (=சொல்) ௭௫.

ஒருபொருளிருசொற்பிரிவின்மை, ௬௨.

ஒருமைச்சொற் பன்மையுணர்த்துதல்

(=ஹவரசினம்) ௬.

ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல்,

௮௭.

ஒகாரம் எதிர்மறைப்பொருளில்வருதல்

(=நிற்பதோ) ௯௦.

குற்றெழுத்தின்பின்னின்ற ஆகாரம் கு

றுக ஆண்டுவரும் உகரம் புலப்படாது

வருதல் (=இர) ௧௨௦.

சாதிப்பெயர் (=பாண்) ௬௫.

சாரியை (=கொய்தாரமார்பு) ௪௫,

௧௨௨.

சிறப்பும்மை (=என்றும், முறவரும், உழ

லையும் நிறலையும்) ௧௬, ௬௬, ௧௫௧.

சொல்லிழுக்காடு (=வியப்பாமால்) ௨௮.

தூவுவார் என்பது தூவாரென இடைக்

குறைந்துநிறல், ௫௦.

நகை (=வாழியர்) ௧௪௦.

பண்பு (பைங்கண்) ௭௨.

புகழ்என்பதன்கட் ககரம் விகாரத்தாற்

றொகுதல், ௧௫௪.

புலவென்பதனுள் அகரந்தெருதல், ௬௮.

புறப்புறம், ௧௨௪.

பெருந்திணை, ௧௬௬, ௧௪௪.

மாட்டேற்றில்லாவுருவகம், ௭௨.

விகாரம் (=ஒளிற்றென்கம் - ஒளிற்றென்கம்;

பண்பு - பட்டி) ௬௬, ௮௪.

வினைத்தொகை (=மகிழ்துடி) ௮.

வினைமாற்று (=மற்று) ௧௨௬.

வெளிப்படை (=கொய்யாக்குறிஞ்சு -

குறிஞ்சிப்பண்) ௬௭.

வென்றோர்விளக்கங்குறுதல், ௮௮.

சூ சி: ப த் தி ர ம்

• பக்கம்.

	கடவுள் வாழ்த்து...	க
	சிறப்புப்பாயிரம்	க
க.	ஷெட்சிப்பபடலம்	உ
உ.	கூந்நைப்பபடலம்	கஉ
ங.	வஞ்சிப்பபடலம்	கஅ
ச.	காஞ்சிப்பபடலம்	உக
ஞ.	நொச்சிப்பபடலம்	ச௦
சு.	உழிஞைப்பபடலம்	சுசு
எ.	தும்பைப்பபடலம்	நுஎ
அ.	வாங்குப்பபடலம்	குக
க.	பாடாண்பபடலம்	அச்சு
க௦.	பொதுவிராப்பபடலம்	க௦க
	சிறப்பிற்பொதுவியற்பால	கஉஉ
	காஞ்சிப்பொதுவியற்பால	கஅஅ
	முல்லைப்பொதுவியற்பால	உஉ௦
க௧.	வைக்கிண்ப்பபடலம்	உஉசு
	ஆண்பாற்கூற்று	கஉசு
	பெண்பாற்கூற்று	கஉஅ
கஉ.	பெருந்திண்ப்பபடலம்	க௦௦௦
	பெண்பாற்கூற்று	க௦௦௦
	இருபூற்பெருந்திணை	கசுக
	வென்றிப்பெருந்திணை	கசுக

உ
கணபதி துணை.

புறப்பொருள் வெண்புரம் ஷாஸ்திரம்

மூ ல மு ம் உ ர் ய ம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நடையூறு ஷேன்மடந்தை நல்குவது நம்மே
லிடையூறு சீங்குவது மெல்லாம் - புடையூறு
சேனைமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தானைமுகத் தானைநினைத் தால்.

என்னிய வெண்ணியாங் செய்துப் கண்ணுதற்
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரோ.

கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் கேட்கவாய்
பண்ணவனைப் *பாட பதஞ்சூழ்க - வெண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றானை நீலமிடற் றுகையென்
கையொத்து நேர்கூப்பு சு.

அவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவனைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

சிறப்புப் பாடியி ர ம்.

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவான்
றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்விரு படலம் பழிப்பின் றுணர்ந்தோ
னேங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிறு' றடக்கை வானவர் மருமா,
னைய னுரித னகலிடத் தவர்க்கு

* பாடப்பதஞ்சூழ்கவென்றும் பாடும்.

க0 மையறு புறப்பொருள் வழாவின்னு விளங்க
 வெண்பா மாழை யெனப்பெயர் நிற்றிப்
 பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் றெரிந்தே.
 என்பது பாயிரம்,
 இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லாமுரைத்துக்கொள்க.

இதன்பொருள். நின்றுநிலைத்த நன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்டிக் கொள்ளப் பொதியின்மையிலிருந்த அழகணுந் இருடிதன்னிடத்துக் குளிர்த தமிழை வருத்தமின்றியறிந்த கிட்டுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய தொல்காப்பிய னென்னும் ஆசிரியனைமுதலான பன்னிருவரான் அறிஞரும் பகுதியில் மிகச் சொன்ன பன்னிருபடலமென்னும்நூலினைக் குற்றமின்றியே அறிந்தோன், உயர்ந்த மேம்பாட்டினையுடைய பூமியை முழுதுமாண்ட வரோந்தவில்லைப் பெருத்தகையிலே யுடைய சேரமான்சுவழியினுள்ளான், ஐயனரிதனென்னும் பெயரினையுடையவன், பார்த்திலத்திலுள்ளவர்க்குக் குற்றமற்ற புறப்பொருளை வழுவுதலின்றியேதெளிய வெண்பாமாலையென்னு நாமத்தினைநிறுத்தி நன்மையிகச்சொன்னான், ஞாற்றைம யாலே ஆராய்ந்து. என்றவாறு.

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

பான்மையிற்றெரிந்து பண்புறமொழிந்தனன் ஐயனரிதனெனக்கூட்டுக.

மன்னிய - தெரிந்தவென்றுமாம். முனிவரன் - இருடிகளில் *வரிட்டினாயுள் ளான் ; அவன் அகத்தியன்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

வெட்சிப்பபடலம்.

வெட்சி, வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு

வேயே புறத்திறை யூர்கொலை யாகோள்

பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்த

றலைத்தோற் றம்மே தந்துதிறை பாநீ

நு மெண்டாட் யொர்கொடை புலனறி சிறப்பே

பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே

கொற்றவை நிலையே வெறியாட் டொப்பட

பெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைது

வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்.

என்பதுபுத்திரம் ; என்னுதலிற்றேவெனின் வெட்சித்திணையும் அறையுமா மாறு உணர்த்துதல்தலிற்று.

க. - வெட்சிப்படலம்.

7. 65

இ - ள். வெட்சி, வெட்சியாவம், விரிச்சி, செல்வு, வேய், புறத்திறை, ஊர் கொலை, ஆகோன், பூசன்மாற்று, சரத்தியத்தன், தலைத்தோற்றம், தத்துவிறை, பாதிடு, உண்டாட்டு, கொடை, புலனறிசிறப்பு, பின்னவழக்கு, தடிநிலை, கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என இவை இருபது வெட்சித்திணையும் துறையுமாம். ஏ - று.

வெட்சியென்பது, இந்நீவகைத்து; மன்னுறுதொழிலும் தன்னுறு தொழிலுமென.

வேவந்தி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ்

சென்றி கண்முனை யாதந் தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய அரசன் எவவும் எவ்வின்றியும் போய் மாறுபாட்டினையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசுநிறையைக் கைக்கொண்டது. ஏ - று.

அவற்றுள், மன்னுறுதொழில் வருமாறு :-

இ - ள். முன்புசொன்ன இரண்டனானும் மன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. ஏ - று.

மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந் திட்டற்றாக்

கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோமெரியிக் - கண்டே

யடையார் முனையலற வையிலேவேற் காலை

விடையாயங் கொள்கென்றான் டேவந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுத்தியெரியாநின்ற நெருப்பினுள்ளே மரத்தைவெட்டியிட்டதன்மைத்தாகக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடியவில்கையுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர்போர்கலங்க வியக்கத்தக்க இதைத்தொழில்களாற் சிறந்தவெலியுடைய காளாய், ஏற்றையுடையநிறையைக் கொள்கவென்றுசொன்னான் அரசன். ஏ - று.

யானைக் கொடுஞ்சிலையனைக்கண்டுமென உம்மைவிரித்துணாக்க. ஏகாரம் - ஈற்றைச். கொண்ட - கொள்ளப்பட்டன; யாவை? நிறை எனமுற்றுக்கிச் சூத்திரத்திற்கேற்பப் பொருளுணர்ப்பாருமுள். (க)

இனித் தன்னுறுதொழில் வருமாறு.

இ - ள். இனித் தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. ஏ - று.

அருஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன்

மருஅன் மழைத்தீடங் கண்ணி - பொருஅன்

கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை

நெய்க்கடைய நிரார் நிரா.

இ - ள். கன்னுறுத நிலைத்தாழியில் அடுதலுற்றமதுத்தெளிவைமருதே; குளிர்ந்த பொய்கண்ணினையுடையாய், *தனிசுபொருள் தறுகண்ணீரன், காலிலே வீரக் கழல்க்கட்டினான், காலையிலே நின் நெடியவாசலித்தனவாய், பகைவீரநிரா. ஏ - று.

நிரா கால நின்கடையவாசலால் மருதே வார்ப்பாயாகவென்க.

நெடியகடையிலேவந்துகின்றன நேரார்நினாயென்று இறந்தகாலப்பொருளாக்கிக் கடுக்கண்மறவந்தழல்புனைந்தவனென்பபெயராக்கிப் பின்பு வார்ப்பேனென்ப பொருளென்றலுமொன்று. (2.)

வெட்சியரவய்:—

சுலவார் முனைமேற்

செலவமர்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தாதார் முனையிட்த்தம் போதலை விரும்பியது. எ - று.

வரலாறு. இ - ள். *உருமுனைமை. எ - று. 1

நெடிபடு காணத்து நீன்வேன் மறவ

ரடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - றுடிபடுத்து

வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிலாக்

கட்சியுட் காநி பெழுந்.

இ - ள். "சின்வீடுகற்றங்குங்காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடையமறவர் காலிலேசெருப்பைத்தொட்டுக் கடத்தற்கரிசுவழியிடத்துச் செல்வான்வேண்டித் துடியைக்கொட்டப்மண்ணி வெட்சிப்பூவைச்சூடப் பகைவர்மணியாற்சிறந்த பசவினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரியென்னும்புள்ளுத் துந்நிமித்தமாக எழாநிற்கும். எ - று. (3)

வி ரி ச் சி:—

வேண்டியபொருளின் விளைவுநன் கறிநற்

சின்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

இ - ள். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்த்தற்குச் செறியும் இருண்ட மாலையிடத்து நற்சொற்கேட்டது. எ - று.

ஈவ - று. எழுவணி சீறா நிருண்மலை முன்றிற்

குழவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்

குடக்கண் கொண்டுவா வென்றாள் குனிவிற்

றடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கணையஞ்சூழ்ந்த சீறாநில இருளையுடையமாலேக்காலத்து முற்றத்திலே திரண்ட நங்கூட்டம் கைகுவித்துநிற்பக் கட்சாடியிருக்கும் ஈனியிற் குடத்துக்கள்ளை எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றாள்; ஆதலால், வளைந்தவில்லைப் பெரிய கையிலே உடையவனே, நமக்கு வெற்றியுய்த்தரும். எ - று.

"குடக்கணுகொண்டுவாவென்றாள்" என்று பாடமோகி மேல்புறநீறுமூவத் திற்புசுவைஅடித்துக் கொண்டுவாவென்றானென்று பொருளுரைப்பாருமுள். (4)

செ ல வு:—

சில்லே ருழவர் வேற்றுப் புலமுன்னிக்

சல்லோர் தானங் கடந்துசென் றன்று.

* வருநெறியென்றும் பிரதிபேதமுண்டி. † வ - று=வாலாறு.

‡ மேனியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள். வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழவர் மாற்றாரிடத்தைக்கருகிக் கற்
பொருத்தினகாட்டைக் கழிந்துபோனது. ஏ - று.

வ - று. கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்பட்டி முண்டார் - தேற்றின,
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின்குழவினையொப்பார் வளைந்தவில்லை இடப்பக்கத்திற்கெர்
ண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னேதொடர்ந்துவரத் தமது வலியானேருங்கிப்
போனார், வளைந்தவில்லாள்தம் ஏறுபொருந்திய பசுநிலைநின்ற நிலையையுடைய
உயர்ந்தமூங்கிலையுடைத்தடின குன்றத்தைநின்றது. ஏ - று.

போனார் கூற்றினத்தன்னாரெனக்கூட்டுக.

(௫)

வேய்;—

பற்றுத் தம்முனைப் படுமணி யாய்த்
தொற்று ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தம்முனையிடத்து ஒலிக்குமணியினையுடைய நிரையிடத்து
ஒற்றினைத்தெரிந்த கூறுபாட்டினைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைக - யிலையுனைந்த
கள்ளவிழ் சண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

இ - ள். பசுநின்ற இடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய புறங்
காத்துநின்ற படையினளவும் போர்ப்புலத்திற்கங்கிப் பச்சிலையுடனே விவீத்
தொடுத்த தேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போராவிரும்பி
யோய், வேற்றுப்புலத்திலேபோய் ஆராய்ந்து நடுவிருளிடத்து நஞ்சுற்றத்தார்
வந்தார். ஏ - று.

(௬)

புறத்தினை;—

நோக்கருங் குறுப்பி னுழையும் வாயிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்தினுத் தன்று.

இ - ள். பகைவரது கண்ணாற்பார்த்தற்கரிய குறம்பின்துழையும் பெருவாயி
லும் அவரும் புறப்படாதபடிவளைந்து ஊர்மருங்கேவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. உய்ந்தொழிவா ரங்கில்லை யூழிக்கட டியேபோன்
முந்தமரு னேற்றார் முரண்முருங்கத் தந்தமரி
னெற்றினு னாய்ந்தாய் துறுவலி யோரரணஞ்
சுற்றினா போகாமற் சூழ்ந்து.

இ - ள். பிழைத்திருப்பார் இவ்விடத்து யாவருயில்லை; யுகாந்தகாலத்துநெரு
ப்பையொப்ப முற்படப்பூசலில் எதிர்த்தார் மாறுபாடெடைத் தம்முடைய உற்று

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

ராய ஒற்றராலே ஆராய்ந்தாராய்ந்து மிகுத்தவலியினையுடையோர் அரணினே ஷனீக்
துகொண்டார், ஒருவரும் தப்பிப்போகாதபடி விசாரித்து. ஏ - று.

குழ்த்து சுற்றினாரென்க.

(எ)

ஊர் கொலை :—

வினாபரி கடவி வில்லுடை மறவர்

குரையழ னடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

இ - ள். கடுகினைசெலவையுடைய பரியைமுடுக்கி வில்லினையுடையவீரர் முழு
ங்கெரிபாப்ப அரணினே அழித்தது. ஏ - று.

வ - று. இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறிப்

புகலே யரிதென்னர் புக்குப் - பசலே

தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்

தொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு.

இ - ள். மாறுபாடே துணையாக செருப்புநடப்பக் காய்த்துப் புழுதற்கரிய
இடமென்றுபாராதே உன்புக்குப் பகற்பொழுதே ஒருவர்க்குத்தோல்தார்படக் கட
டும் வீரக்கழல் ஆர்வாரஞ்செய்யக் கொலைத்தொழிலார் சிறந்த வில்லினையுடையார்
அரணினேக் கைக்கொண்டார். ஏ - று.

(அ)

ஆ' கோள் :—

வென்றார் து விற்றன்மறவர்

நன்றோடு மாதழீஇயன்று.

இ - ள். பகைவர் முனையினக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினையுடையவீரர்
கன்றுடனே பசுநிரையைக்கைக்கொண்டது. ஏ - று.

வ - று. தொடுவரி கூடிக் குழுஉக்கொண்டனேத்தா

னெடுவரை நீள்வேய் நரனு - நடுவூர்க்

கணாசினா கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற

நிணாசினா வேலார் நிலை.

இ - ள். புலி தம்மில் இணையொத்துத் திரட்சிகொண்டதன்மைத்து; உயரிய
புலையுடத்து நீண்டமூங்கிலொலிக்கும் ஊரினடுத் திரண்டபசுவினைக்கைப்பற்றி
அவ்விடத்துநின்றநிங்காராய் நிணத்தைக்கோத்த வேலினையுடையார் நின்றநிலை.
ஏ - று.

ஆல் - அஷ.

(ஆ)

பூசன் மாற்று :—

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்

பிணம்பிறங்குப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ - ள். நிணத்திரட்சிபெருக்கக் கைப்பற்றினகரந்தையார்தம் பிணம்பெ
ருக்க வெட்சியாரகெடுத்தது. ஏ - று.

வ - று. சூழ்ந்த நினைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
விழ்ந்தனர் விழ்ந்தார் விடக்குணிய - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிபூழ்ப்பு புள்.

இ - ள். வெட்சியார்வளைந்துகொண்டநிலையினைச் சூழ்ந்துகிட்கின் கரந்தையார் பட்டுவிழ்ந்தார்; விழ்ந்தவருடைய தசையைத்தின்னவேண்டிப் படிந்தனர்; வளைந்த கொடியவிலல்லாற் சிறந்த ஓகையினையுடைய கூற்றையையொப்பார் எய்த புலால் நாரும் அம்பு போனவழியேபோய்ப்புறவைகள். எ - று. (கௌ)

சு ர த் து ய் த் த ல் :—

ஆருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்

வருந்தாம னினாயுத்தன்று.

இ - ள். அரியவழியிடத்தும் பரந்தகாட்டின்கண்ணும் நோவுபடாதபடி பசுநிரையைச்செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. புன்மேய்ந்தசைஇப் புணர்ந்துடன்செல் கென்னும்
விண்மே லசைஇயகை வெல்கழலான் - றன்மேற்
கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டு
நெடுவரை நீழ னினா.

இ - ள். புல்லமேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன்கூடித் தம்மில் ஒக்கப் போவனவாகவென்று சொல்லாரின்றான், வில்லின்மேல்வைத்தகையினையும் வெள்ளம் வீரக்கழலினையுமுடையவன்; தன்மேலே செந்துக்கானமலையினின்றும் விழாநின்றநீர்போல முடுகிவருங்கரந்தையானாக்கண்மீ; நீண்டவரையின்று நீழவிலே ஆனிரையை. எ - று.

ஆனிரையைப் புணர்ந்துடன் போகென்னுமெனக்கூட்டுக. (கக)

தலைத்தோற்றம்:—

உய்வெய்யோ னினந்தழிஇ

வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். வலியினவிரும்பினோன் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டவருதலையறிந்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. மொய்யுண லானினா முன்செல்லப் பிஞ்செல்லு
மையணற் காளை மகிழ்துடி - கையணல்
வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க னிடனாடி.
புய்த்தன்றுவகை யொருங்கு.

இ - ள். செறிந்ததாடியையுடைய பசுநிரையுன்னென்கொகப் பின்னேவரும் மயிராற் கறுத்த கபோலத்தினையுடைய கிளை மகிழ்ந்துகொட்டுந்து நிரைகொண்டு வரப்போன வெட்சியாருடைய நிஷமையையறியாது வெறுப்பினாற் கைஷயக்

அ

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

கதப்பிலேவைத்த வேட்டுவிச்சியர் வாள்போன்றகண் இடந்துடிப்பச்செலுத்
திற்று, பீரியத்தை, பலர்க்குமொக்க. எ - று.

“மகிழ்துடி ஒருங்கு உய்த்தன்மென்க.

மகிழ்துடி - வினைத்தொகை.

(கஉ)

த ன் து நி தை :—

வார்வலந்த துடிவிம்ம

ஊர்புதல நிராயுத்தன்று.

இ - ள். வாராலேகட்டின துடி கற்றங்க ஊரினுள்ளார்விரும்ப ஆனிரையை
மன்றத்தி-த்துச்செலுத்திடது. எ - று.

வ - று. தண்டா விருப்பின டன்னை தலைபுலந்த

வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டா

ளணிசிறா வாமுமுறுங் லம்மா வெயிற்றி

மணிசிறா மல்கிய மன்று.

இ - ள். தணியாத உவகையினையுடையளாடித் தன்னுடைய சுவாமி தலை
யிலேகுமுன வண்டுநிறைந்த நறுநாற்றத்தினையுடைய மாலை வாழ்வதாக்வென்று
கோக்கினான், அலங்காரமுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடாநின்றபல்வினையும்
“அழகியபெருமையினையுமுடைய மறத்தி; மணியணிந்த பசுமிக்கமன்றத்தை. எ-று.
எயிற்றி கண்டாளெனக்கூட்டுக. (கங)

ப ர தி :—

கவரணைச் சுற்றங் கவரந்த கணநிரா

அவாவர் வினையி னறிந்திந் தன்று.

இ - ள். கவர்த்த தலையம்பினையுடைய கிளை கொள்ளுகொண்டபசுநிரையைச்
செய்தார் செய்த தொழில்வகையை அறிந்துகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. ஒள்வாண் மலைந்தூர்க்கு பொற்றாய்ந் துரைத்தூர்க்கும்

புள்வாய்ப்பாச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வானா

மாறுட்ட வென்றி மறவந்தஞ் சீவாரிற்

கூறிட்டார் கொண்ட நிரா.

இ - ள். அழகியவாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத்தொரிந்து
சொன்னோர்க்கும் நிமித்தம்தப்பாவகைசெருன்ன அறிவுடையோர்க்கும் தம்முடன்
வெற்புபடுவாரா மாறுபாடுகெடுத்த வெற்றியினையுடைய மறவினையாளர் சீவாரிற்
ரிடத்துப் புத்திட்டார், கைக்கொண்டவந்தநிரையை. எ - று. (கச)

உ ண் ட ா ட் தி :—

தொட்டிமுங் சமுன்மறவர்

மட்டுகொடு மகிழ்துங்கின்று.

இ - ள். கட்டி ஆர்க்கும் வீரக்கழலினையுடைய தறுகண்ணர் மதுவையுண்டு
மனங்களித்து ஆடியது. எ - று.

வ - று. இளிடெ நாண்ட திஞ்சொ விளமா வெயிற்றி
களிடு நாண்ட நோக்கங் கவற்றித் - தெளிடு நாண்ட
வெங் கண் பவிய விளிவகுக்கொல் வேற்றாநீமேற்
செங்கண் பறவாநீதாம்.

இ - ள். இளியென்னும் இசையினைக்கொண்ட இனியசொல்லினையுடைய
சீமதியான துணையவேட்கவிச்சி களிப்புக்கொண்டபார்வை வருத்தவும் தெளிவு
கொண்ட வெவ்விய கன்னையுண்டழகிழ்ச்சி மிகவும் கெடுவதுபோலும்; பணகவர்
மேற் சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர்செற்றும். எ - று.

சின்ம் விளிவதுகொலெனக்கூட்டுக.

இது, **“முன்னினைக்கூட்டிய”* என்பதனுளமைத்த *“ஏவ லினையர் தாய்வயிறு
கரிப்ப”* என்பதுபோலும். (கரு)

கொடை:—

கண்ணியகிளை யொழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விஞ்சிப்பிசின்னு.

இ - ள். திரண்ட பசுநிலையொன்றும்தப்பாமே தம்மை வேண்டினவர்களுக்
குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. அங்கட் கணையன் அடியன் விழப்பொண்
வெங்கட்கு விகட விளையாகும் - செங்கட்
செருர்சிலையா ளன்னர் செருநீணையிற் றென்
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணாற்சிறந்த கணையையுடையவனும், துடிக்காட்மெவ
னும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்ருக்கொடுக்கும் விலையாகும்; சிறந்த
கண்ணினையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாதமன்னர் பூசன்முகத்துக்கோபித்து
வரிதலையுடைய வில்லாலேகொண்ட ஆனிரையாகியசெல்வம். எ - று.

வளம் வெங்கட்குவீசம் விலையாகுமெனக்கூட்டுக.

(கரு)

புலன் னறிசிறப்பு:—

வெஃமுனைநிலை யுணர்ந்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பித்தன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க்குத் தம்
முடையகூற்றினும் பெருகச் சிறப்பிக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இறுமுறை பெண்ணு நிரவும் பரனஞ்.
செறுமுனையுட் சென்ற நின்னு வந்தார் - பெறுமுறையி
னடங்கித் தன்னு மயில்வேலோ டொன்றான்.
பிட்டுத் தொடுத்தலியன்பி.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬.

இ - ள். தாம் இறும்வகையை ஆராயாதே இரவின்கண்ணும் பகலின்கண் ணும் கொல்லும்பகைப்புலத்துப்போய் ஆராய்ந்துவந்தார் பெருக்கடவ பங்கின்மே லும் கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடையோய், ஒன்றாதல் இரண்டாதல் பசு ஏற் றிக்கொடுத்தல் முறைமை. எ - று. (கவ)

பிள்ளை வழக்கு:—

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல் நிகித்தஞ்சொன்னார்க்கு “வஞ்சியாதே பெறுமுறைமை ளையச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. புல்லார் நிராகருதியாஞ்செல்லப் புண்காலம்
பல்லா ரறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சுடையா னான்கு
குடஞ்சுட்டி னுத்தாற் கொடு.

இ - ள். புகுவாது ஆனினையைக் கொள்ளினின்று யாம்போத நிகித்த
கண்மையைப் பலரு முணர்ச்சொன்னார்க்கு மொழியாற் பெறுமுறைமை இது
வென்றகருதவேண்டா; ஒன்றொருகடம்பால்போதும் மிக்கமடியினையுடைய பசு
கான்கு இனங்கடோறங்கொடு. எ - று.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க.

(க ௨)

துடி நிலை:—

தொடுமுன் பறவர் தொல்முடி பரபிழ
படுக ணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

இ - ள். கட்டும் கழல்வீரர் பழங்குடிமுறைமையில் மிகுககண்ணினையுடைச்
தாய் ஒலிக்கும் துடியைக்கொட்டிமவன்குணத்தைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வர்
செந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு - வந்த
குடியொடு கோடா பரபிடுனாற் கின்னார்
வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு.

இ - ள். வன்பாட்டனுடையபாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடி கொட்டி னா
இவன்பாட்டனுடையபாட்டன் முதலாயினர்; என்றதைக்கு இவன்புண்ணீர் துடி
கொட்டினான்; இவன் எனக்குத்துடி கொட்டுவான்; வழிவந்தகுடிமுறைமையோடு
பிறழாத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும் வடித்தலுற்ற தித்தித்தமதுவி
னதுதெளிவை வர்ப்பாயாக. எ - று. (க ௩)

கொற்றவைநிலை:—

ஒலியினின்று விறப்பாட்டோ
வையினின்று வறுப்பாட்டோ.

*இ - ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையோளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்சொல்லியது. *எ - று.

வ - று. ஆவி மணிச்சொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூனி மலிபடைக்கொற்றவை - மீளி
பரண்முருங்கு வானோள் கருதி னகையார்
மூண்முருங்குத் தான்முந் துறும்.

இ - ள். சிங்கத்தாற்சிறந்த அழகியகொடியினையும் பசுக்களியினையும் பாயுக் கலையினையும் பேய்மிக்கபடையினையுமுடைய தூக்காதேவி, தலைவன் பகைவர் குறும்புமுறிய ஆனிரையைக் கொல்கையைநினைக்கிற பகைவர்மாறுபாடுகெடத் தான்முன்னெழுந்தருளீர். எ - று. (20)

வெறியாட்டு!—

ராவியோர் வினையுடைய
வேலனோடு வெறியாடினா.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் நீனைத்தொழில்முடிய முருக பூசைபண்ணுவனோடு வள்ளிக்கூட்டத்த ஆடியது. எ - று.

வ - று. காணி லாறுங் களிக்குங் கழன்மறவன்
புனிதங்கு பென்முலைப் போதரிச்சன் - வாணாத
முன்முருகு மெய்நீரின்துத் தாமம் புறந்தனைப்ப
வென்முருகுத் தாமம் வெறி.

இ - ள். கண்டாருயின் நிருத்தப்பிரியனாகிய நீலகண்டனும் மகிழ்வின்; கடம் கழலினையுடைய மறவினையாளன்றன் ஆபரணம்விளக்கும் மெல்லியமுலையினையும் பூப்பேசின்ற அரிபாந்தகண்ணினையும் ஒளிமிக்கதுதலையுமுடையவடான்நறு நாற்றத்தை உடம்பிலேகிறத்தி மலை பக்கத்தேஅசைய வேலினையுடையபின்னை யார்க்கு ஆகிவள்ளிக்கூட்டத்தை. எ - று.

வள்ளிக்கூட்டக்காணின் அரணுக்களிக்குமென்க.

(21)

வெட்சித்திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப் பத்தொன்றும் முடிந்தன.

முதிலாவது

வெட்சிப்படலமுற்றிற்று.

இரண்டாவது

காந்தப்பபட்டல்.

கதமலி கரந்தை கரந்தை யாவா

மதரிடைச் செல்வே யரும்போர் பலைதல்

புண்ணெடு வருதல் போர்க்களத் தொழிந்

லாளைறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே

(௫) பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே

நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி

வேத்தியன் மலிபே மிகுகுடி நிலையென

வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னுன்குந்

கரந்தையும் கரந்தைத் துறையு மென்பா.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமறு உணர்த்துதுதலிற்று.

(௫) - ன். கரந்தை, கரந்தையாவம், அதரிடைச்செல்வு, போர்மலைதல், புண்ணெடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளைறிபிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழிகூறல், பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, வேத்தியன்மலிபு, குடிநிலை என இவைபதினாறும் கரந்தைத்திணையும் துறையுமாம். ஏ - று.

காந்தை:—

மலைத்தொழுந்தோர் மறஞ்சாயத்

தலைக்கொண்ட நினைபெயர்த்துன்று.

(௫) - ன். 'மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியங்கெடக் கைப்பற்றினநிறையை மீட்டது. ஏ - று.

வ - று. அழுந்தினர் வையசுத் தாறுநிலைக் கூற்றம்

விழுங்கியபின் விடுகொண்ட பற்றார் - தொழுங்குடி

டாரார் கரந்தை நிலைபிலந்து தாங்கோட்ட

னையகைக் கொண்ட நிறை.

(௫) - ன். 'ஆரவாரியாநின்ற கடல்சூழ்ந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கரிய லயினாக் கூற்றவன் உண்டபின்பு மீட்ட தன்மைத்து; ளைப்பத்தினைபுடையமறக்குடிகள் கொத்துநின்றக்கரந்தையைத் தலையிலேகுடித் தாங்கொள்ளுமது; பகைவர்கைப்பற்றின ஆளினையை. ஏ - று.

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க.

ஆல் - அசை.

தாம்கோடலைப்பொறுத வெட்சியாந்கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டன நிறை : இது வீடுகொண்டற்றென்றுமாம்

(க)

காந்தையாவம்:—

நினாமோட் தேட்டுச் செய்தொழி லொழிய
வினாவனர் முழுதும் வடையுரைத் தன்று.

இ - ள். பசுநிலையைக் கைப்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாநின்ற கரீரியத்
தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங்கூறுபாட்டைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கரீலார் சிழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்
கிளர்ந்தாலும் பேரில்லார் கிணைப்பூசில் தேட்டே
யுளர்ந்தார் நிறுப்பெயர்வு முண்டு.

இ - ள். காலிலே நிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடியவில்லினையுடை
யார், கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார்,
கூற்றுவன்கோபித்தாலுமொப்பார், தடாரியோசையைக்கேட்டு அசைந்தார்; வெட்
பொர்கொண்ட ஆனிரைபிள்ளையும் கூடும். எ - று. (2)

அதரிடைச்செல்வு:—

ஆற்று ரொழியக் கூற்றெனச் சினையிப்
போற்றார் போதிய நெறியிடை யேகின்று.

இ - ள். செருவினைப்பொருதார் ஊரிலேநிற்கக் காலனையொப்பக்கோபித்
தப்பகைவற்போன வழியிடத்தேசென்றது. எ - று.

வ - று. சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்நிலிப் பல்லியுழ
மெங்கும் பறையோடு டெழுந்தார்ப்பு - வெங்க
வழற்கூர் தாழ்ப்பாடந்தா ரான்சுவிட்டின் மேலே
நிழற்கூறிவேன் மிள்ள நிறைந்து.

இ - ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்தபீலியையுடைய சிலவிசேட
வாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லின
ையுடைய அழற்பரந்தகாட்டிலே தூம்போயினார், நிறைபோன அடிப்பாடு நிழல்
வீடும் சுடர்வேல் ஒளிவிட நிறுத்தது. எ - று. (3)

போர்மலைதல்:—

வெட்சி யானைக் கண்ணுற்று வளைஇ
யுட்குவாத் தாக்கி யுளர்செருப் புரிந்தன்று.

இ - ள். வெட்சியானைத்திட்டிச்சூழ்ந்த அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் கூடிப்புகுமான
பூசலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. விடிகனைமுந் சியமும் போர்க்குநிலும் பேரில்லார்
வணிகினமு மானமுந் தேசு - மொலிக்கு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் செற்குச் சிறந்து.

இ - ள். புலியினதுதிரளும் சிங்கமும் பொருமயானையுமொப்பார், வலிமிக்க சேற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக்கும் கிட்டெற்கரிய பகைப்புலவழியிலே நிராகொண்டார் வெட்சியாரென்னும் ஆரவாரத்தாற்கடுகிப் பூசலேச்செய்தார், கோபமிக்கு. ஏ - று.

செறந்த செருமலைந்தாரென்க.

(சு)

புண்ணொடுவருதல்:—

மண்ணோடு புசும்பிறீஇப்

புண்ணோடு தான்வந்தன்னு.

இ - ள். பூமியுடனே இசையைநிறுத்தி ஆயுதம்பட்ட புண்ணுடனே வீரன்முன் வந்தது. ஏ - று.

வ - று. வெங்குருதி டில்ல விழுப்புண் னுகுதொனா உ
மிங்குவிதஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க
ணிநம்போக்கி நின்றாநிலவாட்டி. வேந்தன்
மனம்போல வந்த மகன்.

இ - ள். வெவ்விய உதிரம் மிக முகத்தினும்மாப்பினும் மட்ட புண்ணினின்றும் விழவிழச் சாதிவிங்கஞ்சொரியும் வரையையொக்கும்; பைங்கண்ணினையுடைய பசுவினத்தை முன்னேசெலுத்தினின்ற வெட்சியாருடைய மாறுபாட்டைக்கெடுத்து மன்னனெஞ்சினையொப்ப வந்தவீரன். ஏ - று.

வீரன் இங்குவிஞ்சோரும்வரையையொக்குமென்க.

வேந்தன்மனம் வெற்றியையேனியும்.

(ரு)

போர்க்களத்தொழிதல்.—

படைக்கோடா நிறுன்மறவரைக்

உடைக்கொண்டு காத்தொழிந்தன்னு.

இ - ள். பகைவராயுதத்திற்குப் புறங்கொடாத வெற்றியினையுடைய வீர னைக்கூட்டித் தான் பூசற்களரியேபட்டது. ஏ - று.

வ - று. உரைப்பி னறுவியப்போ வெண்ணுரைகக் கொண்ட
நிறாப்பி வெடுத்தகை சென்றான் - புரைப்பின்
றுவியப்பட்ட வாடுபலனா மொன்வான் கவரக்
களிப்பட்டான் நேருன்றான் காதலு.

இ - ள். சொல்லுவேமாயின் அகில அகிசயமோ, பகைவர்கைப்பற்றின நிரையின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்சென்றான்; ஒப்பிப்பற்க் கரு தப்பட்ட உடற்பிட்டமல்லாம் ஒள்ளியவான் கொள்ளுகொள்ளப் போர்க்களரியிலே விழுந்தான், ஒளித்துத் தோற்றமில்லை. ஏ - று.

‘நிறாப்பி வெடுத்தகை சென்றான்’ என்றது - இங்கான்மிண்டநிரையென் னும் புகழுடனேசென்றனென்றல்.

(சு)

ஆளெறிபிள்ளை :—

வருவாரா யெதிர்விலக்கி

யொருதாளுகி யாளெறிந்தனாறு.

இ - ள். பொருவாரா எதிர்விலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரனாவெட்டிபது. ஏ - று.

வ - று, பிள்ளை கடுப்பப் பிணட்பிறங்க வாளெறிந்து

கொள்ளைகொளாயந் தலைக்கொண்டா - ரென்னிப்

பொருதழிந்து மீளவும் புன்குழலான் மீளா

நொருதனியே நின்ற னான்.

இ - ள். வினைவறியாதபிள்ளையையொப்பப் பிணம்பெருக்க வீரனாவெட்டி வெட்சியார்கொள்ளைகொண்ட ஆனினாயைக் கிட்டினார் இகழ்ந்துபூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோதவும் மீளானாகித் தனியேநின்றான் ஒருபூங்குழலானான். ஏ - று.

பிள்ளைத்தெளிவு :—

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்

புண்மகிழ்ந்து புள்ளுறுந் து.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்த்தொலிப்பத் தன்புண்ணைப் பிரியப்பட்டு விரும்பிக் கூத்தாடியது. ஏ - று

அதனைப் புகழ்த்தாடியதாஉமாம்.

வ - று. மேவா நுயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையான்

பூவா னுண்கழியாப் போந் தவதது - னோவான்

அடியிரட்டி விம்மந் தெடுக்கழலார் முன்னின்

நடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிருலரத் தலையினை நீக்கிக் கவந்தமாக்கினின்ற பிள்ளைத் தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடையவாளினை உறையினின்றும்வாங்கிப் பூசற்களரியிலையொழியான் துடிக்கொட்டி ஆர்ப்பிரவமிகக் கட்டியவீரக்கழலினை யுடையார்முன்னேநின்று இட்டவடியின்மேல் அடியிட்டு ஆடுங்கூத்து. ஏ - று.

ஓவான் - ஒழியான்.

ஆட்டு ஓவானென்க.

உய

பிள்ளையாட்டு :—

கூடலர்குடர் மாலைகுட்டி

வேறிறித்து விரும்பியாடின்றா.

இ - ள். பகைவர்குடராகியமரலையைக்குட்டிக் கையிலே ஷேஷைத்திருப்பிப் பிரிப்பட்டு ஆடியது. ஏ - று.

வ - று. மாட்டிய பிள்ளை மறவர்கிறத்திறந்து

கூட்டிய வெலைகள் குடர்மலை - குட்டியாயின்

மாறிரிய சிறி நூல்குழலான் கைக்கொண்ட

வேறிரிய விற்றாடி ஆடி.

இ - ன். பகைவனா மரணப்பண்ணினை பின்னைத்தன்மையை எய்தியவன், வீரருடைய மார்க்கத்தைத் திறந்து தெரிந்துபறித்தவேலைப் பகைவருடைய குடும்பத்தை மீச்சுற்றியபின் மாறுபாடுகெடக் கோபித்து ஆமேவன் கைக்கொண்டவேலைத் திருப்பக் தறங்காநின்றது துடி. எ - று. (அ)

சு க ய று நி லை :—

வெருவரும் வானமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று.

இ - ன். அஞ்சத்தரும் டாட்டூசலிலே பட்டோனைப்பார்த்து யாழ்ப்பாணர் அவன்பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நாப்புலவர் சொன்மலை நண்ணுப் படைப்புழக்கித்
தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - புப்புளையு
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொப்புலார்
கற்கொலோ சோர்ந்திடுவெங் கண்.

இ - ன். செக்காப்புலவருடைய கீர்த்திமலை, பகைவர்சேனையைத் துடைத்து வலியுலியையொப்பப் பட்டான்; பொற்றாமரைப்பூவைச்சூடும் நல்லகுலத்திலே பிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழாற்சிறந்த பழைய அறிவினையுடையர், கல்லோ அறியோம் விழுந்தில, எம்முடையகண்கள். எ - று. (க)

நெடுமொழிகூறல் :—

மன்மேயம் பட்ட மதிக்குடை மேற்றகுத்
தன்மேயம் பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ - ன். மன்னரின்மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக்குடையினையுடை யோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடையமேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வாரொடு வைகுவேன் யானை - நானுங்
சுழியகிழ வென்றிக் சமுல்வெய்யோ யியர்
*பிழியது வுண்பார் பிறர்.

இ - ன். வீரராகிய போர்ப்பிள்ளயம் கைவளரின் அதனைவிலக்கி மாளுடனே அங்கேசுந்துவேகை யான், நாடோறும் மிக்க உவகையாற்சிறந்த வெற்றியினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெய்யோனே, நீ கொடுப்ப நினைபு இயைந்து பிழியுது வை துகர்வாராக, வேறுசிலர். எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச்சொல்லுக. யான் வாடுகொடுவதை, உண்பார்பிறரென்றமாம். (க)

* பிழியுது முண்பார் பிறர் என்று பாடம்.

பின்னாப்பெயர்ச்சி:—

பேர்தாங்குப் புன்விஷங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் தலையறித்தன்று.

இ - ள். புன்னைவிலக்கிப் பூசலத்தாங்கினவனை மாலையினையுடைபமன்னின்
தண்ணளிசெய்தது. எ - று.

வ - று. பிணங்கருட் பின்னா பெயர்ப்பப் பெயரா

தணங்கருட்செய் தானெறித னோங்கி - வணங்கார்.

சிலையறித்த நோனான் சினவிலைத் தன்நே

தலையறித்தான் தண்ணடைபுத் தந்து.

இ - ள். மாறுபடும்பூசலிடுத்துக் காரியென்னும்புன் விலக்கவும் விலங்காறு
ய்ப் பகைவரை வருத்தாந்துன்பத்தைச்செய்து வீரனாவெட்டுதலைப்பார்த்து வளை
யாத மலையினையொத்தனோளான் செற்றத்தினையுடையவீரனுக்கு அற்றையானே
வரிசைகொடுத்தான்; மருகரிஸம்பலவுங்கொடுத்து. எ - று. (கஉ)

வேத்தியன்மலிபு

தோன்வலிய வயவேந்தனை

வான்வலிபறவர் சிறப்புறாத்தன்று.

இ - ள். தோளவ்வலிய மறமன்னனை வாளவ்வலியவீரர் மேம்பாட்டினைச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அங்கையு நெல்லி யுதன்பய மாநனாற்

பொங்கல் தாரான் குடைநிறற்கிழை - தங்கிச்

செயிர்வழங்குந் வானாருட் தொண்டையார் மேல்வா

யுயிர்வழங்குந் வாழ்க்கையுறம்.

இ - ள். உள்ளங்கைகெல்லிப்பழத்தினதுதன்மையாதலால், தேன்மலருமாலே
யினையுடையான் கொற்றக்குடைநிறலின்மேலே அவதரித்துத் *குற்றத்தினைக்கொடு
க்கும் வாட்பூசலிலேபுக்குப் பகைவாதம் வேலின் வாயிலே உயிரைக்கொடுக்குந்
செல்வம், மிகவும் உறுதியுடைத்து. எ - று.

செல்வம், அதன்பயமாதலால், உறுதியுடைத்தென்க

.(கங்).

குடிநிலை:—

மண்டிணி குடாவுத்துந் தென்மைபுழைநாங்கு

கொண்டு பிறநிறியப் குடிவாவு வுரைத்தன்று.

இ - ள். மண்செறித்தபூமியிடத்துப் பழமையும் தறுகண்மையுமீட்கொண்டு
பிறநறியும்குடியின்வரலாற்றினைச் சொல்லியது. எ - று.

மண்டிணிநூலம் - மண்ணுலகு விண்ணிலகென்றிற்போலக்கொள்க.

* குரோதத்தினையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வ - று. பொய்யகல நாளும் புதழ்வினைத்த லென்வியப்பாம்
 னையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையதலங்
 கற்றோன்றி மண்டோன்றும் காணத்தே வானோடு
 முற்றோன்றி மூத்த குடி.

இ - ன். பொய்ம்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்குதல், என்ன அதி
 சயமாம்! பூமிபைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்தவெள்ளம் விட்டுக்கீங்க, முற்
 ப்ட மலைதோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லாரிலும் முற்பட
 மலையிடத்திலேதோன்றிப் பழையதாகிய குடி. எ - று.

குடி புதழ்வினைத்தல் என்னவியப்பாம்.

வெனென்பது - என்னெனக் குறைந்துநின்றது. 'மூத்தகுடியென்றது - பூச
 விலே வாளாலே பட்டகுடியென்பாருமுள். (கச)

கரந்தைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும்: அழைப்பாட்டுப் பதினாறொன்றும்
 முடிந்தன.

இரண்டாவது

கரந்தைப்படலமுற்றிற்று.

மூன்றாவது

வஞ்சிப் படலம்.

வா. ௧ வஞ்சி வஞ்சி யாவும்

௨ கூடாரப் பிணிக்குங் குடைநிலை வானிலே

௩ கொற்றவை நிலையெ கொற்ற வஞ்சி

௪ குற்றநிலை சிறப்பிற் கொற்ற வஞ்சி

௫ பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி

௬ நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி

௭ யுழப்புல் வஞ்சி மதுபுல வஞ்சி

௮ கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே

௯ பொருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாராறை

௧௦ பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு

௧௧ நல்லிசை வஞ்சிமென நாட்டினர் தொகுத்த

௧௨ வேஞ்சாச் சீர்த்தி யிருநத் தொன்றும்

௧௩ எஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு பாரும்.

எ - ன், வஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாயு உணர்த்துணுகலிற்று.

இ - ள். வஞ்சி, வஞ்சியாவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றவைநிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராயவஞ்சி, செம்மொழிவஞ்சி, முதமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறுவஞ்சி, ஒரு தனிநிலை, தழிஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, நல்விசை வஞ்சி என இவை இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் திறையுமாம். ௭ - று.

வஞ்சி :-

வாடாவஞ்சி நிலைமலைந்து

கூடார்மண் கொழல்சூழ்த்தன்று.

இ - ள். தோலாதவஞ்சியைத் தலையிலேசூழப் பகைவர்பூமியைக் கொள் ளையைக் கருதியது. ௭ - று.

வ - று. செங்கண் முனிகைடாரிற் றண்டிச் சிலைமறவர்

வெங்கண் மடுநீந்து விழவமர் - வஞ்சுழைவர்

வஞ்சி வணங்கார் வணங்கிய வண்டார்ப்பத்

சூஞ்சி மலைந்தாடுனெங் கோ.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றையொப்ப மிகைத்தெழுந்து வில்லினையுடையவீரர் வெவ்வியமதுவையருந்தி வில்விழாவை விரும்பி, அழகிய தளரினையுடையவஞ்சியைத் தன்னைப்பணியாதானாப் பணிவிப் பாவவேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலேசூழ்ஞன், எம்முடைய வேந்து. ௭ - று.

வணங்காவணக்கிய வேந்துசூழ்ஞனென்க.

(க)

வஞ்சியாவம் :-

வன்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க

வொன்மீட்ட டானை யுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ள். வலியினையுடைய வாராலேவிசித்த வீரமுரசுடனே வலிய யானை முழங்கி அழகிய வானினையுடைய சேனை கோபித்தக் கிளர்ந்தது. ௭ - று.

வ - று. பொனவும் புனைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக

பொனவிய வஞ்சி வலம்புனைவச் - செவ்வே

லொளிறும் படைநடுவ னூழித்தி யன்ன

களிறும் களித்தருந் தார்.

இ - ள். கடல்போல வீரமுரசம் ஆர்ப்பப் பகைவர்களும் அழியக் கைப்புற மின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூட்சி சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனைநடுவே புகாந்தத்து நெருப்பையொத்தவானையும் மகிழ்ந்துமுழங்காநின்றது. மேலதைப் பேசல். ௭ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை.

குடைநிலை :-

பெய்தாபுத் தருபயிற்றுப் பெருநாபுல வா புதழ்பாட

பொய்தாபு மன்னவாது குடைநாடிக் கொண்டனார்.

இ - ள். தன்மேவிட்டமாலையிலே வண்டுகளொலிப்ப மிக்க அறிவிலையுடைய யோர் தீர்த்திரயச்சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்து, மாலையினையுடைய வேந்தன் குடையைப் புறவிடுவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக்காடற் றுனைத்
துன்னருந் துப்பிற் றெழுதெழா - மன்ன
குடைநா னுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்
குடைநா ளிறைவன் கொளா. .

இ - ள். தன்முன்னே வீரமுரசுமுழங்கப் பெரியகால்போன்ற சேனையினையும் கிட்டிதற்கரிய வலியினையுமுடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர்தம்முடைய வாணஞ் செட்டன; திரைமிகுந்தகடலை வேலியாகவுடைய பூமியிட்டது, குடையை அரசன் புறவிடுவிட்ட. ஏ - று.

புறவிடுவிட்ட உடைநாளுலந்தனவென்க.

ஆல் - அசை.

வாணிலை :—

செற்றாந்தேற் செவ்வாந்தது
கொற்றவாணுட் கொண்டனது.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலையிரும்பி வெற்றியினையுடைய வாணைப் புறவிடுவிட்டது. ஏ - று.

வ - று. அறிந்தவ ராய்ந்தநா வாழிந்தேந் மன்ன
செறித்திடு கொள்வா வியக்க - மறித்திடுவளி
பின்பகலே யன்றியும் பேணு வதநாட்டு
வெட்டினதுங் கூடை நகும்.

இ - ள். சோதிடதுவல்லவந்தெரிந்தநாளிலே வட்டக்காலந்திறந்த சேனையுடையவேந்தன் வெட்டிவிளங்கும் அழகிய வாளினது புறவிடுவிடுதலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப் பின்பன்றியும் பகைவருண்ணாட்டிட்டுத்து உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும். ஏ - று. (உ)

கொற்றவைநிலை :—

நீடோளான் வென்றிடு வள்கொன நிறைபண்ணை வலறுபரித்
கூடாண்ப புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை புறாத்தெற்று.

இ - ள். நீண்டதோளினையுடையவன் வெற்றிபெறுவானாகவெனச்சொல்லி கல்லொருள்களால்நிரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாகவெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுபுறங்காணும் தூக்காதேவிலைமையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. அணங்குடை நோலை பெரிப்புழுந்தல் பிண்பு
நினைக்குடர் கொத்தேநர் நிறைத்தும் - கணைப்புதல்
கையாரி இ மண்ணை கணையோடி யாவலிற்று
மொய்யிடுபித் துடிப்புத் அழகம். .

இ - ன். தெய்வத்திற்குரித்தான * எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவ்வாறுவரை
[தருப்பணமும்] நிணமும் குடரும் உகிரமுநிறைவித்துத் திரட்சிவிரும்பக் கையிலே
பாத்திரத்தையிருத்திப் பூதகணங்கனையுடைய தூர்க்காதேவி வேந்தற்குப் பகை
கெடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (இ)

இதுவுமது.

மைந்துண்ட யாடவர் செய்தொழில் கூறலு
மந்தமில் புலவரதுவென மொழிப.

இ - ன். உலகியையுடையவீரர் செய்யுந்தொழிலைச் சொல்லுதலும் முடிவில்
லாத அறிவியையுடையார் அத்துன்றயென்று சொல்லுவர். எ - று.

வ - று. தமருட் டிலேயாத முத்தங்கி நிற்க
லெமருவியா மின்னமென் நெண்ண - லபரின்.
முடிமழலின் முந்துறுதன் முல்லைத்தாரர் வேந்தன்
முழுமுதன் மைந்தர் தொழில்.

இ - ன். தம்முடையசுற்றத்தாரின்மேலாகுதல் தூசிப்படையைச்செத்துநிற
ந்து, எட்குள்படைவீரருள் யாம் இன்னதன்மையெமென்றெண்ணுதல், போரிடத்து
விரைந்துசெல்லுநெருப்புப்போல முற்படப்புகுதல், முல்லைத்தாரினையுடையமன்ன
னுடைய கட்டுமவீரக்கழலினையுடைய வீரர்செய்தி. எ - று.

முல்லைத்தார்குறியது, “வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே” என்றதனால். (அ)

கொற்றவஞ்சி:—

வையகம் வணங்க வாணோச் சின்னென்
வையதழல் வேந்தன் சீர்மிருத் தன்று.

இ - ன். உலகத்தள்ளாரெல்லாருந்தொழுவானாலே வெட்டிளுனெனச்சொ
ல்லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனதுநன்மையைப் பெருக்கச்சொல்லி
யது. எ - று.

வ - றி. அழலடைந்த மன்றத் தவந்தயரா நின்றார்
நிழலடைந்தே நின்றுயென் நேந்திச் - கழலடையச்
தொற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தொழந்தார்யீர்தவியத்
தொற்றங்கொண் டெல்லுயர்ந்தான் தோ.

இ - ன். நெருப்புப்பொருந்திய பகைவரநாட்டுஅம்பலத்து நோந்துஅதிலாநிண்
றவர் நின்று நிழலாகச்சேர்ந்தேமென்று புதும்து சிபாதத்தைவந்துசேரச் சினத்
தைப்பாராட்டிக் கோபித்துவந்தார் பட்டுத் தம்பெயர்கெட வெற்றியைப்பெற்று
லேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து. எ - று. (எ)

* கொலையென்னுஞ்சொற்கு எட்கசிவென்றது - பின்மொழியாகுபெயராய்
நின்ற பண்புத்தொகையாதலிற் கள்ளினன்னும்கொருங்கி என்று சிலுபிரதியில்
எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

† தொல்காப்பியம், சேகல்லகாரம், புறத்தினையிலு,

கொற்றவள்ளை :—

மன்னவன் புதழ்கிளந்

தொன்னாநா டழிபிகங்குன்று.

இ - ள். அர்ச்சன்கீர்த்தியைச்சொல்லிப் புனைவார்தேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது. எ - று.

வ - று. தாழார மார்பினான் முமணைச்சன் சேந்தனவாழ்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே நியிழ்கண்ணிப் பூங்காடி புதலீவர்
நடைத்தே ரோலிகுறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரத்தாழ்த்தமார்பினையுடையவன் தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரங்கக் கெடும்போலும்; யாழையொப்பமுடின்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாலையினையும் பொலிவுளையுடைய கண்ணினையுமுடைய மைந்தர்சிறுதேரோசை ஆர்வாரிக்கும்நாடு. எ - று.

நாடு பாழாய்ப்பரிய விளிவதுகொடென்க.

(அ)

பேராவஞ்சி :—

கேளல்லார் முனைகெடுத்த

மீளியாடர்க்கு மிதவயித்தன்று.

இ - ள். உறவல்லாதார் பொருள் செருவைத்தொலைத்த தலைமையையுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. பவியென்று நன்னகரும் பள்ளியிடனும்

புல்லாகெழு நான்மறையோ ரின்று - நலிவொரிஇல்

புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த

வில்லார்ந் தருன்குறந்தான் வேந்து.

இ - ள். பவியிடம் நல்லகோயில்களும் துறந்தாரிக்கும் பள்ளியிடங்களும் பூசைபொருந்திய நான்குவேதத்தோர் அகமும் கெடுக்குதலையொழிந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருதவீரசெருவைவென்ற தன்னுடையவில்லாளர்க்கு உபகாரம்பண்ணினான், மன்னன். எ - று.

(ஆ)

இதுவுமது.

அருந்திறை யளப்ப வறிய சினத்தொடு

பெருஞ்சொன்மன்னவன் பெயர்நனு மறுவே.

இ - ள். பெறுதற்கரியபொருளைப் பகைவர்சொடுப்பத் தணிந்தகோபத்தோடு பேரணிகலங்கையுடையமன்னன் மீண்டுபோதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ - று. கூடி முகசுரங்கக் கொய்யுளோமா முன்னகர்ப்

பாடி ஓயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கொடி

நிகியந் திழையாளந்தார் நேரநுந் தன்முழ

முதியபென் முடி முரண்.

இ - ள். பலவாச்சியத்தோடும்பொருந்தி முரசுதிரக் கைக்கத்தரிகையிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினையுடைய 'பரிகள் முன்னே சதியாகநடக்க இருந்த பாசனையினைவிட்டுப் பெயர்ந்தான், வேற்படையினையுடையான்; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகைவருங்கொடுத்தார், அரசன்றன் அடிக்கீழ்ப் பழையோமென்றுசொல்லி மாறுபாடுபெற்றது. எ - று.

மாறுபாடுபெற்று கோடிநிதியும் திறையனந்தார் நேராருமென்க. (௧0)

மாரபயவஞ்சி:—

மறவேந்தனின் சிறப்பொய்யு
விறல்வேலோர் நிலையுடைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியத்தினையுடையமன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றியிழக்க வேலினையுடையோர் நிலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழல்சன்
சேரார் முகைநோக்கிக் கண்கொப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்கொரிய என்னா நெற்றி
மறவே விலைமுதந்த பார்ப்பு.

இ - ள். இனமொத்த முத்தாரங்கனையணித்தன; பெரிய மேம்பாட்டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையுமுடையான் பகைவர்தம் போரைப்பார்த்துக் கோபித்துக் கண்கொப்பப் போர்வீரர் தேன்மேலிய நாமுலையினையுடைய சத்துருக்க னெறிந்த மாற்சரியத்தானமிக்க இலைத்தொழிலையுடைய' லேலை, ஏற்றுக்கொண்ட மாற்புகள். எ - று.

மறவேலிலைமுகந்த போரார்மார்பு நேராரம்பூண்டனவென்க., இனி நேராரம் பூண்ட போரார்மார்பு மறவேலிலைமுகந்தனவென்றலுமொன்று. (௧௧)

நெடுமொழிவஞ்சி:—

ஹன்னாதர் படைகெழுமித்
தன்னுண்டை யெடுத்தாத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக்கிடழித் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மையை உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இன்ன செனவேண்டா யென்னோ தெரிந்தி
முன்னர் வருக முரண்குலு - மன்னர் -
பருந்தார் படைகெழுந் பல்லார் புதழ்
வருந்தா யடைகுலுவார் வினா.

இ - ள். இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா; என்னுடையகோபித்து என்முன்னேபொருக, மாறுபாட்டினையிருக்கும்வேந்தர்; பருந்துநிறையும் தானைப்போரிடத்துப் பலரும்பேற்ற வீரசுவர்க்கத்திற்குப் புதியராய் அதனிற கிட்டுதலைப்பெறுவார்கள். எ - று. (௧௨)

முதுமொழிவஞ்சி:—

தென்மரபின் வாட்டுமுடிபின்
முன்னோனது நிலைமொத்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையும் வாளினையுமுடைய மறக்குடியில் *தன் அப்பனுடையநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - றி. குன்று முரள்கு குணில்பாயக் கூடா
வொளிறுவான் வெள்ள ஶ்ரேழத்தித் - தனிநெறித்த
புண்டினுடு வீந்தான் புரல்வற்றிப் பூங்கழலொய்
தன்னாடை நல்ல றுழும்

இ - ள். முழங்கும்வீரமுரளிலேகடிப்புத்தாக்கப பகைவருடைய விட்டுவிளங்
கும் வாள்வெள்ளத்தைத் துடைத்து யானையைவெட்டிப் புண்ணுடனேவந்தவனு
டைய மகனுக்குப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையோய், மருதநிலங்களைக்கொடுத்
தல் தக்கதாம். எ - று.

மகனென்றமையால் அவன்றன் அப்பன்பட்டமை விளங்கும். (கக)

உழப்புலவஞ்சி:—

தேராதார் வானாட்டைத்
தடவொரி நொலிஇயவன்று.

இ - ள். பொருத்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக்கொளுத்
தியது. எ - று.

வ - றி. அயிலின்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி
மரிலின்றார் மன்றம் பாடாக் - குயிலொய்
வாடிநிய வண்டிமிருந்த மெம்ம லையார்தாம்.
கோடுகொயின் வையக ஶ்ரீ.

இ - ள். வேலையொத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு மயிலை
யொத்தகுலமகளிர் மன்றென்றுபாராதேசெல்ல, குயில் பாட வானுலாவச் சுரும்பு
ஒலிக்குந் தலைமையினையுடைய பகைவர்தேசத்து ஊர்கள், பகதோடும் நெருப்பி
னுள்ளே அவதரித்தன. எ - று. (கச)

மழப்புலவஞ்சி:—

கூடார்முனை கொள்ளாராற்றி
விடறும்மயர்ந்த விலைமொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றிப்புலத்தைக் கொள்ளுழிந்தி அகங்கீள்பாழ்பட்டக்
கொள்ளை கொண்டதொழிசை சொல்லியது. எ - று.

வ - று. களமர் கதிரீர்மணி காலேகஞ் செம்பொன்
வளபனை பாழாக வாரித் - கொள்ளம்விந்து
கண்ணார் சிலையார் துவர்ந்தார் கழல்வேந்த
வண்ணார் கலையலுந்நாடு.

இ - ன். அடியாரையும் ஒளிவிடும் வயிர அரசநங்கனையும் முத்தினையும் சிவந்த
பொன்னினையும் அழகிய அகங்களெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்
கொள்ளும்வகைகிக்குக் கண்ணுக்குகிறைந்தவில்லாளர் கொள்ளுகொண்டார், வீரக
அழலினையுடைய அரசன்தான் பகைவர்சற்றிரங்க அவருடையநாட்டை. ஏ - று.
நாடு கண்ணார்சிலையார் கவர்ந்தாரென்க. (௧௫)

கொடைவஞ்சி:—

கீடபிங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பட்டிய புலவர்க்குப் பரிசி னீட்டினு.

இ - ன். உச்சமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும், இசையை அள
ந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது. ஏ - று.

செத்துக்குமுதலான எழுநகைத்துக்கொளுந்துக்கியென்றுமாம். ஈண்டு நிவ
ப்புவென்றது - மந்தத்திலே ஓங்கியசமத்தை. “ஒருசீர் செத்துக் கிருசீர் மதலே,
மூச்சீர் கோயி னூச்சீர் துணிவே, யைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் தழாஅல், எழுசீர்
தானெகிந் தூக்கென மொழிப்” என்றாசுவலிசர்.

வ - று. சுற்றிய மற்ற முடவாயங்கித் துறையி
நெற்றி மடவா நிரிந்தோட - முற்றித்
குரிசி லடையாநாத் கொண்டகூட் பெல்லாம்
பரிசின் முகந்தன பரண்.

இ - ன். குழந்த பெருங்கினை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம்மயிற்றிலே அடித்துக்
கொண்டு மகனீர் கெட்டோடப் பகைவர்நாட்டைவளைத்துத் தலைவன் சத்தருக்
களைப்பயித்திகொண்ட பொருண்முழுதும் தார்பெறும் பேரூஉ முகந்துகொண்
டன, பாண்டினோ. ஏ - று. (௧௬)

குறுவஞ்சி:—

மதித்தெழுந்த மறவோந் தர்க்கு உ
கொடுத்தி விற்றது குறுவோப்பின்று.

இ - ன். மண்டி எறிந்த அரசன், யுடைய மன்னர்க்குத் திறையைக்கொடுத்து,
நாடுவிட்டு அரசன் குறுக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் கூடித்தது. ஏ - று.

வ - று. குட்டாந் தடலை நனிநதி மெய்க்குடையான்
காட்டானை வெள்ளம் நிரவஞ்சி - மிட்டான்
மலையா மறுமன்னன் மால்வையெ பெருங்க
கெல்லோனை பாய்மாந் கொடுத்தது.

இ - ன். தாளிலேதாழ்நீண்ட பெரியகையினையும், ஒப்பில்லாத மதியினை
யொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வானினையுடைய சேனைவெள்ளம்

தங்கள்நாட்டி ன்வருதற்கு அஞ்சி விலக்கினான் ; எதிர்க்கமாட்டாத மாற்சரியத்தினை யுடையவேந்தன், பெரியமலையினையொக்கும் கொலையாணையினையும் சதிபாயும் குதி னாயினையுங் கொடுத்து. எ - று,

கொடுத்து மீட்டானென்க.

(க௭)

இ து வு ம து.

கட்டுர துவகைகூற்றினு

மத்துறைம் குறித்தாகுந்.

இ - ள். விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டினுடச்சொல்லினும் முற் பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரியையுடைத்து. எ - று.

வ - று. அவிழ்மலர்ந் கோதைய ராட பொருநா

விமிழ்முழுவம் யாழோ டியம்பந் - கவிழ்மலரிய

காய்கடா யானை, யொருநாற் களித்தந்திரு

மாய்கழலான் கட்டு ரகத்து.

இ - ள். மலர்ந்தபூவாற்சிறந்த மலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒருபக் கத்திலே முழங்காவின்ற ஸூழுவம் யாழுடனே ஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே கவிழ்ந்த மணியினையுடைய சிறப்பட்ட மதத்தினையுடையயானை ஒருபால் மகிழ்ந்துமுழங்கும், மேலாக நல்லோர் தெரிந்த வீரக்கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையி—த்து.

எ - று.

(க௮)

ஒருநதனிநிலை :—

பொருபடையுட் சற்சிறைபோன்

ஒருநாவழங்கிய நிலையுடைத்தன்னா.

இ - ள். பேரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெ ள்மதள்ளாதபடி கல்லாற் கட்டின களையேபோலப் பெரும்படையை ஒருவீ ன்த்தடுத்த நிலையைச்சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. வீடுணர்ந் தேகர்க்கும வியப்பாமா லித்தென்ற

வாடவ்முதியான் வயிற்றிடங் - கட்டா

பெரும்படை வொன்ன நெறிநடையும் பேரா

விசுட்டபுலி சேர்ந்த விடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப்பற்றுமற்சேரர்க்கும் அற்புதமாம் : இவ் விடத்துநின்ற பொலிவழிந்த தன்மையினையுடைய கிழவிதன் மடியகம் - உட்கவர் அளவிறக்கசேனை நெருக்கிவந்துமேலிடவும் நின்றநிலையினின்றநீங்காத பெரிய புலியினையான்கிடந்திடும். எ - று.

ஆல் - அசை ; சொல்லிழுக்காடாயினுமாம்

(க௯)

தழிஞ்சி :—

அழிஞ்சுநர் புறக்கொடை பழிவ்வா னோச்சாக்

தழிஞ்சுநர் கண்ணைமூடாததித் துணைத்துன்னா.

இ - ள். ஒருவரின் தனக்குக் கெட்டோடுவார் முதுகுமுறத்துக் கூரிய வாளோச்சாத மிக்த மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கான்பாடு தீயிற் கலுவார்தன் மேல்வரினாந்
தான்படை தீண்டாந் நறுகண்ணன் - ஓவான்படாதல
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைந
*மெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலேதோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை மீதுர்ந்து வந்தாலும் ஆயுதத்தொடாத மறவன்குண்பகைவர் சுவர்த்தலோகத்தேபோதலைக் கருகி எதிரினல்லது அவ்வெகுண்டோர் முதுகிதல்கருகியபின்பு ஓக்குவனோ வாளினை. எ - று. (௨௦)

பாசறை நிலை:—

மதிக்குடைக்கீழ் வழிபெயர்ந்து மனைசெல்லா மறந்துறப்பவும்
பதிப்பெயரான் மூறவேந்தன் பாசறை யிருந்தனறு.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்குடையிங்கீழே தாழ்வுசொல்லி வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகாவிட மறத்தினை யுடையமன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது. எ - று.

வ - று. கருப்பொடு காய்கெந் கணையெரி யூட்டிப்
பெருப்புனல் வாய்நிறந்த பின்னஞ் சுரும்பின்
ஹைகமீகிந்த நண்குவனைத் தாமலந் தாரதன்
பகைமெலியப் பாசறையு வான்.

இ - ள். கரும்பினையும் காய்த்தெல்லினையும் முழங்குகெருப்பினை உண்ணப் பண்ணுவிததுப் பெரியநீர்நிலைகள் பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின்கூட்டமிக்க குளிர்ந்த செங்கழுநீர்த் தூய்தானபூவாற்செய்த மாலையினையுடையோன் சத்துருக் கன்போலவழிய விட்ட படைவீட்டிலேயிருந்தான். எ - று. (௨௧)

பெருவஞ்சி:—

முன்னடையார் வனநாட்டைப்
பின்னருமுடன் நெரிநொளிஇயன்று

இ - ள். தன்னுடையமுன்னேவந்து செறியாதார் நல்லதேசத்தைப் பின்பும் கொபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது. எ - று:

வ - று. பீடுலா மன்னா நடுங்கப் பெருப்புடை
யூடுலாய் வானத் தொன்மறைப்ப - நாடுலாம்
பின்னும் பிறங்குமல் வேய்ந்தன பெய்நமற்கான்,
மன்னன் கனல மறம்.

இ - ள். பெருமைபரந்தமன்னர்துளங்கப் பெரியதும் கடுவேடலாவி ஆகடி யத்தின்சுண் விளக்கத்தினைமுறைப்பத் தேயமுமுதும் இரண்டாடிதும் மிக்கநெருப்பு ழூடப்பட்டதை, காலிலேயிட்ட வீரக்கழலினையுடைய அரசனுடைய கினம் மூன்கை யாலே. எ - று. (உஉ)

பெருஞ்சோற்றுநிலை :—

நெருந்தார் தெம்முனை நெறுருவ ரிவரெனப்
பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வருத்தன்னு.

இ - ள். பகைவரவேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத்தருவரிவரென்றசொ ல்வி மிக்கசோற்றை வீரர்கொள்ளும்வகையிலேகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இயவர் புதழ் வெறிமுர சார்ப்பத்
ருயவுரி வேங்கை மனைய - வாயவர்
பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ னுள்ளினன் போன
ரிஅமுறையர் லெண்ணி யிறை.

இ - ள். அரசன் வாச்சியக்காரர் துதிப்பக் கொட்டும்வீரமுரகமுழங்க அரி வாளேபோன்ற வுதியினையுடைய புலியையொத்த வீரப்பெறும்படியே சொற்றுத் திரையைக் கொள்கையை எவ்வினன்; பகைவர்படுமவகையால் விசாரித்து, அரசன். எ - று. (உ௩)

நல்லிசைவஞ்சி :—

ஒன்னுதார் முனைகடவிறுத்த
கொண்டிலாடவன் விநன்மிருத்தன்று.

இ - ள். சத்துருக்கள் ஹேற்றுப்புலம் அழியவிட்ட வென்றிலேலினையுடைய வன் வெற்றியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பாடங்கலிற் சிறி மலைக்கெழுந்தார் மன்னோ
விடங்கெடச் சொன்றிறுத்த பின்னு - குடங்கெடப்போல்
வெல்லப் பெருகும்படையாற்கு வேந்தர்போற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கொழித்து மாறுபட்டெதிர்த்தார் சிலத்தின் மேல் வென்றாரப் படையெடுத்துப்போய் விட்டபின்பும் அசைக்கெரியநெருப்புப்போ லச் சயிக்கவளரும்சேனையினையுடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னாமேல் எடுத்துச் செல்ல நிகாசிற்றும், கோபம். எ - று.

வென்னுள் விளக்கங்கூறியது. (உ௪)

இது அமுது

நெறுத்தபி விழிபிரங்கன்
மறுத்துணாப்பிணு மடுத்தாறையாகும்.

இ - ள். எடுத்தவிட்டபின்பு பகைவர்தேசத்துக்கேட்டை இரங்கலை அழித் துச்சொல்லினும் முன்புசொன்னதையேயும். எ - று.

வ - று. குளையழன் மீண்டிய கோடியர் மாடஞ்

*சுளையொடுபேய்ப் பிரக்குஞ் சுமந்த - நினைநிண்டேர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கீடலான் சென்றிறுப்ப.
நல்லிசை கொண்டகூடயார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக்கொளுத்தின மலையையொப்ப ஒங்கின
மாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சீரையும் பேய்ப்பிரீர்க்கும் மேற்கொண்டன; ஒழுங்கு
பட தின்னியதேரினையும் பலகீர்த்தியாற்றிற்றந்த வென்றியினையும் சேனையாகிய
கடலையுமுடையான் போய் எடுத்துவிட, நல்லபுகழைச்சொல்லி இவனைக்கூடாதார்
தேயம். ஏ - று.

நாடு சுளையொடு பேய்ப்பிரீர்க்குஞ்சுமந்தவென்க.

கொற்றவள்ளை இவ்வழன்து.

(௨௫)

முன்றாவது

வ ஞ் சி ப் ப ட ல ம் மு ற் றி ற் று.

நான்காவது

காஞ்சிப்படலம்.

காஞ்சி காஞ்சி யெதிர்நோ தழிஞ்சி
பெருங்குடை வழங்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே
வாள்செலவு வென்ற குடையது செவவே
வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கொணிலையே
புகழ்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயந்
தலையொடு முடிதன் மறப்பொயர். காஞ்சி
பாற்றுகும் பெய்தலை போய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி தொடக்காஞ் சிய்யே
மல்லைய் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே
யாஞ்சித் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனையு முன்னிருப் புனப்பாடத் தொகை
பெண்ணிய வகையா னிருந் திரண்டுந்
கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப.

எ - று. காஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று.

இ - ள். கஞ்சி, காஞ்சியெதிர்வு, தழிஞ்சி, படைவழக்கு, பெருங்காஞ்சி,
வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கொணிலை, தலைக்காஞ்சி, தலை

*சுளையொடு பிரஞ்சுமந்தவென்றும் பாடம்.

மாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்காஞ்சி, தொட்ட காஞ்சி, தொட்டாக்காஞ்சி, மண்ணக்காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்சிக்காஞ்சி, மகட்பாற் காஞ்சி, முனைகடிமுன்னிருப்பு என இவை இருபத்திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் கறையமாம். ஏ - று.

காஞ்சி:—

*வெஞ்சின் மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி சூழிக் கடிமுனை-கருதின்று.

இ - ள். வெவ்விசின் தையுடைய வேற்றமன்னன்வந்துவிட அரசன் காஞ்சியென்னும்புழைமலைந்து காங்கிடத்தைக் காக்கநினைந்தது. ஏ - று.

வ - று. அருவரை பாய்ந்திறுது மென்பார்பல் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறார் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையிற் படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன் பெறுதற் கரிய மலையேறிவிழுந்தானும் சாவேமென்னும்வீரர் இக்காலம் இப்பெரியமலையிடத் துச் சீறானாக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்விருப்பத்தையுடையோன் காஞ்சிப்பூவைக்குட [அணியிட்டு]நிற்குமதுவோ, குற்றத்தைப் பன்னும் வீரர்வினை ஏ - று.

ஒகாரம் - எதிர்மறை.

(க)

காஞ்சியெதிர்வு:—

மேல்வருந் படைவர மிகவு மாற்றா
வேல்வ லாடவன் விறன்மிகுந் தன்று.

இ - ள். எதிருன்றுஞ்சேனை மேலிதேலைப் பொருத வேற்பெருழிலைவல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்தச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பின்
வென்வேன் முகந்தபுண் வெய் துயிர்ப்புத் - தன்வேல்
பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத்
துடிக்கண் புலையன் றெடுந்.

இ - ள். மாற்றரசன் தன்மேலே மீதூர்ந்துவருமென்று பாராவி அகன்ற மாட்டிடத்து வென்றிவேல்பாய்ந்த முதுகுமுத்தருவியபுண் வெய்தாகூயிர்ப்பத் தன்னுடையவேலைக் கையாற்பிடிக்கவுமாட்டாத பெரியமேம்பாட்டினையுடைய வன் செல்லத் துடியின்கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்கும். ஏ - று. (உ)

தழிஞ்சி:—

பரந்தெழுதரு படைத்தாளை
வரம்பிகவாமைச் சுரங்கூத் தன்று.

வேஞ்சினமென்றும் பிடித்தந்திடமுண்டு.

இ - ள். கைவளர்ந்துகடவாநின்ற ஆயுதத்தையுடையசேனை தங்களெல்லே யிற்புகுதாதபடி அருமையுடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது. ஏ - று.

வ - று. குலாவஞ் சிலையார் சூறும்புகொள வெல்கி
யுலாவு முழப்பொழிக் கேள்கன்
கலாவு மினவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல்
புனவெய் நாலும் புழை.

இ - ள். ஏறிட்டவில்லினையுடையகாஞ்சியார்தம் அரணினைக் கைக்கொள்ள வேண்டி இயங்குமுயற்சியையொழிவாணாக ஆகிரமன்னன்; தம்மிற்கலக்கும் இனத் தாலுயர்ந்த புலியையொத்த மாற்சரியத்தையிரும்புவோர்காக்குமிடம், புனத்தின் மூங்கில் ஆர்க்கும்நாழை. ஏ - று.

இகல்வெய்யோரெனப் பிறர்போற்குநிறன். வஞ்சித்தழிஞ்சி இவ்வாழன்று.()

படைவழக்கு: -

முத்துவிர் பூண் மற டுவந்,
தெத்தவர்க்குப் படைவழங்கொன்று.

இ - ள். முத்துவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடையசினமன்னன் தம்மில் இன மொத்தவர்க்கு ஆயுதத்தைக்கொடுத்தது. ஏ - று.

வ - று. யோங் களைந்திட்ட டல்வெங்குந் குலிப்ப
சையுயிலை யெல்க மனவாடவு - மொய்யுடை
யாட்டடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தழிந்தான்
வாட்டகுடி வள்க னாவர்க்கு.

இ - ள். ஐயப்பாட்டை யொழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்யகாலன் உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்தொழிலான்மிக்க வேல்புலவற்றையும் பூசலிடத்து ஆனைக்கடியும் போர்வெல்லும் யானையினையுடைய தலைவன் வழங்கித் தலையளிசெய்தான், மறக்குடியில் தறுகண்ணவர்க்கு. ஏ - று.

இ து வ ம து.

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவ
கொடுத்தாப்பிண மத்துறையாகும்.

இ - ள். அரசன்படைவழங்கினபின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்சொல்லினும் முன்புசேன துறையேயாம். ஏ - று.

வ - று. துன்னருந் தூப்பிற் றெடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்
தன்னம் கொள்வாளென் கைத்தந்தான். - மன்னற்கு
மண்ணகமோ வையின்று மாலை நெடுங்குடைச்சிழ்
விண்ணகமும் வேண்டுகொல் வேந்து.

இ - ள். கிட்டெற்கரியவலியினையும் கட்டியவீரக்கழலினையுமுடையார் தன்னைச்சுற்றியிருப்பத் தனக்குமேவும் எள்ளியவாளை என்ன்கயிலேதீந்தான்; அரசற்

குப் பூமியிடமோ தங்காரின்றது, முத்தமாலையணிந்த கொற்றக்குடைக்கீழ்ச் சுவர்க்
கலோசத்தையும் விரும்புகொல் அரசன். ஏ - று.

இஃது * “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில் வரையார்” என்பதனானும். † “ஏந்
திய கொள்கையார் சிறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து தெமும்” என்பதனானும்
வேந்து இராச்சியமென்றமாம். இனி, வேற்றும்னனர்க்கு மண்ணகமோவைகுத
லில்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன் வேண்டுகொலென்று
மாம். இப்பொருட்கு மன்னர்க்கென்பது பாடம். (9)

பெருங்காஞ்சி:—

நாங்கு திறன்மறவர் தீத்த மாற்றல்

யிங்கு பெரும்படையின் கொளிப்படுந் தன்று.

இ - ள். எதிர்வரும் படையினைத்தெரிக்கும் வலியினையுடைய கொடுவினையா
ளர் தத்தம்வலியை மிக்கபெருஞ்சேனையிடத்துத்தோற்றுவித்தது. ஏ - று.

வ - று. வில்லார் குறுப்பிடை வேறுமே ழுந்தத்தெழுந்த

கல்லா மறவர் கணையாரி - யொல்லா

வெருளி மறவேந்தர் வெல்லாவி நெல்லா

மிருளி வரைபொன்ற வின்று.

இ - ள். விற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக ஆரவாரித்துவந்த
இயற்கையானமறத்தினையுடையருடைய அம்புமுழையப் பொருவாய் வெரு
ண்டு சினமன்னர்போனாவெல்லும் யானைபலவும், தினையரித்தாளினையுடைய மலை
யையொத்தன, இந்நாள். ஏ - று. (10)

வாள்செலவு:—

அருமுனையா னறைகூவினபின்

செருமுனைபேல் வாள்சென்றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழைத்த
பின்பு பொருப்படையிட்டு வாள்போனது. ஏ - று.

வ - று. உணங்கு புலவறு வொன்றார் குரம்பை

நுணங்கில் வெர்முனை நோக்கி - யணங்கிய

குந்தாலியும் புரவியான் கூடாநாள்

வந்தபின் செல்கென்றான் வான்.

இ - ள். உவரும் புலவனற்றம் ஒழியாத படுகவர் பாசறைக் கிடைத்திசெறி
ந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திட்டுத் தெவையபகையைப்பார்த்தப் பூண்டுவரை
வருத்திய வேலிட்டுப் பண்டிதன்மிக்க குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள்
பொருட்டாகியபின்பு வாளினைச் செல்கவென்று எவ்வினான். ஏ - று. (11)

குடைச்செலவு:—

முதுகுடி மறவர் முள்வறச் சூழம்

கொடியமுல்லைவோன் குடைச்சென் றன்று.

* தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், டீச்சலியல், ௬௪.

† திருக்குறள், ௮௯௩

• கு - ள் பழங்குழிக்கொலிளையாளர் முன்னே சூழ்ந்துபோக அழலும் நெருப்புப்போன்ற வெலிளையுடையவின் குடையைப் புறவிலிவித்தது. ஏ - று.

வ - று. தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு தேர்த்தானை
வெம்முனை வெற்றி விற்றல்வெய்யோன் - தம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெய்தது நண்ணுமேற் செல்கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

• கு - ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றிமிசுந்த தேராற்சிறந்தசேனையினையும் வெல்
புசுவெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தவிரும்பியோன் இருபெருவேந்தர்தாம்
பொரும்புசலை இன்னகாளென்று நிச்சயித்துக் கீட்டித் தீண்டலாஞ்சினமிட்டுப்
பகைவர்மேற்போகவெனச்சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி கல்லாளரிலே
குடையைப் புறவிலிட்டான். • ஏ - று. (அ)

வஞ்சினக்காஞ்சி:—

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவாட்பணிப்பா

வஞ்சினங் கூறிய வாகைமொழிந் தன்று.

• கு - ள். வெய்யகோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவனாத் தாழ்ப்பண்ணு
வான்வேண்டி இவ்வாறுசெய்வேனெனச் சொல்லிய கூறுபாட்டைச்சொல்லியது.
• ஏ - று.

வ - று. இன்று பகலோ னிறவாமு நென்றானா
வென்று கவங்கொள்ளா வேறுயாற்பி - னென்று
மரணவிடப் பாயு மடையார்மு னிற்பேன்
முன்னிய முன்முன் மொழிந்து.

• கு - ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் பகைதன்முன் பகைவனாத் வெற்றியைச்
செய்து பெருக்களத்தெக்கொள்ளாதவேலை எடுப்பேனாயின் எந்நாளும் யானிசுந்த
அரண்கெடத்தாக்கும் பகைவர்முன்னே நிற்பேனாவேன், மாறுபாடுகெட முன்னே
முன்னே தாழ்வார்த்தகளைச்சொல்லி. ஏ - று. (க)

பூக்கொண்டி:—

பூக்கொண்டி பட்டினம்

பேரெழிலி பூக்கொண்டி.

• கு - ள். பேரம்பொருத்தியசடசுபோல ஒலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏ - று.
எவ்வான்வேண்டி அரசன் கொடுத்தபூக்கொண்டது. ஏ - று.

வ - று. பூக்கொண்டி வானம் பட்டினமு
பூக்கொண்டி வானம் பட்டினம் - பூக்கொண்டி
பூக்கொண்டி வானம் பட்டினம் - பூக்கொண்டி
பூக்கொண்டி வானம் பட்டினம் - பூக்கொண்டி

• கு - ள். ஆதித்தன் பகை அந்திவானம் வருகிப்பரந்தாரொத்த திரங்குதவனது
போலும், மலேசூழ்ந்த ஊர்; நினைத்து இனக்கூற்றிற்றப்பாத கொழிலிளையாளரும்
கைக்கொண்டார், தங்குருப்புறுத்தெலிட்ட வஞ்சிமன்னன்கெடபூனை. ஏ - று.
உம்மை - சிறப்பும்மை. (சு)

தலைக்காஞ்சி:—

பைந்துயர முறங்குடந்தான்

பைந்தலைச் சிறப்பித்தான்.

இ - ள். வலியோங்க மாற்றாந்தம் மறத்தெழிலைக்கடந்தவன் பகத்தலைபிபைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விட்டியிலென் வேந்தன் விலையிலெ விரிவாவநி
விட்டுமையி லெய்துவ வெய்திறு - லொட்டாதான்
போந்தங்கி மின்னும் புல்வாளுடைதழியாத
நாந்தங்கி விழந்தான் நிலை.

இ - ள். போக்கிழல் என்? அரசன், தலைக்குத் தக்கவிலைகொடுக்கில் என்? இந்தியியிற் சிறப்பித்துச்சொல்லும் இசையினுற் பெறுவதெல்லாம் பெற்றநால்; பகைவர்பூசலைத்தடுத்து ஒளியவலிமீபுலான்றற்குத்தையுடையவர்களை உறையவிட்டுடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத்தடுத்துப் பட்டவனுடையதலையினை. எ - று.

(௧௧)

தலைமாராயம்:—

தலைநொடுந்தா னுண்மலியர்

செய்யுடைவந்தான் சிறப்பித்தான்.

இ - ள். தலையைக்கொடுவந்தான் மனமுவப்ப வில்லினையுடைய மன்னன் செல்வத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. உவன்றலை யென்னு முறழ்ச்சிவறி யொன்றா
ந்வன்றலையென் றேத்த வியலு - மவன்றலை
தந்தாற்கு நல்லல் வியப்பொ கொந்தேத்தி
வந்தார்க்கு வந்தியும் வாழவு.

இ - ள். உவன் இவனுக்குநேரென்றுசொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவர் எல்லாரினும் இவன்தலையானவனென்றுசொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனுடையதலையென் கொடுவந்தவற்குச் செல்வங்கொடுத்தல் அகியமோ! மிகப் புகழ்ந்துவந்தார்க்கு மகிழ்ந்துகொடுக்குஞ்செல்வம். எ - று.

(௧௨)

தலையொடுமுடிதல்:—

பீண்டமுருண் மாறுமைந்திற்

கொண்டானீர்தலையொடு கோல்வனை முடிந்தன்று

இ - ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய கைப்பிடித்தான் தலையுடனே திரண்டவனையினையுடையாள் இறந்தது. எ - று.

வ - று. கொலையொடு கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
தலையொடு தைக்கலன் கண்டிட - முலையான்
முயங்கினான் வாண்முதமுஞ் சேர்த்திடு வாங்கே
யுயங்கினு ளோங்கிற றுயிர்.

•இ - ன். கொலைத்தொழிலையமையாதகூற்றம் சாலக்கொடிதாயிருந்தது; கணவனதுதலையை அமையாளாய்த் தையலானவன்பார்த்தே கொங்கையாலேதழுவினான்; ஒளிசிந்தவதனத்தையும்கூட்டினான்; அவ்விடத்தே வருந்தினான்; மேலே பறிந்தது உயிர். எ - று.

ஆதலாற் கூற்றம் கொடிதேயென்க.

(கந)

மறக்காஞ்சி:—

தூலைப்பொலிதா நிகல்வேந்தன்

மலைப்பொழிய மறந்தகடைஇயின் று.

இ - ன். பச்சியைதூலை பொலிவுபெற்ற மாலையாற்சிறந்த வலியினையுடைய மன்னன் பகைவர்மாறுபாடுநீங்கி மறத்தொழிலைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப

பருந்தோ டெருவை படர - வருந்திறல்

தேறைய மலைநர் வியாபக தூயினான்

மாறு மறவன் மறம்.

இ - ன். கறுத்தலையையும் வெள்ளைநிணத்தையும் சிவந்ததசையையும் இழுத்தன்கொண்டு பருந்தும் கழுஞ்செல்ல அரியவெற்றியினையுடைய பகைவர் அநியப்பச் செலுத்தினான் நீங்காதகொடுவினையான், மறத்தொழிலை. எ - று. (கச)

இ து வ ம ளு.

மண்கொழு மறவன் மாறுதலை நோனான்

புண்கிழித்து முடியினு மறவன் ற யாகுர்.

இ - ன். *ஒப்பனையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடையவீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டிக்குப் பொறுனாகிப் பகைவர்வேல்பட்ட தன்மார்பிற்புண்ணைப் பிளந்து மரிப்பிலும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. நையாடலாய் நடுங்க நடுங்கா ந்

தெய்வம ரோட்டிய நூற்றிற் - பகைநாற்பு

றுவங்கி சினவுத னோன நுகுவெலாற்

பெயங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ - ன். மகிழ்ச்சியெவும் தனக்கூட்டங்கூலையக் குலையாறாய்ச் செறித்தபோலாத் தூரந்த வலியினையுடைய மாற்றாதன் முன்னெல்லையக்கொண்டு கோபித்தலைப்பொறுனாகி வேலினதுதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினை. எ - று. (கடு)

* மறக்கடையின்றென்றும் பாடம்.

† பூமியிலேபொருந்தியவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ வேலினாலே புண்கிழித்துமுடியிலும் அத்துறையேயாமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பேய்நிலை:—

செருவேலோன் றிறுஞ்செரு
பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்னு.

இ - ள். போரைச்செய்யும் வேலையுடையான் திறப்பாட்டை நோக்கி நீங் குசலொழிந்து பேய் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. அய்யு மடுதிறலாத் கன்பிலா ரில்போலுங்
தேராயுங் கதற்குருதி தோன்புடைப்பாய் - பேயுங்
கனப்புநல் திறித் தடுவேல்வாய் வீழந்தா
னுள்மபுகல வோம்ப லுறும்.

இ - ள். பலரும்கொண்டாநம் கொல்லும்வலியினை யுடையாற் று அன்பிலா தார் இல்லைப்போலும்; நிலமெல்லாந்நையும் விரைந்தசேரி தோளில் அலைப்பப் பேய்தானும் பூசற்களத்துள்ளாரவரும்ப வெஞ்செரு ஒளியினையுடைய வேலின் வாயிலே விழுந்தவன்றன் மனமகிழப் பரிகரித்தலைச் செய்காணினது. எ - று. (க௬)

பேய்க்காஞ்சி:—

பிணம்பிழங்கிய கனத்தாயிழந்தாநம்
கணங்காந்து வாகுதினியன்ற.

இ - ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்ச முறுத்தியது. எ - று.

வ - று. சொட்டு நீயிருங் குறுகுங் குடர்குடிப்
பெய்ப் நகுந்நெயருந் பேய்ப்பா - ளுந்
புனலங் குருகிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல் விழிப்பவற் கன்ற.

இ - ள். சுழலும், நீரும், குறுகும், குடர்மாலையைச்சூழத் தன்னுள்ளமிவரும் பாச சிசிக்கும், போம், பேய்ப்பெயை; வெருவா, அழைய உடிரமாயியநீநிற் புலாலிடத் துக் கிடந்து நோக்கு அழலநோக்கும் கிரைப்பார்த்து. எ - று. (க௭)

தொட்டகாஞ்சி:—

பிணம்பிணமிடை புணம்பாபுந்
தொட்டகையினைப் பெய்தொட்ட வுறு.

இ - ள். அகன்ற இல்லிலே தலைகனுவடைய புணைப்ப பரிகரிக்க நான் ற முனையினையுந் பெரியவாயினையமுடைய பேய்மகள் புணைத்திணைத்தது. எ - று.

வ - று. தொட்டகையுந் தகையோ ளுந் குறுகிற் கிழிந்துவாய்,
பிணையுந் து நோக்கி நெருப்பிழிதாய் - தொட்டகையுந்
தொட்டாய் படைபிடந்த வாகுதினியு நோந்தகைந்
தொட்டாய் பெருந் துறியி.

இ - ள். கொலைத்தொழில்செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினையுடையவனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணேநின்ற கோபித்துப் பார்த்த அழலைக்கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகன் பகைவர் ஆயுதம்பின்னந்த தீர்த்தபண்ணைத்தாங்கி மாபினைத் தீண்டினான், உறக்கம் மிக. எ - று.

நீங்குதல் - உயிர்போதல்.

(௧௮)

தோடாக்காஞ்சி:—

அடலஞ்சா நெடுந்தைபுண்

மொடலஞ்சித் துடித்துநீங்கின்ற.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவன் புண்ணினைத் தீண்டி சற்குப் பயப்பட்டு நெங்கிப்பேய் பெயர்ந்தது. எ - று.

வ - று. லோபி சிந்த நறைபுனைத் தாய்மலீர்தூய்

நொய்யாக் குறிஞ்சிபலபாடி மொய்யிணார்

புற்பெய் தெரிய நெடுந்தைபுண் யாங் காபார்

மொய்ப்பெண் பெயறுந் துரு.

இ - ள். வெண்கிறகடிகளைத்தூவிக் குங்கிலியமுதலான நறுநாற்றத்தைப் புகைத்துத் தெரிந்தபூவினைச்சிதறிப் பறியாக்குறிஞ்சிப்பண பலவும் பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையாணினைந்த பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையவன்புண்ணை யாங்கன்பரிகரிப்பப் பேய்மகன் நீங்கும் அணுகும். எ - று.

கொய்யாக்குறிஞ்சி - வெளிப்படை.

(௧௯)

மன்னைக்காஞ்சி:—

சியுடைபுஞ் சிண்பாடந்தே

சியுட்படுத்தி வழிபடங்கின்ற.

இ - ள். அகன்ற பூமியினுள்ளார்மயங்க வீரசுவர்க்கத்தேசென்றவன்பண் பினைப் புகழ்ந்து கொந்தவருந்தயது. எ - று.

வ - று. பேரர்குப் புனைமன் புனையோர்க்குத் தானும்

வூர்க்கு முகெற்கு மோருவிமன் - யார்க்கு

மறந்திறந்த வாயி லடைத்தநா லண்ண

னிறந்திறந்த நிலில் லேல்.

இ - ள். பூசலுக்குத்தெப்பமனையவன், உயர்க்குதோர்க்குத் தானுவொப்பானவன், தன்பதில்கும் பூமிக்கும், பூருயிரையனையவன், யாவர்க்கும் தருமத்தோன்றினவாயிலை அடைத்தது; தலைவன்மறமுத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற்றத்தேவேல். எ - று.

(௨௦)

கட்காஞ்சி:—

நறமலியு டுந்நாரோன்

மறபைநர்க்கு மட்டிந்தான்

இ - ள். மதமிகும் கமழமாலையோன் தற்கனாளுக்கு மதுவைக்கொடுத்த
எ - று.

வ - று. ஒன்ன முனையோர்க் கொழிக ளினித்துயின்
மன்னன் மறவர் மகிழ்தூங்கா - முன்னே
படலைக் குரன்மைப் பழங்கண் முதியார்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொருதமன்னர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம்; வேந்தன் கொ
வினையாளர் மதுவைபுண்டி களித்தாடி உறக்குமுன்னே தழைக்கற்றையான்மேய்க்
குடிவிட்டதுப் புன்கட்கிழவி பெற்றவீரனுக்கு வெவ்விதானமதுவை *விடாநி
ளான். எ - று. (௨௧)

ஆஞ்சிக்காஞ்சி:—

காதற் றுணவனெடு கனையொரி முழ்கு
மாதர்மெல் லியலின் மலிபுணர் துன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன் கொழுநனெடு செறிந்தநெருப்பிலே அரு
ந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்றதன்மையாற்சிறந்தவன்தன் மிகுதியைச்சொல்ல
யது. எ - று.

வ - று. தாங்கிய கேளொடு தானு ட்மெரிபுரப்
பூக்குழை யாரம் புலர்கென்று - நீங்கா
விடாழிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சிறார்ப்
புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனெடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான்வேண்டிப் பொ
லிந்த மகர்க்குழையையுடையவன் தோழிமாரை அகலப்போமினென்றுசொல்லும்;
ஒழியாத வாய்துரையினையுடைய குகையாற்சிறந்த சேனைப்பகைவர் சிறாரிட
துப் புலாற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப்பட்ட புண்ணை. எ - று.

புண்ணைத்தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்
கது; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக. (௨௨)

இதுவுமது.

மன்னுயிர் நீத்த வேளின் பனையோ
வின்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாருள்.

இ - ள். தலைவன் உயிரினைக்கொண்ட அயிலாலே முனைக்கிழத்தி இனிய ஆவியை
ஒழிப்பினும் முன்சொன்னதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. கொளையிர் வேளிந் தடித்தகான் தற்புடைமை
வெவ்வேல்லாயு வீழ்த்தான் விழல்வொப்போ - வன்னெல்லே

* விடாநின்றானென்றும் பிரதிபேதமுண்டி.

† எரிபுகுதியென்றும் பாடம்.

யம்பிற் பிறழ்ந் தடங்க ணவன் காதற்

தொப் பிற்றே மாயிற்றே கூற்று.

இ - ன். ஆரவாரத்தான்மிக்க கடங்குழந்திலத்திற் கொடிதேகாண், ஒரு மையுடைமை: வெய்தான அயிலவாயிலேபட்டான் வெற்றினயவிரும்பினோன்; அந்தஅயிலே, பகழிபோலமிளிரும் பெரியவிழியையுடையான அவன் அன்பினை யுடைய வஞ்சிக்கொம்பினையர்ளுக்கும் கூற்றாயிற்று எ - று. (௨௩)

மகட்பாற்காஞ்சி:—

எந்தினைபாட டுந் தென்னும்

பெருந்தனோடு வேறுகின்றன்று.

இ - ன். அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானை எனக்குத்தருகவென்றுசொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டுகின்றது. எ - று.

வ - று. அரிய கழல்வேந்த ரம்மா வரினை

மெய்யினென் றென்ரி யுரைப்பிற் - குறியாவோ

பண்டோற் சினவிரிப் பல்வனையான் வான்முதற்

சுண்போற் பகழி கடிது.

இ - ன். அரியினையுடைய கழன்மன்னர் அழகியிருவையினைய மடவான் தாங்கொள்கைக்கு வரியென்று இகழ்ந்துபேசின், தையாவோ? பண்ணையொத்த வார்த்தையினையுடைய இப்பல்தொடியினையுடையவன், ஒளியினையுடைய வதனத்த வாகிய கண்பேரீன்ற அம்பு, கடிதாக. எ - று. (௨௪)

முனைகடிமுன்னிருப்பு:—

மன்னர்யாயு மறங்காற்றி

முன்னிருந்த முனை கடிந்தன்று.

இ - ன். வேந்தரெல்லானாயும் சினத்தக்காலப்பண்ணிப் பகைவர்முன்னே யிருந்தவரைப் பூசற்களரியினின்றும் போக்கியது. எ - று.

வ - று. அடிநாழ் வெரிந் கடைதோறுஞ் செல்லத்

தொடிமலி கொல்களி றேயித் - துடிமகிழ

வார்த்தை டமரு ளடையாநா யர்முனையிற்

போர்த்திட்டான் மெய்கழனி னான்.

இ - ன். மிகநூறும் மதுவினையுடைய மாற்றாடகனத்தின் வாயிலிடந்தோறும் போக வெற்றிக்கொடியான்மிக்க யானையேவித் துடிக்கொட்ட ஆவிரித்துப் பேருருட் பகைவரைச் சொற்புலத்தினின்றும் போகத்தூற்றான், இட்ட வீரக்கழ வினையுடையான். எ - று. (௨௫)

நான்காவது

காஞ்சிப்புலம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது நொச்சிப்படல்.

நுவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்ற
செருவிடை யீழ்த நிண்பரி ளானே
யெயிலுது போடோ யெயிறனை யழித்த
அழிபடை தாங்கன் மகன்மறுத்து பொழிந் தென
வெச்ச மின்றி யெண்ணிய லொன்படு
நொச்சித் திணையர் துறையு மாகும்.

எ - ன், நொச்சித்திணையும் துறையுமாவன ர்த்துத் தலிற்று.

கு - ன். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடைவீழ்தல், சூகினை மறன், எயிற்போர், எயிறுணையுழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகன் மறுத்துமொழித னைச்சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதும் நொச்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - ட

நொச்சி:—

வப்பு நறு நூயி லேந்துகி லையனைங்
காப்போர் நூய புப்புழிந் தன்று.

கு - ன். நறுநையுடைய முடக்குக்களைத்தாங்கி னிலையினையுடைய யில்கூக்கும்வீரர் மலைந்தபூவைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. 'நூ' என்பது பண்டா னபு. நூணச்சிறிய
கூடானங் காப்போர் குழாம்புணாச்சி - நூயு
நூயி : மறிவழங்கு போங்கு மறிவார்ப்ப
கொச்சி நுதினோ வார்.

கு - ன். ஆகிம்பாம்பையணந்தான் நெருப்புதுகரக் கோபித்த நிரிபுரத்தை
கூக்கும் அவுணந்திரையொப்ப மலைந்தார்; மேலேதிங்களுரும உயர்ந்தபுரிசையை
சர்வச்செய்வான் வேண்டி நொச்சிப்பூவை நுனியாற்சிறந்த வேலையுடையவா
எ - று.

வேலவர் நொச்சிது னுறென்க.

(ச)

மறனுடைப்பாசி:—

மறனுடை மறனோந்நர்

துறக் கந்தாச் செலவாந் தன்று.

கு - ன். சினச்சேனையினையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்துப் போர
போக்கைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பு

மேயினு ரோய விகன்மற்வ - சாயினு .

ரொன்றி யவரற ஒர்ப்புறத் துந் தார்தாங்கி

வென்றி யவர விருந்து.

டு - ன். அரணைச் சூழப்பரந்தார், படுமுறைபாற் பலகாவையும் ஏவினார் ;
ஏவின் மாறுபாட்டையுடையவீரர், ஆயினார் ; எதிர்தாக்கக் கிட்டினவர்கெட ஊரி
னிடத்துத் தூசிப்பலையுடையதெனது வெற்றியினையுடையதென்கட்டு விருந்து. .
எ - று.

விரந்தாயினரென்க.

(2)

ஊர்ச் செரு :—

அருமையோடு கிடங்கழியாமையச்

செருபுலந்த. சிறப்புரைத்தன்னு.

டு - ன். பகைவராற்புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழ்ச்சிதயாதபடி பூசற்
செய்த மதிப்பினைச் சொல்லியது. எ - று. .

வ - று. வலையுப் பாயின மொலிப்பவான் விசி

விவையுங் கிடங்குந் திகையுந் - தீயவரிந்த

தொனார் படைபெரிய தொன் திறப்பறவ்

சானு சமர்வில்கி யார்ப்பு.

டு - ன். 'சங்கும்' சொம்புமுழங்க வானையோச்சிக் காவற்காடும் அகழமுழியக்
காவற்பினியையுறுத்த பகைவரான உழிஞையார்ச்சேனைகெட் கொச்சியுடத்து
வெற்றிவீரர், ஆனார் ; போனாவிலக்கி ஆரவாரிப்பு. எ - று.

ஆரவாரிப்பானுரென்க.

(3)

செருவிடைவீழ்தல் :—

தந்தனாடு கிடங்கோ டருவினை கடித்து

வீழ்த்த வேலோர் விபவமிகுத் தன்னு.

டு - ன். ஆறுமுடைத்தானை கிடங்கினோடு அரிய காவற்காட்டைக்காத்துப்
பட்ட வேல்வீரர்கெடுத்தியைச் சொல்லியது. எ - று

வ - று. நாண்டரில் சூழ்ந்த வானையு மொலிமலர்ச்

காண்டகு நீங்கிடங்குந் காப்பாறாய். வேண்டார்

படங்க லையை மறுவேலோர் தத்த

முடம்பொடு காவ லுயிர்..

டு - ன். திரண்டபிணக்குச்சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப்போன்ற பூவினை
யுடைய கரினத்தக்க நீண்ட அகழும் காவல்புரிவாராய், வேண்டிலோர் ; சிங்கமொத்த்
சினவேலோர் தத்தமுடைய மெய்புடன் உயிரைக்காத்தலை. எ - று.

காத்தலைவேண்டாரென்க.

(4)

குதிமைமறம்:—

எமாண்ட நெடுப்புரிசை

வாமானது வரையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந்தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட, பெரியமதிவிடத்துப் பாய்க்கு, வாயது பகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தாங்கனின் குங்கனின் குணை விறன்மறவி

ரோங்கன் மறிநு னொருதனியா - ருங்கன்

மாரிணிவப் பெருங்கி மீழையோன்று மாற்ற

குறிநுணிய வேடி வுருப்,

இ - ள். தடுத்தற்கரிது! தடுத்தற்கரிது!! தடாதேகொண்மின்! தடாதேகொண்மின்!! சேனையிடத்து வென்றிவீரர்கள், மலைபோன்றபுரிசையிடத்து ஒப்பில்லா, தொருகுதிரை பக்கத்தே 'கவியிட' எழுந்து றேசத்தையொத்துப் பகைவருயிை உண்பான்வேண்டிக் கடுகிவரும். எ - று. (நு

எயிற்போர்:—

அயிற்படைசி வரன்வாய்க்கு

பெயிற்படைரு சிதன்மிருத்தன்று.

இ - ள். கூரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பினைக்காக்கும் மதிவிடத்துப் போர்வீர மாறபாட்டைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. மிகச்சுடையதொருபுறம் பொருதபாற்றி

பொத்தா முயங்கியந் தன்னு - மருந்தா

புறத்திடைப் பொத்தா டம்புரிந்தப் பொத்த

மருத்திடை மானபெற் பொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பாந்த சிவந்த சோரி பொருந்தி அகலத்தினின்றும் விழ, தாம் வருந்தியவிடத்தும், உட்கூன்ளார் அரணிதகுபுறம்பேபோந்து 'கோறகி விரும்பினார், கோயித்துச் சிவத்தின்கண்ணே அய்முனத்ததை மேற்கொண்டு. எ - று. (சு

எயிறுயழித்தல்:—

மணிவுண்ட நெடுநகர

எயிறுயிரை யழிவுரைத்தன்று.

இ - ள். தெளிவுடைத்தான சுடங்கமழலோன் அழங்குமதிவின்கட் சேட டினைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அருந்தன வாய்கழ றேனாற் வரனின்

புறத்தன பொருழிற் றிண்ணை - ருந்தந்தமிழ்

தோட்டருநினைப் பெற்ற குணைவேளப் பாசட்ட

வாய்குறிசின் வரவுகை றுவி.

கு - ன். அரணினுள்ளேவீழ்ந்தன, கட்டுங்கழலாற்பொலிந்த வலியகால்; மதி லீன்புறம்பேவீழ்ந்தன, பூசலைச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்; இறுகவளைத்துத் தோட்கு உரியநான இணைவனையினையுடைய செய்வமகளிர் கொண்டாட வாளினை யுடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான். எ - று. (எ)

அழிப்டைதாங்கல்:—

இழிபட்டன் நினைப்பொருள்

வழிபட்ட யமன் நாந், நன் று.

கு - ன். தப்படைத்தாழ்வுற்றகுத்கோபித்து மழறுபாடுயிதக் கெட்டசேனை எயிலைக் காத்தது. எ - று.

வ - று. சரிவசபட நடத்தபற்றி தெரிந்தார்

பெரிவசபட நடத்தபற்றி தெரிந்தார்

பந்ததடி யுயராமையுற்றதாய் கொண்டு

பந்ததடித்தார் பெரிவசபட.

கு - ன். கிரகபடைபலவற்றையும்மீன்று பசையான உழிநெய்யார் எதிர்க் தாராச. ஆழ்வினப்பண்ணும் மாறுபாட்டுக்குறும்பினைக் கொள்வான்; மதிவினாட் காலிடாத்தடி அழகிய ஒளியையுடைய வானேழ்ச்சிப் பினம்பெருகத் துணித்தார்; மதிவீழ்மேல் சிந்தாவீரர். எ - று. (அ)

மகண்மறுத்துமொழிதல்:—

மொழிமுறையின் மகண்மொழி

மொழிமுறையின் மகண்மொழி.

கு - ன். வெய்க்கான பசையையுடையவன் மகனாவேண்ட அழகிய குறம்பி னுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லிவது. எ - று.

வ - று. ஒன்வான் மறுவருந்தெழுந் அம்பநாட்

ஒன்வான் மறுவருந்தெழுந் அம்பநாட்

மொழிமுறையின் மகண்மொழி

மொழிமுறையின் மகண்மொழி.

கு - ன். நெஞ்சியில் ஒள்ளியவன்வீரர் கோபித்தெழுந்து,மேனான் தேடுநெருக் கும் நறுமாலையினையுடையவன்மொழிபட்டாகக் கொண்டு கொள்வான்வேண்டி இடை யின் அழகைக்கருதி உந்தவருடைய இனிய வாரணத்தின்கொம்பு இந்தக் தறுத்த கண்ணினையுடையவன் மொழிபட்டாகட்டிலின்கால். எ - று.

“ஆயிரு தீயோடி மரபாடு ஞாய” என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க் குறித்து இது மறவர்க்குறித்து. (சு)

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படல முற்றிற்று

அருவது

உழிநெடுப்படலம்.

உழிநெடு யோங்கிய குடைநாட் கோனே
வாணட் கோனே முரசு வழிநெடு
கொற்ற வழிநெடுயோ டரசு வழிநெடு
கந்தழி யென்று முற்றழி நெடுயே
ரு காந்தள் புறத்தினை யாரெயி லுழிநெடு
யருந்தோ லுழிநெடு குற்றழி நெடுநெடு
கோட்புறத் துழிநெடு பாசி நிலையே
யெனி நிலையே யென்றொயிற் பாசி
முதுவழி நெடுயே முந்தகத் துழிநெடு
க0 முற்று முதிர்னோ யானைமைக் கோனே
வேற்றுப்படை வரவே யழுதுவித் திருநல்
வாண்பண்ணு நிலையே மண்ணுமங் கலையே
மகட்பா லிலேவி திறைகொண்டு பெயர்ந்த
வடிப்பட விருத்த றெகைநிலை யுடையாட
கரு விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பாடு
முழிநெடு வயர்மடு குரைந்ததி றெடுகே.
எ - ன், உழிநெடுத்திலையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

ரு - ன், உழிநெடு, குடைநாட்கோள், வாணட்கோள், முரசுவழிநெடு, கொற்ற
வழிநெடு, அரசுவழிநெடு, கந்தழி, முற்றழிநெடு, காந்தள், புறத்தினை, யாரெயிலுழி
நெடு, கோலுழிநெடு, குற்றழிநெடு, புறத்துழிநெடு, பரிநிலை, யெனிலை, எயிற்பாசி,
முதுவழிநெடு, அகத்தழிநெடு, முற்றமுதிர்வு, யானைகைக்கோள், வேற்றுப்படை
வரவு, உழுதுவித்திதலை, வாண்பண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலிகல்,
திறைகொண்டுபெயர்த்தல், அடிப்படவிருத்தல், தொகைநிலை எனச்சொல்லப்பட்ட
விவரிருபத்தொன்பதும் உழிநெடுத்திலையும் துறையுமாம். எ - று.

உழிநெடு:—

முடி மிசை யுழிநெடு குடி பெண்ணு

கொடிநாடற் காரொரில் கொள்க்கு நின்று.

ரு - ன், தம்முடிமேலே உழிநெடுமாலையென்கின்று பகைவர்கொடி யசையும்
நிறைந்தகுறும்பினைக் கைப்பற்றினைத்தது. எ - று.

வ - று, உழிநெடு முடிமீனைத் தொன்னுப் போர் மன்னர்
விழுமையில் வெல்ககிற பாயக் - சழிமகிழ
மெய்தாரு பெய்தி யினைசூவலுள் சீர்த்தியனே
கொப்தாரு யார்பினெங் கோ.

இ - ன். பொன்னுலேசெய்த உழிவெனது ஆகவெட்டிவிட்டு, பவியை துகரும் திண்ணிதாக யாராங்கட்டி பாம்பு இழைமையைச் சொல்லுமது. எ - று.

வ - று. துநீரோடை வெல்கனிது பாயத் தவந்து
யுநிரா பநிது முறுகொ - தெருட்டிப்
பூந்தண் மலிதார்ப் புதழ்வெய்யோன் கொழுவான்
பாந்தண் முரசு மழை.

இ - ன். ஒளியாற்சிறந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லுமயானை குத்தக் குவித்துவிழாத புரிசையும் சிலஉளபோலும்; முழங்குமரில், மலர்கண்மிக்க மாலைவினையுடைய இசைவலிரும்பியோன் மானிகையிடத்தப், பெரிய கண்ணினையுடைய வீரமுரசம் மழைபோல். எ - று.

மழைபோல் அதிகுமென்க.

(ச)

கொற்றவுழினை :-

. அடைபயந்தா ரண்கொன்னிய
பட்டையோடு பந்தெழுந்தன்னு.

இ - ன். பகைவர்தங் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான் வேண்டிச் சேனை யோடு கைவளாந்து சென்றது. எ - று.

வ - று. வெள்ளாட் தருங்கழற்காள் வெஞ்சாடர்கொற் றண்ணவியான்
கொள்ளாவுந் தாடித்தானே கொண்டெழுந்தா - வள்ளாதா
தருங்காறு வியாடு எருமினைக் குண்டாழி
பந்தெழுந் துயிரிவ பநில்.

இ - ன். ஒளிபரந்த வானினையும் வலிய வீரத்திலாற்சிறந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணிரையமுடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினையுடைய சேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான்; பொருந்தாதார் வெருவரு வாயிலினையும் புதுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்த்திவிட்கினையும் மேகம்பாக்கும் எவறையினையுடைய அரண்தந்த. எ - று. (ரு)

அரசவுழினை:

தொழில் நாவன் பலித்தியனார்

பொழில்நாவன் புத்திவிளம்பின்று.

இ - ன். காவற்செய்தி மிக்குகடக்கும் பூங்காவலன்றன் வீரத்தியைச்சொல்லுமது. எ - று.

வ - று. ஸ்ரீ நகுரண்மிகுதி யொன்றிய நகுநுழ்ச்சி
யாங்க மவன்க னாகலாவால் - வித்த
நகர்ப்படா வென்றி நலமிகுந்தாரன்
நகர்ப்படா விரிலை யாண்.

இ - ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின் பெருமையும் பொருந்திய நல்ல விசாரமும் செல்வப்பெருக்கும் அவனிடத்து நீங்காவால்; பெருமையினையும் பிரறால் இகழ்த்தகாத வெற்றியினையும் நன்மைமலியு மாலைகளையும் உடையவனுக்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும். ௭ - ௩. (அ).

தந்தழி:—

மாறுபாட்டைத் தார் மனவிவண்ணன்

சோறுபாட்டைத் தாறுபாடுவண்ணன்.

இ - ள். வண்டினையுடைய மாலையாற்சிறந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் * வீரசோவென்னும் அமணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது. ௭ - ௩.

வ - ற். அன்றொறிந்தாறு மிவனா ஸர்வலித்
நின்றிவன் மாறு வெதிர்வார்யா - மென்று
மடையார் மணிபட்டணடையாதார் மாற்றிற்
சுடராழி நின்றொரியச் சோ.

இ - ள். அந்நான் அழித்தவனுமிவன், அரண்வலிசென்றதேறி இந்நான் இவன் பகையாக. எதிர்ப்பார்யார்! எக்காலத்தும்; மூட்டாந்த மனியணியையுடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிவிடத்திகழி நின்று அழலச் சோவென்னும் அரணத்தை. ௭ - ௩.

இஃது உமையென்று; மிகுதிசூறியது.

(௭)

முற்றுழிஞை:—

அடிய ஸ்விட்டையான்

சூடியடிச் சிறப்புடைத்தன்று.

இ - ள். அசையுத்தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் மேனியையுடையான் மலைத்திழவினது நன்மையைச் சொல்லியது. ௭ - ௩.

வ - ற். மாங்காறு தார்ப்பெருமை மதற்குறார் யாரே
யியங்காறு முன்று மெரித்தான் - நயங்குறார்
மூன்றா கிதழிப் புரிசெஞ் சடையானு
மார்க்கா முழிஞை மலைந்தா.

இ - ள். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்தாம்! உதிழி புரங்கண்மூன்றையும் சுட்டான்; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமைகொண்ட உழிஞையைக்குடி. ௭ - ௩.

(௮)

கூர்ந்தாள்:—

கூர்ந்தாடலுந் தாத்தாடித்தான்

கொழுங்காந்தாட் அறப்புடைத்தன்று.

* ஈண்டுக்கூறிய அரணத்தைத் திருமால் அழித்தனரென்பதை சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர்குரவையில் “மூலகம்” என்னும் செய்யுளிற் காண்க.

இ - ள். கறத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கென்றவனுடைய காந்தப் பூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானு
முருகுமூ காந்தண் மலைந்தான் பு பொருகமுற்
கார்கருதி வார்முரசு டார்சுருங் கபற்சூனைப்
பேர்கருதி யார்மலையார் பு.

இ - ள். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறித்தவனும் அழகுமருவின
*கோடலைச்சுழிணை; வீரக்கழலினையுடைத்தாய் மேகத்தையொத்து வாராற்பின்
த்த முரசுமுழங்கும் கடல்போன்ற சேனையிடத்துப் பூசலையினந்து யாவர் சூடார்
பூவின். எ - று.

குருகு பெயரியகுன்று - கிரவுஞ்சகிரி.

(க)

புறத்திறை:—

மறுத்துறை மலிந்து மண்டி மாற்றார்
விறற்கொடி மதிலின் புறத்திறைத்தின்று.

இ - ள். சினுக்கின்வழியிக்கு மேற்கொண்டு பனகவருடைய வெற்றிக்கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலேவிட்டது. எ - று.

வ - று. புல்லார் புசுலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்
பல்லார் மருளப் படைபாப்பி - யொல்லார்
நிறத்திறைத்த வாட்டானை நேரார் மதிலின்
புறத்திறைத்தின் புங்கழலி னான்.

இ - ள். பனகவர் புகுமிடமும் ஒடிப்போம் வழியும் இன்றியே யொழியப்
பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மடங்கத் தன்சேனையைக் கைவளரவிட்டுப் பனக
வடங்குமத்திலே குளித்த வாட்சேனையினையுடைய பனகவரணத்தின் பக்கத்திலே
பாடிவீடுகொண்டான்; பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையவன். எ - று. (க)

ஆரெயிலுழிநை:—

வாண்மறவர் வணங்காதார்
நீண்மதிலி விலையுரைத்தன்னு.

இ - ள். வானினையுடையவீரர் தம்மைப்பணியாதாருடைய உயர்ந்த புரிசையின் தின்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மாரிர்களைத் தன்னார் முகிழ்த்தேற லுட்டக்
புகிழ்த்துலார் கண்ணல் பூப்ப - வெயிர்க்கண்ணார்
வியப்போர் செய்தாலும் வென்றி யறிதரோ
மயப்போர் மன்னன் மதில்.

* கோடல்-காந்தன்; இதுகுருகக் கடவுளுக்குரிய அடையாளப்பூ. இதனை,
“சுரும்புருசுக்கூர்ப்பூங்காந்தட், பெருந்தன்மகன் னியிலைந்த சென்னியன்” என்
னும் திருமுருகாற்றுப் படைபாலுணர்க.

டி - ன். மலிவின்றியனையார் களிக்கும் மதுதொளிரவை உண்ணப்பண்ண
சூட்டிவாயாற்றிற்றத்த சமுவிசையுடைய அழிந்த நாயார்விழி கொடுப்பைக்கால அரணி
டத்தார் பலரும்படப் பூசுகொசெய்தாலும் வெற்றியரிது ; வஞ்சச்செருவினைச் செய்ய
வல்ல வேந்தன் புரிசைநாய. எ - று.

மதலை வென்றியரிதென்க. துறரை - அசை.

ரீகக)

•தொறுநிறைஞ் :—

தென்றி யொடு மதுபுவிப் பூழ்ப்பெண்ண

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

டி - ன். தொழியுடைய தொனையுண்டாக்குமெனச்சொல்லிப் பழையதாவி
வந்த திருகுபடைவையச் சிவப்பித்தது. எ - று.

வி - ன். தந்த மதுபுவிதாபுலம் அழிவொழி

தென்றி யொடு மதுபுவிப் பூழ்ப்பெண்ண

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

டி - ன். நிலைவற்றித் தந்திபொக திடவந்தலாத உயினாக்கீர்த்து இற்றைநாளி
தொன்றம் இவ்வெயிற்றுத்தந்த தந்தமுறு நாய்குத நாய்வ ; வென்றுவினங்கும் கண
தந்த நிலைத்த தந்தகுபடை வந்தகந்த நாய்குத நாய்வந்தினைக் கொள்ளவேண்டித்
தொன்றை எளிதெனது தொன்றான் மன்னன். எ - று.

தொன்றம் இன்றநாய்வ. தந்த நாய்குத நாய்வ தொன்றபுது நாய்வயர்.

•தொறுநிறைஞ் :—

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

டி - ன். பசைவரநாய்க்கு அழிவிலை. தந்தமெல தான் ஒருவனுமேயாவி
மதுபுவிமெல பெருக்கிவது. எ - று.

வி - ன். தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

டி - ன். இதிலும் வீரமுரசினையுடைய வென்று கைப்பிற்றினுள் ஒருவன்
பினை ; போர்வந்தினும் வந்தவந்திந்தவந்திந்த பாய்த்தன ; வினாத்தும் வெல்
கவினெந்த பினைத்த கவினெந்திந்தும் உருப்பயத்தத்தலே பெயர்த்தது. எ - று. (சக)

•தொறுநிறைஞ் :—

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

தொறுநிறைந்த தொழிநிறைந்த நாயர்.

• “வணங்கிநாயர்மதிருமரி” என்பர் பின்னும்

கு - ன். சங்கமுழங்கக் கொம்புசூழிப்பக் காவற்கூட்டைக் கடந்து புருவ
* வும் முன்னஞ்சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. ஆந்தரந் தேநாபு மகையோர் அருமின

மைநதா மறைய மறைய கடந்து -- மைநதா

வினையார்பின் விண்வரல மெங்கனே தாவார்

மையார்பின் மைகொ வார்.

கு - ன். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கினுயர்ந்த அரிய சீவற்காட்டிற் பொரு
வீரர் முதுகிட மறத்தலென்று செவ்விய மலைமணத் ததயுடைய அகலத்திடு
லின்றுணைவிப்ப மெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலைபோன்ற அகலங்க
லே தங்கின ; உழிஞையாருடைய வளங்கள். எ - று.

தூவுவாரென்பது - தூவாரென இடைக்குவதற்கு.

(ச

இதுவுமது.

மாத் தந்தோர் மடை மறைய

மட மெய்கை விடா மறையுயர்ப்பு.

கு - ன். மொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனைத்தலைவர் அந்நெ
னே மொச்சியாருடைய அரணினுக்குதுகினும் முன்புசொன்ன துறையேயா
எ - று.

வ - று. நிரைமொடி வாரி மெய்கை விடா மறைய

மையுயர்ப்பு மெய்கை விடா மறைய - வினையுயர்ப்பு

மெய்கை விடா மறைய - மெய்கை விடா மறைய

மெய்கை விடா மறைய - மெய்கை விடா மறைய

கு - ன். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த *புதலையினையுடைய உட
ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துச்சென்றுபுகும் புட்செய்யொப்பக் கந்தச் சி
மனார், வெவியையுயர்த்த சேனையாலரிதைந்த வெற்றியிலே புலையோன் வெண்
வீரர் ; மெய்கையெடுத்த தாய் ஆடுதலைச் சூழ்ந்து எ - று.

தொடர்ந்து வினாபடைந்தா மென்க.

(ச

புறத்துநிறைவு :-

வினையுயர்ப்பு மெய்கை விடா மறைய

மெய்கை விடா மறைய - மெய்கை விடா மறைய

கு - ன். ஆகாயத்தைக்கிட்டும் காவற்காட்டைக்கடந்து ஆழ்த்தகிடம்வன்கள
யிலே விட்டது. எ - று.

வ - று. தோவ்வாய் முருகைய புறம் வழிநிறை

வாவ்வாய் மறமெய்கை விடா மறைய - வினையுயர்ப்பு

* * * * * மெய்கை விடா மறைய - மெய்கை விடா மறைய

மெய்கை விடா மறைய - மெய்கை விடா மறைய

* புதலையினையுடைய வென்றும் மிகுபெருமும்.

கு - ன். ஆனைப்பற்றுக்கைதப்பாத மூதலையினையுடைய குழிந்த அகழே தண்ணீராக வாய்த்தவாஸினையுடைய மறமின்னன் வந்துவிட்டான் ; நீண்ட வாய்தலாற் சிறந்த உயர்ச்சியினையுடைய மதிவிடத்து ஓணரியவனாயினையுடையார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெல்லுதற்கரியபூசல் ஆம்போலும். எ - று. (க௭)

பாசிநிலை :—

அடங்காநான் மிடல்சாயத்
உடைந்துகொட்டி மெய்யிலிந்தன்று.

கு - ன். பகைவருடைய வலிகெட அகழியிடித்துப் புதலைமேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. அடங்காநான் மெய்யிலிந்து நன்மைதா
பெயர் விடல்கொட்டும் - புதல்
மடமிமடந்து மூகுபுங்குமுந் தெற்றிப்
புழிவாய் விந்திப் பகை.

கு - ன். அடமும் ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார் ஒழி யாராய் விலங்கு வெகுளவும் மலச்சிறையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழகியசோரிய னற்று ஆம்பி அகாயிலே பட்டார் அசேகர். எ - று. (க௭)

எண்ணிலை :—

நெருங்கு மூல் பறவற் குஞ்சிந் துன்று
கித்திந் துஞ்சியி வெண்பாந் தின்று.

கு - ன். இட்ட வீரக்கழலையுடைய கொடுவிலையாளர் செறித்து செறியா தார்பண்ணின வலறைகளுையுடைய மதிலிலே எணியைச்சாத்தியது. எ - று.
குட்டி மரையென்றுமால்.

வ - று. துன்பெறியும் பார்ப்பும் களையங் கழகுபுந்தும்
கித்திந் துஞ்சியி வெண்பாந் - பெருங்குடைய
படமிமடந்து கித்திப் பகைநெருங்கு
பெயிபலவு மெயில்.

கு - ன். இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கழகுரங்கும் வில் இயந்திரமும் அயிலும் நெருங்கினதும் பகைவர் உட்புகுதாசபடி விலக்கவும் பொலிவினையுடைய சாளைத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பசையினையினையுமுடைய உழிஞையார் இட்டார் ; அரணிதது எணிபலவும். எ - று.
எணிபலவும் சாத்திஞெருங்க.

(க. ௪)

எயிற்பாசி :—

உடல்கொத்தார் அடங்காநான்
மிடல்சாய் மெய்யிலிந்தன்று.

கிடங்கினு னென்றும் பாலம்.

கு - ன். முனையும்செற்றத்தினையுடையார் காவற்குறுப்பு வலிகெட வ்
'மேல் ஏறியது! எ - று.

வ - று. சுகம நெடுநிலையில் சுற்றிப் பிடுபவர்
கருமுடி நெடுநிலை சுழிய - வழுதி -
நுழிநு ஈன்றி ஈறுமுடிபுழிபுழிமோ
நெடுநு நெடுநு பவர்.

கு - ன். செங்கலைச்செய்த கெடைய புரிநகரைக்குழந்து நீங்காராய்க் கெ
டைய மாறுபாட்டினையுடைய நேல் பரிபுரிபட்டை உருவப்போகக் கொல்ல
மாறுபாட்டு. ஆறினாரொழியப் பாம்பும் உருப்புமொப்ப வணிமேல் ஏறினார் அநே
எ - று.

ஆறினார் - பட்டார். 'அஞ்ஞானறினார்' என்பதற்கு முன்னுராதென்
மாம். (க)

முதுவுழிநு :—

கொம்பினாய்க்கிய மிடுபவனாய்
பாம்புன்னிற் பார்த்துழிந்தவன்.

கு - ன். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குளம்பிலே இவ
ன்பொயும் பறவையொப்ப வீரர கைவனந்து குதித்தது. எ - று.

வ - று. கொடுவர் வெள்ளி விஷங்கொடுக்காதுதான்
கொடுக்காது புறவியின் *தெரையெய்யப் - கெட்ட
முறையெய்யப் பார்ப்பு முறையெய்யப் பார்ப்பு
கொடுக்கும் பாம்புபெய்தது சார்ந்து.

கு - ன். குவடோங்கின மலையினின்றும் இறங்கையழுவியிலே கண்ட கருவி
பாயும் சொகுதிகொண்ட பறவையின் குறையையொப்பப் பகைவர் மாறுபாடு
மனத்தேகெட முதுவுபோலத்தெய்து தோளையுடைய வீரர் அரணிடத்துப் பா
ந்து இழிந்து ஆவாரித்தார். எ - று. (உ)

குதுவுழிநு.

கொடுக்கெய்யப் பார்ப்புதான்
முதுவுழிநு வந்தவையெய்யுள்.

கு - ன். போரைச்செய்யும் சிவிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக்கேற்றது
கெட்டுத்தெரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன சாறையேயாம். எ - று.

வ - று. புறவியின் வயிற் கொடுக்கெய்யுள்
கொடுக்கெய்யப் பார்ப்புதான் கொடுக்கெய்யப்
கொடுக்கெய்யப் பார்ப்புதான் கொடுக்கெய்யப்
கொடுக்கெய்யப் பார்ப்புதான்.

* தெரையெய்யப்பெய்தும் பாம்பு

சா. 1-உ

அரணினுள்ளேபுகுந்தபின்னும், முடங்குதல்
 இ - ன். உணர்வார் மென்மையாய், கிளியையொத்த சொல்லினை
 னிறைந்த கெடுப்பரிசாயுடைய பின்ன்களிப்புற்ற வேட்கைவிரவுதலின். எ - று.
 யுடையார் ஒளியினையுடைய பின்னும் வயவரத்யார்; முரியாய்வாட்கண் ணைக்
 நேசார்த்திலகத்தி (உக)

கூட்டுக. அகத்தாழினை:—

நானாயிசர் சிவந்திந்தோ

நானாய்க்கொண்டா யென்றென்று

மாறுபாடுகேடக் கேட்பமிக்க உழினையார் எயிலினுள் ஓகாச்சி
 யானாய் நானாவென்றது. எ - று.

வ - றி. சொப்பன் மறவர் சிவந்திசாரிவார் தொன்றியல்

வாய்நா விடப்பி னவந்திந்தோ - திந்தன்

முத்தா சுவர முத்தியித்திந்த முதி

யத்தாநா விவந்தி சுவர்.

இ - ன். சிவந்தகண்ணினையுடையவார், செற்றத்தைப்பொழியும் வான்போ
 யுலாவ அழிய இடத்தையுடைய வகையத்தின் அலகாரமிகும் மதியையொத்த
 வதனத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகந்தவழும் கெற்றியினையுடைய அரணினுள்
 னோரைப் போர்வென்றார். எ - று. (உஉ)

முற்றுமுதிர்வு:—

அதத்தோன் மலை யென்றா கியப்பர்

புறத்தோன் வெறுகினைப் பொலிவுரைத் துன்று.

இ - ன். மதிலின்உள்ளேயுடைய முழங்குமுரசு காலையிலொலிப்பப் புறத்
 திருந்த உழினையானது வெறுக்கொபத்தின்கிருதிகையச் சொல்லியது. எ - று.

வ - றி. மலை முரசு மதிலியப்பப் பன்னவன்று

மலை விறந்து டியா நெருக்குறு - மலை

மலை மடிக்கினை நம்பாதி னிட்டார்

தொடுகமுலார் மூழை குதிப்பு.

இ - ன். காட்காலையே முரசு அரணின்கொலிப்பக் கண்ணிவந்து வேலை
 வெற்றியவேண்டுமோன் பார்த்தாளுது, மலைப்பொழுது அந்வேழ சோறென்று
 சொல்ல அகவரணினுக்குள்ளே எறிந்தார் கிட்டுக்கழுவினையுடையார், *மூழை
 யினையும் துடுப்பினையும். எ - று.

அம்மெயிலுள்ளிட்டார், இதனை அழித்து இன்றபோழ் உண்பேமென்று. (உக)

பார்க்கைக்கோள்:—

மாறுகி காண்டார் முழுவிய

வேறுத்தெருட்டியுமெறிந் துக்காணுஉனறு.

இ - ள். பகைகொண்டார்
வளையெறிந்து கைக்கொண்டது. எ

வ - று. ஏவ லென்மறவர் யிய டெ
காவ்லும் யானையுங் கைநட்
வம்புடை யொன்வாண் மறவர்
வம்புடை ஞாயி லரண்.

இ - ள். தன்னேவலைச்செய்யாதவீரர்க்கு. மாறப் பகடந்து தோட்புக் டெடி
யையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத்தொழிலின்; கச்செகாஸ் னை
யுடைய ஒள்ளிய வாள்வீர் பணிந்துவாழ்த்த, யகழியினையுண்க்கரைநீர் அடியார்
சிறந்த வயிலிடத்து. எ - று.

ஏவல் - ஏவைவல்லவென்றுமாம்.

(உச)

வேற்றுட்படைவரவு :-

மொய்திநுழ வேலோன் முற்றுகிட ட்கலப்
பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்மிகும்வேலோன் சூழ்தல்விடப்போக இட்ட மால்மார்பிலே
யுடைய வேற்றவேந்தன்வரவினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உவனின் னுறுதுப முய்யாமை நோக்கி
யவனென் னுலகே நக்து மாண்மை - யிவனன்றி
மற்றியார் செய்வார் பழைபுஞ்சு னீளரண்
முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இற்றைகளிலே கொருத்தம் விதனத்தினின்றும் ஒழியாமை
யைப்பார்த்து அப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லி டெயர்ந்தோர்புகழும் ஆண்மை
தன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர் இத்செய்யவல்லார்! மேகம் உற
கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவிலிட. எ - று.

(உரு)

உழுதுவித்திடுதல் :-

எண்ணர் பல்லெயின் கழுதையே ருழுவித்
துண்ணு வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பலகவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய ஏரிட்டுழுது கவடியுட
கூடவேலை வதைத்தது. எ - று.

வ - று. னழுதெழின் பாடந் திடனொரு ஆழித்
கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா - வுழுததற்பின்
வெள்ளவரு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்
கள்ளிவரு தாரான் கதம்.*

இ - ள். தெதிரெழுதிய அழகிய மாளிகைமுழுதும் இடித்துக் கழுதை
ஏராகவும் கையில்விளங்கும் வேலை கோலாசவும் உழுததற்குப்பின்பு கவடி.

* இச்செய்யுளின் கருத்தைப் புறநானூறு, ௩௪-உ - ம் பாட்டிற்காண்க.

தன்கலந்த மாலையினையுடையவன் கோ
(உ௬)

ண்ணுநிலை :—

வாயிற் புரையோ ரேத்த

வானின் மறங்கினைத் தன்று.

மதுதிப்பத் தீர்த்தகீரலே மஞ்சனமாட்டிய வானினது

உயர்ந் - எ - று.

ந்

திருநர் திருவெடு பெய்து திரைவினங்கத்

சுத்தவான் பண்ணித் கொடித்தேரான் - பேர்த்து

மியயார் பணைநுவைப் பரிமடதினான் வேட்டான்

புடையா துறையப் புறம்.

இ - ன். தீர்த்தகீரம் மலருஞ்சொரிந்து திக்குவினங்கக் கடரியவானினே மஞ்சனமாட்டிப் பதாகையாற்சிறந்த தேரியையுடையான் இரண்டரிவதன் உருமேற்றையொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந் அரணிடத்தே களவேள்வியேட்டான், பக்கத் துள்ள மன்னெல்லாம் தன்கீர்தியைச்சொல்ல. எ - று. (உ௭)

மண்ணுமங்கலம் :—

*வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு

மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

இ - ன். பணியாதாரணாகிய கன்னியுடன் வதுஸ்பொருந்திய மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விங்கன் மலர வொயிற்குமரி கூடிய

மங்கல நாட்டம் மிகுநூங்கத் - கொங்கலத்தார்ச்

கொட்டடர்ப்புண் மன்னவன் சேவடிக்கிழ வையினவே

மொய்கடர்ப்புண் மன்னர் முடி.

இ - ன். எம்முடையகண் மலர அரணாகியகன்னியினே மணந்த மண்கீரனிலே யாம் மகிழ்ச்சியெய்த மதுவீரம் கோவைமாலையினையும் கையாற்செய்யப்பட்டு ஒளிசிறந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய வேந்தன் தாழ்நிழற்கீழே தங்கின; செறிந்த சோதியாலிறைந்த அணிகலத்தையுடைய அரசர்முடிகள். எ - று. ()

மகட்பாஸிகல் :—

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய

கயிற்சுழலோ நிலையுரைத்தன்று.

இ - ன். மயில்போன்ற மென்மையினையுடைய மிகவேண்டிய மூட்டுவாயாற்சிறந்த வீரக்கழலினையுடையான் முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அந்தழையல்குரு மாடலும் மென்மேனும்

பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை

*கருதாதார் மதிற்குமரி என்ற முன்னம்.

புறமதில் வாகும் புல

மற்றமதில் மல்கான் மகநருமே

இ - ன். அழகிய *தழையாற்சிறந்.

பேரன்ற மெல்லியதோளிளையும் பகந்தளிர்வுப்

[தழப்ப] னுடைய மதிப்புறத்துத் தங்கும் தன்

தனக்குப் புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து

திறைதொண்டுபெயர்தல்

அந்நிதழ வணைநீர்நா வழிபெயர்நியப்

படுதிதற கொண்டு பதிப்பெயர்த் தன்னு.

இ - ன். கொல்லும்வலியும் வலிவினிடத்து மன்னொல்லாம் தா
ல்ல முறைமையான திறையைக்கொண்ட இருந்த வலியிலும் எடுத்தவ
ள - னு.

வ - னு. தோடும் வயிரு மிகைத்தப் குழப்பின

மோவடரி போய் புடம்புலாப்பாபாபு

புயர்ந்தோய் மனாந் தோய்ந் பவியப்

பெயர்ந்தாப் பெயுந்தாபி ஓய்.

இ - ன். சங்கும கொம்பும் குழங்கச் செறிந்த குறுங்காட்டைப் பர
மடங் கோபித்துக் களங்க பாபுலீட்டினி னுட மிகையுந்த வலிவிடத் துப்
வந்தாழ எடுத்து மீள விட்டான், மிக்கஅழகுடையுடையான். எ - னு.

அடிப்படவிருத்தல் :-

பெருந்தாப் பறப்பாபு

வானொருந் பறப்பாபுவிருத்தல்

இ - ன். பகைவந்தாம் விடுத்த உயிழத் தளவுடைய ஏற்றுக்க
றாந் வழிப்பட செங்கலாம் இருந்த ஐரூபமில் இருந்தன. எ - னு.

வ - னு. ஒத்தி யவர்க ளெருவழிந் தாபிப் படுப்ப

வென்ற வினோப விழுபடுவொ - நெய்நா

பருந்தாப் பெருங்கலையப் பறப் பெயா

நெய்நா விடப்பறா பெயு.

இ - ன். பெருங்கிய பகைவந்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவல்கேட்பத் தா
வெற்றியைத் தங்குபக்கல் உண்டாக்காட்டாத வினோபுடையத்தோர் எந்நா

*தழை - செங்கழுநீர்ப்பு முதலியவற்றால் தெளித்து விடையங்களான
உடைவ்சேடம்; இதனை, "முடிந்த குல்லியையுடைய நயம்புத். செய்கான் ம
த்த வானை விடையிடுபு" சரும்புணத் தெழுந்த பெருந்தண் மாத்தழை, த
துகாழல்கு நிரப்ப வுதி" என்னும் திருமுருகாந்நம்பலாயடையாலும், புறநானூ
டாக் ககக, உகக, கக - ம் பாட்டுமுதலிய வற்றாலும் உணர்க.

பருந்துநிறையும் பூசைச் செய்யாநிற்பப் பாசுறையைவிட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலே யிருந்தான். மாறுபாட்டாற் சிறந்த வீரருக்கு இடியேறணையான். எ - று.

தொகைநிலை :—

எம்மதிலி ழிகிலவேந்தரு
எம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்துமுள்ள மாறுபாட்டு மன்னர்பலரும் அந்த எயிலிடத்தே அவன்பாதத்தைச் சேர்ந்தது. எ - று.

வ - று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்
தேவ லெதிரா திகில்புரிந்த - காவலர்
வின்னின்ற தாளை விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்
முன்னின் றவீந்தார் முடிசூன்.

இ - ள். சம்புத்திலினுள் அவன்தாணிழலையடைந்து சொன்னசொல்லை ஏற்
றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலைவலிநின்ற சேனையாற்
சிறந்த வெற்றியையவேண்டுவோற்கு அவன்குழந்த அரணின்முன்னேநின்று கெட்
டார், மாறுபாடு. எ - று.

நாவல்பெயரியஞாலம் - நாவலின் பெயர்பெற்றபூமி=சம்புத்திலு. (கஉ)

ஆ ரு வ னு

உழிகைப்படல முற்றிற்று.

தும்பைப்படலம்.

அன்னருந் செம்போர்த் தும்பை தும்பை யரசுந்
கன்னிக நிலைநாட் தாளை மறமே
யாளை மறத்தொடு குதிரை மறமே
தீர்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே
ரு யிருவருந் தபுநிலை பெருமை மறமே
யம வெருமை தாழி லென்ற
தாழி வாட்டே முன்றேர்க் குரவை
நீன்றேர்க் குரவை பேய்க்குது வையே
களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை
க0 தாளை நிலையே வெருவருநிலையே

சிருங்கார நிலையே யுவகைந் கலுழ்ச்சி
தன்னை வேட்ட றெகைநிலை யுளப்பாட
நன்பொரு டெரிந்தோர் நாலிநு முன்னும்
காண்புந் தும்பை வகையென மொழிப.

எ - ன், தும்பைத்தினையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துபலிற்.

இ - ள். தும்பை, தும்பையரவம், தானைமறம், மாணைமறம், குந்
தார்நிலை, தேர்மறம், பாண்புட்டு, இருவருந்தபுதிலை, எருமைமறம், ஏம்
தூழில், தூழிலாட்டு, முன்றேர்க்குரீவை, பின்னேர்க்குரீவை, பேய்க்குர
ற்றுன்னிலை, ஒன்வாளமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை,
கலுழ்ச்சி, தன்னைவேட்டல், தொகைநிலை என இருபத்தினுக்கும் தும்பை
யும் துறையுமாம். எ - று.

தும்பை :—

மெய்களந்து மறங்கருதிப்
பைந்தும்பை தலைபலைந்தன்று.

இ - ள். குருதியாற்சிவந்தகனத்து மாறுபாட்டைநினைந்து பசுந்தும்க
பொர்ப்புவை முடியீடத்துக்குடியது. எ - று.

வ - று. கார்கருதி நின்றதிருங் கெளவை விழுப்பனைபான்
சோர்க்கருதி சூழார் நிலைநைப்பப் - பொர்தருதி
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகனறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்த ஒழியாதிநின்று முழங்கும் ஆரவா
சிறந்த சீரிய வீரமுரசினையுடையான், ஒழுங்குருதி சூழ்ந்து பொருகன்தை
ப்பப் பூசலையினைந்து வலிவையுடைய தும்பைமாலையைக்குடினான்; குற்ற
புகழினையும் வெம்மைமிக்க சேனையினையுமுடைய எம்மன்னன். எ - று.

தும்பையரவம் :—

பொன்புனைந்த கழங்கியோன்
றன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ள். அழகணிந்த வீரக்கழற்காலினையுடையான் தனதுசேனையை
யளிபண்ணியது. எ - று.

வ - று. வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்
தொல்குன்று மாயுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்பாடு
நன்மணித் திண்டோர் நயலார் தலைபணிப்பார்
பன்மணிப் புணர்வ படைக்கு.

இ - ள். போர்வெல்லும் அடையாளமும் *பற்றும் சிறத்தனமும் மருத
சிலமும் கொல்லும்யானையும் குதிரையும்வழங்கி அருள்செய்தான் ; பலபழியினையும்
ல்ல மணியிடைத் திண்ணியதேரினையுமுடைய பகைநூர் அஞ்சித் தலைநெங்க.
வமணி அமுத்தின ஆபரணத்தினையுடையான், சேனைக்கு. எ - று.

தாலைமற்றம் :—

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை

யோம்படுத்த வியர்புகுறின்று.

இ - ள். பொர எதிர்த்த இருவகைச்சேனை தாம் பொருதமடியாமை பரி
கரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்மு

ளிருதார்வேற் றான யிகலிற் - பழுதாரு

செயிற்காவல் பூண்டொழுகுஞ் செங்கோலார் செல்வ

முயிற்காவ லென்று முரை.

இ - ள். பேய்மிக்க போர்க்களத்தைக்கிடமித் தம்மில்தாம் நெய்யணிந்த
வேற்படை மாறுபடற் றற்றமாம் ; குற்றத்தை உலகிற்புகுதாமற் காத்துகடக்கும்
நீதிகையுடைய மன்னர்தம்செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்தலென்றறிந்து
சொல்லும் சொல். எ - று.

சொல் பழுதாம். இகலின் இருவரசர்சேனையும் தோலாதுமடியும். இனி
ஒருவன்சேனை தம்முள் மரிப்படுதென்றமாம். (க)

இதுவுமது.

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை

யோம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவுபெற்ற பூமிகாவலற்கு உறுதிசூழத்தற்கும் பெறும் அதுவெ
ன்றசொல்லுவர். எ - று.

வ - று. வாயிரோல் விளைஞரல் வைவேலும் வாளுஞ்

செயிரோற் கனல்விழிப்பச் சிறி - யுயிரோம்

பாசுபழியு மேனும் பரிமார்தோர் மன்னர்க்

குலகழியு மோர்த்துச் செயின்.

இ - ள். கொம்போசையின்மேற்படச் சங்குமுழங்கக் கடர்த்தவேலும்வாளும்
போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக்குற்றம் பலகழியு

* புற்று உலகிலுள்ளையிடை சிறநாடு. இதனை, சிவநானசிந்தியார் பாபு
சத்தில் “ ஒருவனென்றேதப்பட்டான்” என்னும் திருவிருத்தத்திற்குத் தந்துவப்
பிரகாசமொழிய விசேடவுடையாலும், பழைய சிலாசாதனங்களாலும் வர்சைப்
பற்று கோயிற்பற்று என்று வழங்கும் பெயர்களாலும் உணர்க்.

மாயினால் செலவையயர்ந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேர்வேந்தர்க்கு
துச்செய்யின் பூமியழியும். ஏ - று.

படைபடம், கெடுமென்ற ஓராது பூசற்செய்யவேண்டும்.

இதுவுமது.

வேற்றாணை மறங்கூறி மாற்றார தழிபிரங்கினு
மாற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ - ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச்சொல்லிப் பகை
கேட்டிற்ருகோவிலும் முன்றழையாக விசாரித்துணர்பின் அதுவேயாம்.

ஐ - று. மின்னார் 'சினஞ்ஞரொரிவேன் மீளிக் கடற்றாணை
யொன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரி - னென்னாங்கும'
ஹாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயாணைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ள். ஓளிநிறைந்த செற்றம்பொழியும் டேவலினையும் தலைமைய
டைய கடல்போன்றசேனை பண்கவர் தலைபணிப்ப நிலையார்ந்துகடப்பி
படுமோ! வட்டக்காலாற்சிறந்த தேரினையும் "வெல்லங்குதிரையினையும்,
பெற்ற மதகளிற்றினையும் வலிபதோளினையுமுடைய பகைவாரசேனை.

• யாணைமறம் :—

வழுமாவத் கடற்றாணையான்
மழகனிற்றின் மறங்கினந்தன்று.

இ - ள். மீளும் ஆரவாரத்தால்கிறைந்த கடல்போன்ற சேனையிலே
யான் இளங்கனிற்றினது மறத்தைக் கூறியது. ஏ - று.

வ - று. அடக்கருந் தாணை யலங்குதார் மீன்னர்
விடக்கு முயிரு முணிய - கடற்படையுட்
பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்படாக
காயுங் கழலான் கனிது.

இ - ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவைமாலையு
முடைய அரசர் தசையினையும் உயிரினையும் உண்ணவேண்டிக் கடல்போன்ற
யுட் பேயும் கூறும் கூற்றம் தனதுபின்னெல்ல வெருளும், வீரக்கழல்வே
யாணை. ஏ - று.

பேயும் எருவையுட் விடக்குண்ணப்பின்படாவென்க.

குதிரைமறம் :—

எறிபடையா னிகலமருட்
செறிபடைமாண் றிறங்கினந்தன்று.

இ - ள். எறியும்வேற்படையுடையுள்ளதன் மாறுபாட்டினைச்செய்யும்
ருட் செறிந்த[கலை]யினையுடைய குதிரையினத்திப்பாட்டெடச் சொல்லியது. ஏ

வ - று. குந்தங் கோடுவிற் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள் - வெந்திற
லூர்கழன் மன்ன னலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்

இ - ள். பகைவர்தம் சுவனப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரத்தையனைந்தேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலையங்கிய வுட்போருள் வெய்யவலியினையும் நிறைந்தவீரக்கழலினையுமுடைய மன்னன் விளங்கும் தலையாட்டத்தினையுடையகுதிரை கொடியவில்லில் தொடுத்துவிட்ட நின்ற அம்புபோல முற்பட்டுவரும். எ - று.

(எ)

தாரநிலை :—

முன்னெழுதரு படைநாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கொந்தந்து

இ - ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பனென அரேச்சற்கு ஒருவீரன் தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது. எ - று. . .

வ - று. உறுசுடர் வானோ டொருநால் விளங்கிற்
சிறுசுடர்முற் பேரிருநாங் சுண்டா - யெறிகடர்வேற்
நேங்குலாம் பூந்தெரியற் நேர்வேந்தே நின்னொடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்கு ஒளியினையுடையவானுடனே யான் ஒருகால்தடுப்பிற் சிறிய விளக்கின்முன்னர்ப் பெரிய இருன்போல இரிந்தோடுங்கான்; ஏறியும் கதிரிலே விளையும் மதுமலர்ந்த பூமலையினையுமுடைய தேர்மன்னனே, நின்றுநீடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனை. எ - று.

(அ)

இதுவுமது.

ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தாயின் றுங்கிற்கு முரித்தே.

இ - ள். ஒருகுடைவேந்தனைக் குடைவேந்தர்பலர் அடையப் போரிடத்தந்தனிவீரன்தானே தடுத்தற்குமுரித்து அத்திறை. எ - று.

வ - று. காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைத்த கார்முகில்போல்
வேலான்னை வேல்விட வீழ்ந்தனவே - தோலா
விழைபுனை தண்டா நிறைவனிமேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால்நிலைகுலிந்து ஆதித்தனைமறைத்த கருமுகில்போல, வேல் பூரணதேடி கத்து வேல்படுதலால் வீழ்ந்தன; தோலாத இலையாற்றொடுத்த குளிரந்த மலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற மலையைப்பொத்த ஆனை கீழ்மேலாய். எ - று.

* மலையைப்பொத்த அலிராபதமெனவும் பிரதிபேசுமென்றி.

வந்தவென்பது இடவழுவமைதி.

கார்முதில்போற்சென்றயானையென்க.

(௧)

தேர்மறம் :—

முதிமலர்த்தார் வயவேந்தன்.

செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புணர்த்தான்று.

இ - ள். தளர்விரவின பூமாலையினையுடைய வலியமன்னன் மிடைந்தமணி தேரின் கன்னடியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. செருமலி வெங்குளத்துச் செங்குருதி வெள்ள

மருமுர னாழி தொடர - வருமரோ

கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தே

ரொட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ள். போர்மீகும் வெய்யபறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உதிரவெள்ளம் கிடந்தற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்கலைத்தொடர வாராநிற்கும் : சுற்றுக ளிறைந்த நாமாலையினையுடைய அரசன் நன் அழகியதேர் பகைவர் பிணப்புறத்தின் மேல் நடந்து. எ - று.

அரோ - அசை.

(௧௦)

பாண்பாட்டு :—

வெண்கோட்ட களிதெறிந்து செங்குளத்து வீழ்ந்தார்ச்சுந்
கைவல்யாழ்ப் புணர் கடனிறுத் தன்னு.

இ - ள். விளர்த்தகொம்பினையுடைய யானையைமெறிந்து பறந்தலையிற் பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில்வல்ல பாணர் உரிமைசெய்தது. எ - று

வ - று. தளரிய றுய்புதல்வர் தாமுண ராமைம்

களரிக் கனன்முழங்கு மூட்டி - விளரிப்பண்

கண்ணினர் பாணர் களிதெறிந்து வீழ்ந்தார்ச்சுந்

விண்ணினர் செய்தார் விருந்து.

பூ - ள். தளர்த்த இயல்பினையுடைய தம்மனைவி தாய் சிவவர் இவர்தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை அழங்க மூட்டிச் சாப்பண்ணப் பாடக் கருகினர் பாணர், யானையை எறிந்து பட்டவீரர் க்கு ; ஓறக்கதன்னார் விருந்திதெல்செய்தார். எ - று. (௧௧)

இருவருந்தபுநிலை :—

பொருபடை களத்தவிய

விருவேர்கரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யுச்சேனையிரண்டும் களத்திற்பட இருவரரசரும் மாறு பாட்டாற்பட்டது. எ - று.

வ - று. காய்ந்து கடுங்கனிற் கண்கனலக் கைகடி.

வேந்த நிருவரும் விண்படர - வேந்த

பொருடடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி

யிருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கணன்று தடியயானை கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசரிருவரும் விண்ணத்தேர எடுக்கும் போர்செய்யும் படை ஒளிவிட வெண்ணிடாவாகி வெககண்டு இரண்டேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை. எ - று.

அரசும் படையுமுத்தவாம்.

(௧௨)

எருமைமறம:—

வெயர்ப்பொடிப்பச் சினங்கடைஇப்

பொயர்படைக்குப் பின்னின்று.

இ - ள். வேரறும்பச் சினத்தைக்கடாவி முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப்பின்னே நின்றது. எ - று.

வ - று. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சிறி

நெடுங்கைப் பிணாத்திடை நின்றா - எடுங்கமரு

ளாள்வெள்ளம் போகவும் போகாங்கை வேலுன்றி

வாள்வெள்ளந் தன்மேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போலவிழித்துக் கோபித்த யானைப்பிணத்தினடுவேரின்முன்; கண்டார்க்கும்கும்போரிடத்துக் காலாள்வெள்ளம் இரிந்தோடவும் போகாங்கைத் தன்கைவேலையுன்றி, பகைவரவாட்புடைவெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவர. ௧௩ - று.

(௧௩)

ஏமவெருமை:—

குடைமயங்கிய வாளமருட்

படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தானெறித்த வேல் பொருக்கிறதின் மத்தகத்துக்குளிப்பத் தோள்வலியால் வெற்றிகொண்டது. ௧௪ - று.

வ - று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சிறிச்

செருப்புதன் செங்கண் மறவன் - நெருப்பிபைமீர்ச்

சைக்கொண்ட வெட்டிங் கடுங்கனிற்றின் மேற்போக்கி

செய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக திறத்த எருமைமேலே வெகுண்டு போனாலிரும்பிச் சிவந்தகண்ணினையுடையமறவன், பொறிபிறப்பவிழித்துக் கையிலே ந்தியவேலைக் கடியயானைமேல்விட்டு மன்பு வென்றிகொண்டவாறபோல நீராயக

னாகின்ற மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான்; மேல்வரும் படைவை
வலக்கி. எ - று.

“படைமறுத்துப் பாழிகொள் ளும்மே” என்றாசிரியர்.

(௧௪)

நூழில்:—

கழல்வேந்தர் படைவிலங்கி

யழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ - ள். வீரக்கழன்மன்னர் சேனையைக்கொண்டு அழலும்வேலத்திரித்த
ஆடுதலைவரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குட

சூடன் மலிந்த சுழல்குட்பேய் - மீடன

மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் மார்பார்

திறந்தவேல் டையிற றிரித்து.

இ - ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டான் போராவிரும்பினான்; வீழ்ந்தகுட
சூடன் ஆடுதலை மேற்கொண்டான் சுழலும்விழியினையுடைய பேய். மீடனவொழிந்த
வேற்போருள் மாறப்பட்டவர் மார்பத்தை உருவின்வேலைக் கையிலேதிரித்து. எ - று.

நூழிலாட்டு:—

கனங் கழுமிய படையிரிய

வடிவங்கு நிகழ வேல்புறித்தோடுகின்ற.

இ - ள். பொருளத்தைப்பொருந்திய சேனையெடத் தன்மார்பத்தைத்திறந்த
வேலைப்பறித்து வறித்தது. எ - று.

வ - று. மொய்யகத்து மன்னர் முரளினி யென்ஞங்கொல்

கையிடுத்து கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய

விடுசுடர் சிந்தி விரைபுலம் போழ்ந்த

படுசுட ரெகமபறித்து.

இ - ள். போரிடத்து வேந்தர்மாறபாடு இனி என்னமோ! கையிடத்துப்
பற்றினான் கழல்வீரன்; வெய்தான மிகுங்கலைச்சிதறி மணநூறுமார்பத்தை
போழ்ந்த தோன்றும் ஓரிவேலைப் பறித்து. எ - று. (௧௫)

முன்றேர்க்குரவை:—

“எழுவுறழ் திணிதோள் வேந்தன் வேலோடு

முழுவலி வயவர் முன்னுந்நன்று.

இ - ள். கணயத்தையொத்த திண்ணியதோளினையுடைய மன்னனுடைய
வெல்லுந்தேர்முன்நின்றதாய்நின்றதே வீரர் ஆடியது. எ - று.

வ - று. ஆறு வயவரிமுன் னுட வயவர்க்களத்து
வாறாழிவ் னுக் வழிநீட்டங்கு - நோனும்
கழுமுணிப் பைம்பூட்டி கழல்வெய்யோ னுருங்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

ஐ - ன். அமையாத வீரர்முன்னையாடப் போர்க்களத்து மேகத்துநிறைந்த
மின்போன்ற மூறையேயாடும் ; பகைபொறுத கழுவுமணியானுமைந்த பசும்பூ
ணியையுடைய கழல்வேந்தன் நடத்தும் திரண்டமணியினையுடைய தின்னிய தோ
மேற்கொடி. எ - று. (க௭)

பினறேர்க்குரவை :-

கருங்கழல் மறிவரொடு வெவ்வரை விதலியம்
பெருந்தகை தேரின் பின்னா டின்றடி

ஐ - ன். பெரிய கழல்வீரரோடு விளர்த்த வ்னையினையுடைய பாணிச்சியர்
பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின் பின் ஆடியது. எ - று.

வ - று. கனையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப்பாணம்
வனையா வயவரும் பின்னாக - கனையாய்ந்து
தகைவிளங்கும் பாடலொ டாடவருமே
கிடைவிளங்குந் தனையான் தேர்.

ஐ - ன். கிளைநரம்பை ஆராய்ந்தமைத்தகருதியின்மிக்க யாழைவல்ல பாண்
கிளையும் தோலாவிரும் பின்பாக ிசையை ஆராய்ந்து திக்குதல்விளங்கும் பாடுத
லுடனே அவர்கூடத்தாட வரும் ; திக்கிலேவிளங்கும் சேனையையுடையான்றனது
தோ. எ - று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர்.

(க௮)

பேய்க்குரவை :-

மன்ன னுரு மறமிரு மணித்தேர்ப்
பின்னா முன்னும் போய டின்றடி

ஐ - ன். அரசன்செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின் பின்
பும் முன்பும் பேய்ஆடியது. எ - று.

வ - று. முன்னரும் பின்னா முறிந் கடற்றாணை
மன்ன வெறித்தோ மறனேத்தி - யொன்னா
கிளைக்கொள்பேழ் வாய் திழல்போ னுடங்கி
கணங்கொள்போ யாடுங் களித்து.

ஐ - ன். முன்னும்பின்னும், பெரிய கடல்போன்றசேனையையுடைய அரசன்
நெடிய தேரின்மறபாட்டைவாழ்த்திப் பகைவரது நினைததைக்கொண்ட பெரிய
வாயினையுடைய சாயைபேரல் அணிசந்து திரண்டமேய் மகிழ்ந்து கடமாடும்.
எ - று. (க௯)

கனிற்றுடனிலை :—

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த
கனிற்றின்கீழ்க் கண்டித்தின்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்ட
1 - று.

ஒளிற்றெஃகம் - விகாரம்.

வ - று. இறுவரை வீழ வியங்கற் றறிந்த

தறுதட் டுடையரிபுரப் பொன்றான் - சிறு கட்

பொருங்கைக் கனிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட

கருங்காழற் செவ்வே லவன்.

இ - ள். பெரியமலை முறித்துவீழப் போக்கற்றுப் பட்ட கொடுமைத்தொழ்
மேம்பாட்டினையுடைய சிப்சத்தை ஏத்தான்; சிறிய கண்ணினையும் பெரிய
யினையுடைய ஆளையெடுத்த பின்னர் அதன்கீழ்ப்பட்ட வலியவீரர்கழல்
யும் சிவந்தவேலினையுடையவன். எ - று. (2

ஒள்வாளமலை :—

வலிந்தெழுதோள் வான்வயவ

ரொலிதழலா னுடனாழன்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வான்வீரர் ஆர்க்கும் வீட்கு
வினையுடையானுடன் ஆடியது. எ - று

வ - று. வானை பிறழ்ந்து கயங்கடுப்ப வந்தடையா

ரகாபர் வென்றி யடுகளைத்துத் - தோள்பொயராக்

காயந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினா

வேந்தொடு வெள்வான் விதித்தது.

இ - ள். வானை மீன்மிளிரும் மடுவினையொப்ப, வந்து பொருந்தாதர் வ
மேவும் வெற்றியினையுடைய கொலைக்களத்துத் தோளைப்பெயராதது வெகுலை
கொல்லும்வலியினையுடைய கழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே விளர்த்தவாளி
அரசுத்து. எ - று. (3

தானைநிலை :—

இருட்டையு மறப்பழிச்சப்

பொருளத்துப் பொலிவெய்தின்று.

இ - ள். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப்பெய்
யது. எ - று.

வ - று. நேராட்படையி னிலைமை நெடுந்ததை

யோராடனுடையகழிபா னெவ்வாளுந் - தேரார்ப்புகும்

வெம்பரிமா வுந்ததார்க்கும் வெல்கறிற்றின் மேவார்ப்புகும்

கம்பமா நின்றார் களத்து.

இ - ள். பகைவர் சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையவன் விசாரியான், வாளும் உறையினின்றும் வாங்கான், தேர்வீரர்க்கும் வெய்ய செல்வினையுடைய குதிரையைச் செலுத்தினார்க்கும் வெல்லும் யானையின் மேலார்க்கும் நிலைத்து ஸ்போல்க் களத்தின்கண் நின்றான். எ - று.

கம்பம் - நடுக்கமுறாம்.

(௨௨)

வெருவருநிலை :—

விலங்க்மருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணைகிழிப்பு

நிலந்திண்டா வகைப்பொலிந்த கெடுந்துகை நிலையுடைத்தன்று.

இ - ள். பகையைத் தடுக்கும் பூசவிடத்து அகன்றமார்பகத்தை வில்லுமிழ்ந்த அம்புபிளப்பி நிலத்தைத் திண்டாடாது சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையான் மனது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெங்கண் முரசுதிரும் வேல்கருள் வில்லுதைப்பு

வெங்கு மருமத் திடைகுனிப்புச் - செங்கட்

புலவா நெடுந்துகை பூம்பொழி லாகப்

கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசுமூழ்க்கும் வேற்போருள் விற செலுத்த உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிவந்தகண்ணினையும் புலால்நாறும் வாளினை யுடையனாகிப் பெரிய தகைமையாற்றி நந்தவன் பொலிவுபெற்ற பார் மடந்தைமார்பினைக் கட்டாதபடி, ஏற்றுக்கொண்டன அப்பு. எ - று.

வில்லுதைப்பத் தைத்துருவின அம்பு காத்தவென்க.

(௨௩)

சிருங்காரநிலை :—

பகைபுநறம் கிடந்தானை

முதைமுறுவலார் முயங்காந்நன்று.

இ - ள். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக்கிடந்தானை முல்லையரும்பின் பல்வினார் தழுவுதலை மேவியது. எ - று.

வ - று. எங்கண்வ நெங்கணை நென்பா ரிகல்வாடத்

தங்கணவன் றூர்தம் முலைமுடிப்பு - வெங்கணைசேர்

புண்ணுடை மார்பம் பொருகைத்துப்புல்லினார்

துண்ணிடைப்பு லேரல்கு வார்.

இ - ள். எம்முடையகணவன் எம்முடையகணவனென்று சொல்லும் பரத் தையர் மாஞ்சூர்க்கெடத் தமதுகொழுநன்மலை தம்முலைமுகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புட்ட புண்ணினையுடையமார்பைப் போர்க்குணத்தித் தழுவினார்; துண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குவினையுமுடைய குலமகளிர். எ - று.

எங்கணவனென்கணவன்னைப்பார் - தெய்வமகளிரென்றமாம்.

(௨௪)

உவகைக்கலுழ்ச்சி :—

வாள்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைத்

கேள்கண்டு கலுழந்துவந்தன்று.

இ - ள். வாள்வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்பூண்மிக்க உடம்புடைய கலாவனை கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தது. எ - று.

வ - று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நானின்று வெங் காதல்

வந்த மறவர்கை வாடுமிப்பப் - பைந்தொடி

யாடரிமா; வன்னாள் கிடப்ப வதத்துவபைக்

யோடரிக்க னார்பா யு.

இ - ள். வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தான் பூவ்வாறு ம. மில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர்செய்யலந்த த. கண்ணீர் கையிடத்துவாள் : துணிசெய்யப் பச்சைவனையினையுடைய மனைவி த. வென்றிச்சிங்கத்தையினைய கொழுநன்கிடப்ப அவன்வெற்றிக்கிடக்கைகூண்ட உ. னத்துமகிழ்ச்சியாற் செவ்வகிருவரிபார்த கண்ணகலமெல்லாம் நீர்பரந்துவிழ் எ - று.

உகக் கூற்றமுநானின்றென்க

(உரு)

*** தன்னை வேட்டல் :—**

தம்மிறையன் விகம்பாட்டந்தென

தொழமுறா னுயிர்வேட்டல்.

இ - ள். தமதுவேந்தன் விசுமபைச் சோந்தாளுக, வெய்ய மாறுபாட்டையுடையானொருவீரன் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது. எ - று.

வ - று. வான மிறைவன் பாட்டந்தென வாடுமீர்பா

மானபே நெய்யா மடம்விறகாத் - தேனமிருங்

கள்ளளிற் கண்ணித் தழட்டுவையோன் வானப

ரொள்வழுவன் வேட்டா னுயிர்.

இ - ள். வீண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றானை, வானே *சுருவமாக அடமானமெனெய்யாக மறமீ சமிதையாக வண்டுபரக்கும் மதுமனந்தமாலையினையு வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்வியோன் வாட்போராசிய ஒள்ளியதீயன் உயிரை ஆகுதிபண்ணினான். எ - று.

(உரு)

இதுவுமது.

நாய்க்கிற் நெடுவேற் கணவனைப் காணிய

வாயிழை சேறனு மத்துறை யாகுந்.

இ - ள். புறமைச்சிக்கும் ஒளிரெடுவேலினையுடைய கொடுநனைக்காந வேண்டி அவன்பட்டபோர்க்குத்துள் ஆழகிய ஆபரணத்தையுடைய மனையாக போயினதும் அத்துறையேயாம். எ - று.

* சுருவம் - நெய்த்துடுப்பு

வ. - றி. சந்திரன் விழுமிய தில்லைக் கடைபிறற்
திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய - நற்போ
ரணர் லென்கைத் தாருநினைக் காண்பான்
வாணங்கடை தானே வரும.

இ - ள். கற்புவடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை; வாயிற்கடைநீங்கிக் குடிப்
பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டுநீங்க நல்லபூசலிப்பட்ட சேனைப்பரப்பிற்
கிடந்த தன்னுயிரையணையவன் உயிரைக் காணவேண்டி துடங்கும் இடையாள்
தமியளாய்வரும். ஏ - று.

ஒழியத் தானேவருமென்க.

(உஎ)

தொகைநிலை :—

அழிவின்ன புதந்தறிநீ

யொழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேட்கின்றியேநிறையக் கீர்த்தியைநிறுத்தி எல்லாரும் போர்க்களத்
திலே மடிந்தது. ஏ - று.

வ - றி. மண்டபம்ந் திண்டோண் மடிப்படை இமன்புலம்பத
கண்டிசனெவன் மன்னர் களம்பட்டார் - பெண்டிர்
கடிநெழு செந்தய கழுமினா ரின்றிற்
தொடியேகா னாற்றிநின்ற கூற்றம்.

இ - ள். உறபோரிடத்தது திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக்கடாவிப்
பூமிதனிமைப்படக் காம்பு கண்டிரண்ட வேலிணையுடைய வேந்தரிருவரும் போர்க்
களத்தப்பட்டார்; அவர்தேவியரெல்லாம் கடிதாயெழும் செந்தெருப்பிற் கெழுமி
னார்; இன்னமும் கொடுமைபுடைத்தேகாண் வயிறுநிறைந்தின்று கூற்றம். ஏ - று.()

எழாவது

துழைப்பாடலமுற்றிற்று.

எட்டாவது

வாசகப்பாடலம்.

சீர்சால் வாசக வாசக வாசக

வாசக வாசக வாசக வாசக

மறக்கள வழியொடு களவிவன் விவ்வு

முன்றோர்க் குரவை பின்னோர்க் குரவை

பார்ப்பவ வாசக வாசக வாசக

வேளாண் வாகை பொருந வாகை
 யறிவன் வாகை தாபத வாகை
 கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
 யரசு முல்லை பார்ப்பன முல்லை :
 ௫ யவைய முல்லை கணிவன் முல்லை
 மூதின் முல்லை யேறாண் முல்லை
 வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை
 பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
 குடைமுல் லையொடு கண்படை நீலையே
 ௧௦ யணிப்பவி யென்ற சாப்பு முல்லை
 கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புதற
 லருளொடு நீங்க லுண்ப்படக் ஞைகைஇ
 மூன்று தலையிட்ட மூலி னாந்தும்
 வான்றேய வாகைத் திணையது வகையே.

எ - ன், வாகைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். வாகை, வாகையரவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்களவழி, களவேள்வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிக வாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தாபதவாகை, கூதிர்ப் பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணி வன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏறாண்முல்லை, வல்லாண்முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அவிப்பவி, சாப்பு முல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடுபுதறல் அருளொடுநீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றாம் வாகைத்திணையும் துறையுமாறு. எ - று.

வா கை :—

இவையுனை வாகைத் துறையினைமலைந்
 தலைகடற் குணை யரசுட் டாத்தன்ம.

இ - ள். பச்சிலைவிரவித்தொடுத்த வாகைப்பூவைப்புனைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையும்கடல்போன்ற சேரையினையுடைய வேந்தைக்கொண்டு ஆர வாரித்தது. எ - று.

வ - று. குறுஞன் வாகைச் சுடர்த்தொரியல் சூடுதலும்
 பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடா
 ருடல்விட லமுவுத் தொளிதிகழும் னைப்பு
 ண்டுலிவெங்கு னைட்டார்த் ஞாசு.

இ - ள். ஒளியாற்றிந்ந்த வாகைமாலையு மலைந்தான் ; மலைந்தாகைத் துதித் தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவினையுடையோர் பாரும் ; சத்துருக்களது

மாறுபட்டினையுடைய அழிப்படைநடுவே ஒளிதிகழும் பசும்பொன்னுற் செய்யப் பட்ட ஆபரணத்தினையுடைய மாறுபாட்டுவேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்து. எ - று.

ஆர்த்துச் சூழினனென்க.

(க)

வாழையரவம் :—

வெண்கண்ணியுங் கருங்கழுலுஞ்
செங்கச்சுந்தை கடினைந்தன்று.

இ - ள். வெண்மைமையினையும் வலியுயிர்த்தெழுவனையும் சிவந்தகச்சினையும் அழிந்தாக அணிந்தது. எ - று.

வெண்கண்ணி - கொத்தான்வர்கை.

வ - று. அனைய நமருளையிலோழ் விழுப்பு
னையினையினிககவலையிலை - புனை

வாழலோ டிமைக்கு மணங்குடைவாண் டைந்தான்
கழுலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேலிள்ளித் தீரியின இத்தன்மைய வாயின; மேல் ஓரதையரிலை, அணிக, நெருப்பிபாடிவகும் பகைவர்க்கு வருத் துச்செய்தலையுடைய வாணமன்னர், வீரக்கழலினையும் பிபாவந்த மாலையினையும் கச்சினையும். எ - று.

(உ)

அரசவாதை :—

பகலன்ன வாய்மொழி

யிகல்வேந்த நியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். துகத்திற் டகலாணிபோன்ற நடுநிலைச்சொல்லினையுடைய மாறு பாட்டாற்சிறந்த மன்னனதுத்தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. காவ லடைந்தான் கடலுலகங் காவலா
லோவ லறியா ஆயிர்க்குவகை - டேவருஞ்ச
ரைந்தொழி னுன்பறை முத்தி யிருபிறப்பு
வெந்திறற் றண்ணையெம் வேந்து.

இ - ள். காவநீரொழிற் குச் சமைந்தான், கடல்குழந்த பூமியினே. இவன் காத்தலாலே ஒழிதலறியாது பலவியர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்துதல்கும் நன்மையையுடைய இந்து தொழிலினையும் நான்கு வேகத்தினையும் மூன்றுதலினையும் பூனா லிடுவதற்கு முன்னும் பன்னுமாயோ இருபிறப்பினையு பகைவரிடத்து வெவ்விய லினையினையும் குளிர்த் அருளினையுமுடைய எம்முடைய வேந்தன். எ - று.

ஐந்துதொழில் : ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம்பயிற் ல், பல்வியரோம்பல்.

முரசவாதை :—

ஓலிகழலா ன்கன்கருட்

பலிபெறுமுரசின் பணிபுரைத்தன்று.

இ - ன். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடையானது பாரத்தமாளிகையிடத் தப் பலியைப் பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அதியேர் தெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து
புதிய புதுப்பாலை வேய - கிதியம்
வழங்குந் தடக்கையான் வான்மேய நகருவர்
முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ன். நிறைமதியோக்கும் உயர்ந்ததுடையினையுடைய அரசர் தாழ்ந்து புக்தானகீர்த்தித் தெரியலைக்குட்ப்ப பொருளைப் பலர்க்குக்கொடுக்கும் பெரியகையினையுடைய அரசனது விண்ணைக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது தீர்ப்பாரவும் பண்ணுகின்றது, முன்பு பகையுள்ளகாலத்து இடிக்குமுரசு. எ - று.

மறக்களவழி:—

முழவுநிழ் திணிதோளானை
யுழவானுசு அனாரலிந்தவற்று.

இ - ன். முழவபோலத்திரண்ட புயத்தினையுடையானை உழும்வேளாளனாக மிகுததச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. செந்தவருதான யமமென்ஊ நின்வயலுள்
வெஞ்சினம் வித்திப் புழுவினோக்குந் - செந்தவர்தோழர்
பைங்கட்டினைத்தாட்பாட்டுமுட வல்கனா
• வெங்கட்டையாரவிடர்.

இ - ன். கண்டார்வெருகும் சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க்கள மென்றும் நீண்டசெறுவினுள் வெய்ய செற்றமென்னும் வித்தைவிடத்தக்க கீர்த்தியைவினைக்கும் சிவந்தவுளியெலாகிய கோலினையுடைய பச்சென்றகண்ணினானும் பெருத்த தாளினுனுஞ்சிறந்த யானையாகிய ஏறுமுவன் அளித்தலால் எப்போல் வாரக்கு வறுமையுடையா. எ - று.

இது மாட்டேற்றில்லா உருவகம். பைங்கண் - பண்பு. (நு)

களவேள்வி:—

அடுதித லணங்குசர
விடுதிதலான் களம்போட்டவற்று.

இ - ன். கொல்லும்வலியினையுடைய பேய் வய்ஞரவுண்ணப் பார்த்தவலியினையுடையான் களவேள்வி வேட்டது. எ - று.

வ - று. மிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரத்
மொடித்தாடி மன்னன் மொடித்தான் - முடித்தலைத்
தொடொடுவிழ்ந்த தொடிக்கூறு அறிப்பாரத்
முடியாய்ந் தொடிற்றை முசாந்து.

இ - ள். [பலுவை]யொத்த பிறழ்ந்த வழிற்றினையுடைய பேயுண்ணக் கொடி-
வியையுடைய சேனைமன்னவன் வழங்கினான்; மகுடத்தலையாகிய மிடாவில் தோளு-
ட்டினை வெட்டுண்டுவிழ்ந்த தோள்வனையாற்சிறந்த கையே துடுப்பாக மூனையாகிய
அழகியசோற்றைமூகந்து. எ - று. (சு)

முன்றோர்க்குரவை :—

வென்றேந்திய விறற்படையோன்
முன்றோர்க்கு ணைங்கூடின்று.

இ - ள். வென்றெடுத்த வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையான் தேரின்
முன் பேயாடியது. எ - று

வ - று. உலவா வளஞ்செய்தா னாழிவாழ் கொன்று
புலவாய புன்றலைப்பே யாடுங் கலவா
வரசதிர தூறி யடுகளம் வேட்டான்
முரசதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையினைச்செய்தவன் கெடுங்காலம் வாழ்வாளுகவெ-
னச்சொல்லிப் புலானுறும் வாயினையும் புற்கென்ற தலையினையுமுடைய பேய் கூத்-
தாடும்; பொருந்தாதமன்னர் நடுங்கவெட்டிக் களவேன்விவேட்டான் முரசமுழங்க
வென்ற தேரின்முன்பு. எ - று.

முன் பேயாடும்.

(௭)

பின்றோர்க்குரவை :—

பெய்கழலான் தேரின்பின்
மொய்வனென்றலியர் வயவரொடாடின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின்பின் செறிந்ததொடியினை
யுடைய பாணிச்சியர் வீரோடு கூத்தாடியது. எ - று.

வ - று. வஞ்சமிலாக் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல் விறலியரு மாடுபயே - வெஞ்சுமரிற்
முன்றேர் மழகனிறுங் கூந்தற் பிடியுப்போற்
பின்றோர்க் குரவை பினைந்து.

இ - ள். பொய்யாத செங்கோலினையுடைய அரசனைத்துதித்து வெற்றியினை
யுடைய வீரரும் அழகியமொழியினையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடாநின்றார்
வெவ்வியபூசலிட்டு; மலையையொக்கும், இனையயானையையும் கூந்தற்பிடியினையு
மொப்பத் தேரின்பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு. எ - று.

தும்பையின் முன்றோர்க்குரவை பின்றோர்க்குரவை, பொடிச்செல்லும் தேரின்
மேல்; இவை வென்றறின்ற தேரின்மேல். (அ)

பார்ப்பனவாகை :—*

கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியாகே

வேள்வியான் விற்றன்மிஞ்சுதன்று.

இ - ள். கேட்கக்கடவனகேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான்வெற்றி யைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. ஓதங் கரைதவழநீர் வேலி யுலகினுள்

வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கு - மேதஞ்

சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே விழந்த

விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ள். இரை கரைமீதே தத்தம் கடலேவேலியாகவுடைய நிலத்திடத்து நான்குவேதத்தினையுங்கற்றவன் தடபதவர்க்கரசாய்ச் செமமாந்திருக்கும்; குற்றத் தைச்சுடும் நெருப்புத்தாலாகி எல்லாரும்போற்ற விரும்பின பரந்த அனையுடைய யாகத்திடத்தது. எ - று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க.

(க)

வாணிகவாகை :—

செறுதொழிலிற் சேணிங்கயா

எறுதொழிலு மெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக்கழிந்தவனுடைய ஆறுசெய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உழுது பயன்கொண் டொலிநினை மேம்பிப்

பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுரை

வோதி ஈயமுல்வழிபட் டோம்பாத விகையா

னாதி வணிகர்க் கென்க.

இ - ள். உழுது அதன்பலத்தைக்கைப்பிற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனினையைப் பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கூலங்கனையும் விற்று நான்மறை முதலாயின்பலவும் அறியக்கற்ற முத்தியை ஆராதித்துப் பொருளைச் சீர்தூக்கித் துகொடுக்கும் கொ டையினையுடையான் முதல்வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து. எ - று. (க)

வேளாண்வாகை :—

மேன்முருகு மனம்புகல

வாய்மையான் வழிமொழிந்தன்று.

இ - ள். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னு முருகு நெஞ்சவிரும்ப மெய்மையால் அவர்விர் எவல்வழியேசென்றது. எ - று.

* அழல்வழிவேட்டென்றும் பாடும்.

வ. - று. முவரு நெஞ்சமா முற்றி யவரவ
 ரேவ லெதிர்கொண்டு மீண்டுநாயா - னேவல்
 வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலு
 னுழுவா னுலகுக் குயிர்.

இ - ள். முன்சொன்னமூலருந் மனமேவ முதிர்ந்தி அவர்தாந்தாம் ஏவின
 காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச்சொல்லான் தனக்கு நீதிதூல்
 ஏவினசொல்வழுவானாய் முறையேநின்று சுரும்புநிறையும் கழனிபுள் உழுவான்.
 பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிராயினையவன். எ - று. (கக)

பொருநவாகை :—

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாராயு
 மிகழ்தலோம்பென வெடுத்துநாத் தன்று.

இ - ள். நின்கீர்த்தியோடு மிகுதியைப்பார்த்து யாவனாயும் என்னுதலைப்
 பரிகரியென்று உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெள்ளம்போற் றான வியந்து விரவாஸா
 யெள்ளி யுணர்த வியல்பன்று - தெள்ளியா
 ராறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
 நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ள். தடல்போன்ற சேனையினையுடையேழாமென்றமகித்துப் பகை
 வரை இகழ்ந்த அறியுமது தன்மையன்று, தென்மையுடையார்; வெம்மையாறு
 மாயின் ஆறியபின்அல்லது தங்கன்கையில் ஏந்தார், பொடிமுடியதழலை. எ - று.

ஆறிவன்வாகை :—

புகழ்நுவல முக்காலமு
 நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியுமவன்
 தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இம்மூலவுலகி னிருள்கடியு மாய்கதிர்போ
 ம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - நம்மி
 னுறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்
 பிறழாபெரியோர்வாழ்ச் சொல்.

இ - ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்றுலோகத்தினு
 மூள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய ஆதித்தையொப்ப இறப்புநிகழ்பு எதிர்
 வென்னும் ஆலோகாலத்தையும் முடியஅறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன
 மாறுபட்டுப் பரீட்சித்தப் பகலிருண்டு மாறுபடின்னும், எக்காலத்தினும்தப்பா,
 சான்றோர்மெய்ம்மொழி. எ - று.

ஒருபாற்கிளவி ஏனைப்பிடுகன்னும் வரும்

(கங்)

தாபதவாகை:—

தாபத் முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி

யோவுத லறியா வொழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடுதழுவி ஒழிதலுண்டாத நடை யைச்சொல்லியது. எ - று,

வ - று. நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தரைஇத் தோலுடையாட்.

சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்

கானகத்த கொண்டு ஈடவுள் விருந்தோட்பல்

வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நீரிலேபலகாலுமுழுக்கி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மான்ரோலைப்புடை லையாகவுடுத்து நெகிழ்த்தசடைவீழத் தீயைப் பரிகரித்துப் பதியிடத்து அணையா ராய்க் காட்டிலுள்ள சாகுமூலபலங்களைக்கைப்பற்றித் தெய்வத்தினையும் விருந்தினையும்போற்றமது, சுவர்க்கத்துத தம்மைச்செலுத்துநெறி. எ - று. (கசு)

கூதிர்ப்பாசறை:—

கூற்றனையான் வியன்கட்டுர்க் கூதிர்வான் னுளிவழங்க

வாற்றாமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னனிதுறந்தன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகன்றபாசறையிடத்துக் கூதிர்க்கா லத்தமேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றாமை மேன்மேன்மிகவும் கூரிய எஃ கினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது. எ - று.

வ - று. கவலை மருகிற் கடுங்கண் மறவ

ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்

கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேசிரான்

மூதின மடவான் முயக்கு.

இ - ள். கவர்த்ததெருவிடத்துத் தறுகண்வீரர் தழையாற்பண்ணின கூரை யிடத்திலேயடங்கச் சிறுதுளியைப்பண்ணும் கூதிர்க்காலம் வருத்தவும் நினைவான், பதாகையாற்பொலிந்த தேரினையுடையான்; பழையமனையில் மனைக்கிழத்திபுணர் தலை. எ - று. (கரு)

வாடைப்பாசறை:—

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்க

வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியினையுடையானது பரந்தவீடாரத்துவேல்வீரர்கட்கு முற வந்தியங்கி வருத்தம்பண்ணும் வாடைக்காற்றின் மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வாடை நலிய வடிக்கணு *தோணரை

யோண்டி மீழுகளிறு னுள்ளால் கொல் - கோடன்

முகையோ டலம்வா முற்றெரிபோற் டொங்கிப்
பகையோடு பாசறையுளான்.

இ - ள். வாடைக்காற்றவருத்த ஸாவடுப்போன்ற கண்ணாளுடைய தோளை
நச்சுதல் பட்டத்தையுடைய இனவரணத்தான் நினையான்போலும்; காந்தன்முதல்
மொட்டினே சுழல முதிர்ந்தநெருப்புப்போற்கோபித்துச் சத்துருக்கன்கெட்டோ
டும் பாடிவீட்டிலிருந்தான். எ - று.

பாசறையுளான் உள்ளன்கொடுலென்க.

(கசு)

அரசமுல்லை:—

செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுமே
விருதிலிங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ - ள். பொருழ்பகையைவருத்தும் சிவந்த சோதியாற்பொலிந்த மெடிய
வேலினையுடைய பெரிய புவிழைக்காக்கும் அரசன்நன்மையைச்சொல்வியது.
எ - று.

வ - று. செயிர்க்க னிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரசு முழங்க - வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகவிடத்து ஞாயி றினையனும்
காவலன் சேறல் கடன்.

இ - ள். குற்றத்திடத்துச்செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்து மயிரான்மிக்க
கண்ணினையுடைய வீரனாசொலிப்ப எல்லாவுயிர்க்கும் நாவலந்தீவன்கண் ஆதித்
தனையொத்து வேந்தன்மடத்தல் முறைமை. எ - று.

முல்லை : இயல்புமிகுதி.

(க௭)

பார்ப்பனமுல்லை :

கான்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகலவிக்கு
நான்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். செவ்வியிக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழலாற்
பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் காங்குவேத்தினையுடையோன்நன்
மைமிக்கசெப்பமுறைமையைச் சொல்வியது. எ - று.

வ - று. மூல்கெனீர் ஞாலந் துணர்வோ விழுமிதே
நல்விசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் - செல்லவும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெட்பகை
யென்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ள். அதுகாண வோசையையுடைய கடல்குழந்த வையிகத்து அறிவு
சாலச் சீரிதர்க்விருந்தது; அழகிய புகழினையும் மூன்றசெந்தியினையும் காங்குவே
தத்தினையுமுடையோன் சந்துவேண்டிச்சென்றாளுகப் புகழ்மெடுத்துச்சென்
றால் வென்றல்லதுமீளாத வெற்றிமுன்னர் வெய்யமுரடென்றல்லது பொருந்தி
மீண்டதிலர். எ - று

(க௮)

அவையமுல்லை :—

நவைநீங்க நடுவுகூறு

மவைமாந்த ரியல்புரைத்தனறு.

கு - ன். குற்றங்கட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோர்தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தொடைவிடை யுழாத் தொடைவிடை துன்னித் தொடைவிடை யுழிவை தோலாத் - தொடைவேட்டழிபட்ட லாற்ற லறிமுறையேன் றெட்டின் வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

கு - ன். * அனுயோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக அனுயோகத்தையும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றிவைதப்பாத சயபத்திரத்தவிரும்பித் தோல்லியும் வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயிக்குமுறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே சொல்லவல்லது, அவைக்களம். எ - று.

எட்டாவன : “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை, நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கு, மழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ , டெட்டு, மிழுக்கா வவையின்க ணெட்டு” என்பதனானறிக. (கக)

கணிவன்முல்லை :—

துணிபுணருந் தொல்கேள்வித்

கணிவனது புதழ்கிளந்தனறு.

கு - ன். நிச்சயித்துப் பலவுமறியும் பழையுடையோர் அனத்தினையுடைய சோதிடநூல்வல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப் பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி விண்ணிங் வுலகம் வினோக்கும் வினோவெல்லாங் கண்ணி புணாப்பான் கணி.

கு - ன். தப்பாதபடி தன்னுடம்புபோலே பரிசுரிக்கக்கடவநூல்களைப் பலகாலுக்கற்ற அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கு நிகழ்ச்சியெல்லாம் கருதிச்சொல்லுமவன் சோதிடவன். எ - று.

முதினமுல்லை :—

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வின

மடவான் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தனறு.

* அனுயோகம் - வினா. அபியோகமென்று எல்லாப்பிரதிகளிலு முள்ளது.
† தொடை - ஆதேயம்.

இ - ள். கொல்லும் வேலினையுடைய வீரர்க்கல்லது அத்தழற்குடியில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச்சிறப்பித்தது. ஏ - று.

வ - று. வந்த படைநோனான் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திற லெல்க மின்றக்கொளீஇ - முந்தை
முதல்வர்கற் றுன்சாட்டி முநின் மடவாளீ
புதல்வனைச் செல்கென்றான் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கள்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப்பொருளாய்ப் பிள்ளைவாயின் முலையைவாங்கி வெவ்வியு வெற்றியினையுடையவேலை முன்பு பகைவரைக்குத்தி வளைந்த வளைவுதவிர்த்த முன்பு தன்மழியினுள்ளேயுநடுகல்லைத் தான் அவனுக்குக் காட்டிப் பழைய மறக்குடியிற் பேரையானவன் பூசலுக்குப் பிள்ளையைப் போவாயாகவென்றுசொன்னான். ஏ - று.

இறைக்கொளீஇ - கையிலேகொடுத்தென்றுமாம். (உக)

ஏறாண்முல்லை :

மாறின்றி மனங்கன்று
மேறாண்குடி யெடுத்தாழைத்தனது.

இ - ள். எதிரின்றியேயொழியச் சினமிகும்மேன்மேலேறாநின்ற ஆண்மைத் தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. சுன்னின்ற நெந்தை சுணவன் சுளப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிற்கா ரென்னையர் பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன்மே லோம
பெய்போற் கிடந்தானென் னேனு.

இ - ள். கல்லிலேபெருந்திரின்றான் என்பதப்பன்; வண்கணவன் போர்க் களரியிலேபட்டான்; பகைவர் முன்னேநின்று எதிர்த்துப் பூசலிலேவிழுந்தார் என்பதவயன்மார்; தன்சேனையுடையவன் கெடாதே பின்னேநின்று தன்னைசென்று அம்பைச்செலுத்தப் பழையாசன் மேலேசென்று எய்ப்பன்றிபோலே பட்டுக்கிடந்தான் என்னுடைய புதல்வன். ஏ - று. (உஉ)

வல்லாண்முல்லை :—

இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிசூத் தனது.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அழகிய ஆண்மைத் தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. விஷ்ணுன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுகிறார்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்தே - மன்முன்
வணாமார்பின் வேகமுந் தவாழுவந் தாங்கு
யுணாமலை குடினா னீர்.

இ - ள். வில்லிநுன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாடும் சிறப்பின்கள் முன்னேமுன்னே முயல்பாயும் இன்முன்னையுடைத்த; அரசனுடையமுன் மலை போன்ற அகலத்துள் எஃகமழுந்த வாட்போனாத்தடுத்துக் கீர்த்தித்தெரியலைப் புனைத்தவன்பதி. ஏ - று.

பதி முன்னேமுயலுகளு முன்றிற்றென்க.

(௨௩)

காவன்முல்லை:—

தவழ்தினா முழங்குந் தன்நகடல் வேலிக்

கமழ்தார் மன்னவன் காவன் மிகுத்தன்று.

இ - ள். உளருந்தினா ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்தகடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்து மணநாறாமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச்சிறப்பித்தது. ஏ - று.

வ - டு. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்தார்

கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல் - விரும்பா

ஞெருநாண் மடியி னுலகின்மே னில்லா

திருநால் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். டெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவனக்கத்தினையும் மலரிட்டுத்திதாந்த பசியமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தினையுமுடையவன் காடுகாத்தற்றொழில் வேண்டாணுகி ஒருவைகல் உள்மடியிற் பூமிமேற்றங்காது, குடிப்பிறப்புமுதலாகிய எண்வகையியல்புடைய சான்றோர்தன்மை. ஏ - று.

இயல்பு கில்லாதென்க.

(௨௪)

உ

இதுவுமது.

தக்காங்குப் பிறர்கூறினு

மந்துறைக் குறித்தாகுந்.

இ - ள். பொருந்தினபடி அந்நியர்சொல்லினும் முற்பட்டதுறைக்கு உரிமை யுடைத்த. ஏ - று.

வ - டு. ஊறின் துவகையுள் வைக வுயிரோம்பி

யாறிலொன் றுஞ் தளிர் துண்டு மாறினது

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலுந்

தான்காவல் கொண்ட றாகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவுயிரையும்பாதுகாத்ததுக் கொள்ளுங்கடனாகிய, ஆறிலொன்றின் அமையாது பிறர்க்குக் கொடுத்து உண்டுவிடாநிச்சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல்கொண்ட தன்பிதாவின் நெறியே கிலைநின்ற நாடோறும் மன்னன்றான் காவற்றொழிலை மேற்கொள்வதுபொருத்தம். ஏ - று.

(௨௫)

பேராண்முல்லை:—

உரம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புநாத்தன்று.

இ - ன். மனம்விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்களத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எந்தாவாட்டானை யிரிய வுன்றதழித்துப்
போந்துவாண் மின்னும் பொருதமத்து - வேந்த
நிருங்கனி யானை யீனமிநர் தோட்ட
சுருங்கழலான் கொண்டான் களம்.

இ - ன். உயர்ந்த வாட்சேனைடையும்படி கூட்டைக்கீதப்பட்டுப் போந்து வானிலுங்கும் பொராரின் தழுவலிடத்துப் புண்குணனருடைய பெரிய மதத்தவாரணத்திரள் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினையுடையான் கைக்கொண்டான், போர்க்களத்தை. எ - று. (உரு)

மீறமுல்லை :-

வென்வான் வேந்தன் வேண்டிய தியவுங்
கொன்னா மறவன் கொதிப்புணைத் தன்று.

இ - ன். தெளிந்தவாளினையுடைய மன்னன் விரும்பியதுகொடுப்பவும் அதனைக்கொள்ளாத வீரனது கணற்சியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்னவி றேனானும் வேண்டிய கொன்கென்னும்
கன்னவி நின்றோட்ட சுழலானு மன்னன்மு
கொன்னு வழுலிழியா கொன்னான் வலனேந்தி
நன்றி வொடிய மொழிந்த.

இ - ன். சிலைகெழுமியபுயத்தினையுடைய அரசனும் விரும்பினவற்றை நீ கொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும் ; மலைபொருந்தின திண்ணிய புயத்தினையுடைய சுழல்வீரனும் அரசன்முன் பொருந்தானது அழலாகநோக்கா ஒளியநாந்தகத்தை மிசையெய்தித்து வாளாது நின்றான், உயர்ந்தவாரத்தை பலவுஞ்சொல்லி. எ - று.

குடைமுல்லை :-

உயர்தாங்கிய முழு வலிந்தோட
உயர்தாங்கான் குடை புதழ்ந்தனறு

இ - ன். பூசலித்தடுத்த மிக்க உரத்தாலுயர்ந்த தோளினையுடைய மட்டஞ் செம்மையானகுடையைப் புதழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. வேயுன் விசம்பு விளங்கு சுநிவட்டம்
தாய புழவன் னினிக்குடைக்குந் - தோய
மெதிர்வழங்கு கொண்கு விடைபோழ்ந்த சுற்றும்
சுதிர்வழங்கு மாயலை காப்பு.

இ - ன். போர்வை ஆகாயம் ; நிலங்குமடங்கு மெல்லிட்டம் ; பார்த்தேர்ததியையுடையான்றன் ஒப்பிலாக்குடைத்து, நீர்த்தானையை எதிரேசொரியுமேகம் இடைவிட்டசுற்றுத்தாமம் ; சந்திராதித்தர்வழங்குமாமேரு கம்பு. எ - று.

‘இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலை சூம்பு’ என்று பாடமோதி,
மேகத்தைப்பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாலையெனப்பொருமுளர். (உஅ)

கண்படைநிலை :—

மண்கொண்ட மந்திரேந்தன்
கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தையி
குத்தது. எ - று.

வ - று. கொங்கலத்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக கூற்றனங்கும
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யாளும் புனைகுடைக்கீழ் ஸ்வகத்
கனலா நுயிலேற்ற கன்.

இ - ள். திறைகொடீர்த் மதுமலர்ந்தமாலேவேந்தரும் திறைகொடுப்ப இய
மனைவருத்தும் வெய்ய ஒளிவேலினையும், குளிர்ந்தமாலையினையுமுடைய அரசனுக்கு
மீதெழும் கடலாகிய புனடவையையுடையநிலமகளும் கைசெய்தகுடைக்கீழ்த் தங்
குதலான் அழலாவாய் உறக்கத்தையெதிர்த்தன, விழிகள். எ - று. (உக)

அவிப்பலி :—

வெள்ளா னபுரநு செஞ்சோ றன்ன
தூவ்சா மைந்த முயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாழ்ப்புசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி நினையாதற
வர் உயிரைப் பலியாகக்கொடுத்தது. எ - று.

அவியென்பது அவியெனக் குறுகினின்றது.

வ - று. சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மாறந்தரு வானபுரென்றும் - பிறங்கயலு
வாருயி ரென்று மவிவேட்பு மாறுங்கொள்ளல்
யிரியொய் தற்பால யிடு.

இ - ள். தலைமைமிக்கது இதுவெனச்சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன் தப்
பாதபடி சினங்கொண்ட வாழ்புசலென்னும் பெருத்தநெருப்பினுட் பெறுதற்கரிய
பிராணனென்னும் அவியைக்கொடுத்தார்; அவ்விடத்ததுவால், வீரத்தையுடையார்
கிட்டெற்பகுதியையுடைய ஈவர்க்கம். எ - று. (கஉ)

சால்புமுல்லை :—

வான்றோயு மலையன்ன
சால்புமுல்லை தஞ் சால்புடைத்தன்று.

இ - ள். ஆகாசத்துக்கிடும் வராணயுடையாத்த சான்றாளர் தம்முடைய
அமைதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உறையார் விசம்மி னுவாமதி போல

நிறையர் திஷவுத ஸ்ன்றிக் - குறையாத்

வங்கம்போழ முந்நீர் வாயம்பெறினும் வேறுமோ

சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மலழநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து உவழமதியையொப்பநிறைந்து மன் னுதலல்லது குறையாத மரக்கலம்பிளக்கும் கடலிடத்துப் பலபொருளினையும்பெ றினும் வேறுபடுமோ! சங்கம்போலத் தாய்மையையுடையாரமைதி. எ - று. (கக)

கிதே நதிஷு :-

தனப்பாணை வாயொழுவனைத்

நெண்தண்ணைவுன் நிருந்துபுகழ்க்கினந்துன்று.

இ - ள். மருதநிலத்திற் கழனியிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்தகிண்கொட்டு மவன் கல்லகீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பதடுவாழ் நென்று பனியவனு ளாமை

புதநிபோ ஸ்ன்றிக் - நுதடுவாழ்துத்

ருன்றுமோற் றோர்விற் குரிகில் வாய்ப்பாட

வின்றுமோ மெங்கடும் கிடர்.

இ - ள். ளாவாழ்கவெனறசொல்லிக் குளிர்த்தகழனியுள் ஆமையினது வயிறு போன்ற அழகியகண்ணினையுடையகிணையை மாணசத்துடைத்து மலையையொக் கும் நெற்போரீவினக்கந்தையுடைய உபகாரீதன்செல்வத்தை வாழ்த்த இன்றநங் கும், எங்கட்கு மிடம். எ - று. (கஉ)

பொருளொடுபுகறல் :-

வையாத்து விழைவறுத்து

மெய்யாய பொருளையந்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்துப் பற்றுவவிருப்பத்தினையொழித்து மெய்ம்மையான பொருளை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆநிணி முப்பு மகன்ற நினையுந்

தாமினி நோயுந் தலைவரும் - யாமினி

மெய்யைந்து மீதுர் வுரைபு மேல்வந்த

வையைந்து மாய்வ தறியு.

இ - ள். இனி மூப்பமுக்கும்! சுழிந்தது இளமையும்; நோய்தாமும் இனி மேல்வரும்; யாம் இப்பொழுது, சரீரத்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள்அடரத் தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு. எ - று.

ஐயந்தாவன் : மெய்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூமிமுதலான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், கூலவருதலான தன்மாத்தினிகள் ஐந்தும், வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுதலான அந்தக்கரணம் நான்கும், சீவனுமாகிய ஐந்துமாம். (கக)

அருளொடுநீங்கல் :—

ஒலிகடல் வையகத்து

நலிவுகண்டு நயப்பவிர்த்தன்று.

இ - ள். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயர்த்தைப்பார்த்துப் பற்றையொழிந்
தது. எ - று.

வ - று. கயங்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை

மயங்கிய யாக்கை யிறுமுன் - மயங்கிய

பட்படா வையுந் நயன்ஞாஸ் தீன்வலை

யுட்படாம் போத லுளும்.

இ - ள். கலங்கியநோவுகளையுடையவாய்க் கைகடீந்து நம்மைநடித்தியசரீரம்
ஓடிவந்திருமுன்னே மருள்பண்ணின குணம் அடுத்தித்தங்கும் பயத்தையுடைய
உலகமாகிய நீண்டகண்ணியுள்ளே அகப்படாமாகி நன்னெறிக்கட்சேர்தல் உறுதி
புடைத்து. எ - று.

பண்பு - பட்டுபென விகாரமாயிற்று.

(கஉ)

எட்டாலது

வாணகப்படலமுற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண்படலம்.

பாடாண் பாட்டே வாயி னிலையே

கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே

பரிசிற றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே

கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே

நு மங்கல நிலையொடு விவக்கு நிலையே

கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே

வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே

நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே

கனாவழி வாழ்த்தே

க0 வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே

குடுமி களைந்த புநற்சாற்று நிலையே

பணமங் கலமே மொலிவுபங் கலமே

நாண்மங் கலமே பரிசி னிலையே

பரிசில் விஷையே யான்வினை தீவ்வி

கரு பாணற்றுப் படையே சுத்தராற்றுப் படையே

பொருநாற்றுப்படையொடு விறலியாற்றுப் படையே
வாயுழை வாழ்த்தே செவியறி வுறுஉந்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமேயோம்படையேனைப்

உ௦ புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ

மமரர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணந்தால்

புலவனா யுனர்புயிற் புகழ்த்துந்நுப் படுத்தல்

புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர் பணிநல்

உரு நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய

கைக்கிளை வகையும பொருந்தினை வகையு

நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டுங்

கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்து

மடவரன் மகளிர் மகிழ்ந்தபக்கமு

௩௦ மாதர் மகிழ்ந்த குழுவியு முரின்

கண்ணே தோன்றிய காமப் பகுதியொ

டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளுந்

பாங்குற வுணப்பது பாடாண் பாட்டே

எ - ன், பாடாண்பகுதியாமாறு உணர்த்தல் துதலிற்று.

அவற்றுள்,—

பாடாண்பாட்டு :—

ஒளியு மூற்றனு மேம்பா வகையு

மளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று.

இ-ள். இசையும் வலியும் சீர்தூக்காக்கொடையும் தண்ணளியும் என்று சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. மன்னர் மடங் கன் மறையவர் சொன்மலை

யன்ன நடைநோர் காரமுதம் - துன்னும்

புரிசிலாக்கு வானந் பனிமலர்ப் பைந்து

ரெரிசினவேற் றுனையெங் கோ.

இ-ள். அரன்பலர்க்கும்சிங்கம், அந்தணர்க்குப்புகழ்மலை, அன்னம்போன்ற செவவினையுடையமகளிர்க்குஃகிறைந்தஅமிர்தம், செறியும் இரவலர்க்குமழை, குளிர்ந்த-பூவாற்செய்த செவ்விமலைவினையும் அழலும் சினவேற் சேனையினையுமுடைய எம்முடைய அரதன். எ- று.

(க)

வாயினிலை :—

புரவல னெடுங்குடை குறுகிய வென்னிலை

மரவின றுறையென்த காவுடை குறுகித்தன்று.

அகந்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

இ - ள். அரசனுடைய நெடியவாயிலைக்கிடைய 'என்வரவினை மறைவின் நிச் சொல்லென வாயில்காவலனுக்குச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நாட்டிய வாய்மொழி நாட்டிலவர் நல்லிசை
யிட்டிய சொல்லா னிவனென்று - காட்டிய
காயலோங் கெடுகிடைக்குங் கண்ணார் கொடியத்தில்
வாடியிலோய் வாழி லிசை.

இ - ள். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்மொழியினையுடைய நாவாற்சீர்சிறந்த அறிவினையுடையோர்புகழ்ந்த நல்புகழ்னுப்பாடிய சொல்லினையுடையவனிவனெ ன்றுசொல்லி என்னைக் காட்டுவான்வேண்டிச் சத்திருக்கனைச் செறுதற்றொழிலுயர் ந்த வேலிலங்கும் கண்ணுக்குநிறைந்த பதாக்கையாற்றொலிந்த புரிசையின் வாயி லிடத்துக் காவலாளனை, நான்வந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவாயாக. எ - று. (உ)

கட்டவுள்வாழ்த்து :—

காயல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு
மூவரி லொருவனை யெடுத்தாநைத் தன்று.

இ - ள். பூமியைக்கூர்த்தல்கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகூப்பும் அரிஅயன் அரனென்னும் மூவருளொருவனை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தா
ருப்ப வுருவம் வெளிப்படுத்தாய் - வெய்ய
வெடுத்திற் றாழ்ந் தரவையா யென்று
நெடுந்தாழ்ந் திண்ணையே யார்.

இ - ள். நிலமகளைச் சீபாதத்திலே அடக்கியருளினை, ஞாலத்துன்னார்பலரும் பிழைப்பத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தருளினை, ஓவ்வீதான கொல்லும்வலி யாற்சிறந்த சக்கரத்தினையும் பாம்பினையினையுமுடையாயென்றுசொல்லுவம்; ஒருவ ராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையினையுடையாய், திண்ணை யாங்கன். எ - று. (க)

பூவைநிலை :—

கறவை காவல னிறனொடு பொரிஇப்
பூவைவர் பூவைப் பூப்புகழ்ந்த தன்று.

இ - ள். ஆனிரையைக்காத்த மாயவன் திருவுருவோடு உவமித்துக் காட்டி டத்தலரும் காயம்பூவைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோ
வாவை விழுமிய பாமுணரே - மேவார்
முறத்தொடு மல்லர் மறங்கூந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்.

இ - ள். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழலினையுடை யோய், எப்பொருள்செய்வை யாங்கன் அறிவும்; பகைவர்சினத்துடனே வஞ்ச மல்லாதமாறுபாட்டைவேன்ற இளமைப்பூவாழ்த்துமாயவனது திருமேனியொடு உவமைகொள்கையால். எ - று.

ஒன்றினமுடித்தறன்னின முடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமை கூறினும் பிறகடவுளரோடுவமைகூறினும் அதுவேயாம். இனிக் காவற்கடவுளாகக் காவலனைக்கூறின் என்னுமோடுவனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகமென்பது போலாம்.

(சு)

பரிசுற்றுறை :—

மண்ணைத் தாவன் மண்ணை முன்ன

சென்னிய பரிசி விதுவென வுரைத்தன்று.

இ - ள் பூமியிடத்தைக்காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன்முன்னே கருதிய பேறு இதுவெனச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்

குரிசினீ நல்தயாங்கொள்ளும் - பரிசி

லடுகை மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த

படுகை நால்வாய்ப் படு.

இ - ள். எங்கள் தருத்தினினினயாதே, மழையையொக்கவழங்கும் பெரிய கையினையுடைய உபகாரி, நீவழங்க யாங்கள்பெறும்பேறு, கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவனாக்கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டானமதத் தினையும் நன்றவாயினையுமுடைய யானே.

யானே யாங்கொள்ளும்பரிசிலென்க.

(சு)

இயன்மொழிவாழ்த்து :—

இன்னோ ரின்னவை கொடுத்தார் நீயு

மன்னோர் போல வையையெமக் கொண்

வென்னோரு மறிய கொடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். இத்தன்மைபோர் இத்தன்மையவழங்கினார், நீயும் அத்தன்மையார் போல் அப்படியானபொருள்களை எமக்குத் தருவாய்க்கவென்றுசொல்லி எத்தன் மையோரும்உணர உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு

மெல்லீநீர் ஞாலத் திசைகளிளங்கத் - தொல்லி

யிரவாம லீந்த விகிறவர்போ னியுங்

தரவாம லீதை கடன்.

இ - ள். *முல்லைக்குப்பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்பட்டாமும் எல்லை கட லாகவுடையவையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமெகொடுத்த உப காரிகளையொப்ப நீயும் ஒளியாதுகிழங்கல் கடன். எ - று.

(சு)

இதுவுமது.

மயிலு சித்தி மானோர் மன்னவ

னியல்பே மொழியிலு மத்துறை யாகும்.

* முல்லைக்கொடிக்குத்தேர் கொடுத்தோன், பாரியென்னும்வள்ளல்; மயிலுக்கு மணிப்பட்டாம்கொடுத்தோன், பேருன்னென்னும்வள்ளல். இதனைச் சிறுபாணுற்றுப் படையாலும், புறநானூற்றிலும் உணர்க.

இ - ள். மயக்கமற்ற மிக்கபுகழினையும் குதிரையாற்பூட்டப்பட்டதேரினையு முடைய அரசன்தன்மையினைச் சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. இவ்வா ளாமரு னுயிரோம்பான் னுனியக்
கொள்வார், நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வான்
கழியாமே மன்சார் கதங்காற்றும் வேலா
கெழியாமே யோம்பு முலகு.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்பூசலிடுத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான்கொடுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிசுரியான், தெளிந்தவானே, உறையினின்றும் வாங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விக்கும் வேலினையுடையான் தப்பாமே கரக்கும், உலகத்தை. எ - று. (வ)

கண்படைநிலை:-

நெடுந்தேர்த் தானே நீறுபட நடக்குங்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்துன்று.

இ - ள். உயரிய தோன்மிக்க பகைவர்சேனை பொடிபடச்செல்லும் கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலை மிகுத்தது. எ - று.

வ - று. மேலா நிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் னிறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலாற்
கொடிய விலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத தூயிலெற்ற கண்.

இ - ள். வீரத்தங்கியபோரிடத்து ஒளிநிறைந்து செற்றம்பொழியாநிற்கும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்துஒடுக்கிச் செங்கோனீதியாற் கொடிய பூரியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடையஅரசன் நீக்குதலான் உறுக்கத்தேமேவின, விழிகள். எ - று. (அ)

துயிலெடைநிலை:-

அருதிநன் மன்னரை யருளிய வெழுதெனத்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்பாயாக வெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயிலுக்கியது. எ - று.

வ - று. அளந்த நிறையா ரகலித்து மன்னர்
வளந்தரும் நிலேலெய் வணங்கத் - களந்தயங்கப்
*பூமன்மேற் புள்ளொலிக்கும் பெய்கைக்கும் தாமரைத்
தாமரைத் தோன்ற துயிலெ

இ - ள். இட்டதிறையினையுடையார் அகன்றபூரியிடுத்துவேந்தர் வென்றி தரும்வேலினையுடையாய், விண்ணப்பணிய, இடம்விளங்கப் பெருவிந்த மலர்மீதே பறவைகள் தூவாநீக்கும் பொய்கையிற்குழந்தாமனையில் துயமலையொய்த்த கண்கள் துயிலாவாக. எ - று.

எழுகதுயிலென் தாமம்.

மங்கலநிலை:—

கங்குற் கணையி லெழுந்தோன் முன்னர்
மங்கலங் கூறிய மலியுரைத் தன்று.

இ - ள். கங்குவிடத்து மிக்க உறக்கத்தை நீங்கினோன் முன்னே மங்கலத்தைச்
சொன்ன மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எண்ணெய் வண்டி வந்துதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்ணெய் கைகூப்பன் மங்கலம் - பெண்ணெய்
துன்னன் மடவார்க்கு மங்கலம் தேவலாப்போர்
மன்னன் வரைபுரையு மார்பு.

இ - ள். சுவர்க்கத்தை விருப்பின், வேறுபடுத்தல் ஆக்கம்; அரசர்க்கு, மண்ணை
வேண்டிற் கைகூவித் தல் ஆக்கம்; பெண்மைத்தன்மையவிரும்பின், அணையும்து
பேதையர்க்கு ஆக்கம், தோல்வியறிவாதபூசலையுடைய வேந்தன் தன் வரைபோன்ற
அகலத்தை. எ - று. (க)

இதுவுந்து.

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற்
துன்னின் னென்றலு மத்துறை யாரும்.

இ - ள். நின்றுநிலைத் முறைமையினையுடைய மங்கலத்தை முறைமையா
லே மேவினென்று சொல்லுதலும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. எண்ணெய் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியல்
வேண்டியுங் கங்குல் விடியலு - மீண்டிய
மங்கல மரபு துருந்தான் மறமன்னர்
செய்கவாத்து வேலுயர்த்த வேந்து.

இ - ள். தீண்டக்கடவன தீண்டியும் காணக்கடவன கண்டும் சொல்லக்கடவன
சொல்லியும் தன்னுடைய செவியற் கேட்கக்கடவன கேட்டும் இரவுப்பொழுது
புலர்த்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை அனுபவித்தான், மாற்சரியத்தை
யுடைய வேந்தர்தம் வெவ்வியபோர்க்களத்து வென்று வெல்லேன அரசன். எ - று.

விளக்குநிலை:—

அளப்பருந் கடமுறையான்
விளக்குநிலை விரிந்துணைத்தன்று.

இ - ள். அளத்தற்கரிய கூடல் போன்ற சேனையினையுடையான் றனது விளக்கி
னது நிலையைப் பரப்பிச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வலி, தாந்தக் கண்ணும் வந்தநியாயப் பொங்கி
யொளிகிறந் கோங்கி வாலு - லளிகிறந்து
நன்னெறியே காட்டுந் தெரி கோ. அறநு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ள் காற்றெறிந்தவிடத்தும் வலமாகச்சுழன்றெழுந்து சோதிவிட்டு உயர்ந்துவருதலால், தண்ணளியையமிகுத்து அழகியவழியைக்காட்டவல்ல நன்றியையாராயும் செங்கோலினையுடையவேந்தற்கு வெல்லுமுறைமையே காட்டாநிற்கும், விளக்கு. எ - று. (கஉ)

இதுவும்து,

அடரவிர் பைம்பூண் வேந்தன் தன்னை
சுடரொடு பொருவினு பூத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொற்றகட்டாற் றிறந்துவிளங்கும் பூணினையுடைய மன்னன் தன்னை ஆதித்தேனாடி உவமிப்பினுழ் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று. :

வ - று. வெய்யோன் சநிரவிரிய வின்மே லெவிரியெல்லாம்.
மையார் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - மையகத்துத்
கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தோரான் கூடியபின்
வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ள். ஆதித்தனுடையசோதிபளக்க ஆகாயத்திடத்து ஒளியையுடையன வெல்லாம் புற்கென அடங்கிஒளித்தாற்போல, ஞாலத்துக் கூத்தர் ஞாலெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினையுடையான் வந்தணந்தபின்பு அரசவையிடத்துப் புற்கென்னும், வேந்தர்திரன். எ - று. (கங)

கபிலகண்ணியபுண்ணியநிலை :—

அண்ண னாவமறை யந்தனா வாக்குக
கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். தலைமையாற் றிறந்த நான்குவேத்தினையுமுடைய அந்தணர்க்குக் கொடுக்கக்கருதிய பசுவினது முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பருங்காழுஞ் செம்மொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பாப்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோ
டிமுரசுத் தானை யிகலிரிய வெங்கோன்
டிமுரசுங் காலைச் செய.

இ - ள். பருத்தமணியும் சிவந்தபொன்னும் அந்தணர் முகங்கொள்ள ிறத்த கண்ணினையுடையபசுக்களைத் தானம்பண்ணினால் களிப்போடு, இடிபோன்முழங் கும் முரசினையுடைய மாற்றாட்சேனை மாறுபாடுகெட எம்முடையநாயகன், காவன் முரசம் நாட்காலையிலே முழங்க. எ - று. (கச)

வேள்விநிலை :—

அந்தமில் புரமுந் தாரரு மகிழர்
செந்த வேட்ட கிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். முடிவல்லாத கீர்த்தியையுடையான் தேவர்களும் மனமகிழ யாகும் புண்ணின தலைமையகைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கேள்வி மனையோர் கிளைக்கிழ்த லென்வியப்பாம்
வேள்வி விறல்வோந்தன் முன்வேட்ட - நீள்விசம்பி
நீர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தியழல்வாயா
லார்ந்தார் முறையா லி.

இ - ள். கேள்வியினையுடைய வேதியர்கற்றமுலத்தல் என்ன அதிசயமாம் ;
யாகத்தை வென்றிமன்னன் தான்விரும்ப உயர்த்தசுவர்க்கத்தின் ஈரத்தாற்சிறந்த
மாலையினையுடைய தேவர்களும் கிட்டி அழலாகியவாயாலே அருந்தினார், முறை
யாலே அவியை. எ - று.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்துநின்றது. (கரு)

வெள்ளிநிலை :—

தூய்ந்திரப் புயறருமென்
புயர்வெள்ளி நிலையுடைத்து.

இ - ள். இடரொழிய மழையைத்தருமெனச்சொல்லி உயர்ந்த வெள்ளியி
னது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. சூழ்தநீர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளைத் தருமரோ - சூழ்புரவித்
தேவிற்றார் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்தின்
மாப்பிறுநார் கோலி மழை.

இ - ள். சந்திராதித்தர் வலமாகவியங்கும் ஆகாயத்தினை விளக்கப்பண்ணு
கிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளிபரக்க, அதனால் கால்விடுத்தமேகம் மழைவெள்
ளத்தைத் தரும் ; தெரிந்த குகியாயாற்பூட்டப்பட்ட தேரின்மேல் வில்லையுடைய
படையைத்தடுத்து மிக்குவெலங்கும் வேலினையுடையோய், நின்னுடைய அகலத்
தின் மாலேபோல நீர்த்தாரைகோலி. எ - று. (கரு)

நாவொழிந்து :—

நாட்டாழ் தடக்கையா
முட்டது வளமுடைத்து.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரியகரத்தினையுடையான் தேசத்தினது
நன்மைபெச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எண்ணி விடரெட்டு மின்றி வயுற்செந்நெற்
சுண்ணின் மலரக் சுருளில்ம் - விண்ணின்
வகைத்தாய் வளநெடு வைகன்று வெவ்வே
வகைத்தாரான் முன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டிடருமொழிந்து, பழனத்திற் செந்நெல்ந்
கண்போலப் பூப்ப நிலோற்பலம், தெய்வநிலைகத்தின்படித்தாய்ச் செவ்வத்துடனே
அவதரித்தது ; வென்றிவேலினையும் இலர்ந்தமாலையினையுடையான் பிரியப்படிம்
தேசம். எ - று.

இடமெட்டாவன : “வீட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நடட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு” (க௭)

கிணைநிலை :—

“திருக்கிளரு மகன்கோடி
லரிக்கிணைவன் வளமுடைந்தான்.”

இ - ன். செல்வம்பெருகும் பரந்தமானிகையிடத்து அழகிய கிணைகொட்டு மவனது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெள்ளி முளைத்து விடையில் வயல்புரணா-
யள்ளகட்டன்ன வரிக்கிணை வெள்ளியோன்
முன்குடை தட்டிப் பகடுவாழ் தென்னமு
சென்குடை நீங்கிற் றிடர்.

இ - ன். வெள்ளியெழுந்த வைகறைமாமத்துச் செறவின் யாமையினது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசநகடைமுன்னே கொட்டி யானைவாழ்வதாகவென்று சொல்லுவதன்முன்னே என்னிடத்துநின்றம் ஒழிந்தது, துயர். எ - று.

இஃது அரசர்மேற்று. (கஅ)

களவழிவாழ்த்து :—

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்
வெண்ணிறையாழ்ப் பாணர்விளர் பில்லா.

இ - ன். சிவந்தப்போர்க்களரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை *ஆடற்பாட்டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாங் கொண்ட விதல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வாயிரியும்பும் வாட்டானை வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் னிலை.

இ - ன். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்வியபூசுக்களரியிலே விரும்பிய யாங்கள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாரணத்தை விரும்பாள், சங்குளரும் கொம்பும் முழங்கும் வானையுடைய சேனையினையுடையமன்னனே, முதிர்ந்தநறவை விற்பான் அதன்விலைக்கு. எ - று. (கஆ)

வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம் :—

சூற்றிருந்த கெடிலவேலான்
வீற்றிருந்த விறன்மிகுச் தன்னு.

இ - ன். காலன்குடியிருந்த கொலைத்தொழிலையுடையவேலான் செம்மாந் திருந்த வெற்றியைச்சிறப்பித்தது. எ - று. ”

* யாழ்ப்பாட்டினைபென்றும் பிரஜிபேதமுண்டு.

வ - று. அழலவீர் ஸீபங்க னாரிமாந்நமளி.

நிழலவீர்ப்புண் மன்னர்நின் றேத்தக் - கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் ஶீற்றிருந்தான் வீங்கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்கு.

இ - ள். தழலொளிரும் பசங்கண்ணிநற்சிறந்த சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலே
நிழலிலங்கும், ஆபரணத்தினையுடையமன்னர் நின்றவாழ்த்த வீரக்கழலினைக்கட்டி
மலர்மிக்க மாலைவேந்தனாகிச் செம்மாந்திருந்தான், மிகும் ஒலிக்கடையுடைத்தாய்ப்
பொலிவுநிறந்த நாவலந்தீவிற்கு. எ - று. (20)

குடுமிகளைந்தபுகழ்சாற்றுதிலை :—

நெடுமதி லெறிந்து நிராதார் மன்னன்
குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்னு.

இ - ள். நீண்ட அரணினையுதித்து நிராத்தமரையினையுடையவேந்தன் குடுமி
களைந்த மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பூந்தா மனாயிற் பொடித்துப் புகல்விசும்பின்
வேந்தனை வெவ்முன் விற்றமுருக - வேந்தா
நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ றேத்தக்
குடுமி களைந்தானெங் கோ.

இ - ள். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையிற் றுமரைப்பூவினே
தோன்றி வெற்றியாலுயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இந்திரனேவென்றான், வெற்றியினை
யுடைய குமரவேள்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக்கைக்கொண்டு பூமியிலுள்ளோர்
வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டிமுடித்தான், எம்மன்னன். எ - று.

மதிலரசன் மணிமுடிக்கூந்தானென்றமாம். (21)

மணமங்கலம் :—

இதலமிகோ ளெறிவேன்மன்னன்
மகவிரோடு புணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக்கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையுமுடைய
வேந்தன் அரிவைவிரோடுபுணர்ந்த நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அணங்கருந் தாணையா னல்லியந்தார் தோயந்தோண்
மணக்கோல மங்கலம்பாம் பாட - வணக்கருஞ்சி
ராரெயின் மன்னன் பிடமக னம்பணைத்தோட்
கூரெயிற்றுச் சென்னாய்த் தொடி.

இ - ள். பலகவரன்வருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான்றன் அல்லிமா
லையையுணந்தாள், வதுவையணிப்பொலிவை யாங்கன் புகழ்; தாழப்பண்ணுதற்
கரிய மதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடையவேந்தன்றன் பேதையாகிய அழ
கிய மூங்கில்போன்றதோளினையும்; கூரியபல்லினையும்; சிவந்தவாயினையுமுடைய
காமவல்லியனையாள். எ - று (22)

பொலிவுமங்கலம் :—

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்

பாலன் ிறப்பப் பலர்புகழ்த் தன்று.

இ - ள். வேலையுடைய மன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன்பிறத்தலாற் பலரும் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. கருங்குழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்

பெருங்கட புதல்வன் ிறப்பப் - பெரும்பெயர்

விண்ணார் மகிழ்ந்தார் கிடிலிடத்தா, ரோத்தின

ரெண்ண ரவிந்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந்தற்குச் சிவந்தவாயினையும் பெரியகண்ணினையுமுடைய மைந்தன் பிறத்தலாற் பெரியநாமத் தினையுடைய தேவர்கள் மகிழ்ந்தார்; அகன்றபூமியினுள்ளார் வாழ்த்தினார்; பகை வா மாறுபாடொழிந்தார். எ - று. (உரு)

நாண்மங்கலம் :—

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்

பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும்விரும்பி யோன் பிறந்தநாளின்தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கரும்புகடுஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்

விரும்பி ஸ்கிழ்தல் வியப்போ - கரும்பிமிந்தார்

வெம்முரன் வேந்தரும் வெள்வனையார் தோள்விழைந்து

தம்மதி றுந்திறப்பர் தான்.

இ - ள். வலியானையும் சிவந்தபொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்றவர் விருப்ப முற்று இன்புறுதல்அற்புதமோ; வன்மையினையுடைய மாணியையும் வெவ்விய மாறு பாட்டினையுமுடைய அரசரும் சங்கவனையுடையார்தோள்விரும்பித் தம்முடைய அரசன்களிற் கதவைத் தாம் தாளினைக்குவர், இந்நாளிற் படையேவாரென்று. எ - று. (உசு)

பரிசினிலை :—

புரவலன் மகிழ்தூங்க

ஓரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ள். உபகாரி இன்பத்திலேஅசைய, இரப்பான் போவானாக ஒருப்பட்ட து. எ - று.

வ - று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டோர்

நல்கிய பின்னு நளிரீடப் - பல்போர்

விளங்குங் கடற்றூனை வேற்றா முனைபோற்

கலங்கு மளித்திதன்குழிப்பு.

இ - ள். பகைவெல்லும் குதிரையுண்ட விளங்குமணியினையுடைய தின்னிய பொற்றேனாக்கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப, பல்பூசலினையும் விலக்கும் கடல் போன்றசேலையினையுடைய பகைவர் தேசம்போலத் துளங்காநின்றது, அளிக்கத் தக்கது என்னுடையசுற்றம். எ - று. (உரு)

பரிசில்விடை :—

வேந்தனுண் மகிழ் வெல்புந முறைந்தோர்க்
கீற்று பரிசில்விட புற விடுத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடையமனங்களிப்பு ஒவ்வல்லுமபுகழைச் சொன்னோர்க்குப் பெறும்பேற்றை வழங்கி இனிமையிடு விகைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. படைநலின்று பல்குளிறும் பாண்ணமைந்த தேரு
நடைநலின்று பாய்மாவு நல்கிக் - 'கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் முடிவணங்குஞ் சேல்மாரார்
பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

இ - ள். பல்லணங்கெழுமிய பலயினையையும் பூட்டமைந்ததேரினையும் தா
ளத்திற்கொத்த நடைபொருந்தியகுதிரையையும்வழங்கிக் கடைகழிந்து முற்பட
வந்தவேந்தர் முடிபணியும் சிவந்தபாதத்தாலே நடந்து என்பின்னேவந்தான், மிக்க
அருளினையுடையனுவேந்தன். எ - று.

பின்வந்தமன்னர்க்கு இடங்கிடையாதாம்.

(உசு)

ஆள்வினைவேள்வி :—

வினைமுற்றிய ஆணைகழலோன்
மனைவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். கைத்தொழிற்முடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினையுடையோன் இல்ல
றத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நின்ற புகழொடு நிடுவாழ் கிவ்வுலகி
லொன்ற புயிர்களிப்ப வேம்மலால் - வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்க வருந விருந்தென்று
மாள்வினை வேள்வியவன்.

இ - ள். நிலைநின்றதீர்த்தியோடு நெடுங்காலம்வாழ்க இந்தஉலகித்தது ஒன்று
பட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால்; பகைவனாவென்று பூசலுள் வாட்போர்
முடித்து வருக விருந்தினரென்றுசொல்லும், முயற்சியுற் செய்யும் புண்ணியத்தை
யுடையவேந்தன். எ - று. (உ௭)

பாணாற்றுப்படை :—

சேனோக்கிய வரையதறிந்
பாணனை யாழ்விப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனே வழியிலேசெலுத்தியது.
எ - று.

வ - று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெண்மைப்போற்
கன்றுடை வேழத்த காங்கடந்து - சென்றடையிற்
காமரு சாயலாள் கேள்வன், கயமலராத்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனியகோவையினையுடைய நல்லிசையான்மலிந்த யாழினைவல்ல
பாணனே, எங்கனையொப்பக் களபத்தினையுடைய யானையங்கப்பட்ட காட்டைக்
கழிந்து சென்றுபொருந்தின, அழகுமருவின மென்மையினையுடையாள் கணவன்
வாவியிற்புவாத பொற்றாமரைப்பூவைத் தலையிலேசூட்டும். ஏ - று.

சென்றடையின், தருமென்க.

(2௮)

கூத்தராற்றுப்படை :-

ஏத்திச்சென்ற விரவலன்

கூத்தனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டுதித்தியுண்ட இரப்பான் கூத்தாமெவரை வழி
யிலே செலுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. கொலைவிற்புருவத்துக் கொம்பன்னார் கூத்தின்
றலைவ தவிராது சேறி - சிலைகுலாங்
காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்
வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொல்லும்சிலைபோன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பன்ன
விறலியர்தம் நிருத்தத்திற்குத்தலைவனே, ஒழியாதுபோவாயாக; இந்திரதனுவனை
யும் மழையைவென்ற தியாகத்தினையுடையான் கைவழங்குஞ்செல்வத்தைத் தொகு
த்துக் கொண்டவரற்கு. ஏ - று.

(2௯)

பொருநாற்றுப்படை :-

பெருநல்லா னுழையிராகெனப்

பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிக்க நன்மையினையுடையவன்பகத்திராகெனக் கிண்கொட்டு
மனை வழிப்படுத்தது. ஏ - று.

வ - று. தெருவி னலமருந் தென்கட்டடாரிப்

பொருவில் பொருநநீ சொல்லிற் - பொருவி

செந்தடக்கை நோன்று வாய்வெய்யோனீயு

செடுத்தடக்கை யானை நிரை.

இ - ள். தெருவிலேசுழன்றுகிரியும் தெளிந்த கண்ணால்மலிந்த சிணையோ
யுடைய ஒப்பில்லாதபொருநனே. நீ போவாயாகிற் பூசலிடத்துக் கொல்லும் பெரிய
கையினையும் வயியதானினையுமுடைய போனாவிரும்புவோன் வழங்குவன், உயர்ந்த
பொய்கையினையுடைய களிற்றின்நீனையை. ஏ - று.

(௩௦)

விறலியாத் துர்ப்படை :—

[illegible]

(1) - இ. வெற்றிமன்னன் கீர்த்தியைச் சொல்லும் பாணிச்சியை வழிப்படுகிறார். ஏ - ம.

௨ - அ. சிவ் வள்ளல் என்பார் தொண்டையர் விருவைத் தொறுபு பணையாய்
கனவுநற் பாடிப் புது நடுவர் உழைக்க வைப்பாரே
தொத்த கிளையலயினித் திருவே மாகு கோர்த்
புதிற் தொறுமோற் கொள்கித் து.

பெ - ன். சிலவகை வளத்திற்குத் தகையினையும் சிலந்த வாயினையுமுடைய பாணி
யில், தூலிற்சிற்றத் தேனையினையுடையான் தன் பாகத்தினையும்காழ்த்திப் போன-
பாறியா, சுவை அவையிடத்துள்ளேர்ப்பதற் ஆபாணத்தைப்பூண்டி இப்பொழுதே
நீர் உயரின், வளந்தவகையினையொப்பப் இராவியெற்று. ஏ - று. (கக)

வாயுநிறவெழுத்து :—

$$\begin{aligned}
\mathcal{L}_1 &= \mathcal{L}_1(\mathbf{y}, \hat{\mathbf{y}}) = \frac{1}{2} \|\mathbf{y} - \hat{\mathbf{y}}\|_2^2 \\
\mathcal{L}_2 &= \mathcal{L}_2(\mathbf{y}, \hat{\mathbf{y}}) = \frac{1}{2} \|\mathbf{y} - \hat{\mathbf{y}}\|_1
\end{aligned}$$

கூறு புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

வ - று. துத்தணர் கவந்தோர் மருந்தவந்தோர் தவமுன்னோர்
தீந்தைநா யென்றிவர்களுந் தார்க்கேவந்தே - முத்தையர்
மழுதிவென்று மெல்லிய வயற்புதிநெயி -
மெல்லிவந்து கோட்டம் முடிவா.

இ - ன். கெதிரா அமைத்தோர் ஐசியதகத்தனையடைவோர் தம்புலம் மாரை
யன்மார் [தம்புலம்] மாதா இப்படியொத்த இவர்க்கு மாலையடைந்து, முத்தையர்
செய்தறையேனினறு பின்பு கடலை எவ்வோர்களுடைய ஞாலத்துவாரதையையா
நின்றகேட்குமது வழக்கு. எ - று.

- குடைமங்கலம்:—

கடற்றிவையார் புறப்பொருள்
வித்திழந்தவர் துடைவந்திழந்தவர்

இ - ன். காங்குங்கிலும், கத்திவிக வித்திருத்த அரசன்குடையைப் பார்த்து
தது. எ - று.

வ - று. தன்விழவோ ரெட்டுவிட்டவத் தன்விழத்திழவோ
மெத்திழவோ ரெட்டுவோர் தன்விழம் தன்விழம் தன்விழம்
முடிவா விழுப்பிழத்திழவோர் தன்விழம்
மெத்தா யுயர்த்தி நுடை.

இ - ன். தன்னுடைய நிழல் வயிழ்வார்வார்த்தம் குற்றச்செய்தினை விராம
தன்னைச்சேராத கெட்டிநிழலாரகைய பனகயிடத்துள் வயிழங்குதம் வயிழங்கு
இரவியாம்; இனையநிலையிதம் கெடலினையும் எனறும் பதத வயிழங்குதம் வயிழங்கு
யும் கெத்திழவோரையுமுடைய சோழன் அரசுசெய்திழவோர் வயிழங்குதம்
தக்குடை. எ - று.

வரண்பங்கலம்:—

வயிழங்குதம் வயிழங்குதம்
வயிழங்குதம் வயிழங்குதம்

இ - ன். பனகலார் வயிழங்குதகரிய கடற்போலும் தேனையினையுந் வலிய
யானையினையுமுடையவானைப் பசுழ்த்தது. எ - று.

வ - று. கொள்வியி னைமாரன் மடலார் வயிழங்குதம்
மங்கலம் கூறாதுவானலுது - கொள்வியி
வயிழங்குதம் கொள்வியினைதன்மாரன் கொள்வியி
வயிழங்குதம் கொள்வியினை.

இ - ன். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அனகம் துங்குமுல் கொண்டையென்
னும் ஐந்துபு நுதலானமைந்த கூந்தலையுடைய பேதைவர் அசுந்தமாயினுகயிடத்தி
கனமையைச்சொல்லச் சினமழும்; நீகிழ்நிலத்தைத்தருவானபேணடி நடக்கும்
நிலைத்த குளிரந்த மாலையினையுடைய வாலாவன் கெத்திழவோர் வயிழங்குதம்
எ - று.

வியன்கோயிற் கொங்கலிழைம்பால் மடவார் நிலத்தரியச்செல்லும் செங்கோ
தினது மங்கலத்தைக்கூற நிவாதண்டார்ச்சேரன் வலத்தரிய ஏந்திடவார் மறங்க
னனுமெனக்கூங்கே.

செவ்வகி - சேலுத்துவென்றுரைப்பாருளுள்.

(கூக)

மண்ணாமங்கலம் :-

எண்ணாருந் சீர்தி யிழைவ வெய்தி

மண்ணு மங்கல் மலிவுவாந் தாறு.

கு - ன். எண்ணுதற்கிய சிவக புகழினியுடைய அரசன் பொருந்தி மஞ்ச
னம்பண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச்சொல்லியது. ஏ - னு.

வ - னு. செங்கலர் தொலைத் தூரி மடநல்லாண்

மங்கலம் கூற மலிவெய்தித் - கங்கையார்

மப்புவைத்துப் பொழிநீயினான் பொழிந்தோன்

நீர்ப்பார் தெழியவெய் வெந்து.

கு - ன். தாதுவியும் மாலையாற்பொலிந்த கண்ணியாகிய பேரெதமையினை
புறையதல்லவா மங்கலத்தைச்சொல்லச்சிறந்து மணந்து கங்கையென்னும்பெய
ரினையுடையவள் பொலிந்த நீராகிய மாலைய அணைந்தாள், போனாவெல்லும் புயத்
தின்னையும் வேம்பரிதைத்த மாலையினை மூட்டிய வக்கன்மன்னன். ஏ - னு. (கூக)

மாமலம் :-

தொலிந்த செங்கலம் மாரிழைவ

மாமலம் மாரிழைவ செங்கலம் மாரிழைவ

கு - ன். தொலிந்த செங்கலம் மாரிழைவ தன்மையெனச்சொல்லி வேந்தன்
மாமலம் மாரிழைவ செங்கலம் மாரிழைவ செங்கலம் மாரிழைவ. ஏ - னு.

வ - னு. செங்கலம் மாரிழைவ செங்கலம் மாரிழைவ

தொலிந்த செங்கலம் மாரிழைவ செங்கலம் மாரிழைவ

தொலிந்த செங்கலம் மாரிழைவ செங்கலம் மாரிழைவ

தொலிந்த செங்கலம் மாரிழைவ

கு - ன். குலந்தாலே *தாரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து கட்டிப் பகை உதா
செவ்வென்றும் அறந்தினையும் உடிகொண்ட யானை தேர் குதிரை காலானாலே
புசுவென்று ம்பார்க்குள்ளதைக் கைக்கொண்ட வேன்மன்னனே, பெயர்ந்து
கொண்டபொருள் மீழ்த்த கட்டிநீழ்த்த குவலயத்து இய்திரியங்களைத்தையும்வென்
று இய்திரியுப்பெருந்து ஏழினைப்புகழ்ந்து இனிமையுற்று நெங்கலம்வெருப்பாயாக.
ஏ - னு.

* ஆறு ஏறாக்கின : “நாடிய கட்டிப் பகைசெல்ல நல்லிருக்கை, கூடி. னனைப்
பிரித்தல் கூட்டலோ - நீடிதலா, கிட்டெய்துகிழ்சொன்” மிகுசண்டிற் குதுபொரு,
விட்டங்கட் காமயினை யேழு.

* காரணகாரியங்களைவென்றும் பிரிப்பதமுண்க.

ஒன்று-ஆன்மா ; இரண்டு-புண்ணியபாவம் ; மூன்று-காமம் வெகுளி மயக்கம், உச்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு-சாமதானபேததண்டம்; ஐந்து-சத்தப் பரிசுரபாதகந்தம் : ஆறு-படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அடிகள் என்றுமாம். (156)

புறநிலைவாழ்த்து :—

அழிபடு தெய்வ சிற்புறப் பார்ப்பு

அழிவழி சிறந்தன வாய்மொழிந் நன்ற.

இ - ன். நீவணங்குத்தெய்வம் நீனைப் பரிசுரிப்ப நிச்சழிவுந் கிஞ்சுதத வெனச்சொல்லி உண்மைசொல்லியித்து. எ - று.

வ - று. தொழிபடு முத்தலைவன் சிறந்தன வாய்மொழிந்

அழிபடு தொழிபடுபன் பாபா - பொதுவான

பாபி நானற் பொழிவாத் தன் பொழிவுந்

பாபாபேபாபி மன்னுந்.

இ - ன். ஒழுங்குரிதம் மூன்றிலைத்தொழிலாற்றென்கின்ற மூன்றிலையும் கூற நம்போன்ற குத்தல்லியினையும் நறுநாற்றறிகும் இதழியினையுமுடைய இவ்வண காப்ப நெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலியுரிதக நாவலக விடத்து அனையுந் விப்போய்ந்ந மாமேருவென்னும் பெரியமலைமேய்க. இன்று உடம்பாயாக.

எ - று.

நாவலத்தவிடத்து மன்னுவாயாகவென்கூட்டின.

புறநிலை ஒருவறு நிலைநின்ற.

பொழிநிலை —

மூன்றுவாழ்வு மூன்றுவாழ்வு பொழிந்ந பொழிந்

பொழிந்ந மூன்றுவாழ்வு பொழிந்ந பொழிந்

இ - ன். அரிதயன்அறிவு நும் முகங்கொடியுந் நம் ஒன்றோடொத்தப பலரும் பொருத்தததவரும் செத்தனடையகொடியையப் புசுழந்தது. எ - று.

வ - று. மூன்றுவாழ்வு மூன்றுவாழ்வு பொழிந்ந

பொழிந்ந மூன்றுவாழ்வு பொழிந்ந பொழிந்ந

பொழிந்ந மூன்றுவாழ்வு பொழிந்ந பொழிந்ந

பொழிந்ந மூன்றுவாழ்வு பொழிந்ந

இ - ன். பொலிந்தகண்ணினையும் கெடியநிறமுடியினையும் காயாவின்மலர் போன்ற நிறமேனியினையுமுடைய மாயான் பாம்பையருந்தும் கருட்கொடியை பெப்ப உயர்து, பலவாணத்தையுடைய வேந்தர்வணங்கக் குவிந்தபுலாற் செய்தமாலையினையும் கொண்டுங்களிற்றினையுமுடையவேந்தன்நன் வீரக்கொடி

எ - று.

வீரக்கொடி கெட்டபென்க

(157)

கந்தழி :—

நெய்தெய்வம் சொன்னிந்த
விழாப் பிள்ளைப்பெருந்தகை.

(௧) - ஸி. ஸ்ரீரத்த தினிநி. புகையவன் சோவென்னு மகரணத்தினை அழித்த
கொடாத மையையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. மாயவன் மாய மனவன் மல்கி நாயு
மாயனு வென்று மனவனுழைத்த மாயர்
முகவிறம் மண்டலம் மறைமலர் கொட
மறந் துறவை மனவன் மாய.

(௨) - ஸி. கரிமவனவருசம் அவைகையால்; மல்கினை யுடைய ஆனிரையிடத்
தூக் கொலைகைகண்ணைக்கொண் ட அகன் ஆரியன் கந்த சோவந்த தகரங்கடமுன
வீரக்கழுந்தி கழி விழியழைக் கையிள்கொடியுடைய கரிமன் மயர்ந்த கந்த
கெடுபயன் பகை தங்கினது, சோவென்னு மகரணம். எ - று. (௧௦)

வள்ளி :

மல்குமலர் மல்குமலர்
சோவந்த தகரங்கடமுன

(௩) - ஸி. ஆபரணத்தினைத்தந்த மூலியையுடைய கொடகொட வேலனை
யுடைய குமரனுக்கு வெற்றியென்னுங் கடாததாழியது.

வ - று. வென்றி பெருவந்தினை சொன்னிந்த
விழாப் பிள்ளைப்பெருந்தகை
மல்குமலர் மல்குமலர் மல்குமலர்
சோவந்த தகரங்கடமுன

(௪) - ஸி. ஸ்ரீரத்த தினிநி. புகையவன் சோவென்னு மகரணத்தினை அழித்த
கொடாத மையையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வெறி வேண்டுகியால் நீயுமென்னை. (௧௧)

மல்குமலர் மல்குமலர்

இருள் மல்குமலர் மல்குமலர்
மல்குமலர் மல்குமலர் மல்குமலர்

(௫) - ஸி. பெரிய இடத்தினை யுடைய வானத்துத் தேவர்களினிட மிக்கமுறையினை
கொண்டிருந்த சோவந்திந்தது. எ - று.

வ - று. வெற்றிகொ ளறையருளி ழேங்கடத்துச் செல்லி
 வெற்றிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகு
 கிருளியு ஞாலத் திட ரெல்ல நீய
 வருளியு டாழி யவன்.

இ - ள். நறுநாற்றத்தினையுடைத்தாய் ஒல்கும் அருவியாற்பொலிந்த திரு
 வேங்கடத்திடத்துப் போவையாயின், முறைமைகொண்ட வேடத்தை புடையோய்,
 நீயும், இங்கிரியங்கட்கு மயக்கங்கொடுக்கும் காகினியில் துயரெல்லாமொழிய
 அருளைமழங்குச், சக்கரத்தினையுடையவன். எ - று.

நீயும் செவ்வின் அருளியுமெனவே, எனக்குநலனுனைப்பதாம்; உலவா ளுக்க
 மொ ளெனியது முடிக்கும், புலவ ராற்றுப்படை புத்தோட்கு முரித்தே” என்பதனா
 னறிக. (சஉ)

புகழ்ந்தனர்பரவல் :—

இன்னதொன் தெய்துது யிருநிலத்திபாடுமெனத்
 துன்னாநங் கடிவுட் டொடுமெழ ரெழுநன்று.

இ - ள். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுகொமாகப் பெரியபூமியிடத்து யாங்க
 ளெனச்சொல்லிக் கிட்டுதற்கரிய தெய்வம் என் கட்டும் வீரக்கழலையுடையபாதக்
 களைப் பணிந்தது. எ - று.

வ - று. குடிய வரங்கிறையெப் புத்தாய் நீதாய்ந்த
 தாழ யவையா டுத்தாய்ந்தே - பரவு.
 “ புரவுநீ டுத்தாய் துயர்வெ டுத்தாய்ந்த
 பரவு துயர்வெ டுத்தாய்ந்த.

இ - ள். சடையிலே குடிய வரங்கிறையெழுந்தபுடைமேல், சுற்றிய
 சுடுகாடான சாம்பலரங்கத்திலே நீருச்சமைய அந்தாத கற்பாதவிரண்டையும்
 துதித்து, உலாவும் கடங்குமுத்த பூமியி லின்றும் பிழைத்து நன்னெறிய்கண்ணே
 போவோமென்று சொல்லிப் பழிச்சதும், பலகாலும் வணங்கி. எ - று. (சங)

பழிச்சினர்பணிதல் :—

வயங்கொழாந் வானவனைப்
 பாயங்கருபெ ளு பழிச்சினர்பணித்தான்.

இ - ள். விளங்கிய கீர்த்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும்பேற்றறதிலே
 ந்து வாழ்த்தினராய் வணங்கியது. எ - று.

வ - று. துட வரந்தா வடிவடைத்தே இவ்வெ ரு
 கோடரியுண்ட னுணையெரு தற் - று
 சிர்சா லகலத்தைச் செங்க ளாழனுந்
 துராய்த் தழு வப் பெறுந்.

* பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று என்றும் பாடும்.

ரு - ன். திருக்கூத்தாதேவ லே மேவினவன் சேர்பாதங்களைச் சேர்ந்தார் என்பெ ழார்? செவ்விரிகருவிரபந்த மையுண்ணினையுடைய உமாதேவீ ஒருபக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பமமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்தகண்ணினையுடைத்தாய் அழ ளம்பாம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும். எ - று.

ஆதலால், ஆடலமைந்தான் அடியடைந்தார் என்பெழுரைனக. (சுச)

கைக்குணை :-

நவாடாந் காந்தி நவரிய பலைவன்

வண்டிப் பிஞ்சுபிய வையுடைத்தவன்.

ரு - ன். கோடாத ஆண்பினையும் துடங்குத்தன்மையினையுமுடையவன் தலைவ னுடைய வளவிய மாலையை ஆளப்பட்ட கூறுபாட்டைச் சொலவியது. எ - று.

வ - று. மங்குலா மனவாநா மாந்மாரி கிண்டேற்றஞ்

பொங்கு மாயி பிண்டி மா - விஞ்

அந்நாடு மென் மந்தென் வனமுலைமேல் வைத்த

புதுவாந்தொன் மன்பணித்த நான்.

ரு - ன். சிறுதுவிலைவற்றிற்கார் என்னெழுதசக் கொள்ள மயக்கத்தைச் செய்யுந் மாலப்பெழுதில தனியேகின்றோந்நு மீரும் ஒழுக்கக்கிணையுடைய நீராற்சிறந்த நாடனையசோழன் இரவுப்பெழுதிடத்த வருவான்கொல்? வந்து என்னுடைய அழகியகொங்கைமேலேதங்கித் தருவான்கொல் மார்பினணித்த மாலையை? எ - று. (சுரு)

பெருந்திணை :-

பெய்துந் பெருந்தகை பேணு முயர்கிவர்த்து

மடங்குந் தொனன் வையுடைத் தவன்.

ரு - ன். பெட்ட வீரக்கழலினையும் மிக்க தலைமையினையுமுடையவன் விரும் பாத புண்டதலைவன் அறிக்க இருந்தாலத்துப்போம் அவனதுதன்மையைச் சொல் லியது. எ - று.

வ - று. வாய்ஞ்ஞாபான் திரன்னன் வனாயலந் தோய

வியசகா விஞ்விடைச் செவ்வென் - மயங்காமை

யோடரித் தண்ணு யுடைத்திவான் மின்னிற்றான்

மாய் மெகன் மறை.

ரு - ன். வினக்கும் தன்மையுடத்தால் அழகுபெற்ற குதிரையினையுடைய பா ண்டியானது வரைபான்றமாலையத் தழுவ ஒருவரும் கீடக்கத்தகாதசெறிந்தஇருளி டத்துப் போலேன் மருளாதபடி செவ்விரிகருவிரபந்த சண்ணினையுடையாய், உறைக்கிவவர்போல மின்னிற்று, தாளிகையான் மிக்க தெருவிலே மேகம். எ - று.

ஆல் - அசை.

புலவிப்பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு :—

வில்கொழுதவி விறகோன் மர்ப்பம்

புல்கொழுகொண்ப்புலந் துணைத் துன்பு.

(இ - ன்.) விற்பொன்றகெற்றியினை புலமுடன் விரன்றன் அசலத்திபத்தைத் தழுவிவராமென்று சொல்லி ஁டிச் சொல்லியது. எ - று.

பு - று. மலையெனக்க மலர்மார்பயாபின்

பலன்புடிகெல்லப் பழுதியா - புலர்வியுயர்

வயம்பு வடிகா - துணிந்து மலர்முடிநிழலாகத்

வழி வளர்வதெனத் திரிந்து.

(இ - ன்.) மலையகத்து மலர்மார்பத்தை புறமய அகன்றமார்பினே, மலர்மார்பின்னுடைய பரத்தைமயர்ப்புமர்ப்புச் சம்பத்தைத் தோமேம்; பொழுது புலரும் விடியற்காலத்தே சுருப்பினகைன் புணர்ந்து காரும் பழனஞ்ஞுந்த செல்வப்பதியிலேகண்டேர்; கோக்குமந்து இளையிருந்தது. எ - று.

மலர்மார்பினே, பரத்தைமயர் பலம்புமயம் நின் செல்வத்தை மலர்முத்திருநகரித்கண்டிடம்; இவ்வயாங்குத் தோமேமெனக்கு ப்தக.

பாடாணையிற் கைக்கினைகளையும் பெருந்தினைகளையும் புலவிப்பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு, பாட்டடைத்தலைமகளினையே கிளவித்தலைமகளாகக் கறிவாராதலின், “உருபியாகிய கொருமெரும் கிழவியை, யருபி கூறுத லானந்தம்மே” என்னும்விதிகாது. (சுவ)

சுடவுண்மடங்கடவுட்பெண்புந்தயத்தபக்தம் :—

இவ்வயாசுடவுட்பெண்புந்தயத்தபக்தம்

பாடாணையிற் கைக்கினைகளையும் பெருந்தினைகளையும் புலவிப்பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு.

(இ - ன்.) இமையாதகவுணையையும் ஒளிவிடும் அபரணத்தினை புறமைய தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுளையாரும் பியது. எ - று.

வ - று. தங்கெனினையிவ்வயாசுடவுட்பெண்புந்தயத்தபக்தம்

கொடுக்கெனினையிவ்வயாசுடவுட்பெண்புந்தயத்தபக்தம்

பாடாணையிற் கைக்கினைகளையும் பெருந்தினைகளையும் புலவிப்பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு.

புல - னுணர்ந்த மலர்மார்பு.

(இ - ன்.) அருள்செய்கெனச்சொல்லித், துன்புடைய நாவின்மேலிருக்கும் செல்வங்கள் கோவுபடுமென்று சொல்லும்; சிவமொருத்தலை வணங்குவேனென்று சொல்லின், தம்முடைய திருமுடி மேலிருக்கும் சுவசாதேவி கோவுபடுமென்று சொல்லும்; மிக்கிருளிடத்துத் திருக்கடத்தைமேலின் இறைவனுக்கு அருமையுடைத்தாயிருந்தது, உமாதேவியை வழங்காடினைத் தீர்ப்பதொருகெறி. எ - று. (சுவ)

கடவுண்மடங்கடவுட்பெண்புந்தயத்தபக்தம் :—

புல - னுணர்ந்த மலர்மார்பு.

பாடாணையிற் கைக்கினைகளையும் பெருந்தினைகளையும் புலவிப்பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு.

இ - ன். மூன்றுதிருநயனத்தையுண்டயானது புல்லுதலேவிருப்பின மானிட முகளிர்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. அரிடுகாண்ட கண்சிவப்பர் வல்லிஇவன் னாகும்
பரிடுகாண்ட நூல்வடுவார்புல்லி - வரிவண்டு
பண்ணலங்கூட்டுண்ணும் பணிமலர் பாக்குரென்
ஹண்ணல்கூட்டுண்டா ஹார்.

இ - ன். செவ்வரிசுருவரிபரந்த விழி சிவப்பக் *கனவில் என்னுடையமார்பி னை முறுக்குதலுடைத்தான இணுற்றமும்பிடிப்பிலு வி, வரிழிளையுடைய சுரும்பி னம் பண்ணின் நலத்தைப்பாடித் திருண்டு அனுபவிக்கும் குளிரந்த பூவிளையுடைய திருப்பாசூர், என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் துசந்தவனு டைய பதி. ஏ - ற். (சுக)

குழவிக்கட்டேரன்றியகாமப்பகுதி:—

இவ்ஹந்தர் நலபடுவட்ட

வாமங்கையர் வாகையுடைத்தல்லா.

இ - ன். குழவிப்பதத்தராசிய மைந்தரது நலத்தைவிரும்பின காமப்பகுதி கிதுறந்தமங்கையது தன்மையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. வரிபரந்து தொண்டி பரித்தாய் வான்வேந்தன் பைந்தா
வரிநகண்ணி பங்கி யறை - கொங்கித்திர்வோத்
செங்கேமல் ஹந்தே மாச் சிவந்தகிறற்றின் இவல்லரினு
கொங்கே காலந் தண்ட லிவி.

இ - ன். அழகிய சுத்துசத்தைக் கையபற்றிக் காந்தாய், வான்வேந்தன்மைந் தனே, செவ்வரிசுருவரிபரந்த னைவிளையுடையான் பயப்பட்ட அழ, நெருப்புப்போ னை ஒளிவேலிளையும் செவ்விய கொலிளையுமுடைய தும்முடையசாமி கோபத் துளையுடைய யானையின்மேலே வந்துதோன்றினும், எம்முடைய அணியினேத் தண் டாதேகோள், இப்பொழுது. ஏ - று (இ0)

ஊரின் கட்டேரன்றியகாமப்பகுதி:—

நிந்தாந் தாதன் மைந்தரது வரிநா

பாங்குறந் கிடிர்ப் பதியுடைத் தன்று

இ - ன். ஒழியாத அன்பிளையுடைய ஆடவரும் முகளிரும் அழகுபொருச்சிக் கூறும்பதியைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. ஊடிய நு லா ல் வான்வேந்தன்

வாமமு பென்றோ வையையொலிப்பாக - கடியயின்

யானே டாடுகன்ன யாழ்விழியா னைதொழுது

மேயநிந் கசகிவா லுமா.

* இராப்பொழுதிலென்றும்பூடம்.

இ - ள். வழக்காடிய வழக்காட்டுப்போக மனநெகிழ்த்த வாட்டமுற்ற மெஸ்
'வயதோளில்' தொடி ஆர்ப்பப் புணர்ந்தபின்பு இரவுபொழுது நீட்டிப்பதாக
வெனச்சொல்லி யாழிசைபோலும் சொல்லினை யுடையார் ஸைக்கப்பும் காவலுடைத்
தப்பப் புணலாற்றித்தகராஞ்சி, 'வங்கன்பதி. எ - று.

ஆகவென்பது-ஆகக் குறைந்துநின்றது.

(இரு)

அன்பகாலது

பாடாண்படலம் முற்றிற்று.

ப த் த ர வ து

பொதுவியற்படலம்.

பொது பொத்தை வேயிப்பாடாடு
புணை நிலையே யேழை நிலையே
புணை நிலையே துறநாண் பாலையே
தற்குறா ணிலையே தன்னிர்ப்ப பதித்தல்
(நி) தன்னாடு தன்னே தன் முறை பழிநீர்
விற்றொண்டி புழுது லெனன் தன் விசய்க
பொதுவிசய் பாடல் மொன்மொன் புலனா.

எ - ன். 'பொதுவியற்பால் வருமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

அவற்றுள்,—

பொத்தை:—

பொது மொன் தன்னுறு பொது
புலமெல் மொன்மொன் புலபுத்தித் தன்னா.

இ - ள். பொருத்தாவேந்தர் கிட்கன பூசல்தத்துப் புலனானும் வேயினை
புடைய சேரன்குநிழ்புலவப் புசுழந்தது. எ - று.

அ - று. குடைபடல் காந்தபு, வ் 'தொளிக் கனை மொத்த
தொடை மொத்தி தன்னா மொன் குடைபடல் - புடை திதாபு
தேரதிரப் பொதுகுத் திருத்திவென் மொன்மொன்
பொதுகுதிற் பொத்தையாபு.

இ - ள். 'குடைபொத்தமலரும் கேரடையுடைய தன்கொல்லிமலைச்சுனையிட
த்துக் கட்டலரும் குளிர்த்த செங்கழுநீர்ப்புலவ மலையான், பக்கம்விளங்கும் பனக
மர்தோர்த்தானைநெங்கக் கோயிக்கும் திருந்தியவேலையுடைய சேரன், பூசல்தோற்றிற்
பனத்தோடும், அவன் குந்தி. எ - று.

(சு)

வேம்பு:—

விநாயகாரினை வெம்போர் வழுதி
வெம்போர் முடிமிசைப் பூப்புகழ்த் தன்னு.

இ - ன். பகைவர்ப்புசலிடத்தி வெல்லும்போரையுடைய பாண்டியன் வண்டி
கிறைந்த மகடத்தின்மீதேபுனையுக் மலரினைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. தோடியணிதோளாடவர் தும்பை புனையக்
தொடியணிதோர் கூட்டணங்கும் போழ்தின் - முழப்பணியுந்
காததல்லால் செங்கோழர் கடுமீனாளைடுவழுதி
யேத்தல்சால் வேம்பி னிணர்.

இ - ன். கடகம்பொலிவுபெற்ற புயத்தினையுடையவீரர் போர்ப்புணைச்சூடப்
பதாசையுற்சிறந்ததேர் பகைத்திரனை வருத்துங்காலமாகிய போரில் மகுடத்திலே
சூடும்; காத்தலமைந்தசெங்கோலினையும் கடியுதுதியினையுமுடைய அளவிதேற்
கரிய பாண்டியன் புகழ்தலமைந்த வேம்பின்பூக்கொத்தினை. எ - று.

இணர் முடியணியுமென்க.

(2.)

ஆர்:—

விநாயகை மறவர் வெஞ்ரம்ங் காணின்
மறவர்போர்ச் சேர்பியன் மலைத் துறைத்தன்னு.

இ - ன். வெற்றியினையுடைய சேனைவீரர்தம் வெய்யபூசலைக்காணிற் கொடி
வினைப்பூசைச்செய்வவல்ல சோழன்புனையும் நிலரினச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கொல்கணி மறவர் கொலைமணி வாண்டறவர்
கொல்கழல் விநாயகர் வெலினையர் - மல்குந்
கொங்க கொல்கிணற் காணிந் காட
கொங்க ஸ்ரமமுந் தார்.

இ - ன். கொல்லும்பாணையைச்செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின்மிக்க வான்
வீரர்; வெல்லும்வீரத்தலுவினைக் கட்டுவார் வெலினையுடைய இனையவர்; மிகும்
செங்கலங்கலையுடைத்தாய் முழங்கும் புனலினையுடைய பொன்னிநாடன் மலை
பூசல்கடுவெழுத்தி. எ - று.

(3.)

உன்னாநிலை:—

வான்வருந் திரப்பிற் குறுந் தழன் மன்னனை
யுன்னந் சேர்த்து யுறுபுந் மலிந்தன்னு.

இ - ன். கிட்டுத்தற்கரிய நீன்மைமயினையும் கட்டுங்கழலினையுமுடையவேந்தனை
கிழித்தம்பார்க்குமரத்தொடுகட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. துன்னாந் திரனைத் தொடுந் தழன் அப்பெயிர்க்கு
முன்னர் வணங்கார் முறகுந் துருங்கு - மன்னந்
நிபெடாந் தாங்குந் திடுவிலிந்தார் பெயின்
கொடுந் துருங்குந் துறை.

இ - ஈ. கிடந்தேறகரிய சேனையினையும் கட்டிமலி கதழலினையுமுடைய நாலேறத்தனை வலியோமொறுபட்டி முன்னேவந்த பணியாதார மாறுபாடு இனிக் கெட, எகிரத்தேறதரும் இவனவலியெல்லாமதித்தது மாறுபடொறித்தார, நீயும், தினனுடைய பிண்டெல்லாம் உன்னமாமே, சாரிப்பாயாக என்று (4)

வழகநிலை —

[illegible]

உதவி யுரிக்கிறதினால்தான்

இ - ள் ஏழகதகரின் மேலகொண்டிருக்கிறும் இதனைமயமுன்று அல்லுடைய குற்றநிலலாத் மனவெழுச்சியோடு மிகுஞாயதொல்லியது எ ழு

[illegible]

உள்ளே நுழைந்து பூசு - பூசு முன்னால்

[illegible]

5709) 6 (221111)

(பு - ளி வந்தடை இவ்விடத்தி லாககா யிரியப்பட வழிகாட்டியே யிற்று, தமமுடைய அருணிடத்தி லாழ்கோத்திரு கும பகைப்புலகுகை குகனாமி வசியே தோற்றிப் போன சமையல்காலத்துக் கிடாயில் மேக வளம் குறி செவ்வியம் ஆரவ வறு

இது உலகம்

[illegible]

• ၁၈၆၂ ခု ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၃ ရက်နေ့

இ ள் உருவகோத்தியையடையுந் தினை இளமை உடையார மீச் அர
சன பூமிகாவல்பூணநிற்பினும் ஏழகநிலையோயாம னெ டு

வ - று டேயை ம டிபா னி ந டேயேர டி மி டி

முண்டம் பெற்ற ராஜா உண்டா - ஈயா

உறுதியாகி : சேர்த்துக் கொடுத்த பதிலைப் பற்றிய

செய்துள்ள இடங்களில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

7. ஸ்ரீ பனகவா பெரியா, வென்றிவேலியையுடையோன்றான இளையப்பரு வததான, பூமிக்காலமேற்கொண்டானெனஞ்சொல்லாம, இவ்விடத்தரமவகா ண்கொணமின், கொணகையகின்றும, பெரியமலையிடத்தி யானியினகுடையும கொல்லமயானையினகொப்பெ ள் - து. 1

கழுனி?ல —

அறிமுகம் , நுபாளுகுஞ்சுடய்,

கடுமுரண், ராய ரன் & முலபுனைந கனறு.

இ. ஞ. கொல்லுராமபாட்டைப்பெருத்தம் வீராபதிமூர்த்தி கடியமூர்த்தி
பட்டையவீரன் கழலைப்பிண்டத்தி' எ. ந.

வ - று வானமரின் முன்வினங்கி வான்மடர்வார் யார்கொடோ
கேளவார் நீக்கிய கிண்கணிக் காற் - காளை
கல்ங்குழல் வாயிற் கடுத்தேற்றி யற்றாற்
பொலங்குழல் தாண்டேற் புனைவு.

இ - ன். வாட்பூசலில், எதிர்த்துநிலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செல்வார் யா
வர்கொல்லோ? உறவல்லாதாண்போக்கிய சதங்கையமைந்த தாளினையுடைய
இளமைப்பருவத்து வெந்தன், மிக்கெருப்பின்வாயிலே நஞ்சைச் சத்திற்றி பதன்மைத்
து, பொன்னுறச்செய்தவர்க்குழலைச் சேவடியிலிட்டு அணியுமது. எ - று. (எ)

கற்கோண்டல: -

• ஆறு வென்றி யயரில்விழ்ந் தேரற்குந்
காண நினைந் கற்காண் டன்று.

இ - ன். அமையாதவெற்றியையுடைய பூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டி வந்த
விடத்துக் கலிலைக்கண்டது. எ - று.

வ - று மிகையானாக் கு டெய்த் தெரிந் திநி பறவின்
புனையணங்கப் பூமாரி சிந்திற் - பனையணங்குந்
வினைந் மடுங்கணையால் வேறுகு விண்ணிடந்த
காளை நுந் கணம் மைத்தார் கல்.

இ - ன். மிக்கதெய்வத்தை உடம்பிலேநிறுத்தித் தலைமையினையுடையவீரர்
கூமம் ஆர்ப்ப மலர்மழையைச்சிதறிச் சத்துருக்களைவருத்தும் சத்தத்தினையுடைய
கொடிய அம்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச்சென்ற இளமைப்பருவத்துவீரனுக்
குப் பார்த்துவிச்சயித்தார், கல்வின. எ - று. (அ)

கற்கோணிலை: -

பண்மருநத் துடிசுறந்த
விண்ணோயற்குந் கற்கோண்டன்று.

இ - ன். பூமிமயங்கப் பிறையொலிப்பச் சுவர்க்கத்திலேபொருந்தினவனுக்
குக் கலிலைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. பூமொடு நீர்நாணிப் பெய்ந்ந் விடைபுனைதது
நாவுடை - நன்மணி நங்கியம்பர் - மேவொ
மழைமறங் காத்தி யவிற்தாற்கென் தேத்திக்
கழைமறவர் கைம்கொண்டார் கல்.

• • இ - ன். மெருடனே புனைச்சிந்தி எழும்படியாக நறநற்றமுடையனவற்
றைப் புகையப்பண்ணி நாவிலுற்பெழுவீந்த அழகியமணி நன்றாகஇசைப்ப, பொ
ருந்தாதார் எரியுஞ்சினத்தைக்காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இதுவென்று
துதித்துக் கழல்வீரர் கைக்கொண்டார் கல்வின. எ - று. (க)

கன்னிப்படுத்தல்:—

கன்னிப்படுத்தல் புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
கன்னிப்படுத்தல் புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

இ - ள். சுருமபுருஷமாலே பக்கத்திலே புனைந்துவரப் பார்த்துக் கைக்கொண்டகல்லினைப் புனைவிலேயிட்டது. 6 - று.

வ - று. காதி சாலைக் கனலோன் கிளர்ந்தொரியக்
கூடிய வெம்பரை குவித்தொன்மைப் பார
கூடித்தந மண்டித் துறவினாகொன்மைப் பார்த்து
கூடித்தநத் துறத்திப்பார்த்து.

இ - ள். கானம்அழை ஆதித்தன் கோபத்தைப்பொறித்தலாலே பெருந்தின்
வெப்பம் தண்ணென எத்தி நனையியுண்டாகச் சுத்திபண்ணிப் பின் நறுகாற்ற
முடையவனவற்றைச்சொண்டு மஞ்சனமாட்டி வாவியிடத்திலேசெலுத்திஅழுத்தி
ஊர் கல்லினை. 6 - று. (க0)

இதுவுமது
இங்கிய நன்னுய்த்தொழுக்க
காதிக்கொன்றிது மத்தியையாருர்.

இ - ள். உயர்த்த கல்லினைச்செலுத்தி நிரைத்தலை அவிவிடத்துக்கருகிலும்
முன்புசொன்ன துறையேயாம். 6 - று.

வ - று. கணலுற்ற துறப்பக் கதிர்நான் மறவா
பிணனூர்த்து பேய் வழக்கு அடிப்பி - னிணனூர்
விழுங்கினால் வெய்த்த கிறவ்வோலோ கல்லை
வெழுங்குற வெய்த்தொருவர் முன்.

இ - ள். தமதுகிரளிறைந்து மனமகிழத் தறுகண்வீரர் பிணத்தைத்தின்று
சுருதுலாம்பூசலிடத்து நிணநிறையும் கொஞ்சிற்றிசையான்முடிவ வென்றிலேலோர்
செய்த செய்தொழிலதெரித்த கற்களை இரைத்தார். மறவர்ஒருவர்முன் ஒன்றாக.
6 - று.

ஒருவரென்றது-வினதோறுந் கல்நிவிக்கும் தலைவரை; ஒன்றொருவர்முன் -
ஒருவரொருவர்முன்றாக வென்றுகொள்ளின், “ஒன்றொருவரின்முன்னத்தழவி
எழுதக்கன கொள்தம்” என்றதுபோலும். (க1)

கன்னிடுதல்:—

அவன்பெயர் கன்னினைப்பொறித்தது
கன்னிடுதல் கன்னினைப்பொறித்தது.

இ - ள். வீரன்நாமத்தைக் கல்லிலேழுதுகி அழகுபெறக் கல்லைட்டது.
6 - று.

வ - று. மாதலை துயலலாயினியெறிந்து மயிடுதூக்குமா
பிழையாறிந்து மெய்யெய்தித் து - டெவலமந
வாழ்ப்பத தின்ற வையெய்தோழி டுலென்று
தாண்டி டுலென்று

(பு - ன்). மரபுவழியைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கற்றிக்கப்பண்ணி மதுவைத்தெளித்
 துப் பீலியைச் சூட்டி அவன்பெயரையெழுதி வெந்நீர்சுவி—த்து ஆண்மைத்தன்மை
 மிகுதிபெறு நின்று போனாவிரும்பினவனுக்கு இஃதெனும் மென்று சொல்லிக்காட்டி
 பொருந்த நட்பார் கல்லீன. 6 - 7 (கஉ)

கன் முற்றப் பரிச்சய .—

செய்யுள் மெய்யுள் மெய்யுள்
மெய்யுள் மெய்யுள் மெய்யுள்

(நி - ன்). நிழல்விடும்அழகிய மலிபூண்டிலேயும் ஸ்ரீகங்கையுமுடைய பேரார்
விரிபுபதித்தாண்டையகல்லினை ஏற்கியது. ௭ - று.

வ - று. அதுமாதிரி பாடி, யூதத் தீய நோயை
திரும்பையான் அமைதி, ஸ்ரீ கந்த - கந்திரோகி
சைகமான் சூரிசெய்தான் அகதொழுவர் தொப்பண
தெய்வமாய் நின் தன்மை நிறைந்த.

(டி - ஸி) பகைவனாகக்கொல்லும் கீர்த்தியைச் சேரலல்லிச் சதுர்த்திகலுழந்து பொழுதே துன்பத்துள்ளே தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடு பகைவனப்பதனையுண்டய உபகாரிதன்கலவினைக் கைதொழுதுபோவாயாக, பாணமே, க்டவுளாய்வின்றான், திக்கெட்டிற்கும். 6 - று. (கங)

இற்கொண்டபடிதல் :—

[illegible]

மு - ஈ. வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்று சொல்லி மூர்தி
தினமாய்ச் செறிந்து கோயிலேற்றிப்புகுகது. 6 - ஹ.

வ. இ. சுவாமி பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கவிதைகளில்
கோட்டி அல்லாத நூல்கள் - மலர் அடித்து
கிழிந்துபோன - இவற்றை கிழித்துப் படிக்கச் செய்து
மிகுந்த கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்.

கு - ன். வாளுக்கு உணவு கொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்று இரட்ட, கோட் பரிசுடையுடைய புலியையொத்த உபகாரிகல்லை, பொராவாளைத் துறந்து, சிலை யாற்பெற்றவெற்றியினையுடைய திறல்விர்பலரும் கோய்லெடுத்துப் புக்கார், சுடி.
எ - று. (கசு)

* காப்பளிப்புச் செய்து தீர்ப்பாகும். •

[சிறப்பிற் பொதுவியற்பால்:]

முதுபா லையே சுரநடையேனைத்
 த்புதாந நிலையே தாபந் நிலையே
 தலைப்பெய் நிலையே பூசன் மயுகமே
 மாலை நிலையே மூதா னந்த
 (ந) மாநாந் தம்மே யானந்தப் பையுள்
 கையறு நிலையுளப் புடப்பதி ளென்று
 மையறு சிறப்பிற் பெரு வுலியற் பால்.

இதவும், பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

அவற்றன்,

முதுபாலை:—

காபபுயர் கிடத்திடைத் தணவனை யிழந்த
 துந்கொடி மடந்தை புலம்புடைத் தன்று.

இ - ள். மூங்கில் ஒங்கின கானகத்துத் தன்கொழுநனையிழந்த பொலிந்தகொ
 டிபோன்றமடந்தையது தனிமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நீர்மலி சுண்ணெடு நின்றே நிலையிரங்காய்
 தார்மலி மார்பின் றையபலந்து - மூர்மகனே
 வெள்ளில் தினை மிதிமுடி மோயோங்குநா வென்காத்து
 கொள்ளவீ லே மூடல் கொடிது.

இ - ள். நீர்மிதுங்குண்ணெடு நின்றேனுடைய நிலைக்குவருந்தாயாய் மாலை
 மிக்க அகலத்தையுடையவன் அழகியமார்பை, மூர்மகனே, விளாவினதுபழமுதி
 ரும் மூங்கிலுபரந்தகாட்டிடித்துக் கொள்ளுதலெழுவாயாக; கொள்ளுமறு மிக
 வுக் கொடுமையுடையது. எ - று. (க)

சுரநடை:—

மூதநி விவந்த முதுகறை யாந்நைத்
 சூதநி யிழந்த கணவனில் மறைத்தன்று.

இ - ள். முதுகைப் பிணக்கமோங்கு முற்றின மூங்கிலையுடைத்தாய்நிறைந்த
 இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைகன்முறையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உலவெரி வேயந்த அருள்பவிர் காணுள்
 வாவெதிரின் வாவெல்லவாய் விழுவாய் - கரவினாந்
 பேதைமைப் பொணாநியலைப் பெய்வாயை பெண்பாபிற்
 லே காதைமைப் பெண்பொடாழித்த கூற்று.

இ - ள். உலாவும் ஒருப்புழுமடின வெப்பமிடுக்காட்டித்து என்முன்னே
 சீவருதலை ஏற்பாயாயின், என்னுடைய கூடியவேலின்வாயிலே விழுவாய்; களவாலே,

மடவாளைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையாளை இட்டவனையினையுடையாளை என்னுடையமார்பின்மாலையை மறைத்துக்கொண்டுகற்றமே. எ - று. (உ)

தப்புதாரநிலை :—

புனையிழையிழந்தபிற்புலம்பொடு ஸவகி
மனையதம் ஸுழையு மைந்தனிலைப்புரைத்தன்று.

இ - ள். அணிந்த ஆபரணத்தினையுடையாளை இழந்தபின், தனிமையுடனே தங்கி இல்லிடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன்முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நைந்தொழி னேலுலக மெய்தீர்ப்புடருழந்த
மைந்தன் குரிசின் மகாழவன்ன - செந்தை
தப்புதாரத் தாழ்ந்த தனிநிலைமை கேளார்.
செவிடா யொழிதென் செவி.

இ - ள். பச்சென்றவனையினையுடையான் சுவர்க்கத்தைப்பொருந்த வருந்தமுறை ஆண்மகன், தலைவன், மழைபோலக்கொடுக்கும்உபகாரி, என்னுடையசாயி மனையாளை இழந்தமுத்தின தனியானநிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என்செவி. எ - று. (ங)

தாபதநிலை :—

குருந்தலா கண்ணிக் கொழுந்தன் மாப்தொனக்
குருந்தாங் கண்ணி கைம்மைகூ றினது.

இ - ள். குருந்தப்பூமலரும் மாலையினையுடையகனவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணினையுடையான் வைதவியமெய்தியவாற்றைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கலந்தவனைக் கூற்றங் காப்பக் கழியார்
நெந்தியையு மலையினைத் தேவாவி - யுலந்தவன்
முரெருடு கொங்கி சிலைசைஇத் தாவிமிசையுங்
காபடகன் கோல்வைந்தனா கை.

இ - ள். தன்னுடனேகூடினகொழுநனைக் கூற்றுவனொளிப்பத் தான்இறந்து படாது கொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத்தோளினையுடையான், தன்னைவிட்டுஇறந்த வன்மாலையோடுகொப்பித்து வெறுநிலத்திலேவதித்து தான் அருந்தும் கரிய அடிகின், மேலே கையையவைத்தான். எ - று. (ச)

தலைப்பெயநிலை :—

இவ்நகர்ப் முழுவதும் பாலக வெண்ணுந்
நன்னகர னிறத்தந்தபுதுதபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். இனிய ஓளிகளையினையுடைய பின்னையென்னும் தான் கொடுக்கக் கடவ்தனைக்கேடுத்த மாதா இறந்தமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இடமாடு ஓலாத தியுலபோ தெயுதே
நடமாடுபுருங் கிடப்பால்க ளொன்னுங் - கட்டன்கழித்து

முன்னெயிற்றுப் பேலையுரள் புக்கான் முரணையி
வன்னெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.

இ - ள். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ கொடியதொன்றே! மிகப்பெரிய
புண்ணியுடைய பின்னையென்றுசொல்லும் கொடுக்கக்கடவதனைக் கொடுத்து
முட்போலக் கூரியபல்லி நயுடையான், தலைப்பட்டான், மாறுபடுகெடாத வளப்ப
மிக்க எயிற்றினையுடைய கூற்றுவன்வாயிலே. ஏ - று. (10)

பூசன்மயக்கு:—

பல்லிதழ் மழைக்கடி புலகன் மாய்த்தொன்
புல்லிய டெருங்களைப் பூசல் கூற்றினு.

இ - ள். பூவையொத்து மழைபோலக்குளிர்ந்த கண்ணினையுடைய பின்ன
இறந்தானாகப் பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச் சொல்லியது.
ஏ - று.

பல்லிதழென்றார், பல் இழினையுடைய பூவை; ஆகுபெயரான்.

வ - று. அலர்முலை யஞ்சொ லவனொழிய வவ்விற்

குலமுதலைக் கொண்டொளித்த ல்ன்றி - ல்லமுறப்

புல்லிய பஸ்களைப் பூசல் பரியுமோ

கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ள். பனைத்தழையினையும் அழகியசொல்லினையுமுடையதலைவி அவ்வி
டத்தே ஒழிய அம்மனையிற் குலத்திற் குலமாபகியபின்னையைக் கைப்பற்றிமறைத்
தல்லலது நிலத்திலே மிகப் பொருந்தியசுற்றத்தின் ஆரவாரத்திற் குலங்குமோ?
கொல்லான்வேண்டுவந்த தலிராதகூற்றம். ஏ - று.

கூற்று, பூசல்பரியுமோவென்க.

(11)

இதுவுமது.

வேந்தன் மாய்த்தொன் வியலிடம் புலாபினு

மாய்ந்த புலவ ரதுவென பொழிப.

இ - ள். அரசன்இறந்தானாக அகன்றபூமியினுள்ளார் இரங்கினும் ஆராய்ந்த
அறிவினையுடையோர் மூன்பிற்றுறையென்றுசொல்லுவர். ஏ - று.

வ - றி. எண்ணி விகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்லோலுங்

கண்ணினொளிர் வேலான் கரந்தபி - னண்ணல்

புடமொடு பூசன் மயங்கிற்றாற் பொங்கு

மகழ்கடல் வேலி யந்தது.

இ - ள். விசாரிப்பிற் போரினைவிருப்பியவீரர் பெருத்தது ஒன்றுமில்லைபோ
லும்; கண்ணிற்சுருங்கும வேலினையுடையான்இறந்தபின்பு தலைநுடையகீழ்த்தி
யுடன்ஆரவாரம் தலைமணந்ததால்; மிகாநின்ற அகழ்த்த கடலை வேலியாகவுடைய
பூமியிடத்த. ஏ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல் மயங்கிற்றுவென்க.

(12)

மாலேதிலை :—

கதிர்வேற் கணவனெடு கணையெரி முழுது
மதியேற் துதலி மாலேதின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால்மிக்க வேலினையுடைய கொழுநெடு செறிந்த நெருப்பிலே புகுவான்வேண்டிப் புணையையொத்த நெற்றியினையுடையான் மாலேக்காலத்திலே நின்றதி. எ - று.

வ - று. சோலை மயிலன்ன டனகணவன் சொல்லியசொன்

மலை நிறையா மனங்கடையூர் - காலேப்

புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்ற

புகையழல் லீமத் தூங்கு.

இ - ள். பொழிண்மயிலே அனையான், தனது கணவன்பகர்ந்த வார்த்தையை மாலேக்காலத்திலேநினைத்து மனத்தைமுடுக்கிக் கலைப்பொழுதிலே, மூளும் சமீபப் போன்ற வேலினையுடையான் தன் துணையாகின்றான், கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்பொருந்திய சுடுகாட்டகத்து. எ - று

சுமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகின்றாளென்க.

(அ)

முதானந்தம் :—

கயலேற் கண்ணி கணவனெடு முடிய

வியனெடு ரெல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்தவழியினையுடையான் தன்கொழுநெடுஇறந்துபட அகன்றவழியிடுத்துப் போவார்கண்டு அதிசயத்துச்சொல்லியது

வ - று. ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்

கூறுமி ரென்றிடைதெரியார் - போரில்

விடனேந்தாம் வேலோற்கும் வெள்ளையி னுக்கு

முடனே யுலந்த துயிர்.

1. ஒருபிராணனாகவறிக, ஒக்கமணந்தவர்க்கு; இரண்டுபிராணனென்று சொல்லுவர் நடுவாராயாதார்; பூசலிடத்துகருசைத்தாங்கும் வேலினையுடையாற்கும் விளர்க்கவனையினையுடையார்கும் ஒக்கவிட்டது பிராணன், ஆதலால். எ - று.

இதுவுமது.

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்புத் தன்றொழின்

முடியா னனிதனு முகா னந்தம்.

இ - ள். கவினையாளன் தன்மேற் பகைவருடைய கூரியஅம்பு அழுத்தத் தான் நினைந்தவினையை முடிவுசெய்யாதுகொடுத்தலும் முதானந்தம். எ - று.

வ - று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமுருட்

சிந்தத்தான் வந்தார் செருவில்லக்கி - குந்தத்தாற்

செல்கணை மாற்றிக் குளிரில் சிறைநின்றான்

கொல்கணை வாய் விழ்தல் கொடியது.

[காஞ்சிப்பொதுவியற்பால்:]

முதுனை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சிய்யே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேதலும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காடுவாழ்ந் துண்பட்ட
நு மையறு சீர்த்தி வருமிரு முன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால்.

எ - ன், இதவும் பொதுவியற்பால்வாமாறு உணர்த்தித் தல துதலிற்று.
அவற்றன்,

முதுமொழிக்காஞ்சி:—

பலர்புகழ் புலவர் பன்னின தெரியு
முலகியல் பொருண்முடி புணரக்க றின்று.

இ - ன். எல்லாரும் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றக்கியமாயும் உல
கத்தியலுள் முடிந்திபாருளாகிய அறம்பொருளினப்பத்தை அறியச்சொல்லியது.
எ - று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருள்பா மாற்றர்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளா - மாற்றிப்
புகலா தொழுகும் புரிவனையார் பென்றோ
எகலா தனித்தொழுங் லென்பு.

இ - ன். கெறியு னஅறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரிகரியா
ராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறிலிரும்பாது ஒருகெறிப்படாட்க்கும்
முறக்குவனையினையுடையோர்தம் மெல்லியதே னை கீழ்க்காதே அளித்துநடக்குமது
காதலாம். எ - று.

பெருங்காஞ்சி:—

மலையோங்கிய மருநிவந்து
நிலையாமை தெறியுணர்த்தவற்று.

இ - ன். வரையுயர்ந்த பெரிய குவலயத்து நிலைநிலைதெறியைச்சொல்லி
யது. எ - று.

வ - று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் ததலிடத்து
மாயா நிதிய மனைச்செறிநு - யியா
தினாகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாடோக்
குறுக வருமரோ கூற்று.

இ - ன். ஆராயாதே உணர்ச்சிமறந்து அலம்வந்து பூமியி ல்த்துக் கெட்டாத
பேரும்பொருளை இல்லிலேசேர்த்திப் பிறர்க்குவழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவைவா
தொழியின்; இன்றாதல் கானையாதல் தம்மைப்போகவரும், கூற்றம். எ - று.

அதனால், ஈயாதுஇறக்ப் பொரியன்மினென்ப.

ஒதவும், அரோவும் அசை.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி :—

ஏறிந்நி லங்கு சடைமுடி முனிவர்

புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ - ள். அவிர்த்தவினங்கும் சடாமகுடத்தினையுடையமுனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. ஆய பொருமை யவிர்சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த

பாய நெறிமேற் பாடாந்தொடுங்கித் - தியு

விருவொடுவைவா திடம்படுஞ்ஞாவுத்

தருவொடு வைகி யகல்.

இ - ள். உண்டாயபொருளையினையும் வினங்கும் வேணியினையுடையோ ராகியமுனிவர் தெரிந்தறிந்த பார்த்தவழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக் கத்துடனேதங்காது அகன்றபூமியிடத்தின் அருளுடனேதங்கி நீங்கு, நெஞ்சே. ஏ - று. (ங)

புலவரேத்தும்புத்தேனாடு :—

துழைபுலம் பாடாந்த தேயறு காட்சி

விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ள். துண்ணிதான அறிவுசென்ற குற்றமற்ற தரிசுனத்தையுடையராய் இந்நிரியசயம்பண்ணினார்விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலக

மையொன்றின்நி யறிந்துரைப்பின் - வெய்ய

பகலின் நிரலின்று மற்றின்று துற்றின்

நிகலின் நினிவரவு மின்னு.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானிகள்விரும்பியுறையும் விண்ணுலகத்தை ஐயப்பாடு ஒன்றமின்றியே உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற்பொழுதுமில்லை; இரவுப்பொழுதுமில்லை; பகலுமில்லை; உணவுமில்லை; மாறுபாடுமில்லை; தாழ்வுமில்லை. ஏ - று. (ச)

முதுகாஞ்சி :—

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி

நிலைஇ யாமை நெறிப்படவுரைத்தன்று.

இ - ள். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலைநிலைமையை முறைப்படுத்தொல்லியது. ஏ - று;

வ - று. இயாமை நிலைதளர முப்போ டிறைஞ்சி

புளமை புணரா தொடுங்கி - வளமை

வியப்போவ வில்லா வியவிடத்து வெஃகா

துயப்போக லெண்ணி னுறும்.

இ - ள். இளமைப்பருவம் நின்றதிலேயினின்றமெலிப முதுமையுடனே தாழ்ந்து உண்மையையறியாதேயடங்கிச் செல்வத்தினது ஆச்சரியமொழிதலில்லாத அகன்றபூமியிடத்து ஒன்றும்விரும்பாது பிழைத்துப்போகக் கவலாரிப்பின் உறுதிபெட்டது. எ - று.

(இ)

வ காடுவாழ்த்து:—

பல்லவார் கிரங்குந் பாடிமிழ் நெய்தல்

கல்லென வொலிக்குங் காடுவாழ்த் தின்று.

இ - ள். பலர்க்கும் இசைக்கும் பெரிதாகவொலிக்கும் சாப்பறை அனுகரண சத்தமுடைத்தாகக் கழங்கும் சுழிதாட்டவாழ்த்தியது. எ - று.

வ - று. முன்புறத் தான்மாறு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற்

றன்புறங் கண்ட நவார் தாமில்லை - யுப்பரி

னமுதார்க ணீர்விடுத்த வாழுநிற் கூரை

கழுதார்க் திரையழங்குங் காடு.

இ - ள். முன்னேதான்முதுகுகாணும், இவ்வுலகத்தினே; இவ்வுலகத்துத் தன்முதுகைக்கண்டு, வென்றறிவார்தாம் ஒருவருமில்லை; காதலாமல் அமுதவர் கண்ணிருத்த ஆற்றிலேபுக்கு ஆடிக் கோட்டானும் பேயுநிறைந்து இராப்பொழு தின்கணுலாவும் சுடுகாடு. எ - று.

“குறியத னிறுதிச் சீன்கெட வகர, மறிய வருதல் செய்யுளு னுரித்தே” என் பதனை உகரம் கெட்டது. (ஈ)

[முல்லைப்பொதுவியற்பாலை:]

நீர்சான் முல்லையொடு கார்குழல் யென்று

தேர்குழல் லையொடு நாண்முல்லை யென்று

சிலலான் முல்லையொடு புகட்டுமுல்லை யென்று

பார்குழல் லையொடு கற்புமுல்லை யென்றாங்

கிருகான் முல்லையுப் பொதுவியற் பால.

எ - ன், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

அவற்றின்,

முல்லை:—

தடவரை மார்பன் றன்னம் காநன்

மடவரற் புணர்த்த மருங்கிதிலே யுணர்த்தாந்.

இ - ள். பெரிய மலைபோன் மார்பன் தன்னமேவின அன்பினையுடைய மடப்பத்தினையுடையானைக் கூடிய மிருகியைச்சொல்லியது. எ - று.

உ - று. ஊழை யுளர வொகிந்து மணங்கமழுங்

கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குந் - பேல்த

குலையு இயிணைந்த குவிமுலை யாடிக்

கவையிடுக் கலலை யிலம்.

சூ - ள். காற்றைப்ப வணங்கி மணநாறுமாலைபோன்ற முல்லைக்கொடியை யொக்கும் இடையினையுடையமடவான் திரண்டு தம்மில் இணையோத்த குவிந்த முலையினையுடையமரிப்பத் தழுவிக்கொண்டு துயரமில்லாமாயினேம். ஏ - று.

முல்லைக்கொடிமருங்குற்பேண்கயாகமெனக்கூட்டிக.

(17)

காரமுல்லை :—

அருந்திறற்கட்டு ரவரவா ராமுன்

கருங்கடவன் முகந்து தூர்வான் தன்னு.

சூ - ள். பெற்றச்சரிய வலியினையுடைய பாசனையினின்றும் தலைவர்குவதற்குமுன்னே கரியகடலைமுந்ந்துகொண்டு மேகம் வந்தது. ஏ - று.

வ - று. புனையும் பொவம்பலையப் பொங்குமாமான் திண்டே

துனையர் துலைபடைத் துன்னார் - முனையு

ளா ன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னிங்

கடவன்முகந்து வந்தனது தன்.

சூ - ள். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்தசைந்த தலையாட்டத்தையுமுடைய குதிரைபூண்ட தின்னியதேர் விரையும் கடுகுஞ்சேனையினையுடைய பிகைவரது போரிடத்துக் கொலைத்தொழிலை ஏற்றுக்கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கடனீளைமுகந்துகொண்டு வந்தது மேகம். ஏ - று.

(2)

தேர்முல்லை :—

உருத்தெழு மன்ன கொன்னார் தந்தலை

திருத்தியு டாதவர் தேர்வா வுணத்தன்று.

சூ - ள். கோயித்தெழும் அரசராகிய பகைவர்தம்முடையநினைமையை உறகாக்கிமின் உ அன்பர்தம் தேர்வந்தபடியைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. நின்று வணங்கத் திறையயார்ப்பத் தேதம்முனையு

ருந்நதங்க கேள்வா நுழைவந்தார் - சார்ந்து

பாரிகோட்ட மின்விப்பதவார்த் துருந்ந

திரிகோட்ட மாணியர்த் தேர்.

சூ - ள். ஒன்னார் தம்பகையையொழிந்து பணிந்து தின்றகொடுப்பப் பகை முனையுத் செலுத்தி நம்முடையகொழுநர் பக்கத்தே வந்தார்; ஒன்றோடொன்று கூட்டி செலவு வளைவற்றிச் செங்கோலையுருந்திப்பாயும் வளைந்தகொம்பினையுடையகல்கெட்டோடத் தேரினை. ஏ - று.

தேர் ஊர்ந்து நங்கெவ்வர் உழைவந்தாரென்க.

(3)

நாண்முல்லை :—

கொருநர் நாணச் சேயிழையு யரினை

வறுநனைவையுத் தற்காந் தன்னு.

கு - ள். பகைவர்காணச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையமடந்தை, கணவன் பிரிந்தஇல்லிலேதங்கித் தன்னைப் பரிகரித்தது. எ -று.

வ - று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் தணந்தபின்
பெய்வளை யாட்குப் பிறிதில்லை - வெய்ய
வளிமறையு மின்றி வழங்கொழியா வாயி
வளியினைக்கு நற்புணை நான்.

கு - ள். மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய கணவன்பிரிந்த பின்பு இட்ட தொடியினையுடையாட்கு வேறொருகாவுலழிவில்லை; இடக்கதவுயின்றி யே யாவரும் இயங்குதலொழியாத வாயினையுடைய பெரியம்னைக்கு நல்லதுணைமை காணே! எ -று.

கொய்தாரமார்பென்றவழி, அ-சாரியை.

இல்லாண்முல்லை :—

கழுமியி காந்தி சணவளைப பழிச்சி
யிழுமென் சிந்தி யிவ்வாணி புணை நன்று.

கு - ள். பொருங்கிய காத்தகணவனை வாழ்த்திப் பலருமிசைக்கும் அனுரணத்தினையுடைய கீர்த்தியாற்சிறந்த இல்லின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ -று.

வ - று. கல்வென்ற இவ்விந் கணவன் பழல் வாழ்த்தி
யொன்றாம வையால் விருந்தி காப்பின் - பொழுது
மிக்செவ்வ மன்றி யிர்த்தவர் உத்தமன்
புறவெல்லவர் புலவா புத்த.

கு - ள். அனுரணசத்தத்தான்மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்திடத் துக் கொழுநன்பாத்ததையேத்திச் செயற்பகிம்கணகூடல் விருந்தினரைப் பாது காத்துடக்கும் தம்முடையஇல்லிடத்துச்செல்வமல்லது வேண்டிநாசாகுக் கொய்க்கமாட்டாப் புல்லியசம்பத்து, இசை பூக்கமாட்டா. எ -று.

பகட்டுமுல்லை :—

வயம்பிடு சிறப்பின் வகுத்திற் கொள்ளையு
வியவாணை கிழவனைப் பகட்டுமெடு பொலிவன்று

கு - ள். பழனத்தின்மிக்க நன்மையாகிய நுயற்சியானவந்த இளைப்பும் பாசம்பொறுத்தலும் அகன்ற மனைக்குரிமையானனை வருடன் உபயித்தது. எ -று.

வ - று. உயரதந் பொறுத்த பொழியின் தொலிவாபது
கொய்த்த வறியா திடையின்றி - வைத்த
புதிதும் புண்ட பகட்டுமெடு மாலு
கெடுமொழி யெங்கணவ னோர்.

கு - ள். செஜ்த்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் வீளை புலத்தித்து இளைத்தலறியாது இடையிடின்றித் கழுத்தின்மேல்வைத்த மிககருகத் தைப்பூண்ட ஏரொடு நேரொக்கும் உயர்ந்தபுசுழினையுடைய எங்கொழுநன். எ -று.

பான்முல்லை:—

அரிபா யுண்க ணியிழைப் புணர்ந்தோன்
பரிவுக ளுள்ளமொடு பால்புழத் தின்று.

கு - ள். செவ்வரிகருவிரபந்த மையுண்டவழியினையும் தெரிந்தபுரட்சுத் தினையுமுடையானை மணந்தவன் வறுத்தநீங்கினமனத்துடனே விதியை ஏத்தியது. எ - று.

வ - று. திங்கள் விளங்குந் திழ்ந்திலங்கு டே ரொளி
யங்கண் விசும்பி னசத்தூறையத் தெருங்கண்
குயிலினைய தேமொழிக் கூரொயிற்றுக் செவ்வாய்
பயிலவளைவைய நன்கிய பால்.

கு - ள். மதியிலங்குத், மிக்குவிளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழகிய இடத்தின்புடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்தகண்ணினையுடைய குயிலின் இசைபோன்ற இனியசொல்லினையும் கூரிய வயிற்றினையும் செய்யவாயினையும் தெரிந்த சோதியினையுமுடையானை எனக்குத்தந்த விதி. எ - று. (எ)

கற்புமுல்லை:—

பொன்றிழை சுணங்கித் பூங்க ணாரிவை
நன்றி மொழுகளை நலங்குத் துன்று.

கு - ள். பொன்போலிலங்கு சுணங்கினையும் பொலிந்தகண்ணினையுமுடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுகனுடைய நன்மையைப் பெருகச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நெய்கொ டைந்த நிறைய வயைத்திட்ட
குய்கொ டைந்த பிறந்த நக - வையது
பாங்குழைத் தோ யடகு மிசையினு
பெ ள்வனவ னங்க ளினிது.

கு - ள். நெய்யைத் தன்விடத்துக்கொண்ட நிணமும் தஷையும் மிக்கட்டி யாக்ஷன் பெரிக்கறியுடைத்தானசோற்றைப் பிறருக்குக், நாடோறும்; அழகிய தளிரையுடைய கீணாயாகிய இஷைக்கறியைதுகரினும் மெதுகொழுநன் அருளுமது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு. எ - று.

●சூய்-நறையென்றுமாம்.

• (அ) •

●குதுவுமது.

மேலொருங் கணவன் தண்புத் தன்வயிற்
காவல் கூறினு டுத்துறை யாகும்.

கு - ள். கொடுத்துதல்மீறத் கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவலைச் சொல்லினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. மெய்வல் விரியு மணங்காழ் மாம்பாலைத்
கீணான் முதுகுமன்புத் தான்றமியவ - செவ்வ
னிறை காக்கு மின்வெண் ணிற்பிரக்த நல்லா
விறை காப்ப வைகு விறை.

இ - ள். மௌவல்லறும் மணநாறும் மயக்கத்தினையுடைய மாலேக்காலத்து அழிந்த பழக்கடையிடத்துத் தான்தனியொருத்தி, செவ்வதாக இறைவன்காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப்பிறந்த நல்லவளுடைய அப்பனகாத்துக் கடி வனகடித்தொழுதும் ஒழுக்கமகியநின்ற ப்ரிகரிப்பத் தங்கும், நிறையானது. எ -று.

இ நுவு மது

திருவளர் நன்னக ரடைந்த கொழுநன்
பெருவள மேத்தினு மத்தாளை யாகும்.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் அஃடெமாளிகையிசே சோந்தகணவன்றன் பெரியசெல்வத்தை வாழ்த்தினுய் முற்பட்ட துறையேயாம். எ -று.

வ - நு. ஊழிதோ ஊழி தொழ்ப்பட்ட லேனின்றி
யாழிநீர் வையத் தகழலிய - வாழி
கருவளை மா பினெங் காதல னல்க
வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

இ - ள். நெங்காலத்தோறும் நெடுங்காலத்தோறும் வனங்கட்ப்பட்டிக் கேடி ன்றிக் கடல்குழந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக; வலிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எங்கணவனருள யான் வருகிறவிருந்தைப்போற்றுகச் செல்வம். எ -று.

வனம்வாழி. பெயரோடடுத்துக்கறியவழிப் புறப்பறமாம்; நெடுகல்வாடை போலப் பெயரோடடாதுகறியவழிப் பெருந்தினையாம்; இவை பிறர்மதமென்ற மொன்று. (க)

பத்தாவது

பொதுவியற்படலம் முற்றினு.

பதினொன்றாவது

கைகி ரிப ப் ப ட ல ப்

[ஆண்பாற்கூற்று:]

சூட்சு யையந் துணியே யுட்கோள்
புயத்தோர்ப் பழிச்ச னலயா ராட்ட
ளயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனனிவ் வெரன்பது
மாண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையாகும்.

எ - ன், ஆண்பாற்கூற்றுக்கக்கிளையாமற்று உணர்த்துதல் துதலிற்று

காட்சி:—

சுருந்திவர் பூர்வோழிற் சுடர்வேற் காளை
சுருந்தடங் கண்ணினையந் கண்டுநயத் தன்னு. .

இ. - ன். வண்டுபரக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்தி ஓளிவேற்றின்னை,
கறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையானைக்கண்டு விரும்பியது. எ - று.

வ - று. சுருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தவிரா
வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெருங்குணத்தோடா
பெண்டதைப் பொலிந்த பூழ்திகாடி. - -
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தலெங் கண்ணை

இ - ன். கருமையுடையபெருமையுமுடையவிழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய் தனி
சாக அரும்புபோன்ற மென்மையுலை தொத்தாப் பெரியமூங்கில்போன்றதோனா
லும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றதோர் மூலாவல்லியனையானே நோக்கி
னேம் ; நோக்கினோமாக, மகிழ்ந்தன, எமதுவிழிகின். . எ - று. (க)

ஐயம்:—

கன்னவி நேர்வான் கண்டபி னைநீ
யின்னனென் னுணரா லையெழந் தன்னு

இ. - ன். உலக்கல் சிலிக்கப் பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்தபின் அவ
னை இன்னதன்மையென்று அறியான் ஐயப்பட்டது. எ - று.

வ - று. தாமரைமேல் வைகிய னைமூலம் ஐயந்தவிரிந்
தாமருவும் வானோர்வை காதுவிடெம் - நேபெய்ந்
மையம் குண்கண் மடந்தை
மைய மொழியா தாமுமென் னென்றோ.

இ. - ன். தாமரைப்பூவின்மேலேதங்கின திருமுகன்கொல்லோ? தாமுந்தனிரி
னையுடைய சோலையுடைய வானிடத்தோர்தம் காதுமிக்க தெய்வமுகன்கொல்லோ?
இளியமொழியினையும் அஞ்சலமேவின விழியினையுடைய மடவாளிடத்து ஐயப்
பாடி ஒழியாது தயரத்திலே அழுந்தாவின்றது, என்னுடையகெஞ்சு. எ - று. (உ)

துணிதல்:—

மாதில்த தியலு மாந ராமொதை
தாமலர் கோதையத் துணிந்துவைத் தன்று.

இ. - ன். பெரிய பூவியிடத்துகடக்கும் காதுவினையுடையார் இவரெனச்சொ
ல்லித் தாய்தான பூமலையினையுடையானைத் தெளிந்துசொல்லியது. எ - று. .

வ - று. திருநுதல் வேரருட்டிந் தேங்கே காதை வாமு
மிருதிலஞ் சிவடியுந் தோடி - மரிமரந்த
தோகித முண்கணு மிழைக்கு
மருகு மாற்றிவ வகலிவத் தணங்கே.

இ - ள். அழகியதுதலும் வேர்முகிழ்க்கும், தேனையுடைய மாலையும்வாரும், பெரியநிலத்தின்ச் சிவந்த அடியும்பொருந்தும், செவ்வரிகருவரிபரந்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்டவிழியும் இமைக்கும், இவள் ஈகன் பூமியிடத்து மானிடமகனாகியதெய்வமாகும். ஏ - று.

மற்று - வினைமாற்று. இவள் ஆகுமென்க

(ங)

உட்கோள் :—

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்து

முணரடி னென்னையென வுட்கோண் டன்று.

இ - ள். கொத்துநிறைந்த மாலையினையுடையாள் என்மனத்திலேயிருந்தும் என்னை அறியாளென உள்ளத்திலே தலைவன் மகக்கொண்டது. ஏ - று.

வ - று. கவ்வை பெருகக் கரந்தென் மனத்திருந்துஞ்

செவ்வாய்ப் பெருந்தோட்ட டிருந்துதலா - எவ்வாயி

லஞ்சொன் டடிரியெய் தனியா

னெஞ்சும் பொத்தி நிறைசுகு நெரு டே.

இ - ள். ஆரவாரமிக, மறைத்து என்னெஞ்சிலேயிருந்தும், சிலந்தவாயினையும் பெரியதோளினையும் அழகியதுதலையுமுடையவள் அழகியவாயிடத்து அழகிய வார்த்தையாகியமழையைச் சொரிந்து ஆற்றாள், என்மனத்திலேகலவது என்னுடையநிறையுடைமையைச் சுடாநின்றது, காமத்தி. ஏ - று.

நெருப்பை அஞ்சொல்மாரிபெய்து அவியாளென்க.

உட்கோளாவது - உறலாமென்பதனை உட்கொள்கை.

(ச)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் :—

துவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியா திழைத்தா

வவட்பயந் தோரை யானாது புய்த்தன்று.

இ - ள். இவனைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராகவெனச்சொல்ல அவனைப்பெற்றோரை அமையாதுபுகழ்ந்தது. ஏ - று.

வ - று. கல்லருவி யாடித் தருங்கனி று காதிரு

மல்லருஞ் சாரன் மயிலன்ன - சிலப்பைப்

பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்

நிலவரை மலைய நீடுவாழியரே.

இ - ள். மலையருவியாடி வலியயானை மேகம்போலமுழங்கும் வளப்பத்தினை யுடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேடையையொத்த சிலதொடியினையும் பல பகுதியாய்த் தழைத்த மயிரினையுமுடையானைப்பெற்றோர், பூமியெல்லையிலே மிக நெடுங்காலம் வாழ்வாராக. ஏ - று.

(ங)

தலம்பாராட்டல் :—

அழிபட ரெவ்வக கூர வ்யரிழை

பழிதிர் நன்னகம் பாராட்டின்று.

இ - ள். மிக்குகடக்கும் விதனஞ்சிறக்க, தெரிந்த ஆபரணத்தினையுடையா டன் குற்றத்தீர்ந்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளியிற்ற, வாயிழை
கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப - விம்மலை
நறும்பூஞ் சார லாங்குமி

குறுஞ்சுனை மல்லாநதன தடம்பெருங் கண்ணோ.

இ - ள். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளியழகத் தெரிந்த ஆபர ணத்தினையுடையாடன் குவிந்து அழகியவாள் கொங்கையைக் கோங்குமுகிழ்ப்ப இத்தவளையிடத்த நாறும்லரினையுடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுசுனைக்குவளைகள் பூத் தன, மிகப்பெரிய விழியினே. எ - று.

நற்காமத்துநலம்பாராட்டல் புணர்ச்சிதோன்றவரும் ; இஃது அன்விதன்று.

நயப்புற்றிரங்கல் :—

கொய்ததழை யல்குல் கூட்டப் ப் வேண்டி.

யெய்ததழ லருளுயி னிறப்பப் புதழ்த்தகன்று.

இ - ள். கொய்ததழைபான் அணிந்த அல்குலையுடையாடன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிகவும்புகழ்த்தது. எ - று.

வ - று. பெருங் ட நோக்கிற் சிறுதுதற் செவ்வாய்க்
சுருளழைக்கண் வெண்முறுவற் றோதை - திருமுலை
புள்ளும் பொறியி லேனுழை
நல்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்ஞே.

இ - ள். மிக்க மடம்பூத்தாற்சிறந்த பார்வையினையும் சிறியதுதலினையும் சிவ ந்த வாயினையும் கரிய மழைபோலக் குளிரந்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற்றினையு டைய உவாடன் அழகிய முலையைத் தழுவும் விதிலாதேனிடத்திற் தரியாதே னுடாநினைத, என்னுடைய கிறையல்லாத மனம். ௭௭ - று. (௭)

புணராவிரக்கம் :—

உணரா வெவ்வம் பெருந வொளியிழைப்

புணரா விரங்குபொடு புலர்புதர வைகின்று.

இ - ள். பிறறியாத துக்கமிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தினையுடையானே மன வாத விதனத்தோடு தனிமையுறத்தக்கியது. எ - று.

வ - று. இணரார் நறுங்கோதை யெல்லவையான் கூட்டப்

புணராமற் புசு றரவு - முணராது

தண்டா விழுப்படர் நலியவு

முண்டா வென்னுயி டோம்புதற் கரிதே.

இ - ள். தொத்துநிறைந்த தீயியமலையினையும் இவங்குந்தொடியினையு மு டையான்தன் புணர்ச்சி கூடாழையாலே பிறரிக்கும் ஆரவாரம் உண்டாகவும், அறி

யாது கெடாத சீர்மையினையுடைய நினைவு வருத்தவும் நிறிது உளதால், என்னு
டைய உயிர்; ஆனிப் பாதகத்திற்கு அரிது. எ - று. (அ)

வெளிப்படவிரத்தல்:—

அந்தழை யார்க்கு எண்ணிலம் புணரா
வெந்துயர் பொருந் வெளிப்பட்ட விரத்தன்று.

இ - ள். அழகிய தழைபணித்த அல்குவினையுடையாடின் கல்ல கலத்தைக்
கடாத வெய்யவருத்தம் மிகத்தொன்ற இரத்தது. எ - று.

வ - று உரவொலி முந்தி நூலாய்மிந் தன்ன
கரவரு காமங் கனல் - விடுவிரை
முன்னொயி றிவங்கு முந்திநகை
வெனவளை நல்கான் விடுகென னுமிரை.

இ - ள். வலியஆரவாரத்தினையுடைய கடல் கடந்தேறிப் பரந்தாலெடுத்த
ஒளித்தற்கரிய ஆசையழற்ற இரத்தலெகிர முட்போன்ற நுழைவனக்குமொன் முறு
வையும் வெனவளையினையுமுடையான் அருளான், விடும், என்னுடையவயிர். எ - று.

[பெண்பாற்கூற்று:]

காண்: டாயத்த லுட்டே காண் மெலிதன்
மெலிவொடு வைகல் கடிண்டல் வலிந்ததல்
பன்முனி யுரைந்த லொருநிடு பருவரல்
கனவி ன்மற்ற நெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

எ - ன், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் தாதலிற்று.
அவற்றன்,

காண்டல்:—

தேட்பாய் தெரியல் விடலையாக் திருநுதல்
காம்போர் தோளி கண்டுசொர்த் தன்று.

இ - ள். மதப்பொழியும் மாலையினையுடையதலைவனை அழகியருதவினையும்
மூவ்விடப்பொன்றதோளினையுமுடையான் கேர்க்கி மெலிந்தது. எ - று.

வ - று கடைசின்னு காம நலியக் கலங்கி
யிட்டநின்ற ஓரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற
பெற்கண் டிலனந் நெடுந்தகை
தற்சண் டனென்யான் கண்ட வாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையாவது நின்றுகொருக்க மயங்கி நகிவுநின்ற
ஊர் அலரெடுப்பப் பக்கத்திலெநின்ற என்னைக் கண்டிலன், அந்தப்பெரியமேம்பாட்
முனையுடையவன்; தன்னைக் கண்டேன்யான், கண்டபடியே! எ - று. (க)

நயத்தல் :—

கன்னகி நிணிதோட் கீரோயைக் கண்ட

நனலுத லாவை நயப்புடைத் தன்று

இ - ள். உலக்கல்பழைய இன்னியுதோனையுடைய தலைவனைக்கண்ட நல்ல நுதலினையுடைய மடந்தையினது ஆசைப்பட்டடைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கன்னகி ரோனானைக் காண்டலுங் கார்க்குவனோ

யன்னவென் கண்ணுக் கழுத்தழை - மென்றே

மலைமலிந் தன்ன மார்பி

முலைமலிந் துழுந் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையையெடுத்த கொளானைக்கண்டேனாக் கருங்குவனையினைய என் கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகாநின்றது; எங்குளையிருக்குமோ! வரைபரந்தாலொத்த அகலத்தையுமே விம்மி முறைமுறையாகத் தழுவிவிட்டது. எ - று. (உ)

உட்கோள் :—

வாண்டார் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த

வொண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்புமேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளிய வனை யினையுடையதலைவி உட்கொண்டது. எ - று.

வ - று. உள்ள முருக வொளிவையுங் கைகில்லா

கன்னகிந் தாராறுங் கைக்கனையா - வெள்ளிச்

சிறுபுன் மாலை கலைவரி

னுறுதாய ராவை தாயலோ வரிதே.

இ - ள். கெஞ்சவருந்த ஒள்ளிய தொடிகளும் கரத்தைப் பொருந்தாவாயின தேனெழுமகப்பட்டமாலையினையுடையானும் என்னுகூட கரங்கீளுக்கு எய்தாண யினன்; இசுழ்ந்து சிறியதாய்ப் புற்கென்றமாலையினாலும் கைகூடின், மிகும்புருத்தத் தைச்செய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல சால அருமையுடைத்து. எ - று. (க)

மெலிதல் :—

ஒன்றார் கூறு முயிரிழி நாணி

வொன்றோ வரிவை மெலிதிவாடு னவகன்று.

இ - ள். பெருந்தாதாரிசொல்லும் மிக்க அலருக்கு நாணி மெத்தென்ற தோ ளினையுடையதலைவி வாட்டத்துடன் தங்கியது. எ - று.

க - று. குருந்தை வரிமுலைமேற் கோல தெடுங்க

ணரும்பிய வெண்முத் துஞ்சுநாக் - கரும்புடைத்தோட்

காதல்செய் காமங் கனற்து

வேது லானற் கிழந்தனை வெழிலே.

இ - ன். குறும்பைபோன்ற நல்லறமேமலே அழகிய நெடியவிழி தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணீரைச்சிந்தச் சந்தனகுங்குமங்கனாற் காமனது சரும் பெழுதியதோளினைத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசையைப்பண்ணுந்வினையு கண்ணம்மாக்கு அருளாத அயலானுக்குப் போக்கினேனே, என் அழகினை எ - று. (௭)

மெலிவொவ்வகல்:—

மெலிவினை நெகிழ் பாணைத் தொலைக்க
வெலிவினை பொலிவி னுற்றல்கு னென்ற.

இ - ன். மாணிக்கத்தொழுகழல்ப் பெரிய அழகுடை அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானது, தளர்ச்சியினை வலிமைமையச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பிணையுரை வானுதல் பிரருப்பொன்றே
விழையனை பொலவன் போ - கிணையுரையா
யாம தெடுங்கி - னீந், துறைய
காம வொவ்வொகல் கனத்தெடுங்கி போ.

இ - ன். இளமீதியையாத்த ஒளிதுதல் பிரபோலப் பசப்புத்தோற்ற மெத்தென்றதோளின் முன்கையிலணிந்த இலங்குதொழி ஓட நிறைய தெப்பமாகியாமமாகிய பெரியகடலை நீர்நாநிற்பேறுவினும், ஆசையைனனும் ஒளியொருமடி அழன்று நெயுரை எரிக்கும். எ - று. (௮)

கரண்டல்வலித்தல்:—

கைவிரை நகரனை மடல்வந்தென்ன துத்
கைவிரை தோரக பாண்டல வலித்தென்ற.

இ - ன். மேகத்தைப்பொருந்தின மலைகாடிகை மடவான் இரண்டாவதும் கையிலவளைசொர்க்கையாலே கான வேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது. எ - று.

வ - று. கைமடலைய மொத்தி விழைவொழிநல் பொலிபெறு
நிட்டு மிண்டலணிப் புறனை - மடல்வென்று
மாமை பொன்னிவர் பாப்பத்
தாமஸ் நெடுஞ்சண் குடிமுற்றத்தானே.

இ - ன். விருப்பிவெற்றைப் பெற்று ஆசையபாடு நீங்குமது பொய்யோபரணம்; இரண்டாவதும், செறித்தமணியாற்றிற்ற ஆபரணத்தினையுடையானைக் காட்டுகவென்றுசொல்லி மேளி பொன்னிறம்போலப் பசப்பத் தாமரைபோன்ற நெடியவிழிகள் உறக்கத்தையொழித்தன. எ - று.

கண் காப்பென்று துயிறுந்தனவென்க.

(௯)

பகன்முனிவுணாத்தல்:—

புரிவனை நெகிழ்ப்பு புகழொழிநின்றேறு
புகழாறு னுள்ளவொழி பகன்முனிவுணாத்தனாறு.

இ - ன். முறுக்குழைசோரத் தனிமையுடனெநின்றதலைவி துயரமிக்க உன்
சத்தோடே பகற்பொழுதை வெறுத்தபழியைக் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தன் கணவியவாள், நின்றேற்றுகுத் தாண்டிடலை
வன் கணவன் வள்கா னெனவாடு - இடன்க
விடரிதும் மீயிரிதவெவ்வம்
புடரினும் மீயிரிதாற் பாணியிப்பதிலே.

இ - ன். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டெநின்றனனக்கு மாலையினையுடைய
தலைவன் தறுகண்ணன் அருளானெனச்சொல்ல மெலியுடனென்னிடத்து வருத்தத்தி
னும் பெரியதொன்றால், மாணம் ; கன்னுடையநினைவினும் பெரிதால், பாவியான
இப்பகற்பொழுது. எ - று. (ஏ)

இரவுநீடுபருவரல் :—

புலம்பொடு வையார் புங்குழை பொருந்
கலங்கி நோன் இயிடுதலா கசுத்தாடைத் தன்னு.

இ - ன். தனிமையுடனேதங்கும பொலிந்தகுழையினையுடையான் இரவின்
கண் மனமயங்கிவன்னப்பெரிதெனச்சொல்லி நெகிழ்ந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. பெண்டிட வலிவு பிழைவென்னாய் பெருநிறி
விண்ணிய வியங்கு மதிவிளக்கி - மண்ணி
வெண்டிடு மெய்யான பெண்டிடு
பெண்டிடு மெய்யான பெண்டிடு.

இ - ன். பெண்பாலிடத்து நெருக்குநெருககுத் தப்பிப்பன் றபாறாடி, அறிவின்
மையுற்று ஆகாசத்திடத்தேதலாவும்கையப் போகாதபழிவிளக்கி; பூமியிடத்து
நினைக்கு யானேசெய்தமறுநாடி எவன்கொலோ? எனக்கே நீ கெடுமையாயிருந்
தாய்; வாழ்வாயாக, இரவுப்பொழுதே எ - று. (அ)

கனவின் பற்றல் :—

தண்டிடப் பட்ட கைப் படுகெழு சங்குதலிற்
கண்டவன் பெண்க கனவி வயற்றிழ்ந்து.

இ - ன். ஒள்ளியவனையினையுடையதலைவி அஞ்சல்பொருத்திய இரவுப்பொ
ழுதிடத்துக் கண்டதலைவன் ஒளிபபிற் கனவின்கண வாயவிட்டுப் புலம்பியது.
எ - று.

வ - று. அயம்பொடு தின்றேற் வறுமையுடைய
வயங்குப் புண்ணிடு விலக்கி - மண்ணி
நவவிடைத் தமையென் னவநர்
பெண்பாடத் தோன்றித் தந்தனை கொடுத்தே.

இ - ன். மயக்கத்தோடுநின்றேனுடைய அரியநினைவினுல்வந்த கோய்க்க
கண்மையுண்டாம் சடனத்தின்மேல் கனக்கொளி, கீழ்க்கனே, நனவின் கண்ணே

தனியேனாகி யான் தங்கக் கணவினிடத்தேதோற்றி மறைத்து நீபோவது கொடிதா
யிருத்தது. எ - று. (ங)

இதுவுமது

பெய்வளை யவனொடு பேசரிய சுங்கு
லுய்குவன் வரினென் வுண்பிடுவா மதுவே.

இ - ள். இட்ட வளையினையுடையாள் தலைவனோடுவிரும்பிய இரவுப்பொழுது
வரிற் பிழைப்பேனெனச்சொல்லினும் அத்துறையாகும். எ - று.

வ - று. தோடவிழ்தார் யானுந் தோடா வவனுமென்
பாடகச் சிறையின் மேற்பணிய - நாடாபா
வைதிய சுங்கு றலைவரி
லுய்குவெ லுலகத் தனியேன் யானே.

இ - ள். இசுர்விரிந்தமாலேசெவ்வியழிந்தமை யானும்வினவத் தலைவனும்
என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடிமேலேவணங்கக் கூத்தாகத் தங்கிய
இரவுப்பொழுது இன்னம்எச்சுடிற் பிழைப்பேன், பூரியிடத்து அளியேன்யான்.
எ - று. (ஈ)

நெஞ்சொடுமெலிதல்:—

அந்தொகல் வஞ்சி யன்விருட் செலீஇய
நெஞ்சொடு புதன்ற லிலைபுடைத் தன்மறு.

இ - ள். அழகியசொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பையெப்பாள் இரவுப்
பொழுது இருளின்கட் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலையைச்சொ
ல்லியது. இ - று.

வ - று. மல்லாந் தோடா வளியாய் மாணியுடைய
செல்லா மொழிந் செலவென்பாய் - சில்லாய்
புனைபிழையிழந்த புச
வினையினு நினைதியோ வாழி நெஞ்சே.

இ - ள். மல்லிச் செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடையான்றன் அளியை ஆசைப்
பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செலக்கடவேமலமலம்; நீதவிரவாயாக
பேய்க்கை, என்றுசொல்லுவாய்; நீநிலலாய்; அணிந்த ஆபரணஞ்சோர்ந்த ஆரவா
ரத்தை உன்னுளையோ? உன்னாயோ? வாழ்வாயாக; எனதுநெஞ்சே. எ - று. (உ)

இதுவுமது.

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல் வலித்தேக
வரிவையு ரறிமன வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். அழகிய வளையை நெகிழ்படண்ணினேன்முன்னே போவேனாகத்
துணிந்தேன்; அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிசுவெனச்சொல்லினும் முன்புசொ
ன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. நல்வளை மேக நலந்தொழிவு காடடிய
செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்மன் - பிலலாத்
வம்பு வீணாயாடு மயங்கிய
வம்புற் பெண்டிரு மறைகவொம் மலரே.

இ - ள். அழகியதொடி கழல நின்னைக்குழிவுகாட்டுவான் வேண்டிப் போதல்
உடன்பட்டேன், அத்தலைவனீ முன்பு; இல்லாத புதிவார்த்தையோடுகலங்கிய புறநீ
கூறும்பெண்டிரும் செல்லுக, எம்முடைய அலரை. ஏ - ம.

கசல்விற பெருந்திணையாம்.

(கஉ).

தினென்றவது -

சைக்கிளப்படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப்பாட்டில்.

[பெண்பாற் கூற்று:]

வேட்கைமுந் துறுதல் பின்னிலை முயதல்
பிரிவிடை யரற்றல் வரமெதிர்த் திருத்தல்
வாராமைத் தழித விரவுத்தலைச் சேற
வில்லைய நஞ்சுதல் புலவியுட் புலம்பல்
பெருமுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசன்
கண்டுசண் சுவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைத
லூடலு னெகிழ்த லுனாகேட்டு நயத்தல்
பாடகத் திறடி பணிந்தபி னிரங்கல்
பன்னிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
வொன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முனாப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பாட்டில்.
பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்சினவியுமாறு உணர்த்துதலுத

வேட்கைமுந் துறுதல் :-

கையொளிர வேலவின் கடலக் காம
மொய்வனைத் தேளினி முந்தி மெய்மிருந்து.

இ - ன் கையிடத்தேவினங்கும் வேலினையுடையவன் செலுத்த வேட்கையைச் செறிந்ததொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையான் தலைவன்முன்னே சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மர்ப்பு மென்க்கூறித் தாகென
தழுதழுது னை நனு மார்புநேன் - ஞெழுதிப்பால்
வல்லிய மன்ன மாயுமேனாய் வாழ்ந்தனை
வல்லியந்தார் நல்க லறம்.

இ - ன் சேந்தனாங்கும்சேற்றால்வரிக்கும் அழகினையுடைய அகலம் எனக் கேசேமமாகவேணமிமென்றுமொல்லி அழுதழுது - நாடோறும் பொறேறாகிப் பணிந்து வேண்டிக்கொள்வேன்; புலையொழை வலிய வெற்றி வேலினையுடையாய், உயர்வாழ்வாயாகவென எனக்கு நின் அல்லியினையுடையமாலையைத் தருதல் காண் அறமாவது. எ - று.

(க)

பின்னிடைமுயறல்: -

முன்நிழிந்த நுனனையிடுபு -
பின்னிலை மலிந்தன்று.

இ - ன். தலை முன்புதோற்ற தன் அழகைநச்சி இரந்த பின்னிற்றலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. மர்ப்பொண்ட நின்னெடையா முறையே இனெடுத்தனை
தற்கண்டு பாணைத் தையாழிந்த - வெற்பாணைப்
பெய்தநி யாணைப் பிணைநெய்த்திற் தன்புய்யான்
தையெழுதேன் றுன் னன் டிலன்.

இ - ன். மற்ருழிலைமேற்கொண்ட நின்னையியபுத்தினையும் சினைவேலினையுமுடைய பெரியமேம்பாட்டாளன் தன்னைக்கண்டு ிறத்தின் அழகையிழந்த வன்னைக்காணச் சொரியுமதத்தினையுடையகன்றிணிது சருச்சராய் ிடெய்விந்த கழுந் தகத்தேகண்டு யான கையைக்குவித்தேன்; தான் என்னைக் கண்டிலன். எ - று.

பிரிவிடையாற்றல்: -

இறைவனோ தெழுந் தின்னா றென்பு
பிறைநுதன் மடந்தை பிரிவிடையாற்றன்று.

இ - ன். முககையில்தொடிசோர வெறுத்து வருந்தி இளமதிபோன்றதுத வினையுடையமடவான் தலைமகள் பிரிந்தவிடத்து அறந்தியது. எ - று.

வ - று. முகே போல் வளையு முருகு மலரறையு
தோடணித் தாழை நுழைபமழம் - தோடுடையு
பூங்கானம் தோப்பன் புலம்புமொன் மான்மால்
நிங்காணென் னெஞ்சதந்து னிரந்து.

இ - ன். கையைவிட்டுப்போவனவாக் கிம் ண்டதொடியும்; ஊரிலுள்ளாரும் பழிதுற்றாக; இத்தமிழியுத்தாழை நீர்த்துறையெல்லாம் மண்காறச் சங்குபோல்

மலரும் பொலித்தகடற்குலையுடையதேர்ப்பன் தனினைகொண்ட மயக்கமுடை
த்தான் மாலேக்காலத்துப் போகான். என்னெஞ்சத்திடத்தானிலபெற்றி. எ - று. ()

வரவெதிர்ந்திருத்தல்:—

முனையுரை முடிந்த முன்முடிந்தேற்றிவை

வாயுநாலை வாயுநாலை வாயுநாலை தன்னு.

இ - று. முல்லையிருப்பன்ன நனுகயாற்சிந்தக் கூரியபல்லினையுடையமடவன்
பலகலுப : க்கைசெய்த செல்வமனைவிடத்தே - சலையுருதலை ஏற்றிருத்தது.
எ - று.

எ - று. தாம நெடுங்கடலின் னுந்நாற் துபுனைந்த

துபுனைந்தே நனுகயாற் புனைவெனாது - நெடுங்கடலின்

தொல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சித்தியா

பெயல்வந்த நெஞ்சு மெய்தி.

இ - று. நனுகயாதிய பெரிய கடலைக்குட்பட்டதற்குக் கைசெய்யப்பட்ட மலர்
மிகக் சயனத்துடதற்குக் கூட்டமாய் செப்பத்தைவேலும் தலைவனாற்போகாய்;
தலைவன் இவ்விடத்தாவருதற்கு நினையாய்; நீமயக்கம் நீங்கி விளக்கமுற என்னெஞ்
செய்தே. எ - று.

எதிர் செல்லாயினக.

(ச)

வரபாமைக்கழிதல்:—

நெடுங்கடல் தொழி சித்தியா நெடுங்கடல்

வாயுநாலை வாயுநாலை வாயுநாலை தன்னு.

இ - று. உயர்ந்த மூங்கிலன்னதோளி னுன், கொஞ்சனவிகற்பத்தால், கடித்த
வெவ்னையுடையதலைவன் வாராதொழிய, அசற்கு அழித்தது. எ - று.

எ - று. தாம நெடுங்கடல் யார்த்திழியு நெடுங்கடல் சார

வெடுங்கடல் மாலையிலே யெய்வெந் - தாம நெடுங்கடல்

தாம நெடுங்கடல் மாலையிலே யெய்வெந்

வாராதொழிவாயினக.

இ - று. அசையும் மலையிருவினாவரித்தவிலும் பார்த்தற்கரிய அலைப்பக்
கத்து இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையிலே மிகப்பெரிய
கண்ணாது, மாலையாற்சிந்த ஆரபுர்ப்பன் தனிநெடுங்கடல் உயிர்பெய்ய வாரான்.
போலும்; வலம் தடியாகின்றது. எ - று.

தடம்பெருங்கண் வலமாடுமென்க.

(ரு)

இரவுத்தலைச்சேறல்:—

நாண்டல் நெடுங்கடல் தொழி நெடுங்கடல்

நாண்டல் நெடுங்கடல் தொழி நெடுங்கடல்

இ - ள். தலைவனைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையோடு செறிந்திருநாய்! டைய ஒத்த யாம்த்து மாட்சிமைப்பட்டமென்மையான் தன்னில்லினின்றும் இறந்ததி. எ - று.

வ - று. பணையா ய்தைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையா மரீர்பம் பிணையத் - ஸ்ரீனையாய்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்வேள்
வழிகாண மின்னுத வான்.

இ - ள். வீரமுர்வீசன்க் கற்பூரறையிடத்து ஒலிக்கும் பார்த அருவியாற் பொலிந்தலான் மூட்டுவாயிடையுடைய ஆரமார்பத்தைத்தழுவ எனக்குத் துணையாய் மிக்க ஆசைசெலுத்தச் செறிந், இருளிடத்துப்போவேன், நெறியைக்காண மின்னுதவதற்கு, மேகம். எ - று. (சு)

இல்லனவநகுதல் :—

இல்லனவ சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்லய ஆரணை நகைமிஞந் தன்று.

இ - ள். உள்ளவல்லாதவற்றையுரைத்து விளக்கும் பல்லினையுடையமடவான் அழகியபழனஞ்சூழ்ந்தவூரணை நகையைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. முற்றா டுலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்றா ரடல நகைந்தளி - னற்றார்
கல்லே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிநல் லூர்
புல்லேயம் புலத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையினையுடையார்தழுவப் பூந்தோடுவாழின அழகிய மாலை யினையுடைய மார்பம் சிரிப்பதற்குதலின், அழகியமாலையினை மணலேமெனதிற் சயித்தும் காஞ்சிமரத்தினையுடைய அழகியபூரணை, ஊடேம்; நின்னுடன்உடின், ஆற்றுகலரிது. எ - று.

ஆதலிற் புலவேம்.

(எ)

“புலவியுட்புலம்பல்” :—

நலவளை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றான் புலம்புந் தன்று.

இ - ள். அழகிய தோடியினையுடையமடவால், தலைவன்மார்பின்மாலையை அறுத்து ஊடலாற்றாளாட்த் தனிமையுற்றது. எ - று.

வ - று. ஒங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளியை
தாங்காள் வரைமார்பிற் றார்பரிந் - தாங்கே
யடும்படர் மூழ்கி யடைமென்றோள் வாட...
நெடும்பெருங்கு னீர்தின் னீர்.

கு - ன். உயர்ந்தவேலினையுடையான் வணங்கவும் ஒள்ளியஆபரணத்தினை யுடையான் கோபத்தைத்தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின்மலையைமுத்து அவ் விடத்திலே வருந்தாந்துயரத்திலேஅழுந்தி மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோள்கள் மெலிய கெழியவாய்ப் பெரியவாகியகண்கள் நீரினோழித்தன. ஏ - று. (அ)

பொழுதுகண்ட ரங்கல் :—

நின்ற ஸாற்று நொடி துயர்த் தலமரும

பொற்றெழு யரினின் பொழுதுகண்ட ரங்கல்.

கு - ன். உயர்ந்தநிலைப்போற்றினால் கெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு சுழலும் பொ ன்றாற்செய்தவனையினையுடைய தலைவி மாலைப்பொழுதைக்கண்டு வருந்தியது. ஏ - று.

௮ - று. இறைமையிவந் தன மெல்லவோ மண்க

ஹைபெய் பொழிதனு மோவா - நிறையைப்

பருதாப் பருக்கரந்த னையுன்சுர் மாலை

பருதா அயங்கு முயிர்.

கு - ன். கையிறையைக்கூர்ந்தன, விளக்கத்தினையுடைமதொழுகள்; மை யுண்டவழிகள் துளியைச்சொரிதலும்ஒழியா; என் னிறையையுண்டு ஆதித்தனெளி த்து தொழும்பும் மாலைக்காலத்துக் கரைந்துவருந்தாநிற்கும், பிரானன். ஏ - று. (க)

பரத்தையையேசல் :—

அணிவாய் நுபடு டப்பூழிழி வியநு

பாநிவாய் வரிவை பரத்தையையேசென்ற

கு - ன். அழகியபருத்தையையுடைய ஊரனுடனே நீர்வினையுட்பேரெழும்பும் மெல்லியசொலையினையையு தலைமகள் பரத்தையைப்புல்லறங்குறியது. ஏ - று.

௮ - று. யாழ்வாய்நு பொழுதுமையா வாரணர் அயலூரன்

பெருமயங்கு வாய்தாந் திரைமுயங்க - யாழ்வாய்

பெருமயங்கு பெரியபைய மிகாந் பெருந்தாந்

பெருமயங்கு பெருந்தாந்.

கு - ன். யாம் பொறைநிற்குதுகருத்தும் மெல்லியகொள்கையாலே பது, வளபடுத்தினையுடைய சுழலியாக்கிறைத்த ஊரானது தேன்தருவும் செவியமலை யைப் புளறியா தருவாநிற்ப யாந்தருவாநிற்ப, இதற்கு எந்தக்கையராசிய பரத் தையாசேரி, பாலும்உறங்கும் இரவும் கண்ணிப்புகூடாக ஆரவாரதையினைப்பிற காலப் புல்லிவது. ஏ - று. (க௦)

கண்டுகண் சிவத்தல் :—

பெருமயங்கு பெருமயங்கு பெருமயங்கு

பெருமயங்கு பெருமயங்கு பெருமயங்கு.

கு - ன். பெரியமலைபோன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினை யுடைய சமமுமலையை முனிவருள் கலங்கித் தலைவினோபித்தது. ஏ - று.

வ - று. கூடிய கொண்கன் குறுகக் கொடியமார்பி
 னூடிய சாந்தி எனினெதெடர்ந்து - கொடிய
 தார்க்குவளை கண்டு திரியா நிவண்முதத்த
 கார்ச்சுவண் காலங் கனல்.

இ - ள். மணந்தகீர்முநன் அணுகக் கொடியனையாள்மார்பிடத்தத்தோய்
 ந்த சந்தனத்தின் அழகுமேவிச் செவ்வியுறிந்த செங்கழுநீர்மாழையைக்கண்டு பொரு
 வாய் இவளுடையமுகத்திற் செவ்விக்குவனையாகியகண்கள் சூழலேச்சொரியும். எ - று.

காதலிழ்துளித்தல் :—

வாவை நாடன் மார்பகம் பொருந்தித்
 லைவிட லறியாக் காதலிற் கனித்தல்லை.

இ - ள். தேசம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மார்பிடத்தேமேவி நீங்குத
 லறியாத அன்பினால் மகிழ்த்தது. எ - று.

வ - று. காதல் பொருநீர் சலிரெய்ய வட்டியிற்
 கொண்குந் தாரு மிடைகுழைய - மார்பி
 கலந்தாள் கலந்து கடைச்சன்னுற் பருந்து
 புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புமிக்குச் சளிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்த்தியால் மாலையும் கோதை
 யும் நடுவேவாடக் காசலினையுடையாள் கூடினாள்; கூடிக் கடைக்கண்ணுலே
 கோக்கி இரவுப்பொழுதைமுனிர்சான், விடியற்காலத்தது. எ - று.

கங்குல்கழிந்ததென்து புலந்தான்.

(கஉ)

கொண்டகம்புதுதல் :—

காதல் பொருந் சணவின் கண்ணுற்றுத்
 கொணையாற் பணித் துக் கொண்டகம் புற்கன்று.

இ - ள். அன்புமிகக் கொழுநனைக்கண்டு மாலையாற்கட்டி அகத்திலே கொ
 ண்டுபுக்கது. எ - று.

வ - று. கண்டு கனித்துக் கயறுண்ட மார்புலர்ந்
 கொண்டகம் புற்கான் கொடியன்னுள் - வண்டியை
 காலையாற் செய்யுங் குறுவளை நாடனை
 மாலையாள் மார்பம் பிணித்து.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டுமகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்ட கண்ணீர்மிக
 அகத்திலேகொண்டபுக்கான் வல்லியனையாள், சுரும்பினங்கள் மலைப்பொழுதிலே
 யாழ்போலவீண்க்கும் கங்குலேநாடனைத் தாராலே அகலத்தைக்கட்டிக்கொண்டு.
 எ - று.

பிணித்துக் கொண்டகம்புக்கான் கொடியன்னுள்ளைக.

(கக)

கூட்டத்துக்குழைதல் :—

பெய்தா சூதலம் பிறிதொழிந்
 கொய்துழையல்தில் கூட்டத்துக் குழைந்துன்று.

இ - ன். இட்டமாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல்பொருத பறித்த துழையாற்சிறந்த அலகுநீனையுடையாள் புணர்ச்சியிடத்து கெழிந்தது. ஏ - று.

வ - று. மயங்கி முகந்தெய்த மல்கரைமார்பிற்
நயங்கு புலவரென நண்டார் - முயங்காரம்
போதை புலம்மார் பிறிதென நீயெனறுங்
கொடைமுழ மொய்திற் குழைநது.

இ - ன். மனங்கலங்கிக் களிப்புமிகப் பெரியவரைபோன்ற மார்பினையுடைய அணையும்பனவாரன்றன் குளிர்ந்தமாலையைத் தழுவினும் மீட்வான் யான் தனிமைப் படப் பரிசின்ருமோவென்றசொல்லும் ; மாலேகற்றின பூங்கொம்புமேலத் தளர் தது. ஏ - று.

தளர்ந்து பிரிதியோநீயெனனும்.

(கஉ)

ஊடலுணைகீழ்த்தல்:—

தள்ளிருண் மாலே நதிநதநர் நலிய
வொள்வனோத் தோளி ஊடலு ணைகீழ்த்தன்று,

இ - ன். செறித்திருனையுடைய மாலேக்காலத்துத் துளங்காவின்ற துயநகெ ழுக்க ள்ளரியதொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையாள் ழுழக்காட்டிடத்துக் குழைந் தது. ஏ - று.

வ - று. தோளினின்று ஊடல் தெரிந்துநங் மெய்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பெணும் - பிரிவின்றித்
தாந்தெ மெனபொழிநி நுங்கி நூன் மான்மாலே
நெஞ்செய்யுடைய சிறை.

இ - ன். குற்றமொன்றும் ஆராயாது காம் ஊடல் விரித்துக் கொழுநர் நீங்கு தலின்றியே தலையளிபண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறங்கேமெனச் சொல்லாநின்றும் ; தங்கும் இருனையுடைய மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலேக்காலத்து, மனமே, நீறையுடைய நீ. ஏ - று.

(கரு)

உணைகேட்டுநயத்தல்:—

துயரொடு கைநிழ முற்றினோத் தோளி
யுயர்வனா நாட லுணைகேட்டு நயந்தன்று.

இ - ன். துன்பத்தோடுதங்கிய குழந்த தோடியினையுடையதோளி உயர்ந்த மலைநாட்டுறன்வார்த்தையைக் கேட்டுவிரும்பியது. ஏ - று.

வ - று. ஆழவிடுமோ வலரொடு வைகுவார்
சுழுகுர லேனற் றலைக்கொண்ட - நூழில்
விரையாற் கபமுடி ள்ளின்மலை நாட
லுணையாற் தவிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். துயரக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ; பிறர் தூற்றும் பழியோடுதங்
கினும் குளிந்தகதிரையுடைய திணையிலே தலைமணந்த நாழிலெனனும் வல்லியி
னுடைய மணங்கமழும் வெற்றியான் மமத்த வரைநாடல்வார்த்தையாலே சூழ்க்க
கும் என்னுயிர். எ - று.

உயிர் அழுவீடுமோ. ஆல் - அசை

(க௭)

பாடகச்சீறடிபணிந்தபின்புநுகல் :—

“கோடியர் வெற்பன் பள்ளிப் பைநிலையி

பாடகச் சீறடிபணிந்தபின்புநுகல்.

இ - ள். குவகீண்ட ஈனியினையுடையவன் குயித்தகையுடனே பாடகமணி
ந்த சீறடியிலேவணங்கியபின்பு நெஞ்சுகெஞ்சுத்தது. எ - று.

வ - று. அணியரு புஞ்சிலம் பாப்பகு மயுழிபை

மணியரை மயுழிபை மயங்கிப் - மணியையும்.

வற்கென்று நெஞ்சும் வரைங்காய் குறுவரை

நிற்கென்று வாழியர் நீ.

இ - ள். அழகுமிகும் பொலிந்தசிலம்பு ஆங்காரிக்கும் அடிமேலே அழகிய
வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கிவணங்கலம் உலிமையுற்ற மனமே,
வணங்காயாய்ச் சிறியகாலை உடலநீராதேறிந்பேனென்ற செவ்வரையினராய்; வாழ்
வாயாக நீ. எ - று.

வாழியரென்பது - நகை.

பள்ளிமிசைத்தொடர்தல் :—

பாயிருங் கங்குல் பாம்பலை நாடலை

பாபானிப்பள்ளிமிசைத் தொடர்தல்.

இ - ள். மிகவும் பெரிய கங்குலித்துப் பெரிய வரைநாடலை உட்கக்கச்சு
யொழிந்து சயனத்திலேபற்றியது. எ - று.

வ - று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானைவளைந்

தானை தொடரவும் போதியோ - யானை

மயங்கரிய புண்கண் படந்தைதோடும்பி

யியக்கருஞ் சோலை யிரா.

இ - ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நினை யான் புடைவையைப்
பற்றவும் போகின்றயோ; மாணமலக்கும் செவ்விரகருவிரிபந்த மையுண்டகண்
னையுடைய மயவாடன் தோண்டுகருதி உலாவுதற்கரிய சோலையிடுத்து இரவுப்
பொழுதிலே. எ - று.

தானைதொடரவும்போதியோ.

(க௮)

செவ்வெனவிடுத்தல் :—

பாயிருங் கங்குலைப் பட்டிற் பி நோக்கி

செவியிழை யானை செவ்வென விடுத்தலென்று.

கு - ன். பரந்த இருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப்பார்த்துச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையவிலை போவாயாகவென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்றெனோய் சென்றி
மீலங்கைழை இயங்கி நலியந் - கலங்கித்
குறியுள் வருநநாணா முன்றுக்குச் சொலை
நெறியுள் விரிநிலா.

கு - ன். நினைப்போகாமலெல்லிக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவருமில்லை; வென்றிவேலினையுடையோய், செல்வாயாக வுட்வெண்கும் ஆபரணத்தையுடையாள் துன்பெருக்க மயங்கிக் குறிபிடத்து நினைக்க காணாது வருத்தமுறாதபடி மலைகற்றினசோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக. நிலா. எ - று.

விரிகநிலா; வென்றெனோய்சென்றி.

(கக)

[இருபாற் பெருந்திணை:]

சீர்செல வழங்கல் செழுமட லூர்தல்
தூநிடையாட அயர வந் குணாதல்
சண்டுடை கோர்தல் பருவ மயங்க்
காண்டாற் கிளவி பெண்பாற் கிளவி
கு தெங் காழ் கூந்தற் குறியை வெறியாட்
டரிவைத் தவடுணை பாண்வரவுணாதல்
பரிபுரத் திறழ்ப் பரத்தை கூறல்
விதலி கேட்புந் தொழி கூறல்
வென்வளை விழிவி தொழிந்ரு வினப்பல்
கடு பரத்தை வாயில் பாங்கிணை குணாதல்
பிறப்பினைத் துயின்றமை கிறலி கூறல்
குற்றினையேனைத் குறுங் கலி யுட்பட
வொத்த பண்பி நென்றுதலை யிட்ட
விகுணை கிளவியி பெருந்திணைப் பால.

எ - ன்; இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலித்து அவற்றுள்,

செலவீழுங்கல் :-

நிலவுபோல நெடுந்தகை நீங்கழை யாற்றடைசு
செலவீழுங் வலித்துச் செலவீழுங் கின்று

கு - ன். நிலவுபோல ஒளிவிழும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையு முடையவன் உயர்ந்த மூங்கிலையுந் வழியிடைப்பு போலானாக முன்னே நிச்சயித் துப் போக்கு ஒழிந்தது. எ - று.

வ - று. நடுக்கி நறுநுதலா னான்னலம்பீர் பூர்ப்பு
வொடுங்கியுயங்க லொழியும் - கடுங்கு
சில்லே குழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, முணங்கமும் நித்தலினையுடையான் மிக்கஅழகு மீர்க்
சம்பூபபோலப் பூசப்ப மெலிந்து வருந்துதல்விரக் கொடிய அப்பினையுடைய
வல்லே ஏழுமுகாகவுடையவே. ர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்த பெரிய மலையிடத்
துப் போடாம். செஞ்சே, தவிரவாய்க், போக்கை. ஏ - று. (க)

மீடலுந்தல்:—

ஒன்றல்ல பல்பாடி
மன்றிடை மடலூர்த்தன்.

இ - ள். ஒன்றன்றிய பலவற்றையும்மொல்லி மன்றிணங்கவே மடன்மா
வைச் செலுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. இன்றிய பட்டோடி யானுழ ப னவங்கையான்
வென்றிப் பதாசை யெடுத்தான - மன்றி
றனிமடமா டோக்கி தகைநலப்பா மாட்டித்
குனிமடன்பாப் பண்ணிமேல் மொண்டு.

இ - ள். இற்றைநான் இத்தனையுடனே யான்பழக ஐந்தம்பினையுடைய
தான் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தாரும்; அம்பலத்திலே ஒப்பிலாத மடப்பத்
தினையுடைய மானன் பார்வையாடன் மிக்க அழகைக்கொண்டாடி வளைந்த
பனைமடலாகிய குதிரையைப்பண்ணி அதில் ஏறி. ஏ - று.

ஏறி இன்றிப்படரோடு யானுழப்ப ஐங்குணையங் வென்றிப்பதாசை எடுத்த
தானும். (உ)

தூ திடையாடல்:—

ஊழி மாலை புறுறுயர் நோக்கித்
தோழி நீங்கா திடை யாடின்று.

இ - ள். உகம்போன்ற மாலேக்காலத்துத் தல்விழற்ற துன்பத்தைப்பார்த்துத்
தோழி விட்டுக்கொளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதராகிவந்தது. ஏ - று.

வ - று. வயர்வாய்ந்து பண்ணுத திண்டேர் வழுக்கண்ணா
னொள்வாய்பேரூர் மாலை யுயல்வேண்டுங் - கள்வாய
தாதொடு வண்டிமிருந் தாம வடைதார்ப
தாதொடு வந்தேன் குழை.

இ - ள். வானா ஆராய்ந்து பண்ணுதுத்து, திண்ணியதேரினை, வட்டிள
வன்ன விழியினையுடையான் ஒள்ளியவாள்போலும் கொடிய மாலேக்காலத்துப்
பிழைத்தல்வேண்டும்; தேனை இடத்திலையுடைய பூவுடனே சுரும்புஆர்க்கும் மாலை
யினையுடைய மலைபோலவார்ப்போ, நிண்ணெண்ணகத் தூதராகிவந்தேன். ஏ - று. (ஃ)

துயரவற்குணத்தல் :—

மரவந்த மாலை மயிலியலகருததந

தேவியைக் கூறித் துயரவற்குணத்தன்ம.

இ - ள். மயங்கிய மாலையிலும் மயில்போன்ற இயலினைவருத்தலை அறியச் சொல்லி அடையுண்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வொளியேவோ

யெள்ளத் தவலிந்த வீருணமாலே - வொள்ளத் துடி

தண்டா ரகலித் தழுஉன்புணியார் நீருக்கி

னுண்டாமெவ் றோழிக் குயிர்

இ - ள். கெஞ்சிற் துயரமிடச் சோதிவேலோய் இகழ்ச்சற்குறிச்சயித்த இரு ளினையுண்ட மாலைவேள்ளத்திலே குளிர்த்த மாலைமார்பத்தைத் தழுவுதற்குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனதுதோழிக்கு உயிருண்டாம். ஏ - று. (அ).

கண்ணகைசேரர்தல் :—

பேரதார் கூத்திற் பொலந்தொடியரிவை

காதல் தைப்பிசைக் கண்டுரை சோர்ந்தன்று.

இ - ள். மலர்நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையுமுடைய தலைவி தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழிகண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் உணர்ந்தது. ஏ - று.

வ - று. துன்ப னுடங்கு பாணிவோடி போகின்

கூப்பன் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பி

னெழில்வாய்ந்த தோளி யெவனாங்கொல் தானந்

பொழிலெல்லா யியும் புலர்பு.

இ - ள். ஆம்பற்றண்டவனைத்திட்ட அழகியவனையும் வீழ்த்தன : துயிலிழந் தன், வளவிய கயல்போலும்விழிகள்; மூங்கிலினும் அழகுமருவின் தோளினையுடையாள் என்னாங்கொல்லோ! கடற்கரைச்சோலைமுழுதூந்தரும், தனிமையை. ஏ - று.

ஆம்பற்றண்டுபோலும் திரண்டவனையென்பாரும், இதழ்போலும் வெள்வனையென்பாருமளர். (இ).

பருமையங்கல் :—

உருவ வால்வளை அபங்கத் தோழி

பருவ மங்கல் பட்டருழந்தன்று.

இ - ள். அழகிய வெள்ளையினையுடையாள்வருத்தல் பாங்கி சிலத்தை அன் றுமெனமூண்டு வருத்தமுற்றது. ஏ - று.

வ - று. பெருப்பனை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி

வருப்பருவ மன்றுகொ லிப்பெகால் - கரும்பிமிரும்

பூவளி கொன்மை புறவிவலாம் பொன்மலரு

மாமயிலு மாறு மலை.

இ - ன். கரியமூங்கில்போன்ற மெல்லிய தோளினீங்கியதலைவர் எம்மை நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ? ஆங்கொல்லோ? வண்டொலிக்கும் பூமிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொண்ணைப்பூக்கும்; அழகியமஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆவியாநிற்கும். ஏ - று.

இது தோழி ஆற்றவுக்கும்வகை அன்றாதவர் பொருத்தினையாயிற்று. (௯)

இதுவுமது.

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்

தேங்கமழ் கோங்குத தெளிதலு மதுவே.

இ - ன். அவ்விடத்துத் தலைவர்கொண்டகாலம் ஆவது அன்றொ மணம் பொருத்தின மாலையினையுடையதலைவி தேறுதலும் அத்துறையாம். ஏ - று.

வ - று. பொறியி லாவின் பொங்க ரெழிவி

சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய

பவரமுல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற

வவரவருங் காலம் தன்று.

[இ - ன். புள்வகையுடைய மஞ்ஞ ஆவித்தன, சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றமையான் மதுச்சிறுதுளியைச்சிதறின; சிதற, நறிய கொடிநெருக்கத் தான்மலிந்த முல்லையும் மென்சூன்றியும் காலமறியாமல் முகிழ்த்தன; கம்முடைய தலைவரவருங்காலம் இத்தனது. ஏ - று.]

ஆண்பாற்கிளவி:—

வாழ்ந்து சாயந் தலையிற் தேங்கி

யேழுந் திருந்த விழைவா றுறாத்தன்று.

இ - ன். வேட்கைமிகும் ஆசை எல்லெகடப்ப ஏக்டமுற்று மயங்கியிருந்த தலை வன்சொல்லியது. ஏ - று.

பரிந்தென்பதனைப் பரியவேன்க.

வ - று. சுயற்குடி வாண்முத்தநாட் கண்ணிய நெஞ்சு

முயற்குடி முன்னகாந் சாணி - ஸுயற்குடுங்

காணு மயிற் சிந்திப்பதுங் சங்குபு

நாணுளு மெயா நகை.

இ - ன். கண்ணகிய இனெக்கயல்பொருத்திய ஓரியாற்சிந்த முகத்தினை யுடையாளைக் கூடக்கருதியமணம் முயலிற்கு உறையிடமாகியுமதியை முன்னே காணிற் பிணைத்தல்கூடுந் 'சாணு'தமுறைமைபிற் தொடிய பகலும் இரவும்காடோ றகாடோறும் இயையா. 'கிழ்ச்சி. ஏ - று.

நகை - பீலகாளுமகிழும்கூட்டங்கள்.

(௧௦)

பெண்பாற்கிளவி:—

வெள்ளை தெருவு மெய்முள் ளாந

செவ்வெண் பூணுநின் லுருனக் கிவந்தன்று.

இ - ள். சங்கவனாசோரவும் எம்மைநினைபாது வெள்வனாயினைக்கொண்ட
கவனைக் காணாது இப்பதியென்றசொல்லிவது. எ - று.

வ - று. வானந்தியவிவாதிவந்தது ஸ்வாநலங்
காணந்தியவிவா முயல்காணாந் - தானந்தி
கொள்வனா யோடவா முன்னான மறைந்துறையுங்
வெள்ளைக் காணாதிவ் ஓந்.

இ - ள். விண்ணிலநடக்கும் திவறமதியிடத்து நாடோறும் காட்டிலேதிரியு
முயலிக் காணுகிறதும்; கையிடத்து ஒள்ளியவனைகழலவும் உணதானாகி ஒளித்து
வாழம்கள்வனைக் காணாது, இத்தீப்பதி. எ - று.

இவையிரண்டும் கைதடர்க்காமத்தக; லெக்கற்று இவர்க்கேயுரிய; அல்லன
யாவாக்குமுரிய. (க)

வெறியாட்டு:—

தெங்காழ் கொறை செயம லெறிநீனை
தாங்கந்நிலைமை யாபுந் யாமை
வெங்கையஞ்சிவப்பற்கு வெற்றியா டித் து.

இ - ள். மணகாறமலையுடையான், தலைவனது அருளைக்கருகி அவ்விடத்து
நிலைமையைத் தாயறியாதபடி. வெண்கைமரத்தாற்பொலித்த மலையையுடைய முரு
கற்கு வெறிக்கடத்தாடியது. எ - று.

ய - று. செய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப ளாவிநீனையா
நைய நனிநிங்க வடினான் - மைய
வென்பனைப் பெண்டிரா டவ்னைகொ ளஞ்சி
மென்பனையொருமும் வெறி.

இ - ள். வெவ்விதாகத்தீ தீர்க்கக்கவாதம்விட்டுத் தலைவனது அருளைக்கருகித்
தலைவன் வருவினோ வாரானேவென்னும் ஐயப்பாதி நீயிக ஆடினான், மயக்கத்தினை
யடைய அயன்மனைமகளிருடனோ அன்னைசொல்லொருநி, அகன்றமனையிடத்தே
ஆடும் வெறிக்கடத்தை. எ - று.

ஆடி னான் யார் தலைவி.

(க0)

பாணவரவுரைத்தல்:—

பாணிநிறைகு அயலாரன்
புண்பவரவு பாங்குமொழிந்ததன்று.

இ - ள். மாண்டஆபாணத்தினை உடையாளுககு அயலாரன் பாணன்வர
வைத் தோழிசொல்லியது. எ - று:

கஉ. று. அஞ்சொற் பெருங்வினைத்தோ வாமெழையாய் துநொடியும்
வாழ்சந் தெரியா மருண்மலை - பெஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாழெடுநீணானான் வந்தாரா
லெண்ணிய தென்கோலோ விந்ஞா

இ - ள். குளிர்த்த மாலையினையுடைய அழகை ஆசைப்பகிம் பரத்தையர் சேர
விடத்திலே சுழம்புகிறதைத் தழுவினியுடைய ஊரன்ற இனமை நீ அருளினீடி
யால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடிபொருத்தம் ஆபர்ணத்தினையுடையாளாலே
பெற்றேன், சிறியயான் பெரியான்மையை. எ - று. (க௭)

குற்றறிதகச : ௭ -

‘பொற்றா ரகம் புல்லிய மசிரிர்க்

கற்றாடி கொழுநூ தறங்கண்மாளினது.

இ - ள். அழகிய மாலையைப் பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றாதிப்பட்டு
நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது. எ - று.

வ - று. கரிய பொருத்தங் கண் இன்னனே உலக யானோ

மரிய கழிதேன் டையந்த - தெரியின்

விளிந்தங் கொரியினும் விடக்கலர் தற்பைத்

தெளிந்தபிற நிர்வகு தீது.

இ - ள். கரியவாய் மிகவும் பெரியவழியினையும் விளர்த்த தொழியினையு
முடையானப் பொருத்திய மிகக் கொடர்ச்சியினையுடைய தலைவனே, ஹாயின,
இறந்துபடித்து விட்டுக்கொளையத் தம்மைத் துணையென்றதேறி னுரிடத்துநின்றும்
சழிவது பொல்லாது. எ - று. (க௮)

குறுங்கலி : -

நற்றிருங் கூந்தன் மகளினை நயப்ப

வேறுபடு வேட்டை வியக்க நின்று.

இ - ள். நறகாற்றக்காமழம் பெரிய குழலினையுடைய மடவானைவிரும்பு
விகற்பித்தநாலைக் கெடச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பண்ணவாந் திருச்சொற் பவனத் துவர்ச்செய்வார்ப்

பெண்ணவாம் பேரவ்ருந் பெய்வோ - பண்ணவா

நன்னலம் பிழம்பு நல்கார் விவையிதா

தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ - ள். பண் ஆசைப்பட்ட தித்தித்தசொல்லினையும் பலனம்போல மிகச்
சிவந்த வாடினையும் பெண்ணுத்தன்மைஅவாவும் பெரிய அக்குலினையும் இட்ட
வனையினையுமுடையவந்தன் கண்களாசைப்பகிம் லலஅழகு பீர்க்கம்பூப்போலப்
பசப்ப அருளராய்க் கைவிடுவதோ, பழைநாகிய நலத்தை அனுபவித்தவர் உறவு.
எ - று. (க௯)

வென்றிப்பெருந்திணை.

பாடான் பெருதியுட் கொடாம்புரியமுதற்
கொடியா ஸாழிற் குணஞெறி கிலீஇக்
கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலும்
ஹித்த ஸாழி ஸாழி வாழைநாள்
நாணிக வென்றியு மல்ல வென்றியு
நினெறி யுழை வினனுமு வென்றியு
மிசல்புரி யெழுநூ லோழியு கொகர்வன்
நாருடன் யானை நண்ப்பில்லென் டுமொடு
'சிவங்கி பூவை பெழுந்த லோகர்வன்
00. ழிவந்தரு குதிடை யா டன் பாடல்
பிடியென் கின்ற வென்றிபய வென்றிபொ
நினை யாழிதவ முளப்பாடத் தொகைஇ
பெய்யி னுத்தமிழ் வெண்பா பாலைபு
லாய னாழி நாமர்த்துரைத் தனொ.

எ - ன், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையாமாறு உணர்த்
ததல் துதலிற்று.

1. இ - ன். பாடாண்பகுதியிற் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலும்,
வாகைத்திணையுள், வாணிகவென்றி மலிவென்றி ஸூழவன்வென்றி ஏறுகொள்
வென்றி கொழிவென்றி தகர்வென்றி யாழைவென்றி பூழ்வென்றி கிலீவென்றி
கிளிவென்றி பூவைவென்றி குதினாவென்றி தேர்வென்றி யாழ்வென்றி குது
வென்றி ஆழல்வென்றி ஆடல்வென்றி பிடியென்றி என இவை பதினேட்டிமாம்.
எ - று.

கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தல்:—

வ - று. பிமிஞ்சுநல்லிசை பாடிச் செல்லார்தம்
காழ்முது என்னு கடைநோக்கிப் - பெர்மிரு
மலர்கொண்ட வெண்மற மன்னரை யாய்நுற
வென்கொண்ட என்னுரை விட்டு.

இ - ன். சீர்மிக்க ஸல்லபுகழைப்பாடிச் செல்லவிரும்புவேம். காஸுழை
யன்னார் வாய்தலைக்கருதி. பூசணிமிக்க பூமிமேல்நிலைக்கொண்ட வேலினை
யுடைய ஹதேகந்தரேயாயினும் பெய்யாமுகிலினையாணவீட்டு. எ - று.

விட்டுக் காழ்முதுஎன்னுர்கடையோக்கிச் செலவயர்ந்தம்.

(௧)

* பாடாண்பாட்டிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திலென்றும் பிரதிபேத
முண்டு.

† தொல்காப்பியன்முக்கலென்றும் பாடியும்

வாணிகவென்றி:—

வ - று. காடுங் கடுந்தினை நீர்ச்சுழியுந் கண்ணாந்து
சாடுங் கலனும் பவ்வியர்கு - நீடு
பலிசையாற் றண்டம் பதர்வான் பரியா
கலிமையா னீர்க்கல் கடன்ற

இ - ள் காட்டையும் கழிந்தினையினையுடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்ணாந்து
சாடுமச் சட்டம்பலவும் மரக்கலம்பலவும் இடந்தோறுஞ்செலுத்தி நீடும் இலாபங்
காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்றும்வாணிகன் பொருளிற்பற்றிலனாய் பிறர்
மிடிமைத் தன்மையாழேநீக்குமதுசெய்தி. எ - று. (உ)

மலர்வென்றி:—

வ - று. கண்டான் மலைநாற்குநிர்நானக் காட்டியே
தொண்டான் புதாதை மலர்மல்லன் - கண்டார் கு
மலை அப்பது மருவிய மலரே
போலுந் திரடோன் புனடந்து.

இ - ள். எதிரில்லனைக்கண்டான், மாறுபட்டான், ஒளியான்மிக்க ஆகாயத்
திடத்தே அவனை எழுவிக் குறித்த தாயத்தைக்கொண்டான், வெற்றிக்கொடியினையு
யுடைய மறமல்லன்; வண்டு - லிக்கும் மலையுடைய ஆருவியையுடைய பெரிப
மலையையேக்கும் திரண்டதோளினத்தட்டி. எ - று.

புடைத்துக் கொண்டான்.

தட்டுகை - உடக்கரிக்கை.

(க)

உழவன்வென்றி:—

வ - று. மண்புந் தோக்கி மலையொலும் புலசெய்யுந்
கண்புந் தோக்கி மலையொலும் புலசெய்யுந்
தந்ததுந் தோக்கி மலையொலும் புலசெய்யுந்
வித்தித் தந்தான் விளைவு.

இ - ள். நிலத்தின்செவ்வியைப்பார்த்து மிக்க வயலுத்தும் கொல்லப்பட்டத்
தும் பரக்க வளம்பூட்டியுழுது தற்காலத்தால் கெல்லு வரகு முதலாயின எட்டுண
வையும் தவறாந் திளையொலிக்கும் கடலை வேலையுடைய பூமியிடத்துத் தாய
பைப்போல வித்தி விளைப்பான், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கம். எ - று.

ஆல்பதனவன:—கெல் வரகு சாமை தினை இறுக்கு கேழ்வரகு கொள்
உழுத்து என்பன்; “கெல்வரகு சாமை தினையிறங்கு சேழ்வரகு - கொள்ளுந்
தோ செண்வீரோரும்” (உ)

ஐறுகொள்வென்றி:—

வ - று. குடைவரை மேந்தியநங் கொவலனை கொண்ட
னடையபிற்பு பூங்கோதை யாஞ்சல் - விடையரை
மன்றங் கறங்கு மயங்குப் பனைநீடுந்
தின்று நமர்விட்டே று.

இ - ன். மலையாளிய குடையையேற்கிய கம்ஆயனோகொண்டான், இலைமற் றப் பூமலையினையுடையாய், அன்சாசேகொன்; மிக்க ஆரவாரம் மன்றிடத்தே மொலிப்பக் கண்டாராமங்கப பறையறைய இன்று கம் உறவுமுறையார்விட்ட ஏற்றை.

கோழிவென்றி:—

வ - று. வாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பலகாலங்
காய்ந்துநீ வாய்க் கொண்டுங் கடுஞ்சேவ - வாயந்து
நிறங்கண்டு வித்தார் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ன். எழப்பாய்த்தும் காலின்முன்றியிட்டடித்தும் தாழ்த்தும் பலகாலங்
கோவித்தும் கூடியும், கடியகேற்கோழி, ஆராய்ந்து கோழிகளின் நிறமறிந்து
கோழிநூல்வல்லவர் சொல்லுக்குச்சொல் ஒப்பாகவிட்ட கோழியையப்பறங்கணும்
தான் பின்பும் போர்க்குவாராநின்றது. எ - று.

புறங்கண்டும் போர்க்கு வரும்

சொல்லுக்குச்சொல் - வெல்லும் : ஆமைக்கு ஆமைவெல்லும் தெங்குக்குத்
தெங்குவெல்லும் எனக் கோழிகளின் *நிறமறிந்துவிடுதல். வித்தார் - கோழிநூல்
வல்லவர்.

தகர்வென்றி:—

வ - று. அருசோடி நின்றா நனைதலு மிவ்ந்த
• திரிமொட்ட பாவிநியச் சிற்ப் - பொருந்நாய்,
புற்கு வாய்தம் பொருது புறவாயை
நற்குமா நல்லதார்.

இ - ன். சேர ஓடியோராதே மிகக்கிடந்ததமிழ்நிலப் புரிந்தகொம்பினையுடைய
கதிர்த்தகர்க்கெடக் கோழித்துப் போர்க்களத்தேபுகுக்குக் கண்டப் பொருது புறவா
யினே க்கும், நல்லதகர். எ - று.

யாழைவென்றி:—

வ - று. தஞ்ச கம் வாய்த்து குவாவந்தன் கைக்கொண்ட
குஞ்சும் வென்றி மெல்லெழும் - துஞ்சா
குழலையும் வாய்த்துந் தோடாது தான்ற
விழலையும் தகைக்கவிக்கு நின்று.

இ - ன். அட்டிமதுமிட்டுத் திரட்டின கவனத்தை தனதுகையென்கொண்ட
யாழைவென்றி கொலைதொழிலையுடையகேழும், உறங்காதே கணையத்தையும்
வாய்த்து முறித்து ஓடாதே தான் தன்னுடையநிழலையும் வெகுநீங்கிந் துணைக்
கும. * - று.

உம்மை - சிறப்பு.

* திறமறிந்தென்றும் பின்பேதமுண்டு.

பூழ்வென்றி :—

வ - று. சொல்லுஞ் சுவட்டவாச் சொல்லுச் சொல்லுங்
 'பொல்லுந் பல்வுறு சொன்னபின்' - வெல்லு
 நலம்வா நாடி நதிந்நாது தாற்கு
 புலவரா லாய்க்குழைத்த பூழ்.

இ - ன் குறுப்புழாடிகள் வேண்டிற்றுச்சொல்லுந், சொல்லுமிடத்துச் சொல்
 லக்கடவபலமந்திரமுன், அவற்றைச்சொன்னபின், வென்றிபெறும்; கன்னமயன்
 டாக ஆராய்ந்து கலங்கித் துலிடத்து அறிவுடையாரில் இலக்கணம் ஆராய்ந்து
 மதித்தபூழ். எ - று.

சொல்லக்கடவமந்திரம் பன்வருண : திறும்அரிசி ஒதமந்திரமும், பச்சில
 பிசைந்து தீடவும்போது சொல்லுமந்திரமும், செவியுள்ளுறுத்தாமந்திரமும். (க)

கிவல்வென்றி :—

வ - று. ஐயுயரெல்ல முணரப் புணர்ந்தபின்
 விட்டோட வேண்டிமோ தன்னுமை - விட்ட
 சுவடேற்று மரிசிற் கூடரிதாய் மோந்து
 'குவடேற்க வேரிழி' துறந்து.

இ - ன் ஐயுதப்பங்குறுத் திலிணையுடையாரெல்லாம் அநியார்; எதிர்க்கிவரைத்
 தாக்கியபின்பு தன்னுமையைக்கைவிட்டோடவேண்டிமோ, 'இந்தச் சிவல்வந்த
 பொழுதே இதனுக்கஞ்சி ஒடிவலையும்; இவர் பொரவிட்டவற்றன் ஒன்றொன்று
 எஞ்சுமாயின், விட்டுவினாகும் ஆபரணத்திணையுடையார், வருத்தி இதன்கைபு
 ணுப்பகுந்து கண்டோர் நனைக்க ஓடும். களத்திடத்து. எ - று.

ஆதலால் விட்டோடவேண்டிமோ தன்னுமை. (கஉ)

கிளிவென்றி :—

வ - று. இலநா ஸ்ரீபாதிதன் உணைவனை நானப்
 பகநாந் பகரிபததந் கூறிச் - சிவநாந்
 பொங்கரி யுண் ணுன் புணர்ந்து மாறப்
 ஸரங்கிவிடைபற் றிற்சிந்தான் பாடி.

இ - ன் நாம் அதகரிடத்து இசுழ்த்தசொல்லிச், சொல்லில் வளங்கும் வளை
 யிணையுடையார், நிகாணப் பலநாளும் தாழ்த்தசொர்க்களையுந் கூறிச் சிலநாளுள்ளே
 மிகச்சுவையிணையுடைய மையுண்ட கண்ணின் கம்புனைக்குமாறுபடத் தன்பகன்
 கிளியைப் பாட்டடைக்கற்பித்தான். எ - று.

காமுணையிலு

(கக)

பூவைவென்றி :—

வ - று. புரிவொடு பாவினாற் பூவை புணர்ந்துப்
 பெரிய வரியவை பேசுந் - தெரிவொ
 வெள்ளொயிற்றுச் செவ்வாய் வாய்க்க ணுன் வளர்ந்த
 கிள்ளை கிளந்துவளை டுத்து.

கு - ஈ. பிரியத்தோடு நாவினுலே பூவையானது வகுத்துப் பெரியவான
பொல்லுதற்கரியவார்த்தைகளைச் சொல்லும் : செரிந்தவையினையும் விளர்த்த எயிற்
றினையும் சிவந்த வாய்க்கியும் செவ்வரிசருவியாற்சிறந்த மையுண்டகண்ணினையு
முடையாள்தான்வந்த கிளிகொன்னவார்த்தைகளைக் கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி.
எ - று

கிண்டிட்டுப்பேசும்.

(கஉ)

குதினாவென்றி :—

வ - ஐ. ஐந்து கதிரும் பதினெட்டுச் சூரியையுங்
கந்து மறமுங் கறிங்குணைமீ - முடிவற
மேல்கொண்டவைசெல்லிடு வெவ்வேலான் மேம்பட்டான்
வேல்கொண்ட கண்ணை மீட்டு.

கு - ஈ. விக்கிதம் வந்திதம் உபகண்டம் ஜவழ் மாஜவம் என்னுமிப் பஞ்ச
தானையுமும் பதினெட்டுவகைப்படை சுற்றுவரவீனயிற் கழியப்பாய்தலையும் கறுவ்
தலையும் ஒலிக்குந்தலையாட்தலினையுமுடைய குதினையை முந்தற மேல்கொண்டு
முன்பு சொன்னவற்றைச்சொலுத்தி வெற்றவேலைக்கொண்டு மேம்பட்டான், பிற
னாவென்று வெற்றிமகனைத் தன்னிடத்துமிட்டுக்கொண்டு. எ - று. (கஉ)

தேர்வென்றி :—

வ - ஐ. ஒலேமணித் திண்டேருடையானை வெல்லுங்
கலேமணித் திண்டேராற் காலை - கலேமாப்
பலவுடன் பூட்டிப் பட்டிசிறற் தைந்து
செவ்வொடு மண்டிலஞ் சென்று.

கு - ஈ. ஒலிக்கும் உணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகைவரை
வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளையானவன்,
மணவெழுளையையுடைய குதினாபலவும் ஒக்கப்பூட்டிச் செலுத்துதல் மிக்க பஞ்ச
தானையுடனே பதினெட்டுச்சுற்றுவரவும் அமாந்து. எ - று.

சென்று வெல்லும்.

(கஉ)

பூழ்மென்றி :—

வ - ஐ. பூனை பதமலை பண்ணி யதன்கூட்டங்
கோலஞ்செய் சிறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்
சுவையெலார் தோன்ற வெழிஇயினுஞ் சூழ்ந்த
வழையெலா மிரங்கு யணங்கு.

கு - ஈ. பமேலைப்பூலையையும் அல்லாதபாலையையும் ஆக்கி அழகுசெய்த
சிறிய யாழைத்தன்கையிலேகொண்டபின்பு முன்புசொன்ன திரிபாலைத்திறமெல்
லாம் அமுதச்சுவைதோன்ற வசுத்தானி, சுற்றிய அலையினுள்ளனையெல்லாம்
தன்வசத்தாராக்கி, அணங்கு. எ - று.

அணங்கு எழிஇனன்.

(கரு)

சூதுவென்றி:—

வ - று. கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மளகத் திருததரா ளாய்ந்து - புழகத்
பாய வகையுற் றணிதம் பலவென்ற
ளாய வகையு மறிந்து.

இ - ள். சூதின்மையுடைய கவற்றினுடைய நிலையுடைய பணிச்செய்யுடைய
திருததலையுடையார் ஓராய்ந்து புழகநையுடைய மனையிடத்து உபாயவகை
யால் சூதுவாராட்டினபலவுங் கென்றும், ஆதாயத்திற் றபாட்டையுமறிந்து.

வ - று.

அறிந்தபலவென்றான்.

புகழென்பதன்கட் காரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

(கசு)

ஆடல்வென்றி:—

வ - று. கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்பூப்
படுகலிவண் டாப்பாய் பாயில்வளைநின் றுதிந்
தொடுகழன் மன்னன் அடி.

இ - ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும், தாளத்தையும்
செய்யையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பன்னாள் கருதிக்கொண்டு
குடியபூவில் மிக்க தளிப்பினையுடைய வன்மு ஆரவாரிப்பச் செறிந்த வளையினை
யுடையான் நின்றுஆடும், கட்டுங்கழல்வேந்தனுக்குத் துடிக்கூத்தை. வ - று. (கசு)

பாடல்வென்றி:—

வ - று. வண்டுதையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுதையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக் - கண்டறியக்
கன்னரம் போலக் கிளையமைந்த நித்தொடையா
முந்நரம்பு முச்சுவையு மாய்ந்து.

இ - ள். வண்டுதங்குங் கூந்தலினையும் வடுகிர்போன்ற கண்ணினையுமுடைய
வாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும் வேறுபாடுதோன்ற,
அறிவர் மனத்தாற் கண்டறியக் கின்றதென ஒசைபோல, இன்ன கிளை பகை கட்டி
இனமென்னுமவகையில் ஐந்தாவதாகிய கிளைத்தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த
கோவையினையுடைய வாழிற்செய்யப்பட்ட அழகிய *கரம்பும் மந்திரத்திம தார
மும் ஆராய்ந்தி. வ - று.

ஆய்ந்து பாடினாள்.

செந்துறையென்பது ஒசைசூறித்

(கஅ)

* கரம்புமந்திரமுளாய்ந்தி என்றும் பிரபந்திசேஷுண்டு.

பிடிவெனறி:—

வ - று. குவளை செந்தடங்கட் கூசேயிற்றுச் செவ்வா
யவளொடு நாயையொபி பான அவளொடு
பாணியுந் தாக்கு மடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தான் பிடி.

இ - ள். செங்கழுநீர்மலரையொத்த நெடிய பெரியகண்ணினையும் கூரிய
எயிறினையும் சிவந்த வாயினையுடைய சீதேவியுடன் நிறமொத்த இவளோடு
தாளும் இசையும் செல்வந்தப்பாதபடி பரிசீலித்துப் பிடிபோல அரைந்துபெயர்ந்
தாடுங்கூத்தை ஆடினான். வ - று.

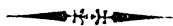
இனிப்பெயர்த்தானென்ற பாடமோகிழ் பிடியைநடத்தினாளென்பாருமுளர்.)

பன்னிரண் டாவது.

பெருந்திணைப்படலமுற்றிற்று.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை மூலமும் உணரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

சுத்திரம்.

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
யுட்குடை யுழிஞை நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேழும் புறமென மொழிப
வாகை பாடாண் பொதுவியற் திணையெனப்
பேனகிய மூன்றும் புறப்புற மாகும்.

சூத்திர முதற்குறிப்புகராதி.

உழிஞையோங்கியு	சசு
கதமலிகரந்தை	கஉ,
காஞ்சிகாஞ்சி	உசு
காட்சியையந்	கஉசு
காண்டனயத்த	கஉஅ
சீர்சால்பொந்தை	கரசு
சீர்சால்வாகை	காகு
சீர்சான்முல்லையோடு	கஉ௦
சர்செலவமுங்கல்	கசுக
துன்னடுங்கடும்	ருள
நுவலருங்காப்பி	சு௦
பாடாண்பகுதி	கசுகு
பாடாண்பாட்டே	அசு
மன்னியசிறப்பின்	க
முதுபாலையே	ககஉ
முதுநாபொருந்திய	ககஅ
வாடாவஞ்சி	கஅ
வெட்சிகரந்தை	கருடு
வெட்சி, வெட்சியரவம்	உ
வேடகைமுந்து	குகு

அறையகராதி.

[இதற் சீல திணைப்பெயர்களுமுண்டு.]

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகத்துழினை ௫௩	உரைமுடிநயத்தல் ...	க௩௯
அடிப்பிட்விருத்தல் ௫௪	உன்னைக்கலுழ்ச்சி ...	௬௮
அதரிடைச்செல்வு ௬௩	உழபுலவஞ்சி ...	௨௪
அரசமுல்லை ௭௭	உழவன்வென்றி ...	௧௫௦
அரசவாகை ௭௩	உழினை ...	௪௪
அரசவுழினை ௪௬	உழுதுவித்திடுதல் ...	௫௪
அருளொடுநீங்கல் ௮௪	உன்னநிலை ...	௧௦௭
அவிப்பவி ௮௨	ஊடலுனென்குழ்தல் ...	௧௩௯
அவையமுல்லை ௭௮	ஊர்கொலை ...	௬
அழிபடைதாங்கல் ௪௩	ஊர்ச்செரு ...	௪௩
அறிவன்வாகை ௭௫	ஊரின் கட்டோன்றிய காமப்	
ஆதோள் ௬	பகுதி ...	௧௦௫
ஆஞ்சிக்காஞ்சி ௩௮	எறிற்பாசி ...	௫௩
ஆடல்வென்றி ௧௫௪	எறிந்நோர் ...	௪௨
ஆண்டாற்கிளவி ௧௪௪	எயிறனையழித்தல் ...	௪௨
ஆர் ௧௦௭	எருமைமறம் ...	௬௩
ஆரெயிலுழினை ௪௮	எணிநிலை ...	௫௩
ஆர்வினைவேள்வி ௧௫	ஏய்வெருமை ...	௬௩
ஆளெறியினை ௧௫	ஏழகநிலை ...	௧௦௮
ஆளங்கப்பையார் ௧௧௬	ஏறுண்முல்லை ...	௭௪
ஆனந்தம் ௧௧௬	ஏறுகொள்வென்றி ...	௧௫௦
ஐயன்மொழிவாழ்த்து ௮௭	ஐயம் ...	௧௨௫
இரடித்தலைச்சேறல் ௧௩௫	ஒருகணிநிலை ...	௨௬
இரவுநீடுபருவால் ௧௩௬	ஒள்வாளமலை ...	௬௬
இருவருந்தபுநிலை ௬௨	ஓம்புடை ...	௬௯
இல்லவையருதல் ௧௩௬	கட்காஞ்சி ...	௩௭
இல்லாண்முல்லை ௧௨௨	கடவுணமாட்டுகண்ணாடுபெ	
இற்கொண்புகுதல் ௧௧௧	ண்டிரநயத்திபக்கம் ...	௧௦௪
உட்கோள், (கைக்கிளை - ஆண்		கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெ	
பாற்றறு) ௧௨௬	ண்டிரநயத்தபக்கம் ...	௧௦௪
கை (கைக்கிளை - பெண்		கடவுள்வாழ்த்து ...	௮௬
பாற்றறு) ௧௨௬	கண்டுகண்சிவத்தல் ...	௧௩௭
உண்டாட்டி ௮	கண்டுகண்கோர்தல் ...	௧௪௩

பக்கம்.			பக்கம்.		
கண்படைநிலை (வாகை) ...	௨௨	குடைநிலை	௧௩௯
செ (பாடாண்) ...	௨௨	குடைமங்குலம்	௧௪௨
கணிவன்முல்லை ...	௨௨	குடைமுல்லை	௨௩
கந்தழி (உழிஞை) ...	௨௨	குதினாமரம் (நொச்சி)	௪௨
செ (பாடாண்) ...	௨௨	செ (தும்பை)	௧௦
கபிலை கண்ணியபுண்ணிய	...	குதினாவென்றி	௧௩௩
நிலை	குழுவிக் கட்டோன்றிய க
காந்தை	மப்பகுதி	௧௦௩
கரந்தைபடிவம்	குற்றச்சை	௧௪௨
கழனினை	குற்றாழி	௧௪௯
களவழிவாழ்த்து	குறுங்குழி	௧௪௨
களவேள்வி	குறுவஞ்சி	௧௩
களிற்றுடனிலை	கூட்டத்தகுக்குழைதல்	௧௧௨
கற்காண்டல்	கூத்தரற்றுப்படை	௧௧௬
கற்கோனிலை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
கற்புமுல்லை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௦௩
செ	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
செ	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
கன்முறைப்பழிச்சல்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
கன்னடுதல்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
கன்னிர்ப்படுத்தல்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
கன்னிலை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
செ	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காஞ்சி	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காஞ்சியெதிர்வு	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காட்சி	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காடுவாழ்த்து	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காண்டல்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காண்டல்வலித்தல்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காதலிற்கனித்தல்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காந்தள்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காந்தள்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காவல்முல்லை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
காவல்முல்லை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
கிணைநிலை (வாகை)	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
செ (பாடாண்)	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
கிணைநிலை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
குடிநிலை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
குடிகைந்த புகழ்ச்சாற்று	...	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
நிலை	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
குடைச்செல்வு	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬
குடைநாட்டுகோள்	கூதிர்ப்பாசறை	௧௧௬

துறையகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
நகுவென்றி ௧௫௬	நெஞ்சொடுமெலிதல் ௧௩௨
நந்துகிறை ௮	நெ ௧௩௨
நபுதாநிலை ௧௩௬	நெடுமொழிகுறல் ௧௬
நலைக்காஞ்சி ௧௬	நெடுமொழிவஞ்சி ௨௩
நலைத்தோற்றம் ௭	நொச்சி ௪௫
நலைப்பெய்தலை ௧௧௩	பகட்டுமுல்லை ௧௨௨
நலைமாராயம் ௩௪	பகன்முனிவுரைத்தல் ௧௩௦
நலையொடுமுடிதல் ௩௪	புலுவழக்கு ௩௩
நழிஞ்சி (வஞ்சி) ௨௬	பயந்தோர்ப்பழிச்சல் ௧௨௬
நை (காஞ்சி) ௩௦	பாத்தைக்கூறல் ௧௪௬
நன்னிவேட்டல் ௩௮	பாத்தையையேசல் ௧௩௭
நாபத்தலை ௧௩	பாத்தைவாயில் பாங்குகண்
நாபதவாலை ௭௬	பொருத்தல் ௧௪௭
நாரநிலை ௬௧	பரிசில்விடை ௧௫
நாளைநிலை ௬௬	பரிசுற்றுறை ௮௮
நாளைமறம் ௧௩௦	பரிசினிலை ௧௬
நிறைநொண்டு உயர்தல் ௧௩	பருவமயங்கல் ௧௪௩
நுழங்கலை ௧௦	நை ௧௪௪
நுனிதல் ௧௨௫	பழிச்சினர்ப்பணிகல் ௧௦௨
நுப்பை ௧௮	பன்னிமிசைத்தொடர்தல் ௧௪௦
நுப்பையரவம் ௧௮	பாசனநிலை ௨௭
நுயரவற்குரைத்தல் ௧௪௩	பாசினிலை ௧௩
நுயிலெடைநிலை ௮௮	பாடகச்சிறு பண்ணிந்தபிணி
நூதிடையாடல் ௧௪௨	பங்கல் ௧௪௦
நேர்மறம் ௬௨	பாடல்வென்றி ௧௫௪
நேர்முல்லை ௧௨௧	பாடாண்பாட்டு ௮௫
நேர்வென்றி ௧௫௩	பாணவரவுரைத்தல் ௧௪௫
நொண்கிலை (உழிவஞ்சி) ௧௩	பாண்பாட்டு ௬௨
நை (நுப்பை) ௬௬	பாணுற்றுப்படை ௧௫
நெட்டகாஞ்சி ௩௬	பாதி ௮
நொடாக்காஞ்சி ௩௭	பார்ப்பனமுல்லை ௭௭
நொனுகி ௪௬	பார்ப்பனவாகை ௭௪
நயத்தல் ௧௨௬	பான்முல்லை ௧௨௧
நயப்புற்றசங்கல் ௧௨௭	பிடிவென்றி ௧௫
நல்லிசைவஞ்சி ௨௮	பிரிவிடையத்தல் ௧௩௪
நலம்பாடிட்டல் ௧௨௬	பிள்ளைத்தொழிவு ௧௫
நாடுவாழ்த்து ௬௧	பிள்ளைப்பெயர்ச்சி ௧௩
நாண்பங்கல் ௧௪	பிள்ளையாட்டு ௧௨
நாண்முல்லை ௧௨௧	பிள்ளைவழக்கு ௧௦
நாழில் ௧௬	பிறர்களைத்துயின்றமை விட
நாழிலாட்டு ௧௬	பிறல் ௧௪௭

	பக்கம்.		பக்கம்.
பிந்தேர்ச்சுவை (துன்பை)	௬௫	போர்மலை	...
செ (வாகை)	௭௩	மகட்பாலி	...
பின்னிலைமுயறல்	௧௩௪	மகட்பாற்சூழ்ச்சி	...
புதழந்தனாபரவல்	௧௦௨	மகன்மறுத்ததுமொழிதல்	...
புண்ணெடுவருதல்	௧௪	மங்கலநிலை	...
புணராவிரக்கம்	௧௨௭	மடலூர்தல்	...
புலவராற்றுப்படை	௧௦௧	மண்ணுமங்கலம் (உழிஞை)	...
புலவரேத்.தும்புத்தேனாடு	௧௭௯	செ (பாடாண்)	...
புலவிபொருளாகத்தோன்	...	மணமங்கலம்	...
றுய்பாடாண்பாட்டு	௧௦௪	மய்வென்றி	...
புலவியுட்புலம்பல்	௧௩௬	மழபுலவஞ்சி	...
புலனறிசிறப்பு	...	மறககளவழி	...
புறத்திறை (வெட்சி)	...	மறக்காஞ்சி	...
செ (உழிஞை)	௪௮	மறிமுல்லை	...
புறத்துழிஞை	...	மறனுடைப்பாசி	...
புறநிலைவாழ்த்து	௧௦௦	மன்னைக்காஞ்சி	...
பூக்கொணிலை	...	மாராயவஞ்சி	...
பூசன்மயக்கு	...	மாலேநிலை	...
பூசன்மாற்று	...	முதுகாஞ்சி	...
பூவைநிலை	...	முதுபாலை	...
பூவைவென்றி	...	முதுபொழிக்காஞ்சி	...
சூழ்வென்றி	...	முதுபொழிவஞ்சி	...
பேண்பாற்சுளவி	...	முதுவழிஞை	...
பெருங்காஞ்சி (நாஞ்சி)	...	முரசுவாகை	...
செ (பொதுவிபல்)	...	முரசுவழிஞை	...
பெருஞ்சோற்றுநிலை	...	முல்லை	...
பெருந்திணை	...	முற்றுழிஞை	...
பெருஞ்சி	...	முற்றுமுதிரவு	...
பேய்க்காஞ்சி	...	முன்றேர்ச்சுவை (துன்பை)	...
பேய்க்குரவை	...	செ (வாகை)	...
பேய்க்குரவை	...	முனைசெழுமுன்னிஞை	...
பேய்க்குரவை	...	முதாநந்தம்	...
பேய்க்குரவை	...	முதினமுல்லை	...
பேய்க்குரவை	...	மெய்தல்	...
பேய்க்குரவை	...	மெய்வெவ்வெவைகள்	...
பேய்க்குரவை	...	யூழ்வென்றி	...
பேய்க்குரவை	...	யானைகைத்தோள்	...
பேய்க்குரவை	...	யானைமறம்	...
பேய்க்குரவை	...	யானைவென்றி	...
பேய்க்குரவை	...	வஞ்சி	...
பேய்க்குரவை	...	வஞ்சியரவம்	...

	பக்கம்.		பக்கம்.
வந்தினங்காந்தி ...	௩௩	விறலிகேட்புத்தோழி	
வரவெதிர்த்துநகல் ...	௩௩	கூடல் ...	௧௪௯
வல்லாண்முலலை ...	௩௩	விறலிதோழிக்குவிளம்பல்	௧௪௯
வள்ளி ...	௩௩	விறலியாற்றறுப்படை ...	௧௪௯
வானை ...	௩௩	வீற்றினிகுருத்தபெருமங்கலம்	௧௪௯
வாகையசுவம் ...	௩௩	வெட்சி ...	௩௩
வாடைப்பாசறை ...	௩௩	வெட்சியாவம் ...	௩௩
வாணாமங்கலம் ...	௩௩	வெருவருகலை ...	௩௩
வாண்மண்ணுடை ...	௩௩	வெள்ளிதலை ...	௩௩
வாழாட்டேகார் ...	௩௩	வெள்ளிப்பிடவீர்த்தல்	௧௨௮
வாணிகவாகை ...	௩௩	வெறியாட்டு (வெட்சி) ...	௧௩
வாணிகவென்றி ...	௩௩	வெருத்திணை (பெருந்திணை)	௧௪௯
வாணிலை ...	௩௩	வேட்டைமுற்றதுறுதல் ...	௧௪௯
வாராமைச்சுத்திதல்	௩௩	வேத்தியன்மலை ...	௧௪௯
வாயினிலை ...	௩௩	வேம்பு ...	௧௪௯
வாயுறைவழித்து ...	௩௩	வேய் ...	௧௪௯
வாள்செல்லு ...	௩௩	வேளவிகலை ...	௧௪௯
வரிச்சி ...	௩௩	வேளாவாகை ...	௧௪௯
வளங்குருகல் ...	௩௩	வேறுபாட்டைவாழ்வு ...	௧௪௯

கொளுவிஷ் முதற்குறிப்புக்காதி

கொளுவேன்பது, ஒவ்வொருவேண்பாலின்மன்னும் அதனதன்கருத்தைப்
புலப்படுத்திப் பேரும்பான்மை இசண்டடியாலும் சிவபான்முடி
முதலடியாவும் ஆக்கப்பட்டிருப்பது. 'கொளு - கருத்து.
'இதனைச் சூத்திரமென்றங் கூறவர்.

[illegible]

கொளுவின் முதற்குர்ப்பகராது.

	பக்கம்.	பக்கம்.
உருத்தெழுமன்	க௨௯	கல்வாமன்வீர் ௧௦௬
உருகியவன்	௧௪௩	கல்வாய்முனைமேற் ௪
உளம்புகல்	௮௦	கவர்களைச்சுற்றங் ௮
உறுசனாமாய்	௧௬௭	கழல்வேந்தன்னை ௬௪
ஊழியனை	௧௪௨	கழிந்தோவற்றன் ௧௨௦
எண்ணுஞ்சீர்த் தி ...	௧௯௯	கழுமிய காதற் ௪௨௨
எண்ணுபட்டெயில் ...	௧௯௪	கனங்கழுமியபடை ௬௪
எம்பாதிவினிகல் ...	௧௧௭	கற்றவை மாயில் ௮௬௪
எயித்தில்குரு ...	௧௧௬	கன்னகிற்றினிதோட ௨௨௯
எழாமயன் ...	௬௦	கன்னகிடுருளான் ௪௨௧௧
எழுவுறுதிவரி ...	௬௪	காண்டல்வேம் ௧௩௧௧
எற்படையானிக ...	௬௦	காதல்பெருநகம் ௧௬௮
எந்திச்சென்ற ...	௧௯௬	காதற்சுவைமெடு ௬௮
எந்திவழையாபடரு ...	௬௬	காம்புயங்கடந்தலை ௧௧௨
எந்துபுழுகி ...	௧௦௮	காழாறுமாய் ௧௬௪
எப்படைஞ்சாயி ...	௪௦	காய்ச்சிந்தெடுமேற் ௬௮
எமான் ...	௪௨	காடுசுதிரியசடற் ௧௨௬
எழுகழுமினு ...	௧௦௮	காடல்கண்ணிய ௮௬
ஒண்டிபடி ...	௪௬௬	காளம்மலியுற்ற ௭௭
ஒருகுடைமன்னனை ...	௬௬	குடையங்கிய ௬௬
ஒளி கட்டையாபத்து ...	௮௪	குருத்தல்மண்ணி ௧௬௬
ஒளிபழலான ...	௭௦	கூடல்குடையால் ௧௧௧
ஒளியின்கிட ...	௧௦	கூடல்குழை ௨௪
ஒளியுறற்றலு ...	௧௧௧	கூற்றனையான்னியன் ௭௬
ஒளிற்றெல்லம் ...	௬௬	கூற்றிருத்தகோலை ௬௬
ஒன்றிலை ...	௧௧௨	கேவளியழந்திழ ௭௪
ஒன்றிசூறு ...	௧௨௯	கேவளியார்முனை ௨௨
ஒன்றுநகம்படை ...	௧௬	கையையாள்வேவன ௧௬௬
ஒன்றுநகர்முனை ...	௧௮	கொடியான்குங்குணை ௧௧௧
ஒங்கையன் ...	௧௧௦	கொடுச்சிதின்னா ௬௬
கேசுருந்தினையு ...	௮௬	கொடியநைழ ௧௨௬
கட்டுநகரானை ...	௧௬	கோடியாள்மொழி ௧௪௦
கணங்கழிந்த ...	௧௧௧	கருப்பிப்பும் ௧௧௧
கணங்கிழங்க ...	௬	கூழ்க்கெழியின் ௧௦௬
ககிட்டுவற்றானை ...	௧௧௧	சேவ்வந்திழை ௬௬
ககிர்க்குழை ...	௬௮	கொங்குந்திறு ௧௮
ககிலேர்மண்ணி ...	௧௧௧	கொய்முழம்பன்னன் ௧௬௭
கருங்கடலுன் ...	௮௭	கெருங்கிலோர் ௧௬௭
கருங்கழவன் ...	௧௧௧	கெருமுனையுற்றாரு ௭௭
கருகாதற்பிற ...	௧௧௬	கெருகெயிலோன் ௬௬
கல்குண்டையார் ...	௧௧௧	கெருகையார் ௧௧௧

	பக்.ம்.		பக்.ம்.
செல்லுமேற் ...	20	நீனாகோட்டுத் தட்டு ...	25
செறுதொழிலிற் ...	எசு	நிலவுவேடுகுந்! ...	25
செறுநர்நாண் ...	கஉக	நிழன்னிராழின் ...	ககக
சேனோங்கிய ...	கூநி	நிற்றலாற் ...	ககஉ
தக்காங்குப் பிறர் ...	அ0	நீங்காக்காதன் ...	க00
தடவரைமார்பன் ...	கஉ0	நிடவுங்குறுகவு ...	உ0
தண்டாக்காதற் ...	க0க	நீடோளான் ...	20
தண்பணைய ...	20	நுழைபுலியாடார், ...	ககக
கம்மிநைவலிவிசும்பு ...	கூஅ	நெடுந்தேர்தாரை ...	அஅ
தலைநொடுவந்த ...	கூச	நெடுமதிவெற்றி ...	ககக
தலைவருட்பொருளை ...	ககக	நெடுவேழத்தோளி ...	ககக
தவப்பெரிய ...	ககக	நோதாரவன் ...	உச
தவழ்திணாமுழங்குந் ...	அ0	நோக்கருங்குறுபு ...	0
தாங்குதிநன்மற ...	கஉ	பல்லன்னவாய்மொழி ...	எக
தாட்டாழ்த்தகை ...	கக	படைபுகழ்க்கிடர் ...	கக
தாபதமுனிவர் ...	எசு	படைக்கோடாடிகள் ...	கச
தாம்படைத்தலைக் ...	கூ	பவந்தெழுதரு ...	க0
திருக்கிளருமகன் ...	கூ	பல்லவர்க்குங்குந் ...	கூ0
திருந்தார்தேர் முனை ...	உஅ	பல்லிதழ்மறைக்க ...	ககச
திருவளக்கன்னக ...	கஉச	பலர்புகழ்புலவர் ...	ககஅ
திருவெவந்தன் ...	கூ	பற்றார்தம்முனை ...	0
துணியுபுருத் ...	எஅ	பாடருந்தோற்பனை ...	00
துணியுடைய ...	கஉ	பாயிருந்தனை ...	கச0
துயர்திரப் ...	கக	பிணம்பிறங்கிய ...	ககச
துயமொடுவைகைய ...	ககக	பிற்பாயக்கிமெடுகோள் ...	கக
துன்னாளுஞ்சிறப் ...	க0	புகழ்நுவன்முக்காங்கு ...	எ0
தேங்கமழ்கோரை ...	கச0	புகழொடுபெருமை ...	எ0
தேங்கமழ்க்கிளம் ...	கசக	புண்ணியநீறிற் ...	00
தேம்பாய்தெரிய ...	கஉஅ	புரவல்பகிழ்
தோட்டிமிழுங் ...	அ	புரவலெனெடுங்குடை
தொடுகழன்மறவா ...	0க	புரிவலைநெகிழ்
தொடுகழன்மறவா ...	க0	புலம்பொடுவைவரும்
தொடர்விலகாவன் ...	கக	புனியிழையிழை
தொன்மையி ...	உச	பூண்முலையா
தோள்வலிய ...	கக	பூம்பொழிற்புறங்
நல்வலியுடல் ...	ககக	பெய்கழலான்
நவையீங்க ...	கக	பெய்கழற்பெருந்தகை
நுழ்நிருண்மையே ...	ககக	பெய்தாமஞ்சுரும்பிமிர்
நறமலையுற ...	கக	பெய்தாரகலம்
நாற்றியையு ...	கக	பெய்யினையவ
நாற்றுகூந்தன் ...	கக	பெருநல்லானுழை

	பக்கம்.		பக்கம்.
பேனாகார்மறங் ௫௬	மாறுகொண்டா ௫௩
பேஷியபிறர் ௧௪௬	மான்றமாலை ௧௪௩
பொய்யாதுபுண்டொழி ௩௦	முத்தனும்முயந்த ௩௦௪
பொருபடைகளத் ௬௨	முன்கொழுவாவன் ௩௩௫
பொருபடையுட் ௨௬	முடிமிசையுழினை ௪௮
பொற்றராகலம் ௧௪௮	முத்தவிர்ப்புண் ௩௧
பொன்புனைந்த ௫௮	முதுகுடிமறவ ௩௨
பொன்புனையுழினை ௪௫	முத்தினையிச ௫௩
பொன்றிகுழ ௧௨௬	முழவுறுத்தினித்கா ௭௨
பொதற்குந்தற் ௧௪௩	முநீமலிந்தகா ௬௨
பொந்தாங்கிப் ௧௭	முன்னடையா ௨௭
மடுத்தெழுமறவே ௨௫	முன்னிழந்த ௩௩௪
மண்கெழுமறவன் ௩௫	முன்னொழுதரு ௬௧
மண்கொண்டமற ௮௨	முகரினிவந்த ௧௨௨
மண்டமருண் ௩௪	முலார்கொடி ௧௦௦
மண்டினிஞரலத் ௨௭	மேல்வருத்தடை ௩௦
மன்னைதங்காவன் ௮௭	மேவருங்கணவன் ௨௩௩
மண்ணோடுபுகழ் ௧௪	மேல்முலரு ௭௪
மண்மருளத் ௨௦௬	மைந்துடையாடவர் ௨௧
மணிவளைநெகிழ ௧௩௦	மைந்துயரமறந்திட ௩௪
மதிக்குடைக்கிழ ௨௭	மாவனாநாடன் ௩௩௮
மயலருசர்த் ௮௭	மாவனாநாடின் ௩௩௭
மயிற்சாயன் ௫௫	மொய்தாங்கியமுழு ௮௩
மலைத்தெழுந்தோர் ௧௨	மொய்திக்குவேலோன் ௫௪
மலையோங்கிய ௧௩௮	வண்டமர்க்குஞ்சி ௧௨௯
மற்றவர்க்கு ௧௪௭	வண்டுக்குத்தாய் ௧௧௦
மறந்துறைமலிந்து ௧௮	வனங்காத்தார்பதிருயர் ௫௫
மறந்திரிஷில்லா ௬௭	வாயங்கியபுகழ் ௧௦௨
மறப்படைமறவே ௪௦	வயன்மிகுகிறப் ௧௨௨
மறவேந்தனிற் ௨௩	வரிவளைநெகிழ்த் ௧௩௨
மண்மேம்பட்ட ௨௬	வருவானையெதிர் ௧௫
மண்ணயாராய் ௩௬	வலிகெழுதோள் ௧௩௬
மன்னவன்புகழ் ௨௨	வழிபடுதெய்வ ௪௫௦
மன்னனார் ௬௫	வன்வாழ்முடிபொடு ௧௩௬
மன்னியுகிறப்பிள் ௮௬	வளைஞர்வையிதாய்ப்பு ௪௬௯
மன்னியிழ்த்த ௩௮	வாடாவஞ்சிதலை ௧௬
மாணியைக்கு ௧௪௫	வாண்மறவர் ௧௮
மாநிலத்தியலு ௧௨௫	வார்வந்ததுடி ௪௮
மாயிருங்குகுண் ௧௪௦	வாணிழையோர்வனை ௧௧
மாவுடைத்தார் ௪௭	வான்வாய்த்தவடு ௬௮
மாற்றின்றிமன ௨௬	வான்கொழுமையன் ௮௨

	பக்கம்.		பக்கம்.
விண்டோயுமினை 100	வெய்ப்பொய்யல் 100
வியலிடாருநா 101	வெருவருப்பாடம் 101
வியல்மனைவிடலை 102	வென்வனேந்திழை 102
விரும்பாபரிடை 103	வென்வாள்வேந்தன் 103
விடைபரிதடவி 104	வென்வாள்வருட் 104
வெல்லேந்துதலை 105	வென்முத்தாவிழன் 105
வெல்லேருழவர் 106	வென்றியோடுபுகழ் 106
வெல்லுங்காருவர் 107	வென்றிவேந்தன்பணி 107
விழுமங்கடா 108	வென்றேற்கியிழைப்படை 108
விதற்புடைமறவர் 109	வேண்டியோடாருநின் 109
வினைமுற்றியநனை 110	வேங்காருள்விளிந் 110
வெஞ்சினமாத்தூன் 111	வேந்தன்பாயர் 111
வெஞ்சினவேந்தன் 112	வேந்தனுணர்குழ 112
வெட்சியாணைக்கண் 113	வெய்ப்பிணங்கிய 113
வெண்மணையிழ் 114	வெல்லேவந்தனுண் 114
வெண்சோட்டாளி 115	வெற்றாளையறங் 115
வெந்திழாள்வியன் 116	வையத்தாவிழை 116
வெற்றிமுனை 117	வையதாவணங்க 117
வெற்றிமுனைமகள் 118		

சென்னைப் பரதின். முத்தர்சூறிப்பகராதி.

[illegible]

	பக்.கம்.		பக்.கம்.
உரவொலி ...	௧௨௮	இடு நகோல்புடை ...	௧௩௪
உரை பிளந்து ...	௧௨௮	இதங்கரைப்பழ ...	௧௩௪
உலவாவனஞ் ...	௧௩௪	இருயிராக ...	௧௩௫
உவன்றலையென் ...	௧௩௪	இஞ்சகம்பிய ...	௧௩௫
உவனின்றறு ...	௧௩௪	இடிக்கமழிவரி ...	௧௩௬
உழிஞைமுடிபுனை ...	௧௩௪	இடுங்கண்மறவ ...	௧௩௬
உழுதுபயன் காண் ...	௧௩௪	இடைநின்று ...	௧௩௮
உள்ளத்தவலம் ...	௧௩௬	இண்டாம்பலை ...	௧௩௮
உள்ளமுருக ...	௧௩௬	இண்டுநகரித்து ...	௧௩௮
உளைத்தவர்கூடி ...	௧௩௬	இணைந்த ...	௧௩௮
உறுசுடவாளோ ...	௧௩௬	இந்நீராடை ...	௧௩௮
உறையார்விசுபி ...	௧௩௬	இயக்கியதோட ...	௧௩௮
உண்குழரண் ...	௧௩௬	இயற்குடி ...	௧௩௮
உளபயங்கு ...	௧௩௬	இயற்பெருந்தடங் ...	௧௩௮
உளதயுள ...	௧௩௬	இருங்குழல் ...	௧௩௮
உழிதேனாழி ...	௧௩௬	இருந்தங்கண் ...	௧௩௮
உழின்று வகை ...	௧௩௬	இருந்தலையும் ...	௧௩௮
எங்கண்மலர் ...	௧௩௬	இரும்பொடுகாய் ...	௧௩௮
எங்கண்மலர் ...	௧௩௬	இல்லருவி ...	௧௩௮
எஞ்செல்லெதிர் ...	௧௩௬	இல்லென்றீவேலி ...	௧௩௮
எண்ணினிகல் ...	௧௩௬	இலந்தவனை ...	௧௩௮
எண்ணினிடரே ...	௧௩௬	இவ்வையெருக ...	௧௩௮
எம்மலையாமகிழ ...	௧௩௬	இவ்வையெருக ...	௧௩௮
எழுதெழில் மட்டத் ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
எழுதெழின்மார்ப ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
எழுவணிசீ, ராரி ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஏந்துவாட்டானீ ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஏவலி மண்மறவ ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஐந்து ததியு ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஐயங்களைத்திட ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஐயலிசிந்தி ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒட்டியாரெல் ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒல்லல்லிஞ்ஞாத் ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒளிமணைத்திண் ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒள்வாண்டலை ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒள்வாண்மறவ ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒள்வாளமரு ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒன்றிய வர் ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒன்றிலிரண்டாய் ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒன்றொழுகையோ ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮
ஒங்கியவேலான் ...	௧௩௬	இழைத்தியலங் ...	௧௩௮

	பக்கம்		பக்கம்.
சாஸ்திரதீபிற் ௨௪	(குழந்தைகளை 61
கிணையாய் து ௬௫	செங்குண்ட முன்னை ௩௯
குடையல்காரநட்ட ௧௦௭	செங்குண்டமறவர் ௫௩
குடையனையேந்தி ௫௦	செயிர்க்கணிசமுது ௭௭
குத்தல்கொடு ௬௧	செருவிலிவெங் ௬௨
குருகுபெயரிய ௪௮	சோல்லுஞ்சுவட ௧௫௮
குரும்பைவரி ௨௧௯	சோலை யில்லன்னு ௧௧௫
குளையமுன்பண்ணி ௬௯	திண்டார்ணிய ௨௪௩
குலவுஞ்சிலை ௩௧	தண் டவிருப்பி ௮
குவளைகெட்டு ௧௫௫	தம்புட்டலையா ௨௧
குளிற்றுமுரசங் ௬௪	பூரியமுய் 62
குளிற்றுமுரசினுள் ௪௩	தன்கணவரிய ௧௩௪
கூடிமுரசிரங் ௨௨	தன்விழுலோ ௧௮
கூடியமொன் ௧௩௮	தாங்கியிருந்து ௪௨
கூற்றினத்தன்னர் ௫	தாங்கியகேவொடு ௧௩௮
கேள்விமறையோர் ௯௧	தாட்டாத்திடத் ௨௫
லக உப்புருவங் ௧௫௪	தாடணாமேல் ௧௦௫
கோங் கலர்கோதை ௯௯	தாயின்னன்றார் ௧௩6
கொங்கலந்தர் ௮௨	தாமாமாப்பினுள் ௨௨
கொங்கலிழை ௯௮	திங்குவிளங்கும் ௧௦௩
கொட் குறிமிருங் ௩௬	திருதிநீல் ௩௨௫
கொடியிருமுற் ௧௦௦	திண்டியுங்கண்டு ௮௯
கொடுவரிசுடி ௬	திர்த்தநீர்ப்புகொடு ௫௫
கொய்தாமராப்பி ௧௨௨	திருத்துவணங்கி ௩௨௩
கொல்கனிது ௧௦6	துன்னருந்தலை ௧௦6
கொலையானை ௩௪	துன்னருந்துப் பிற ௩௬
கொலைவிப்புருவ ௯௯	தெழுமுனைதேய ௩௩
கொன்றிஅந்த ௩௬	தெரிவின்று ௩௩௯
கோமெவ்வரிரு ௫௬	தெருவினலெருந் ௯௯
கொடியெவற்பி ௫௨	தொடியணிதோ ௧௫6
கொள்வாய்ப்புதலை ௫௦	தொடைவிடைபு 6௮
கௌவைநீவேலி ௩௮	தொடைவிழ்தார் ௧௩௨
சங்குங்கரு ௧௩	நகையமராய ௩௫
சில்லறைகரை ௯௭	நடுச்சுறு ௧௪௨
சிற்றத்திதுவென ௮௩	நல்கேகண்ணு ௧௦௪
சீர்மிருநல்லினை ௧௪௭	நல்லிளையோ ௧௩௩
சுடுமெனெழுதி ௫௨	நாட்டியவாய் ௮௬
சுற்றியுள்ள ௨௫	நாட்டிலவர்கொன் ௪௭
சூடி அனுவாதை ௭௦	நாவல்பெயரிய ௫6
சூடியவான்பி ௧௦௮	நாலாயுந்தோணி ௫௧
சூழ்ச்சி வாண் ௯௧	நிலாபெயர்வாயி ௫௦

[illegible]

[illegible]

விஷய சூசனை

[ஒவ்வொருவரின் பின்னுள்ள எண்கள், பக்கத்தைத் தேர்வீப்பன.

வித்தியமுனிவர், க.
அங்கைகெல்லி, கௌ.
அந்தக்கரிணம், அக.
அந்தணரிருப்பிடம், உஉ.

அம்பு, எ.
அரசர் ஆறிலொன்றகோடல், அரு.
அரசர்க்குரிய ஐந்தொழில், எக.
அரசர் நீக்குதற்குரிய ஏழுசெயல்கள், கக.
அரசர் பாதுகாத்தற்குரிய ஆறுசெயல், கக, கக.
அருவி, கரு, கஉ.
அவி, கக.
அவையத்தூர்க்குரிய எண்குணம், எஅ, அரு.

அறம்பாருளின்பம், கக.
அன்னப்பற்றை, அரு.
அனுகரணரத்தம், கஉ, கஉ.
ஆத்தி, கௌ.
ஆம்பற்றண்டுவளை, கசக.
ஆமை, அக, உஉ.
இடங்கணிப்பொறி, குக.
இலக்கரி, உஉ.
இலைமலை, கக.
இற்பரத்தை, கசௌ.
இன்பம், ககஅ.

உகாந்தகெருப்பு, கு, கக.
உகாந்தவெள்ளம், கஅ.
உகைப்பு, குஉ.
உணவுவெட்டு, கரு.
உமை, கஉ.
உன்னமரம், கரு.
எய்ப்பன்றி, எக.
ஏணி, குக.
ஏப்பழை, சரு.
ஏவறையையுடையமுடக்கு, சரு.
ஐங்குணை, கசஉ.
ஐம்பால், கஅ.
ஐயனாரிதனார், க.

ஒருமரத்தோணி, குக.
ஒற்றைய்ந்துரைப்போர், அ.
ஒற்று, கு.
ஒடம், கு.
நக்கை, கக, கரு.
கச்சி, கரு.
கடகம், கரு.
கடல், கக.
கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை, சக.
கணி, எஅ.
கரந்தை, கரு.
கருடக்கொடி, கரு.
கல்வெண், உக.
கலைகள், கரு.
கலைமான், கஉ.
கவர்த்த தலையையுடைய அம், அ.
கவறு, கரு.
கழல், க.
கழுதையோர், கச.
களவிற்பான், கஉ.
களங்கொள்ளுதல், கக, அக.
களவெல்லி, குரு, எக.
கன்மேன்கிரியங்கள், அக.
கன்னிப்பெண், கஉ.
காஞ்சிமரம், கக.
காடி, ச.
காந்தன், சௌ, கக, கரு.
காமவல்லி, கக.
காயம்பூ, அக.
காரிப்புள், க.
காவற்காடி, கக.
காவன்முரசம், கரு.
பாவிரி, கரு.
கிடாய், கரு.
கிணை, அக, கஉ.
கிரவுஞ்சகிரி, சஅ.
கிளி, கரு.
கின்னம், கரு.
கிணை, கக.

தூட்கள், சூ.
 குடை, க௦௬.
 குடைவேல், ரூ.௪.
 குதிரை, ச௨.
 குதிரையின் ஐந்துநகல், ரூ.௩௩.
 குதிரையின்பதினெட்டுச்சட்டி, க௩௩.
 குந்தால், க௦௦.
 குமரவேள், கூ.
 குயில், க௨௩.
 குரவை, எ.
 குருத்தப்பழமலை, தகக.
 குருத்து, கக௩.
 குரும்பை, க௩௩.
 குடிம்பு, ரூ.
 குறும்பூற்பழுவைக்குரிய மந்திரங்கள்,
 க௩௨.
 கூடா, க௨௩.
 கூற்று, ரூ. கக௪, க௨௩.
 கைக்கத்தரிகை, ௨௩.
 கைம்மைவிதம், கக௩.
 கோடி களையுடையயானை, கூ.
 தொத்தாண்டுகை, எ.
 கொல்லிமலை, க௦௩.
 கொன்றை, க௪௩.
 கோட்டான், க௨௦.
 கோயில், ௨௨.
 கோழி, க௩௩.
 கோழிநூல்வல்லவர், க௩௩.
 சங்கரப்படை, அக.
 சங்கவளை, கூ, க௪௩.
 சடை, எ, க௩௩.
 சதங்கை, க௦௩.
 சந்தனம், க௦௪.
 சரவணப்பெரியகை, கூ.
 சுவளப்படை, கூ.
 சாம்பலரங்கம், க௦௨.
 சித்தக்கொடி, க௩.
 சிங்கம், கூ.
 சிந்தாதனம், கூ.
 சிவபெருமாள், ச௪௪. க௦௨, க௦௪.
 சிவபெருமான் ஐந்துநகத்து, க௦௪.
 சின்வீடு, ச.
 சிற்றார், ச.
 சிறுகொ, எ.
 சிவகோபப் பிள்ளைகளுருட்டல்,
 ௨௨.
 சூரம், எ.
 சுவர்க்கம், க௨௩.
 சுனை, க௦௬, க௨௩.

துரியன், ககௌ.
 குழம், க௦௦.
 நெங்கோலற்கு, க௨௧.
 நெஞ்சொற்றுக்கடன், க௨௨.
 நெஞ்சுற்றுப்பாட்டி, க௨௩.
 செவ்வி, க௨௪.
 1 நேரர், ௨, க௨௫, க௦௬.
 சேரிப்பரத்தை, க௨௭.
 கோவைன்னும்அரண், க௦௭.
 சோழன், க௦௮, க௦௯.
 ஸ்ரீநந்திரியங்கள், க௧௦.
 தமிழ், ௨.
 தலையாட்டம், ௨௩.
 தழை, ௩௩, க௨௪, க௨௫, க௨௬.
 தழைக்கறறை, ௩௭.
 தன்மாத்தினாகள், ௩௮.
 தாழ், க௦௩.
 தாழை, க௨௯.
 திரிபுரம், ௪௦, ௪௧.
 திருமால், ௪௨, ௪௩.
 திருவேங்கடம், க௦௨.
 திணை, க௨௪.
 தீயநிமித்தம், க௨௫.
 துடி, ௪, ௫.
 துடிக்கத்தி, க௨௬.
 துடிப்பு, ௩௬.
 தும்பை, க௦௪.
 துர்க்காதேவி, ௪௪.
 துறவிகளிருப்பிடம், ௨௨.
 தூக்கின்வகையேழு, ௨௩.
 தூமமணி, க௨௪.
 தெய்வமகிரி, ௪௫.
 தெய்வலோகம், ௪௬.
 தேர், க௦௭.
 தேர்நிற்குங்கடம், ௪௩.
 தேர்ப்படை, க௦௮.
 தொல்காப்பியர், ௪.
 நுறம்புகை, க௦௯.
 நாட்காலே, க௦௦.
 நாட்டின் இடர் எட்டு, ௪௨.
 நாவலந்திவு, ௪௬, க௦௦.
 நினைம், ௨௨௬.
 நினைமுத்தையுங்கட்டி ஆக்கின்பொரி
 க்கறி, ௨௨௭.
 நிமித்தஞ்சொல்லுவோர், ௫, க௦.
 நிலைத்தாழி, ௬.
 நிறை, க௨௬.
 நிர்வினையாட்டு, க௨௭.
 நீலநாட்டம், ௪௬.

நுகத்திலுள்ளபகலாணி, கக.
 நுகம், கஉஉ.
 நூழிற்கொடி, ககக.
 நூழை, தி, கக.
 நெடுகலவாடை, கஉச.
 நெருப்பு, க.
 நெல்லி, கக.
 பச்சிலமாலை, கரு.
 பசு, கரு.
 பஞ்சவிறுத்தி, அக.
 டடைவீரர்க்கு அரசன்கொடுக்கும்படா
 நுள்கள், திஅ.
 பருந்து, உக.
 பீலி, உஉ, பக.
 பலிபூட்டுமுரசு, சக.
 பிறைவகன், எ.
 பன்னிருப்படலம், க.
 பன்னிருபலவர், க.
 பணர்தோடு, கரு.
 பாசறை, திசு.
 பாகூர், கரு.
 பாடகம், ககஉ, கசு.
 பாண்டியன், கரு, கரு.
 பாம்பு, திஉ, கரு.
 பாரியென்குழுவன், அக.
 பாலைப்பண், கரு.
 பிண்டி, ககரு.
 பிள்ளை, ககக.
 பிரக்கம்பு, கசஉ.
 பீலி, ககக.
 பீலியணித்தவாத்தியம், கக.
 புன்வெய்துயிர்த்தல், கரு.
 புலி, ச, உஅ.
 புலைபிள்ளை, கரு.
 பிபகனென்னும்வள்ளல், அக.
 பெய், கக, கரு.
 பெய்ச்சுரை, உக.
 பெய்ப்பாக்கு, உக.
 பெய்யவிலக்குஞ்செயல், கக.
 பெருநீயின்மலை, க.
 பெருநீய், ககஅ.
 பொந்தை, ககக.
 பொற்றாமரைப்பூ, கக, கக.
 பொன்றைச்செய்த உழிஞ்ஞமாலை,
 சரு.
 போர்ப்பூ, கரு.
 போர்வெல்லுமடையாளம், திஅ.
 மகவீரர்க்கு இடர்கண்டுகுத்தல் நன்னி
 மித்தமென்பது, எ.

மகவீரர்க்கு வலக்கண்டுகுத்தல் நியமி
 த்தமென்பது, ககரு.
 மொழுகுதற்கு, அக.
 மஞ்சனமாட்டல், கரு.
 மடல்மா, ககஉ.
 மணி, ச, திஅ, கரு.
 மணிநாடு, கரு.
 மதிநொடிகள், கரு.
 மதிநெளிந்தருவீரர், சக.
 மதுத்தெருவு, க.
 மயில், அக, கரு, கசு, கசச.
 மல்லர், அக.
 மலை, ச, கசஉ.
 மறத்தி வள்ளிக்கூத்தாடுதல், கக.
 மன்றம், கரு.
 மன்று, அ, கசஉ.
 மனைவிகண்டொழிந்ததல், கக.
 மாமேரு, கரு.
 மாலை, தி.
 மாலைக்காலம், ச, ககஉ.
 மூத்தி, எ.
 முயல், கசரு.
 முருகபூசைபண்ணுவோன், கக.
 முல்லை, அக.
 முலைக்கொடி, கஉரு.
 முள், ககச, கஉஅ.
 முனிவர், ககக.
 முத்தி, ச, ககஉ.
 முவர், அக, கரு.
 மெய்ஞ்ஞானிகள், ககக.
 மெய்ஞ்ஞானி, கசச.
 மேகம், கரு.
 மேருமலை, அக.
 மாகம், கக.
 யாளியின்குட்டி, கரு.
 யாளி, உக, அக, ககச.
 வஞ்சி, கக.
 வஞ்சிக்கொம்பு, கசச.
 வணிகர்க்குரிய ஆறுதொழில்கள், எச.
 வாட்படை, அக.
 விடியற்காலம், கஉ.
 விடை, கக.
 விண்ணுலகம், ககக.
 வில், தி.
 விளக்கு, கரு.
 விளா, ககஉ.
 விளைவு, அ, கரு.
 வீர்ப்படை, கக, கக.
 வீரசுவர்க்கம், உக, அக, கரு.

இடம்விளங்கிய மேற்கோள்கள்

கக.

வீரக்கொம்பு, கக.

வீரசோவென்னும் அரணத்தைத் திற

மலழித்தது, சௌ.

வீரமு, ச, சௌ, கக.

வீரம், க, ச, சௌ.

வீரம் உயிர்ப்பலிக்கொடுத்த

வெட்டி, ச.

வெண்ணிறையாட்டு, கக

வெண்பாம்பு, க

வெண்ணி, கக.

வெள்ளிக்கோள், கக, சௌ.

வெறிக்கூத்து, கக, சௌ.

வேங்கைமரம், கக.

வேட்டையாடும் சிறுபிள்ளைகள், சௌ.

வேப்பராலை, கக.

வேம்பின்பூங்கொத்து, கக.

வேம்பு, கக.

வேல், க, ச, கக.

வேல், கக, கக.

வேற்படை, கக.

இடம்விளங்கிய மேற்கோள்கள்

பக்கம்.

கக. "படையறுத்துப் பாழி கொள்ளு மேமம்" தொல்காப்பியம், பொருளதி

காரம், புறத்திணையல்,

சு - கக.

கக. "படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னறு

முடையா னாகரு னேறு."

திருக்குறள், இறைமாட்சி, க.

கக. "குறியத னிறுகிச் சினைகெட வுதர

மறியு வருதல் செய்யுளி லுரித்தே."

தொல்காப்பியம், அழகுத்தி

காரம், உயர்மயங்கியல்,

சு - கக.

இடம்விளங்கா ஸ்ரீமற்கோளிகள்.

பக்.ம்.

கூ. “ஏவ லிணையர் தாய்வயிறு கரிப்ப.”

உரு. “ஒருசீர் ஓசந்துக் கிருசீர் மதலை
முசசீர் கோயி னாட்சீர் துணியோ
ஐஞ்சீர் நிகப்பே யழைத் தழாஅல்
எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப.”

சுரு. “ஆயிரு திணையு மாசர்க் றரிய”

எஞ. “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தாய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கு
மழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு
மீழுக்கா வவையின்க ணெட்டு.”

கூஉ. “விட்டில் கிளியால்வாய் வேற்றாசு தன்னாசு
நட்டிப் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு.”

கூகூ. “நாடி உட்புப் பகைசெலவ நல்லிருக்கை
கூடி னொப்பிரித்தல் கூட்டலா - நீழலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு
ளீட்டங்கட் காம மிவை யேழு.”

கூஉ. “உல்லா ஞ்செயொ டென்னியது முடிக்கும்
புலவாற் றுப்பை - புத்தேட்கு முரித்தே.”

கூசு. “உருபி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை
யருபி கூறுத லானந் தம்மே.”

கூகூ. “ஒன்றொருவரின்முன்னந்தழவிழைதகனகொய்தும்.”

கூகூ. “நெல்லாரு சாமை திணையிறங்கு சேழ்வாரு
கொள்ளுமுந் தேர், மெ ண்வினாவா சூம்”

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
2	கஅ	வரிட்ட	வர
2௬	௨௬	பட் -ன்; யாவை?	பட் -ன்யாவை
௪	௧2	யெழுந்	தலும்
"	௧௬	எழா	அழா
௫	௨௨	பண்டயி	சிலைப்பண்டயி
"	௩௨	தழ	தழ,
௧௭	௨௭	தன்	நெல்லியதன்
௨0	௨௦	முழங்கப்	முழங்க
"	௧௬	வாணுட் கொண்	வாணுட்கொண்
"	௩௨	முதுபுறம்	முதுகுபுறம்
௨௬	௬	கட்டுர துவ	கட்டுர துவ
௩0	௧௪	பெறு	பேறு
"	௧	வர	வரன்
௩௧	௪	வேந்தன்	வேந்தன் - கலாவு
௩௧	௫	கலாவுமினவே	மினவே
௩௨	௧	கீழ்ச்	கீழ்;
"	௨௨	கூடாதார்	கூடாதார்
௩௪	௧௪	ககபெறுவதெ	பெறுவதெ
௩௬	௨௨	வற்கண்டு	வர்க்கண்டு
௩௭	௫	நீங்கு	உறங்கு
௩௮	௭	வேந்தன்	வேந்தன்,
"	௧0	நினனாள்.	நின்னான்.
௩௯	௩௬	விடாநினனாளுனனும் பிரதி	
"		பேதமுண்டு	
௪0	௨௫	புவை	புவை,
௪௧	௨௫	பரந்தார்,	பரந்தார்
௪௩	௨௭	வீரர்	வீரரைக்
௪௪	௧௮	தகி	தகி
"	௩௨	தொனனுப் போர்,	தொன்னுப்போர்
௪௬	௨௩	ணளியையுமு	ணளியையுமு
௪௭	௧௫	தேறி	தேறி,
"	௨௪	தீயி	தீயி
௪௯	௩௩	செய்ய	செய்ய
"	௧௬	விளங்கும்	விளங்கும்,
"	௧௭	படை	படை.
௫0	௨௪	செவ்விய	செவ்வி
"	௨௪	பதலா	புத
௫௨	௧௧	ஆறினார்	அடுமுரணறினார்
"	௧௭	ண்டு	கண்டு
௫௪	௩௩	லிகன்	லிகழ்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ருசு	௩௨	புடைய	யுடை
௬௦	௨௩	முயிருமுணிய	முயிருமுணைய
௬௧	௩௩	முனம்மே	முனம்மே
௩		மென்னர் சேனை	மென்னர் சேனை
௬௩	௩௪	முன்னு	தன்று
௬௪	௩௫	முய்யப்பு	வாய்ப்பு
௬௫	௩௬	கத்தாப்தவர்	தாபதர்
௬௬	௩௭	அல்லாற்ற	லாற்றா
௩	௩௮	செல்லவல்லது	செல்லவல்லது
௩	௩௯	உமுன்னே	முன்னே
௩	௪௦	கூடாடையார்	புடையார்,
௩	௪௧	உயிரும்பிய	விரும்பி
௬௭	௪௨	நுதரியச்	தரிய
௬௮	௪௩	ககமலிவெய்தி	மலிபெய்தி
௩	௪௪	கருளிட்டு	ளிட்டு
௩	௪௫	கககோர்	கோர்
௬௦௧	௪௬	அசுரர்கட்டின	அசுரர் கட்டின
௩	௪௭	பேம் அகலது	போமவனது
௩	௪௮	கககோடா	கெடா
௬௦௨	௪௯	ககவழக்காட்டி	வழக்காட்டி
௬௦௩	௫௦	புடைய	கோன்
௩	௫௧	உபுடையனவாக	புடையலம்வரக்
௬	௫௨	புடையனவாக	ஒருவர்
௩	௫௩	உளதேறும்	தோறும்
௩	௫௪	ககபெயர்கன்மிசை	பெயர்கன் மிசை
௬௦௪	௫௫	ககதொழுஉ	தொழுஉ
௬௦௫	௫௬	ககதற்பரராய	தற்பரராய
௬௦௬	௫௭	ககபன்னின	பன்னினர்
௬௦௭	௫௮	உகநிலை	நிலை
௬௦௮	௫௯	கஉவல்லிய	வல்லிய
௬௦௯	௬௦	உபடியை	படியைச்
௬௧௦	௬௧	கருயரற்றல்	யுற்றல்
௬௧௧	௬௨	கருந்துந்	வருத்துந்
௬௧௨	௬௩	உவருத்தந்	வருத்த
௬௧௩	௬௪	கதோன்ற	தோன்ற
௬௧௪	௬௫	உகபாடுநீங்க	பாடுநீங்குவரீங்க
௬௧௫	௬௬	கககண்ணொத்தன்று.	பகர்த்தன்று.
௬௧௬	௬௭	ககதொடியின	தொடியனந்தகரத்தின
௬௧௭	௬௮	ககசேவலா	சொல்லா - ரா
௬௧௮	௬௯	ககசேவற்	சொற்
௩	௭௦	கருசொல் - வெள்ளம்	சொல்பெல்லம்
௬௧௯	௭௧	கருமும்பு	தாற்பழக்கமின்றியேசெய்யும்பு
௩	௭௨	ககஒன	ஒன
௬௨௦	௭௩	உகசெலுத்துதல்	செலுத்துதல்

பிரகடனபத்திரம்.

	நபா. அனா.
புறநாளுந்துழல்புழம் உறையுமீ	சு 0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0 ரூ.
பீத்துப்பாட்டு நக்சுனரீக்கினியநுரை	ரூ 0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0 ரூ.
கீவச்சித்தாமணி நக்சுனரீக்கினியநுரை	ரூ 0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0 ரூ.
சிலப்பதிகாரம் அடியாக்கி நல்லாநுரை, அநம்பதவரை	ரூ 4
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0 ரூ.
சீபாமாலை முலமுர் உறையும்	க 4
ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0 ரூ.
புதுகாக்காசு நக்சுனரீக்கினியநுரை	க 0
திருப்பெருந்துறைப்புராணம்	க 0
இவ்விரண்டிதழ்க்கு கனித்தனி தபாற்கூலி	0 ரூ.
நெடுநல்வாடை நக்சுனரீக்கினியநுரை	ரூ 4
கச்சிதுனத்தநத்திரை வகைநிதிதுது	0 ரூ.
திருமலைத் திரிபுத்தாதி	0 ரூ.
நெடுநல்வாடைமுதலியவற்றிற்குத், கனித்தனியே தபாற்கூலி அனா அனா.	

இப்புத்தகம் நோ

அடியிறச்சால்லப்படுபவர்களிடத்திலும் அனனிடத்திலும்
விலைக்குப்பெற்றங்கொள்ளலாம்.

சென்னபட்டணத்தைச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி.

புக்ஸெல்லர்

ஸ்ரீ நி வா வு, வ ர த ர ச ர ி ய ர்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஸென்ட்ஜோஸப் டிஷ்ஷ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

மு த் தி ச் சி த ம் ப ர ம் பி ள் னே.

செம்பரம் சைவபிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்

அ. சி வ ர ராம செட் டி ய ர்.

மதுரைப் புத்தகக்கடை,

பி ள் னே.

புக்ஸெல்லர்

இ ர ராம ச ந் திர ர ர வு.

கோயம்புத்தூர் புத்தகவியாபாரம்

ஒ ள் னை ய க் க வு ண் ட ர்.

இங்ஙனம்,

வே. எாமிநாதையன்.